

TREŠDIENA, 2008. GADA 24. SEPTEMBRIS

SĒDI VADA: H. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

1. Sēdes atklāšana

(Sēde tika atklāta plkst. 9.00)

2. Priekšsēdētāja paziņojums

Priekšsēdētājs. – Ar dziļām skumjām mēs uzzinājām par dramatiskajiem notikumiem Kauhajoki, Somijas rietumos, kur ļoti traģiskā notikumā skolā 11 cilvēki ir zaudējuši dzīvības. Vainīgais arī ievainoja vairākus cilvēkus, bet pats pēc tam nošāvēs.

Eiropas Parlamenta vārdā es vēlētos izteikt visdziļāko līdzjūtību un solidaritāti upuru ģimenēm un tuviniekiem. Visi upuri bija nevainīgi profesionāli tehniskās skolas audzēkņi, kas tur mācījās, lai veidotu savu karjeru pakalpojumu nozarē.

Šī traģēdija notika nepilnu gadu pēc līdzīga šausmīga slaktiņa Jokelas vidusskolā. Kā mēs visi zinām, Somija tiek uzskatīta par vienu no vismierīgākajām un drošākajām valstīm Eiropā, tāpēc mēs saprotam, ka Somijas iedzīvotāji ir šokēti par notikušo, un mēs jūtam līdzīgu viņu bēdas.

Diemžēl bieži vien scenāriji šajos asinsizliešanas aktos ir līdzīgi. Šajā gadījumā, lai gan vainīgais pirms slaktiņa ievietoja draudus saturošus video internetā, nebija iespējams šo traģēdiju novērst. Kā atbildīgiem Eiropas un visu dalībvalstu politiķiem mums jādara viss iespējamais, lai nodrošinātu, ka šādi vardarbības akti tiek pamanīti un novērsti laikus.

Es vēlreiz Eiropas Parlamenta vārdā vēlētos izteikt mūsu visdziļāko līdzjūtību un solidarizējas ar upuriem un viņu ģimenēm.

3. Padomes nosūtītie nolīgumu teksti (sk. protokolu)

4. Eiropas Parlamenta prioritārās debates par Komisijas 2009. gada likumdošanas un darba programmu (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir Eiropas Parlamenta prioritārās debates par Komisijas 2009. gada likumdošanas un darba programmu.

Hartmut Nassauer, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šajā rītā mēs debatējam par Komisijas likumdošanas un darba programmu nākamajam — 2009. gadam, kas ir vēlēšanu gads. Nākamgad tiks ievēlēts jauns Parlaments un būs jauns Komisijas sastāvs. Neviens nav drošs par savu posteni: ne komisāri un pat ne Komisijas priekšsēdētājs, kurš diemžēl šajā rītā nevarēja būt klāt, lai ziņotu par savu programmu pats personīgi.

Vēlēšanu gadā vienmēr ir kārdinājums darīt tā, kā vēlas mūsu vēlētāji, tas ir, pieņemot, ka mēs zinām, ko viņi grib, vai vismaz, ko viņiem vajadzētu gribēt. Tāpēc jautājums ir šāds: kā Eiropas Savienībai vajadzētu parādīt sevi Eiropas pilsoņiem nākamajā gadā? Mūsu tāpat kā visu politiku uzdevums ir censties reaģēt uz pilsoņu rūpēm. Eiropas Savienībai ir izcilas iespējas to darīt. Mums ir daudz iespēju, kā atbildēt uz ļaužu vajadzībām un rūpēm.

Visā cilvēces vēsturē rūpes par mieru ir bijis pamatjautājums, un Eiropas Savienība ir nosargājusi mieru Eiropā vairākus desmitus gadu. Mēs spējam atbildēt uz tādiem ārējiem draudiem kā starptautiskais terorisms vai lielo kaimiņvalstu izturēšanās, kuras laiku pa laikam mīda kājām starptautisko tiesību aktu noteikumus. Mēs spējam nodrošināt Eiropai drošu un ilgtspējīgu enerģijas piegādi, tajā pašā laikā veicot visu iespējamo, lai aizsargātu klimatu. Mēs spējam nosargāt sociālo drošību un taisnīgumu Eiropā, veicinot mūsu veiksmīgās ekonomikas izaugsmes potenciālu Eiropā, un mēs spējam aizsargāt inovācijas un Eiropas ekonomikas

konkurētspēju, tajā pašā laikā radot un aizsargājot darbavietas. Eiropa var kļūt par drošu patvērumu mūsdienu mainīgajā pasaulē. Maniem kolēģiem būs vairāk ko teikt, sīkāk pievērsoties šiem minētajiem jautājumiem.

Kādi ir priekšnoteikumi sekmīgai darbībai Eiropas Savienībā? Es jo īpaši vēlētos uzsvērt divus: pirmkārt, mums ir nepieciešams atbilstīgs institucionāls pamats, un tas, protams, ir Lisabonas līgums. Šis līgums radīs lielāku pārredzamību un demokrātiju, kā arī veicinās ES spēju darboties, tādējādi dodot tai iespēju veikt savas funkcijas efektīvāk. Mēs varam vienīgi apelēt pie Īrijas pilsoņiem, lai viņi pārskatītu savu viedokli par šo līgumu. Es lielā mērā piekritu kritikai par Eiropas Savienību, bet mēs nevaram noliegt to, ka šis līgums ietver vērtīgus risinājumus attiecībā uz daudziem jautājumiem, pret kuriem tika vērsta kritika. Tāpēc Lisabonas līgums ir ļoti svarīgs.

Otrkārt, mums tomēr ir nepieciešams Eiropas pilsoņu atbalsts, kas ir draudoši samazinājies. To pierādīja referendumi Francijā, Nīderlandē un galu galā Īrijā. Tas nav jautājums par to, vai mums ir vajadzīga lielāka vai mazāka Eiropa, kā man nesen bija izdevība pateikt Komisijas priekšsēdētājam. Jautājuma būtība ir, kādos gadījumos mums ir vajadzīga Eiropa un kādos ne. Tas ir jāizlemj. Ja drīkstu minēt piemēru — un piebildīšu, ka šo piemēru vienmēr labprāt citēju — augsnes aizsardzība nav jautājums, kas būtu jāapspriež Eiropas līmenī. Augsnes aizsardzība ir darbs, bet tā nerada darbavietas. Tāpēc Eiropa gūs sekmes un saņems atbalstu, ja tā darbosies tur, kur nešaubīgi ir nepieciešama Kopienas rīcība un kur rīcība Eiropas līmenī var panākt vairāk nekā rīcība valsts līmenī.

Tāpēc Komisijai, pēc manām domām, nākamgad būtu saprātīgi pievērst lielāku nozīmi jautājumam par subsidiaritāti savā darbībā. Tas veicinātu Eiropas atbalstu un mūs, iespējams, no jauna ievēlētu lielāka Eiropas pilsoņu daļa nekā iepriekšējās vēlēšanās.

Hannes Swoboda, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Priekšsēdētāja vietnieces kundze, dažu pēdējo gadu laikā Eiropas Komisija ir paveikusi ievērojamu darbu daudzās jomās, jo īpaši vides un klimata politikas jomā, un šeit, šajā iestādē, mēs to pārveidojam likumos. Kas attiecas uz kopējā tirgus attīstību, mēs tomēr redzam daudzus trūkumus, jo īpaši attiecībā uz sociālajiem jautājumiem.

Pašreizējā finanšu krīze ir pietiekams iemesls, lai apspriestu šo jautājumu, un to mēs arī esam darījuši *Rasmussen* ziņojuma sakarā. Ne jau tikai es un mana grupa un, protams, vēl daudzi citi ir dziļi vīlušies tajā, ko komisārs *McCreavy* ir teicis — vai nav teicis — šeit. Tā ir galvenā problēma.

Ja mēs šodien izlasām galvenos rakstus jebkurā konservatīvajā avīzē, vai tā būtu *Financial Times* vai *Frankfurter Allgemeine*, virsrakstu autori varētu būt šī Parlamenta sociālistu grupas, bet ne Komisijas priekšsēdētājs un nekādā ziņā ne *McCreavy* kungs.

Financial Times, piemēram, ir šādi virsraksti:

, PSE grupas vārdā. – „Modernās vēstures lielākā regulatīvā neveiksme” vai „Pēc sabrukuma: kāpēc pasaules kapitālismam ir nepieciešami globāli noteikumi”.

. – Kas vēl — kamēr Zelta telš pārspēja mākslas izsoļu rekordus, finanšu iestādes cieta rekordlielus zaudējumus, radot šādu *Financial Times* komentāru:

. – „Kā zelta telš mūs visus padarīja aklus”.

, PSE grupas vārdā. (DE) Diemžēl tas attiecas uz Komisiju, vai vismaz uz tiem Komisijas locekļiem, kam būtu jāatbild par šiem jautājumiem. *Frank Schirrmacher*, avīzes *Frankfurter Allgemeine Zeitung* galvenais redaktors, kas nav nekāds kreisā spārna piekritējs, raksta: „Neoliberālā ideoloģija ir radījusi racionālu un nejausu saikni starp individu un globalizāciju, kas sakņojās tikai ekonomikā, un vaimanās par „sociālās labklājības pārrunu pašiznīcināšanos.”

Būtu jauki, ja Komisijas priekšsēdētāja vai komisāra *McCreavy* vārdos varētu saklausīt kaut daļu no minētā. Visbeidzot, es nepieprasu lielu kreisā spārna kritiku vai paškritiku, bet ko mēs atkal un atkal pieprasām, kā *Martin Schulz* nesen pavisam skaidri pateica, ir visu Komisijas projektu sociālās dimensijas un kontroles pastiprināšana, ņemot vērā to sociālo ietekmi. Diemžēl tas joprojām nenotiek. Nav nekādas atbildes no Komisijas šajā jautājumā.

Mēs pieprasām arī stingrāku ekonomisko politiku Eiropā, kas arī varētu palīdzēt mīkstināt vai novērst tāda veida krīzi, kāda pašlaik izplatās no ASV. Arī šeit Komisija ir atbildīga par savu bezdarbību. Cita joma, kur Komisija ir pieļāvusi kļūdu — un es atvainojos par to, ka man tas jums jāsaaka, jo es zinu, ka jūs tur nekā nevarat darīt — ir tās nespēja ar pašas spēkiem pārvarēt augošo nevienlīdzību Eiropā vai mudināt dalībvalstu valdības to darīt. Mēs šo pēcpusdien apspriedīsim šo jautājumu saistībā ar energoapgādes deficītu — tas ir

vēl viens temats, ko mēs esam atkārtoti ierosinājuši, bet neesam saņēmuši atbildi no Komisijas, kurai tomēr būtu jāparāda kaut kāda reāla iniciatīva.

Ir nepieņemami, ka Komisija — kurai principa jautājums ir iesaistīšanās un sociālais taisnīgums — stāv malā un skatās, kamēr Eiropā tieši šajā ekonomiskās un sociālās dzīves posmā pastāvīgi pieaug sociālā nevienlīdzība. Tas ir nepieņemami, un mēs to nedrīkstam pieļaut.

Eiropas pilsoņi gaida, lai Komisija ņemtu nopietni vīņu vajadzības un rūpes, nāktu klajā ar atbilstīgiem priekšlikumiem un rīkotos kā augstas morāles iestāde, jo īpaši attiecībā uz finanšu krīzi. Ne tikai Francijas prezidentam *Sarkozy* kungam kā Padomes priekšsēdētājam jāņem stingra nostāja šajā jautājumā, šo skaidro nostāju jāizrāda arī Komisijai, Komisijas priekšsēdētājam un atbildīgajam komisāram.

Priekšsēdētāja vietnieces kundze, jūs esat ļoti daiļrunīga savos centienos informēt pilsoņus par Komisijas darbu, un mēs novērtējam un pilnībā atbalstām jūsu pūles. Tomēr nav runa tikai par formu, svarīgs ir arī saturs. Komisāriem ir jānodrošina atbilstīga informācija. Ja ir runa par finanšu krīzi, tās noregulēšanu un sociālajiem jautājumiem, sociālā tirgus ekonomika jums nesniedz pietiekamu informāciju. Tāpēc jums bieži būs grūtības sniegt ticamas ziņas pilsoņiem.

Mēs atbalstām mūsu ekonomikas un sabiedrības ekoloģisku restrukturizāciju; te mēs pilnībā esam jūsu pusē un rīkosimies, lai to īstenotu. Tomēr man jums nekavējoties jāsaka: mums jāspēr solis atpakaļ — vai solis uz priekšu, ja jūs tā vēlaties — to politikas nostādņu virzienā, kas pamatotas uz sociālo atbildību, un tas skar arī Komisiju, jo tas, ko mēs darām šodien, ir par maz, par vēlu. Es vēlētos jūs aicināt nodrošināt, lai šī situācija tiktu normalizēta dažu turpmāko mēnešu laikā.

Silvana Koch-Mehrin, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētāja vietnieces kundze, nākamais — 2009. gads patiesi ir ļoti nozīmīgs gads Eiropas Savienībai, jo tajā paredzētas Eiropas Parlamenta vēlēšanas, un plašākā skatījumā — šajā gadā jārod atbilde uz galveno jautājumu par Eiropas Savienības turpmāko kursu nākotnē.

To, ka vēlēšanas notiks, mēs zinām, bet mēs vēl nezinām konkrētu pamatu, uz kura mēs balstīsim savu darbu pēc tam. Tas ir jautājums, uz kuru mūsu pilsoņi pilnīgi pamatoti gaida atbildi. Kādu mēs paredzam Eiropas nākotni no Eiropas iestāžu perspektīvas?

Komisijas likumdošanas un darba programma, protams, piedāvā iespēju sniegt visaptverošu atbildi uz šo jautājumu. Tāpēc mēs kā Parlamenta deputāti esam piekrituši vispirms noteikt savas prasības Komisijas darba programmai, pirms tā tiek iesniegta mums izskatīšanai.

Eiropas Savienība saskaras ar šiem lielajiem uzdevumiem, kas tieši ietekmēs tās nākotni. Ko šī nākotne nesīs? Tajā pašā laikā pasaulē notiek tik daudzas lietas, kas tiešā veidā ietekmē pilsoņu ikdienas dzīvi, piemēram, pieaugošās degvielas cenas un finanšu krīze. Tādēļ mums no Eiropas nepieciešama skaidra atbilde, kā Eiropas Savienība paredzējusi rīkoties. Lai sniegtu atbildi, mums ir vajadzīga pārliecība un jāuzņemas vadošā loma.

Tāpēc ir svarīgi, lai Eiropas Komisija ļoti skaidri noteiktu, kā tā paredz reaģēt uz krīzi un savā darba programmā konkrēti definētu politiskās prioritātes.

No mūsu viedokļa, Komisijai šajā sakarībā ir svarīgi paturēt prātā Eiropas Savienības konkurētspēju. Pieaugošās globalizācijas tirgus apstākļos mums ir svarīgi to noteikt par vienu no mūsu pastāvīgajām politiskajām prioritātēm.

Tomēr citi tikpat svarīgi aspekti ir pilsoņu tiesību nostiprināšana un aizsardzība, pētniecības paplašināšana un risinājumu meklēšana klimata pārmaiņām. Tie ir jautājumi, kas Parlamentam bijuši ļoti svarīgi jau daudzus gadus. Komisijai jādefinē šīs jomas, bet galvenokārt tai arī jānodrošina, lai Eiropa visu sasniegto varētu uzskatīt par savu nopelni. Bieži vien, ja kaut kas tiek panākts, kas pilnībā atbilst pilsoņu interesēm un labklājībai, nopelni par to tiek piešķirti dalībvalstīm. Es vēlētos, lai Komisija to turpmāk vairāk ņemtu vērā.

Šajā sakarībā es jūtos ļoti pagodināta šeit šodien redzēt jūs, priekšsēdētāja vietnieces kundze. Dažiem mūsu kolēģiem deputātiem šeit būs jāpieņem, ka Komisijas priekšsēdētāja *Barroso* kunga darba kārtībā šodien bija citi pasākumi. Es jūtos ļoti pagodināta, ka jūs esat šeit, priekšsēdētāja vietnieces kundze, jo jūs esat atbildīga par komunikācijas attīstību Eiropas Savienībā, un šī varētu būt iespēja šīs dienas tematu, proti, Komisijas darba programmu, pilnībā apspriest arī dalībvalstu parlamentos, lai šāda veida sadarbība sāktos no pašiem pirmsākumiem. Vācijas Bundestāgā tā tas notiek lielākajā daļā komiteju, bet to nešaubīgi vajadzētu iekļaut visu Eiropas dalībvalstu parlamentu plenārsēžu darba kārtībā.

Eiropai ir pienācis laiks rīkoties: to vajadzētu saprast. Mūs gaida globāli izaicinājumi, un Eiropai nav citas izvēles, kā tikai izstrādāt vienotu rīcību.

Eva Lichtenberger, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, kolēģi, dāmas un kungi, Komisijas locekļi, debātes par darba programmu kā vienmēr ir patiesības brīdis. Tieši šajās debatēs mēs redzam, kuri paziņojumi, kas tik daudzos dažādos pasākumos tiek pausti publiski, ir patiesi vērtīgi. Ja mēs aplūkojam programmu sīkāk, diemžēl kļūst skaidrs, ka paziņojumi netiek īstenoti, jo īpaši tas attiecas uz finanšu plānu un uz Komisijas turpmāko plānošanas darbu.

Mums priekšā ir klimata aizsardzības programma, kurā tiek ierosināts Bali konferenci vispār nerasaukt, it kā Eiropa nebūtu sevi pasludinājusi par galveno celmlauzi, kas uzsāka klimata pārmaiņu bīstamo faktoru novēršanu pasaulē. Automobiļu ražošana sāk samazināties, bet Komisija sēž un gaida. Dalībvalstīm ir dota rīcības brīvība un atļauts savstarpēji sacensties pēc iespējas zemāku vides standartu ieviešanā savās ražošanas nozarēs un aizvien vairāk piekāpties savu automobiļu ražotājiem.

Diemžēl mēs redzam, ka tas pats notiek visā industriālajā sektorā. Kā vienmēr uzmanība ir pievērsta kodolenerģijai: nozare, kurā tiek izšķērdētas jaudas, finanses un enerģija. Kaut arī Eiropā ir novatoriska atjaunojamās enerģijas nozare, Eiropas līmenī šai nozarei tiek atvēlēta sīknauda, jo Eiropa ir uzņēmusies saistības un piešķīrusi savus finanšu resursus un savas plānošanas jaudas citām vietām. Tas ir pilnīgi nepieņemami. Ja mēs vēlamies šeit saglabāt līdera lomu, mums tas skaidri un nepārprotami jāpasaka, un tas nozīmē noteikt prioritāti tur, kur tā ir nepieciešama.

Diemžēl tā pati problēma mums rodas, ja runājam par darba attiecībām. Es šeit uzsvērsu tikai vienu jautājumu — jautājumu par darba laika direktīvu, kas tagad ir apstiprināta un kurā skaidri ir noteikta ievērojama piekāpšanās. Tas ir plīķis sejā visiem mūsu jauniešiem, kas vēlas paši veidot savu nākotni. Tā mums nevajadzētu izturēties pret mūsu strādniekiem.

Visbeidzot, mums notiek debātes par finanšu tirgiem. Es varu tikai apstiprināt to, ko teica iepriekšējais runātājs *Swoboda* kungs. Pēdējie atlikušie finanšu tirgu pašregulēšanās atbalstītāji ir šeit, šajā Parlamentā. Pat ASV tiek apsvērta noteikumu ieviešana, bet šajā Atlantijas okeāna pusē, šķiet, mēs izliekamies, ka tas viss atrisināsies pats no sevis. Mums vajadzētu parādīt vēlmi radīt drošu sistēmu, lai finanšu tirgi nevarētu attīstīties tādā virzienā kā līdz šim, kad aplami finanšu produkti ņēma virsroku pār drošu ekonomikas politiku. Pēc manām domām, visa šī programma ir liela vilšanās.

Ilda Figueiredo, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (PT) Priekšsēdētāja kungs, šajos ļoti satraucošajos apstākļos, kad Eiropas un visas pasaules iedzīvotājiem ir jārīcās būtiski uzdevumi, ir nepieņemami, ka Eiropas Komisija nav iesniegusi nekādus priekšlikumus, kas pārtrauktu tādu politikas virzienu īstenošanu, kas pasliktina sociālo situāciju, veicina bezdarbu, riskantu un slikti apmaksātu darbu, rada finanšu, pārtikas un enerģētikas krīzi, kas jo īpaši ietekmē ekonomiski vājākas valstis un neaizsargātākās sabiedrības daļas, kā arī pastiprina starptautisko attiecību militarizāciju ar visām pasaules mieru apdraudošajām sekām.

Neskatoties uz to, ka Eiropas Komisija zina par strādājošo, patērētāju un sabiedrisko pakalpojumu izmantotāju skaidri pausto protestu un pretestību pret privatizāciju un liberalizāciju, negodīgām veselības un sociālās nodrošināšanas reformām, kā arī aizvien pieaugošo ienākumu sadali starp ekonomiskajām un finanšu grupām, tādējādi pastiprinot sociālo nevienlīdzību, tā pieprasa saglabāt un turpināt izmantot tos pašus instrumentus un politikas virzienus, kas noveda pie šīs situācijas, jo īpaši Stabilitātes pakta un tā iracionālos kritērijus, liberālo Lisabonas stratēģiju un Eiropas Centrālās bankas melīgo neatkarību. Tā pieprasa izstrādāt priekšlikumus nepieņemamām direktīvām, piemēram, darba laika direktīvai.

Tādā laikā prioritātei ir jābūt apturēt Lisabonas līguma projekta ratificēšanu un ievērot demokrātiju un cienīt Īrijas referendumu rezultātus, kas bija tautas suverēns lēmums, kam sekoja tādi paši lēmumi Francijā un Nīderlandē. Eiropas Savienības vadītājiem pienācis laiks gūt mācību no šiem balsojumiem, kā arī no strādājošo un pilsoņu protesta un pretestības neoliberālai, militāristiskai un antidemokrātiskai politikai.

Šajā laikā prioritātei ir jābūt konkrētu priekšlikumu izstrādei, tādu priekšlikumu kā mūsu grupas rezolūcijas priekšlikums, kas ietver Stabilitātes pakta atcelšanu un privatizācijas un liberalizācijas pārtraukšanu, kā arī Eiropas Centrālās bankas monetārās politikas izbeigšanu, pārorientējot prioritāti uz tiesībām strādāt, nabadzības likvidēšanu un sociālo taisnīgumu, kā arī progresu un sociālās attīstības pakta. Mums jādod cerība mūsu pilsoņiem, jārada darbavietas, dodot tiesībām jauniem cilvēkiem strādāt, un jānodrošina sieviešu vienlīdzība un vienādas tiesības sievietēm.

Graham Booth, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, visa klimata pārmaiņu programma ir devusi ES vēl vienu iemeslu, lai izvingrinātu muskuļus un parādītu pasaulei, cik svarīga tā ir, uzsverot, ka klimata pārmaiņas ir jautājums, ko dalībvalstis vienas pašas nespēj risināt. Sauklis 20 20 20 ir tipisks piemērs, kā darboties ar viegli iegaumējamu frāzi: 20 % enerģijas ES no atjaunojamās enerģijas avotiem; par 20 % samazināt oglekļa emisijas — tas viss jāpanāk līdz 2020. gadam. Bet netiek runāts par vissvarīgāko: vai tas viss ir vajadzīgs?

Nesen mums IPCC ziņoja, ka 2500 zinātnieki visi bija vienisprātis, ka CO₂ ir cēlonis globālajai sasilšanai un mēs, cilvēki, esam pie tā vainīgi. Al Gore slavenā filma apstiprināja šo viedokli. Tomēr kopš tā laika vairāk nekā 30 500 zinātnieku un klimata speciālistu ir parakstījuši Oregonas lūgumrakstu un Manhetenas Deklarāciju, kas tieši apstrīd IPCC secinājumus ar acīmredzami neapstrīdamām liecībām. Tātad, liekot ticēt 2 500 IPCC zinātniekiem, mums piespiež pilnīgi ignorēt 30 500 zinātniekus, kas rāda pavisam citu ainu.

Laikā, kad pasaule ir piemeklējušas milzīgas finansiālas problēmas, ES spiež tautas visā pasaulē tērēt miljardiem nodokļu maksātāju naudu kaut kam tādām, kas ne tikai var būt pilnīgi nevajadzīgs, bet var izrādīties bremzējošs, ja pēdējās liecības par pasaules atdzišanu izrādīsies pareizas.

Mums ir nepieciešamas pilnīgas un atklātas debates, lai pierādītu, kam ir taisnība. No kā gan IPCC nostājas atbalstītājiem ir jābaidās?

Jūs, bez šaubām, būsit iepriecināti uzzināt, ka šī bija mana pēdējā runa šajā Parlamentā, jo pēc šīs sesijas es aizeju pensijā.

Sergej Kozlík (NI). - (SK) Eiropas Parlamenta rezolūcijas priekšlikumu par Komisijas darba programmu 2009. gadam var principā atbalstīt kā dokumentu, kas šo programmu paplašina.

Es personiski vēlētos atzīmēt, cik sarežģīti Parlamenta rezolūcijā ir uzsvērts, ka ļoti svarīgi ir nodrošināt finanšu tirgu stabilitāti un pārliecināt patērētājus pašreizējās finanšu krīzes laikā. Nav šaubu, ka ir nepieciešams izstrādāt likumdošanas pasākumus, lai uzlabotu investoru darbības pārredzamību un pilnveidotu vērtēšanas standartus, uzņēmējdarbības riska uzraudzību un vērtējumu aģentūru darbu. Komisijai ir jāizstrādā detalizēts plāns, lai veiktu uzlabojumus finanšu pakalpojumu tiesiskajā regulējumā un pārskatītu direktīvas par kredītiestāžu darbību un kapitāla pietiekamību. Tas dos iespēju panākt uzlabojumus finanšu likumdošanas sistēmā un celt tirgus dalībnieku uzticēšanos.

Rezolūcijas 27. pantā pareizi ir ietverts aicinājums Komisijai apsvērt, kādus pārejas pasākumus vajadzētu īstenot tieslietu un iekšlietu jomā līdz laikam, kad Lisabonas līgums stāsies spēkā. Ja tomēr izveidojas situācija, ka Lisabonas līgums nestājas spēkā līdz 2009. gada vēlēšanām, šim aicinājumam Komisijai jāizskan daudz plašāk. Pretējā gadījumā mūsu dārgā Eiropas Komisija tiks pārsteigta nesagatavota.

Ryszard Czarnecki, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, atļaujiet man uzdot jautājumu Parlamentam. Ko vispār nozīmē Parlamenta likumdošanas darbs un Komisijas priekšlikumi? Atbilde ir, ka to mērķis ir gūt autoritāti eiropiešu vidū, to ļaužu vidū, kas ir Eiropas Savienības dalībvalstu pilsoņi. Es stingri uzskatu, ka Parlamentam un Eiropas Komisijai jākoncentrējas uz likumdošanas darbu attiecībā uz darbavietu radīšanu un ekonomikas izaugsmes veicināšanu. Tikai parādot, ka Eiropas Savienība un tās struktūras ir tuvas tautai, mēs varam celt Eiropas Savienības iestāžu autoritāti. Tā pēdējos gados ir kaut kā mazinājusies.

Pēc manām domām, pašlaik mūsu galvenā prioritāte nav Lisabonas līguma ratifikācija. Tā vietā mums jākoncentrējas uz to, lai Eiropas Savienības pilsoņiem būtu pilnīgi skaidrs, ka mēs gribam palielināt nodarbinātību un mēs esam nobažījušies par pašreizējām darbavietām. Vēl ir jautājums par kibernozieģumiem, tā ir pilnīgi jauna problēma, kas skar daudzus. Es aicinu izveidot atbilstīgu prioritāšu hierarhiju, ko patlaban es neredzu.

Margot Wallström, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms atļaujiet man pateikties Parlamentam, ka deputāti atbalstīja manu ierosinājumu veidot iestāžu dialogu par Komisijas darba programmu — dialogs būtu vairāk kā politiska izpausme, iesaistot politiskās grupas, plenārsēdi un komitejas. Es domāju, ka jūsu līdzšinējās runas ir labs sākums šim dialogam.

Šī gada darba programma būs pēdējā šai Komisijai, un tā ir izstrādāta ļoti īpašos un specifiskos apstākļos: Gruzijas kara novērošana, situācija mūsu kaimiņvalstīs, neskaidrības ap Lisabonas līgumu pēc Īrijas teiktā „nē”, degvielas un patēriņa preču cenu celšanās, pārtikas cenu pieaugums, pirktpēju apdraudošā inflācija un beidzamais, bet ne mazāk svarīgais — un jūs visi jau to pieminējāt — finanšu krīze, kas ietekmē bankas un citas kredītiestādes.

Man jums nav jāatgādina, ka tas, ko mēs paveiksim nākamā gada pirmajā pusē, būs sagatavošanas darbs Eiropas vēlēšanām. Tāpēc pagājušajā gadā, izklāstot gada politisko stratēģiju, mēs izcēlām savu nodomu respektēt mērķi un izveidot rezultātu Eiropu, kā arī nodrošināt pilsoņiem konkrētus ieguvumus.

Galvenās politiskās prioritātes, ko Barroso kunga vadītā Komisija paredzēja nākamajam gadam, joprojām tiek strukturētas ap pieciem pīlāriem, bet apstākļi ir atšķirīgi, tādēļ mums radušies jauni un steidzami jautājumi.

Pirmais pīlārs ir ilgtspējīgas izaugsmes un darbavietu veicināšana. Vairāk nekā jebkad mums jārisina šīs dienas problēmas: ko mēs varam darīt, lai veicinātu izaugsmi, darbavietas un sociālo stabilitāti pieaugošas inflācijas periodā, balstoties uz Eiropas Savienībai un arī Komisijai noderīgiem instrumentiem un nostiprinot tos. Tā ir svarīga diskusija. Kā jūs zināt, katru nedēļu viens no mūsu darba kārtības svarīgākajiem jautājumiem ir arī finanšu krīze, un mēs esam izveidojuši sava veida ceļvedi, bet mēs esam apsprieduši arī priekšlikuma izstrādi par kapitāla pieprasījumu bankām, lai esošo noteikumu vietā ieviestu stingrākus; mēs izstrādājam arī priekšlikumu vērtējumu agentūru regulēšanai, kam, kā jūs zināt, bija ļoti nozīmīga loma finanšu tirgos un arī šajā krīzē. Protams, mēs uzskatām, ka labi pārdomātiem priekšlikumiem ir ļoti liela nozīme, lai nodrošinātu to, ka mēs varam strādāt pie finanšu krīzes sekām. Tāpēc mēs aktīvi darbojamies un turpināsim to darīt. Otra problēma ir saistīta ar mūsu varbūtējo atbildi uz naftas, pārtikas un patēriņa preču cenu celšanos. Mūsu darbs nav veikt sīku ikdienas pārvaldību, bet kopējā tirgū mums uzmanīgi jāraugās, kā mēs finanšu sistēmā varam nodrošināt ilgtermiņa stabilitāti. Tas ir pirmais pīlārs.

Otrs galvenais jautājums, pie kura mēs pieliksim pūles, būs veicināt pāreju uz zemas oglekļa koncentrācijas un energoefektīvu ekonomiku. Kopenhāgenas sanāksme būs lielākā pasaules mēroga tikšanās, lai noslēgtu globālo klimata pārmaiņu nolīgumu periodam pēc 2012. gada/pēc Kioto protokola. Eiropai labi jā sagatavo sava nostāja un arī jā saglabā sava līdera loma problēmas par klimata pārmaiņām izvirzīšanā; mums būs arī jāturpina darbs pie tā, kā palīdzēt pielāgoties klimata pārmaiņu ietekmei, lai mēs varētu būt līderi gudras izaugsmes attīstībā.

Trešais pīlārs ir saistīts ar kopējo imigrācijas politiku. Mēs gribam īstenot kopējo imigrācijas politiku saskaņā ar mūsu jūnija paziņojumu, kā arī izstrādāt imigrācijas paktu, un, ja mēs vēlamies to ieviest, no paktiem mums būs jāpāriet pie darbiem.

Ceturtais pīlārs ir par to, kā virzīt mūsu nodomus uz tādiem politikas virzieniem, kas izvirza mūsu pilsoņu intereses pirmajā vietā. Mūsu darbību šajā jomā noteiks pārskatītā sociālo jautājumu darba kārtība un ES veselības stratēģija, kā arī jautājums, kā mēs varam turpmāk nostiprināt patērētāju tiesības.

Visbeidzot, mēs ņemsim vērā mūsu mērķi nostiprināt Eiropas kā globālā partnera lomu. Ārējo attiecību jomā 2009. gada uzdevumi ir labi zināmi: paplašināšanās process, mūsu kaimiņattiecības, Dohas sarunu liktenis, mūsu ieguldījuma palielināšana attīstības palīdzībā un pilnvērtīgas sadarbības nodibināšana ar jauno ASV administrāciju.

Šīs debātes nozīmē, ka Parlaments tajās ir agri iesaistījies, jo programma vēl nav izstrādāta, tāpēc mēs tās uzskatām kā ievadu mūsu pārrunām, un mēs ņemsim vērā jūsu ieteikumus. No otras puses, lai Parlamenta debatēm varētu uzticēties un lai tās atstātu reālu ietekmi uz Komisiju, tām jābūt mērķorientētām, un tas jo īpaši attiecas uz debatēm par 2009. gadu. Dažādās Parlamenta frakcijās jums ir dažādi uzskati par to, kādām vajadzētu būt prioritātēm nākamajā gadā.

Es ceru, ka lielākā daļa no mums piekritīs, ka mums jāstrādā kopā, lai izstrādātu pozitīvu plānu 2009. gadam, koncentrējoties uz būtisko. Es uzskatu, ka mums jāapsver tikai tās iniciatīvas, kas patiesi ir svarīgas. Mums ne tikai rūpīgi jāizvēlas mūsu priekšlikumi, bet tie arī pienācīgi jāpasniedz, lai Eiropas pilsoņi varētu skaidri izvērtēt, ko ES var veikt un ko veic viņu labā.

Tāpēc es esmu pateicīga par šīm debatēm tieši tad, kad mēs izstrādājam programmu. Mēs gatavojamies to pieņemt nākamajā mēnesī un iesniegt plenārsēdē visas kolēģijas klātbūtnē 19. novembrī. Es ņemšu vērā jūsu viedokļus un jūs varat būt droši, ka tie dos ieguldījumu programmas izstrādē, īstenojot konkrētas iniciatīvas un veicot konkrētas izmaiņas Eiropas pilsoņu dzīvē.

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, kā Nassauer kungs jau teica, PPE-DE grupa ir ļoti apmierināta ar gada likumdošanas programmas saturu. Es uzskatu, ka, pateicoties uzlabotajam procesam, Parlaments tajā jau ir iekļāvies, tāpēc mums ir ļoti viegli pilnveidot šo gada likumdošanas programmu.

Kā Ekonomikas un monetāro lietu komitejas pārstāvis es vēlētos vērst uzmanību uz jūsu pirmo pīlāru — izaugsmi, darbavietas un Eiropas konkurētspēju. Es domāju, ka galvenais faktors ir, kā mēs reaģēsim uz finanšu krīzi. Mēs, PPE-DE grupa, uzskatām — tā kā Eiropā jau ir labs tiesiskais regulējums, viss, ko mēs

darīsim tagad, jābalsta uz jau esošajiem tiesību aktiem un to pilnveidošanu. Mēs neredzam vajadzību pēc ļoti radikālām izmaiņām Eiropā. Mēs uzskatām, ka, pirmkārt, jāapsver pasākumi saistībā ar nesaistošām tiesību normām, jo tie ir visefektīvākais veids, kā risināt vispārējus jautājumus. Finanšu tirgi ir visā pasaulē, un mēs Eiropā nevaram izturēties tā, it kā mēs atrastos noslēgtā telpā. Mēs arī uzskatām, ka esošajā normatīvajā un uzraudzības sistēmā, tā sauktajā „Lamfalisi sistēmā” ir veikti daudzi uzlabojumi, un mēs pilnībā atbalstām Komisijas darbu šajā jomā.

Nākamais jautājums ir klimata pārmaiņas. Klimata pārmaiņas ietekmēs Eiropas izaugsmi un darbavietas. Mums nevajadzētu atbalstīt fundamentālistu viedokli klimata pārmaiņu jautājumā, ka Eiropai jārikojas, un tas jādara tūlīt bez pasaules atbalsta. Pat trīsdesmit procenti emisiju, ja mēs nonākam tik tālu, ir par maz, lai risinātu klimata pārmaiņu problēmu. Mums nepieciešams vispārējs, efektīvs risinājums, un tas, iespējams, nāks no Kopenhāģenas. Līdz tam mums nevajadzētu sevi šaustīt. Mums nevajadzētu pārāk šaustīt Eiropas konkurētspēju, bet īstenot reālu pieeju klimata pārmaiņu politikai Eiropā.

Visbeidzot, trešais punkts attiecas uz MVU. MVU ir Eiropas izaugsmes atslēga. Piemēram, sociālo jautājumu paketē mums vienmēr vajadzētu ņemt vērā viņu uzskatus un to, kādu viņi redz sociālās sistēmas vidi Eiropā. Sociālo jautājumu paketei nevajadzētu būt par nastu Eiropas mazajiem un vidējiem uzņēmumiem.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, komisār, es gribu pievērsties sociālajiem jautājumiem ES. Kad parādījās sociālo jautājumu darba kārtība, mēs teicām, ka bija mazliet par vēlu. Kad mēs tagad izskatām Komisijas darba programmu un arī kopīgo rezolūciju, mēs redzam, ka nodarbinātības un sociālo lietu jautājumiem nav piešķirtas īpašas prioritātes. Tās ir prioritāras iedzīvotājiem, bet ne Komisijai. Tas nesaskan ar ierindas cilvēku prasībām.

Sociāldemokrātu iesniegtajā rezolūcijā mēs izvirzām vairākus jautājumus. Viens no tiem attiecas uz cilvēkiem, kam ir netipiskas darba attiecības. Tā ir cilvēku grupa, kas pastāvīgi pieaug, tādēļ pieaug arī nepieciešamība pēc šīs grupas cilvēku pienācīgas aizsardzības. Mazaizsargāti cilvēki, kas ir cietuši no netaisnīgas atļaišanas no darba. Kopējā darba tirgū jābūt obligātajiem standartiem šajā jomā. Mums atkal ir jāskatās arī uz Globalizācijas pielāgošanas fondu, vai turpmāk nav iespējams uzlabot to izredzes, kas cietuši no bezdarba restrukturizācijas dēļ, lai viņi tiktu apmācīti un atrastu jaunas darbavietas. Mums ir vairāki priekšlikumi darba apstākļu uzlabošanas jautājumā.

Visbeidzot, es vēlētos izvirzīt jautājumu, kas tika apspriests Nodarbinātības un sociālo lietu komitejā pirmdien. Eiropas Kopienų Tiesas spriedumu dēļ iedzīvotāji tagad ļoti baidās, ka ES sāksies sociālais dempings un ka tas kļūs par iepriekš pārdomātas rīcības kopumu. Mums izdevās izstrādāt priekšlikumus, lai paplašinātu darba ņēmēju norīkošanas darbā direktīvu, kas garantētu vienlīdzīgu attieksmi, un primārajos tiesību aktos ieviestu principu, ka pamattiesības, piemēram, tiesības streikot, nav pakļautas pārvietošanās brīvībai. Es ceru, ka Komisija to nenoraidīs. Es priecājos uzzinot, ka tiek organizēts forums, bet ir jāiesniedz arī konkrēti priekšlikumi, lai nepieļautu sociālo dempingu un nodrošinātu strādājošiem normālu atalgojumu un pienācīgus darba apstākļus.

Diana Wallis (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, kad mums pēdējo reizi bija pārrunas ar komisāru Barroso kungu par šo darba programmu, es teicu, ka ir labi, ka Komisija centās izvairīties no tā, ko es saucu par „termiņa beigu aktivitātēm”. Tomēr pirms gaidāmajām vēlēšanām Parlamentam ir ļoti grūti no tām izvairīties. Katra grupa gribēs atstāt savu „zīmogu” uz izvirzītās programmas. Tas ir tikai dabiski, bet mums ir arī jācenšas un jāveido dialogs, lai vienotos un rastos kaut kāda skaidrība. Jūs redzēsiet, ka Liberāļu un demokrātu grupa ir pievienojusies kopīgajai rezolūcijai, bet mēs pārņemam arī kaut ko no citām grupām, cenšoties paveikt savu uzdevumu: panākt līdzsvaru Parlamentā.

Šie patiešām ir nemierīgi laiki Eiropas pilsoņiem. Nevienam nav pārliecinātība par nākotni pasaules finanšu nemieros, kas rada uztraukumu par parādiem, bezdarbu, ārstēšanās izmaksām, pensijām un rada atmosfēru, kad godīgums un vienlīdzība var zust, kad katrs grib glābt savu ādu.

Klimata pārmaiņas rada problēmas, kurām mums jāpiemēro savs dzīves veids, kā arī problēmas par degvielas izmaksām pavisam atšķirīgā pasaulē.

Šajā globālā problēmu laikā ES, protams, jāiegūst atzinība, jo Eiropas Savienībai ir daudznacionāls redzesloks, bet kā liberāļi un demokrāti mēs teiktu: labi, izmantosim šo redzesloku, bet tam nav jābūt pārāk plašam. Tam jābūt kā aizsargam, jārada sava veida kontrole, bet tam jābūt arī tādām, kas dod individuālās izvēles iespēju, lai atsevišķi pilsoņi atkal var sākt just, ka procesi tiek kontrolēti šajos nedrošajos laikos.

Tātad „jā” lielākai finanšu tirgu un to dalībnieku uzraudzībai, bet „jā” arī lielākai patērētāju izvēlei un apmierinātībai. Mēs nevēlamies vēl vienu sabiedrību „*Equitable Life*” Eiropā. „Jā” lielākai darbavietu mobilitātei, „jā” lielākai vienotai sociālajai nodrošinātībai, bet „jā” arī godīgumam un „nē” diskriminācijai. „Jā” lielākai izvēlei veselības aprūpē un pacientu mobilitātei. Tātad dosim mūsu pilsoņiem izvēles iespēju, kā dzīvot savu dzīvi.

Ja jūs raizējaties par savu nākotni, viens no veidiem, kā sākt justies drošākiem, ir saprast, ka jūs varat kaut ko darīt, just kontroli, un tas būs temats, kas noteiks liberāļu un demokrātu izvēli šajā rezolūcijā. „Jā” Eiropai, bet „jā” arī individuālai izvēlei un iespējām.

Seán Ó Neachtain (UEN) - (GA) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas, Padomes un, protams, Parlamenta lielākās bažas ir, ka Eiropas ekonomika nepārtraukti attīstās. Eiropai nebūs sociālā skaidras naudas fonda, lai palīdzētu nelabvēlīgos apstākļos nonākušajiem, ja ekonomika neatveseļosies. Mums nekavējoties jārisina šis uzdevums.

Ņemot vērā to, kas notika finanšu tirgos, es nedomāju, ka mēs varam turpināt tāpat kā šogad. Pašreizējā iekļaušanās finanšu tirgu noteikumos ir jāpārtrauc. Sabiedrība ir ļoti satraukta par to, un mums tā jāpārlicina. Mums jārikojas nekavējoties.

Mums visiem Eiropas Savienībā jāinvestē pētniecībā un attīstībā. Es esmu gandarīts, ka no 2007. līdz 2013. gadam šajās jomās tiks iztērēti 55 miljardi eiro. Mums jāseko laikam līdzī un šajās jomās jānodrošina konkurence, lai radītu darbavietas un garantētu, ka tai pasaulei, kurā mēs tagad dzīvojam, ir stingrs ekonomiskais pamats.

Andreas Mölzer (NI) - (DE) Priekšsēdētāja kungs, mēs pašlaik piedzīvojam eksplozīvu „kokteili”, kas sastāv no sociālas lejupslīdes, kultūru nesaskaņām, augoša demokrātijas deficīta, piegāžu sastrēgumu drauda, inflācijas, ārējās drošības riskiem un spekulāciju burbuļa, kurš var sprāgt jebkuru brīdī. Jo pārāk ilgi mēs esam ignorējuši satraucošos notikumus darba tirgū un pilsoņu bažas.

Ir pēdējais laiks noteikt pareizas prioritātes. Kas attiecas uz pārtikas krīzi, es uzskatu, ka, lai saglabātu mūsu pašpietiekamības spēju, būtiska ir lauksaimniecības politikas renacionalizācija. Galu galā ir jāatrisina nelegālās masveida imigrācijas problēmas, un Eiropas pamatiedzīvotājiem jāīsteno saprātīga ģimenes un dzimstības politika. Pilsoņi jāaizsargā no ES subsidētas uzņēmumu pārvietošanas, jāpārtrauc arī nodokļu maksātāju naudas izšķiešana un nodokļu krāpniecība. Mums jāpārtrauc izpārdot ES „ģimenes sudrablietas”, kas tiek ziedotas pārāk dedzīgai privatizācijai, un mums beidzot ir jāatzīst, ka Lisabonas līguma projekts ir izgāzies.

Ja ES parādīs savu atbildību šajos jautājumos, mēs pārvarēsim pašreizējo krīzi. Pretējā gadījumā mums var nākties būt par lieciniekiem ievērojamam Eiropas panīkumam.

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) - (ES) Priekšsēdētāja kungs, mūsu grupa tikai vēlas uzsvērt, ka pašreizējā budžeta un finanšu sistēma laika posmam no 2007. līdz 2013. gadam ļoti apgrūtina efektīvu rīcību attiecībā uz jaunajām politiskajām prioritātēm. Gan šis Parlaments, gan mūsu grupa uzskatīja, ka ir neiespējami noteikt jaunas politiskās prioritātes bez pietiekama finansējuma nodrošināšanas.

Tagad mēs redzam, ka pašreizējā finanšu sistēmā nav vietas jaunajām politiskajām iniciatīvām, ko pieņemusi Padome un Komisija, piemēram, palīdzība ar pārtiku vai palīdzība Gruzijai, un tāpēc mums jārod risinājumi. Tomēr mēs nedrīkstam pieļaut risinājumus, kas tiek pieņemti, lai kavētu jau esošos plānus un pieejamos fondus, ko paredz Iestāžu nolīgums. Šajā sakarībā mēs uzskatām, ka mums jābūt ārkārtīgi stingriem.

Mums jānodrošina, ka nepieciešamie resursi ir pilnībā pieejami. Atlikušajā laika posmā mums jāizmanto visi Iestāžu nolīguma aspekti, lai nodrošinātu pienācīgu finansējumu mūsu prioritātēm, un mums jāizmanto kaut kas, ko mēs, iespējams, esam aizmirsuši, proti, budžeta pārskatīšana šodien, lai pienācīgi risinātu tās problēmas, kas radīsies, jo situācijas attīstība rada jaunus politiskus notikumus.

Tāpēc mēs aicinām Komisiju pielikt papildu pūles, lai, cik drīz vien iespējams, veiktu tās ierosināto budžeta pārskatīšanu.

Evelyne Gebhardt (PSE) - (DE) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētāja vietnieces kundze, šodien ļoti spēcīgi ir jūtama pilsoņu skepse pret Eiropas Savienību, un tam ir iemesls. Skepse ir radusies tās politikas dēļ, kas ir īstenota pēdējo gadu laikā, kā arī tā veida dēļ, kādā tā ir paziņota pilsoņiem.

Šī iemesla dēļ ir ārkārtīgi svarīgi Eiropas Komisijai un citām ES iestādēm politikas veidošanu daudz ciešāk pielāgot pilsoņu dzīvē un radīt iespaidu, kā arī parādīt, ka Eiropas Savienība patiesi darbojas pilsoņu labā.

Šajā nolūkā ir svarīgi arī — piemēram, analizējot, kas būtu nepieciešams — ciešāk vērst uzmanību uz to, kas mums būtu jādara. Piemēram, patērētāju vērtējums ir ļoti svarīgs instruments, kurš tālāk jāpaplašina tā, lai mēs varētu labāk ņemt vērā pilsoņu problēmas un intereses šajā jomā.

Otrs jautājums, kas arī ir svarīgs šajā sakarā, ir ES tiesību aktu ietekmes labāka uzraudzība. Nepietiek tikai novērtēt ekonomisko ietekmi. Mums nepieciešams skaidrs ietekmes novērtējums arī sociālajā sfērā, lai mēs zinātu, kā tiesību akti, ko mēs izstrādājam, ietekmē pilsoņus, un lai mēs varētu parādīt, ka mēs zinām, ko gribam un ko darām, un ka tas, ko mēs darām, var radīt pozitīvus rezultātus viņu dzīvēs.

Ir svarīgi arī garantēt vienādas tiesības pilsoņiem visā ES. Tāpēc es mudinu jūs strādāt pie vienotas rīcības un kopēju likumīgu tiesību turpmākas pilnveidošanas. Tas pilsoņiem būtu ļoti svarīgs signāls.

Bernard Lehideux (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētāja vietnieces kundze, Komisija atgādina neuzmanīgu skolnieku, kas steidzas pabeigt mājas darbu laikā. Jā, sociālo jautājumu pakete pastāv, bet tā nav pilnīga, un to var uzskatīt tikai par vienu soli tuvāk Komisijas centieniem pilnībā atrisināt sociālās problēmas.

Komisijas priekšsēdētājs nav reāli novērtējis Francijas, Nīderlandes un Īrijas pilsoņu izteiktās bažas, kas diemžēl tiktu paustas arī citur, ja būtu noticis referendums. Šie rezultāti ir aicinājums ieviest kārtību. Ja cilvēki grib plašāku Eiropu, tad tas ir tāpēc, lai veidotu labāku sabiedrību un nevis tikai pieņemtu jaunas miglainas direktīvas.

Iekšējā tirgus tiesību akti, protams, ir nepieciešami, bet tie ne tuvu nav vislielākās rūpes. 2009. gada programmai, tāpat kā iepriekšējām, starp citu, ir zudis mērķis. Cilvēki negaida, lai Komisija aprobežotos tikai ar jaunu tiesību aktu radīšanu vai pat esošo pilnveidošanu. Viņi gaida, lai Komisija pildītu uzdevumu, kas tai noteikts Līgumos: būt Eiropas Savienības virzošajam spēkam, tās ierosinājumu krātuvei.

Tāpēc nepietiek tās priekšsēdētājam klusi un laipni sēdēt aiz Padomes priekšsēdētāja muguras. Mēs ceram, ka Komisija rīkosies kā nozīmīgs partneris eksāmenā par tāda veida sabiedrību, kāda mums jāizveido. Tomēr kāda veida sabiedrību šī programma paredz? 2009. gada programmai nav nopietnu trūkumu, bet tā nav tāda, kādu mūsu laikabiedri vēlētos.

Priekšsēdētāja kungs, tas būs jaunās kolēģijas uzdevums uzņemties šos pienākumus. Es vienīgi ceru, ka tā daudz uzmanīgāk nekā iepriekšējā ieklausīsies Eiropas ļaužu balsīs.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētāja vietnieces kundze, kolēģi, dāmas un kungi, nedrīkst ignorēt tās dažādās vēstis, kas šodien plenārsēdē tiek nodotas Komisijai. Tāpēc es, cik vien iespējams, pievērsīšu uzmanību dažiem svarīgākajiem jautājumiem, kurus, es ceru, mani kolēģi deputāti atbalstīs.

Pēc manām domām, mēs varam piekrist — un jūs, priekšsēdētāja vietnieces kundze, to iepriekš teicāt — ka Eiropas Savienībai jāsaģlabā uzticība sociālā tirgus ekonomikas pamatprincipiem, tajā pašā laikā veicinot uzņēmējdarbības nozares un arī patērētāju intereses. Individuālā līmenī tas ir sarežģīts balansēšanas akts, kura rezultāts, protams, var atšķirties atkarībā no politiskās nostājas. Tomēr es uzskatu — un šeit es vēlētos turpināt to, ko *Nassauer* kungs teica — ka nākamo mēnešu laikā Komisijai labāk jāizjūt, kas tiek prasīts subsidiaritātes aspektā.

Ja mēs aplūkojam, kāda veida priekšlikumus jūs iesniedzāt par videi draudzīgu transportlīdzekļu iepirkumu vai ko jūs gatavojaties ierosināt attiecībā uz videi draudzīgu iepirkumu darba programmā, ir skaidrs, ka jūs uzskatāt, ka mūsu pilsētu mēri kā vienkāršie mirstīgie nav spējīgi paši pieņemt videi draudzīgus lēmumus, un tāpēc jūs jūtat vajadzību no sava posteņa Eiropas centrā noteikt, kas viņiem būtu jādara. Pēc mūsu domām, tā ir nepareiza pieeja. Mēs gribam, lai indivīdi paši saprastu, ka videi draudzīgs iepirkums ir viņu pašu interesēs. Tāpēc mums šajās nozarēs ir nepieciešama lielāka subsidiaritāte, vairāk labas prakses un mazāk dirižisma paņēmieni.

Priekšsēdētāja vietnieces kundze, vai es drīkstētu arī mudināt Komisiju būt drosmīgākai sarunās ar dalībvalstīm nākotnē, piemēram, kad ir runa par to, kā mums Eiropas Savienībā vajadzētu saskaņot patērētāju aizsardzības tiesību aktus uzņēmumu interesēs un patērētāju interesēs. Šī saskaņošanas procesa turpināšanai būs jēga tikai tad, ja mēs patiesi saskaņosim visu patērētāju aizsardzības likumu jomu kopumā un dalībvalstīm vairs nebūs atstāta nekāda iespēja virspusēji kaut ko pielabot uz šī saskaņotā *acquis* malām. Pretējā gadījumā mūsu darbošanās ir bezjēdzīga.

Claudio Fava (PSE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, 2009. gadā mēs ne tikai piedalīsimies vēlēšanās, bet mums būs arī jāsniedz atbildes uz dažiem konkrētiem jautājumiem, ko mums uzdeva mūsu vēlētāji. Viens no šiem jautājumiem skar brīvības, drošības un taisnīguma jomu: kāpēc mēs uzskatām, ka tāda jārada, kā mēs paredzam to radīt un kad mēs plānojam to radīt. Mums atbilde jāsniedz mērķtiecīgas likumdošanas politikas programmas veidā, kuru Komisija, komisāra kungs, vēl nav cēlusi galdā.

Mēs gaidām stingru tiesību aktu priekšlikumus attiecībā uz imigrācijas politiku, jo īpaši uzņemšanas politiku un patvēruma politiku, lai aizsargātu šīs pamattiesības visā Eiropas Savienībā un nepieļautu atšķirības starp legālas un nelegālas imigrācijas politiku, kas mums šķiet pilnīgi nepieņemami. Mēs uzskatām, ka ir nepieciešama kopīga politikas sistēma un reglamentējoša vide: līdztekus lokalizācijas pasākumiem mums ir nepieciešami integrācijas pasākumi un legālas imigrācijas kanāli.

Mēs gaidām stingrus priekšlikumus par tiesisko sadarbību krimināllietās un policijas darba jautājumos, kas balstītos uz procedurālo garantiju savstarpēju atzīšanu. Savstarpējā atzīšana joprojām ir nepietiekama, un bez šādiem priekšlikumiem cīņa pret organizēto noziedzību un terorismu, šķiet, paliks tikai retoriska.

Visbeidzot, mēs gaidām atklātāku pieeju pamattiesību aizsardzībai un nodrošināšanai, kas joprojām ir tiesisku pasākumu primārais mērķis. Jaunajai pamattiesību aģentūrai jāklūst par šo darbību galveno instrumentu, tiklīdz Lisabonas līgums stāsies spēkā.

Mēs gaidām, komisār, ka Komisija tuvāko dienu laikā pierādīs mums, ka šādi nodomi programmā ir iekļauti.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kundze, dāmas un kungi, komisāre teica, ka pati viņa vēlētos tādu Eiropu, kas ir atpazīstamāka, kas pilsoņiem kaut ko nozīmē.

Tātad šodien lielākā budžeta pozīcija, kas veido 36 % no Eiropas Savienības budžeta, attiecas uz kohēzijas politiku. Ja ir kāda joma, kurā mūsu pilsoņi var pārliecināties par Eiropas sasniegumu un apņēmības praktiskiem un taustāmiem rezultātiem, tad tas ir Kohēzijas fonds.

Kā jau tika teikts, 2009. gads būs nozīmīgs, jo mēs pieredzēsim jaunievēlētā Parlamenta un Komisijas veidošanos. Tas nozīmē, ka šis gads būs „tukšais”, bez darbības noteiktās jomās. Tomēr, runājot par kohēzijas politiku, mēs nevaram atļauties „paņemt brīvdienas”. Mēs nevaram apturēt iesāktās programmas un, galu galā, mēs nevaram apturēt to radīto iedarbību. Visiem šeit noteikti nāk prātā uzlabojumi, kas ieviesti ikdienas dzīvē Portugālē, Spānijā, Īrijā un visās pārējās Eiropas valstīs, pateicoties kohēzijas politikai.

Tāpēc Komisijai mums jāiesniedz sīka darba programma 2009. gadam attiecībā uz kohēziju, kas ir, es vēlreiz atkārtāju, Eiropas Savienības plašākais budžeta jautājums un arī vistaustāmākais mūsu sasniegumu pierādījums pilsoņiem, lai 2009. gads nebūtu „tukšs” gads, bet gan progresu gads 2007–2013. gada plānošanas periodā.

Es pateicos komisārei un viņas kolēģiem jau iepriekš par viņu priekšlikumiem šajā jautājumā.

Françoise Grossetête (PPE-DE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja vietnieces kundze, laika periods no 2008. līdz 2009. gadam ir pārejas periods, jo mēs pārdzīvojam nepieredzētu ekonomisko krīzi. 2009. gads ir arī Eiropas vēlēšanu gads, kas diemžēl nozīmē, ka pastāv risks to pilnībā neizmantot.

Tāpēc mums jādara viss, lai uzturētu mūsu uzņēmumu konkurētspēju un pārliecinātu mūsu pilsoņus, ka risinājums ir Eiropas Savienības palīdzība. Diemžēl programma ir piesātināta — pārāk piesātināta — un tā nāk par vēlu, un ne jau tāpēc, ka pēdējo gadu laikā nebūtu bijis brīdinājumu.

Kas attiecas uz klimata pārmaiņām, Wallström kundze teica, ka mums jābūt gudriem jauna ceļa gājējiem. Mēs visi tam piekrītam, bet centieniem jābūt vai nu kopīgiem, vai tiem vispār nav jābūt. Eiropa viena nevar tikt galā ar klimata pārmaiņu problēmām. Tai nevajadzētu zāgēt zaru, uz kura tā pati sēž. Mūsu lēmumu sekas — gan sociālās, gan ekonomiskās, būs smagas. Mēs nevaram runāt par globālu klimata pārmaiņu nolīgumu, ja Ķīna, Amerikas Savienotās Valstis, Brazīlija un Indija nepiedalās. Nolīgums bez Ķīnas paraksta nav nolīgums.

Kas attiecas uz veselības aprūpi, mums teica, ka ir izstrādāta medikamentu pakete. Beidzot! Mēs gaidījām šo paketi jau gadiem. Tā ir uzradusies tieši tad, kad mums jau jāgatavojas vēlēšanām. Tas tomēr ir ļoti skumji. Kā mēs varam atgriezt savu gausumu cīņā pret viltotiem medikamentiem, ja tie ir reāli draudi veselībai un nopietns noziegums? Mēs jau sen būtu varējuši sākt strādāt pie medikamentu izsekojamības un pārfašēšanas aizlieguma.

Visbeidzot, mums obligāti jānostiprina mūsu patērētāju aizsardzības politika, jo īpaši ņemot vērā visas krīzes un pārtikas skandālus, kas notiek pasaulē.

Tāpēc es mudinu jūs, *Wallström* kundze, darīt visu, lai 2009. nebūtu zaudēts gads!

SĒDI VADA: A. BIELAN

Priekšsēdētāja vietnieks

Libor Rouček (PSE). - (CS) Dāmas un kungi, Eiropa pēdējos gados bija pieradusi pie relatīvi spēcīgas ekonomiskās izaugsmes un ekonomiskā uzplaukuma. Es baidos, ka vismaz uz laiku šis periods drīz beigsies. Tāpēc Komisijas, Parlamenta un arī Padomes galvenajām prioritātēm nākamajā gadā jābūt vērstām uz ekonomiskās izaugsmes atjaunošanu un sociālās kohēzijas nostiprināšanu. Ir nepieciešams uzlabot sistēmu finanšu tirgu regulēšanai Eiropas Savienībā; ir būtiski censties panākt efektīvāku ekonomisko un fiskālo koordināciju, arī tiešo nodokļu sistēmas koordināciju, kā arī pieņemt skaidrus pasākumus pret nelikumīgām darbībām nodokļu jomā. Ir nepieciešams steidzami izvirzīt kompleksu priekšlikumu ārpolitikai enerģijas jomā, sniedzot arī aktīvu atbalstu enerģijas infrastruktūras veidošanai. Ekonomiskās nestabilitātes periodā Komisijai ir būtiski arī no jauna daudz stingrāk nekā agrāk apliecināt atņēmību atbalstīt sociālās tiesības, un man jums nav jāatgādina, ka nākamajā gadā galvenajās prioritātēs jāiekļauj arī Lisabonas līguma ratifikācijas pabeigšana un, protams, īstenošana.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisāre *Wallström* kundze tikko runāja par saikni ar pilsoņiem. Kohēzijas politika ar tūkstošiem neliela mēroga reģionālo un municipālo shēmu ir Eiropas Kopienas darbības visuzskatāmākais piemērs. Ar šādu shēmu palīdzību mums turpmāk aktīvi jāuzrunā pilsoņi. Es domāju, piemēram, ne tikai par reģionālajām un municipālajām atvērto durvju dienām šeit Briselē pēc dažām nedēļām, bet arī par daudz dažādiem pasākumiem dalībvalstīs. Pagaidām darbi sokas labi.

Tomēr ir nepieciešamas arī pārmaiņas, un es nosaukšu divas. Pirmkārt, tā ir Parlamenta dedzīgā vēlēšanās padarīt Eiropas Savienības Solidaritātes fondu elastīgāku. Pilsoņi gaida ātru rīcību dabas katastrofu un plūdu novēršanā. Mums ir viedoklis šajā jautājumā, bet Eiropas Padome bremzē šīs debates jau pāris gadu. Jebkurā gadījumā rīkosimies, lai tās tiktu uzsāktas.

Otrkārt, oktobrī gaidāmajā Zaļajā grāmatā par teritoriālo kohēziju jābūt definētam kohēzijas politikas pamatam pēc 2013. gada, kas ir nevis kohēzijas nodošana valstu kompetencē, bet ilgtermiņa Eiropas centieni, vienota integrēta Eiropas politika. Mēs redzam koncentrāciju vairākos Eiropas reģionos; tās ir globalizācijas sekas, un tas ir nepieciešams. Tomēr tajā pašā laikā mums ir jāzina, kā veidot sabalansētu attīstību Eiropā visās jomās, saglabājot individuālas iezīmes plaša spektra lauksaimniecības attīstībā, pētniecībā un attīstībā, ekoloģijā un tā tālāk.

Iekšējais tirgus ir devis daudz laba, un tas ir gandrīz sakārtots, bet kohēzijas politika pašlaik ieiet jaunā posmā. Zaļā grāmata tai nodrošinās pamatu, un tad jaunajā posmā jāseko likumdošanas pasākumiem.

Katerina Batzeli (PSE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, atļaujiet man sākt ar pateicību komisārei *Wallström* kundzei. Viņas dalība patiesi ļāva mums atrast kopīgu pamatu komunikācijas politikai un prioritāšu saraksta izstrādāšanai Eiropas Komisijai un Eiropas Parlamentam, ņemot vērā lestāžu nolīgumu, ko mēs esam apkopojuši un iesniegsim.

Kā jūs ļoti pareizi pateicāt, komisāra kungs, mēs visi zinām, ka pirmā pilāra jautājumam par sociālo politiku jābūt prioritātei komunikācijas politikā un svarīgākajam principam ES, kas ne tikai vienkārši ciena savus pilsoņus, bet vēlas ieviest savus pamatprincipus, struktūras un kārtību šajā vispārējās krīzes starptautiskajā kontekstā.

Šajā punktā nevienam nav iebildumu. Tomēr atļaujiet man atzīmēt, ka jūsu priekšlikumā nav noteiktu atsevišķu ieteikumu, kas attiektos uz konkrētiem tirgiem vai risinātu svarīgus jautājumus, piemēram, intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību. Sākot no šodienas, Komisijai turpmāk jāpieņem izšķirošs lēmums par šīs problēmas risinājumu, jo līdz šim tā ir izvairījusies no konkrētu ieteikumu izvirzīšanas un drīzāk aprobežojas ar „tehnisko” jautājumu risināšanu nekā jautājumiem par lietu.

Kas attiecas uz izglītības un imigrācijas politiku, man šķiet, ka šos jautājumus jums vajadzētu izcelt jūsu tekstā.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētāja vietnieces kundze, es vēlētos mazliet pazemināt uzslavas, ko jūs saņēmat no Parlamenta, vismaz attiecībā uz jautājumu par pasažieru tiesībām.

Mēs mudinām Komisiju iesniegt visaptverošu priekšlikumu paketi par pasažieru tiesībām visā transporta nozarē. Tas ir iepriecinoši, ka mums jau ir nokārtotas pasažieru tiesības gaisa transporta industrijā, lai gan tās steidzami jāpārskata, ņemot vērā, ka vairākas avioliņijas nepiemēro atbilstīgos noteikumus tā, kā mēs to vēlētos. Šogad mēs esam apstiprinājuši arī pasažieru tiesību paketi dzelzceļa pasažieriem, kas jāievieš nākamgad.

Tomēr, komisāres kundze, tika ziņots, ka ieviešs pasažieru tiesības tālsatiksmes autobusu pasažieriem, un ir jau sākušās debates par pasažieru tiesībām prāmju pasažieriem. Mēs neredzam, ka kāds no šiem ierosinātajiem pasākumiem būtu iekļauts darba programmā. Mums šie priekšlikumi ir nepieciešami, jo mēs vēlamies, lai tiktu atzītas pasažieru tiesības visā transporta nozarē, jo par to bija vienošanās ar Komisiju: ja mēs vēlamies, lai pilsoņi mums būtu pirmajā vietā, viens no labākajiem veidiem, kā to panākt, ir ieviest pasažieru tiesības, kas tiek piemērotas visā transporta nozarē.

Otrs punkts, ko es vēlētos īsi pieminēt, ir: mēs ceram, ka Komisija ieviešs plānotās satiksmes pārvaldības sistēmas, kā paredzēts. Konkrēti, tas nozīmē SESAR kā vienota Eiropas debesu politikas ierosme un ERTMS kā vienota Eiropas Dzelzceļu satiksmes pārvaldības sistēma. Ar šo sistēmu palīdzību, priekšsēdētāja vietnieces kundze, mēs ne tikai uzlabosim transporta drošību un cenu līmeni, mēs arī palīdzēsīm vides aizsardzībai. Tāpēc mēs pilnībā atbalstām šo sistēmu drīzu īstenošanu.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētāja vietnieces kundze, dāmas un kungi, budžeta kontroles jomā nav jaunu jautājumu. Budžeta kontrole pašlaik tiek īstenota, un mēs būtu iepriecināti, ja būtu panākts progress jautājumos, kas jau ir iekļauti šajā darba kārtībā.

Es gribētu pievērsties pieciem jautājumiem. Pirmkārt, mēs steidzami vēlētos saņemt atbalstu Rumānijai un Bulgārijai, lai nodibinātu tiesiskumu, tiesu sistēmu un finanšu kontroli. Mēs nevēlamies pēc diviem gadiem atrasties tajā pašā vietā, tāpēc šis jautājums mums ir ļoti svarīgs.

Otrs jautājums ir apliecinājuma paziņojums budžetam kopumā pēc pakāpeniskās kontroles procedūras ieviešanas, kurā iesaistītas dalībvalstu revīzijas palātas. Būtu jauki, ja pēdējā Komisijai atlikušajā pusgadā mēs varētu šeit panākt lielāku progresu vai vismaz vienos par kopīgu turpmāko ceļu. Mūsu kā budžeta kontrolieru cerības ir pavisam pieticīgas.

Trešais jautājums ir vienkāršošana. Mums vajadzētu sniegt zemāka līmeņa administratīvajām struktūrām lielāku atbalstu ES tiesību aktu ieviešanā. Ir skaidrs, ka tās ir pilnīgi pārpludinātas ar ES tiesību aktu daudzajām jomām, tāpēc arī ir tik daudz pieļauto kļūdu.

Ceturtkārt, ārvalstu palīdzība: šeit es vēlētos jo īpaši pieminēt Kosovu un jautājumu par sadarbību ar Apvienotajām Nācijām. Budžeta kontroles komiteja ir bijusi Kosovā, un es šajā sakarā vēlētos paziņot, ka Kosova ir īpašs gadījums, ja runa ir par izpildes apstiprinājuma procedūru. Pēc manām domām, mēs pārāk maz izmantojam Eiropas Savienībā pieejamās iespējas, un mums ir vērā ņemams pamats to labot.

Mans piektais jautājums ir dalībvalstu sadarbības pilnveidošana krāpniecības apkarošanā. Šeit mums ir mājas darbs, jo īpaši Padomes dāmām un kungiem. Novembrī Parlaments balsos par regulu, kas nosaka tiesisko pamatu krāpniecības apkarošanā, un mums būs jāapsver, kā mēs to virzīsim, ja vēlamies sasniegt labākus rezultātus šajā jomā. Vismaz līdz šim mēs vienmēr par to esam vienojušies.

Genowefa Grabowska (PSE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, daudz kas Parlamentā tika runāts par Komisijas stratēģiju. Tās galvenais mērķis ir tuvināt Eiropas Savienību tās pilsoņiem. Mēs to atkārtojam gadu no gada. Tomēr nekas nav panākts, neskatoties uz Komisāres apņēmīgajiem centieniem, kurus es, protams, novērtēju, kā arī uz darbību, par kuru es esmu pateicīga. Eiropas Savienība nav pietuvinājusies pilsoņiem. Es joprojām uzskatu, ka šā stāvokļa cēlonis jāmeklē informācijas politikā. Es esmu pētījusi jautājumu par informāciju Eiropā. Ir viens nozīmīgs piemērs Komisijas veiktajai darbībai, proti, masveida kampaņas izvēršana par Pamattiesību hartas sociālo dimensiju. Tas ir labs piemērs. Pārējais diemžēl vairāk attiecas uz informāciju par Eiropas Savienības darbu un nodomiem nekā uz tās darbību. Pilsoņi grib būt informēti par rezultātiem, nevis par to, ko Eiropas Savienība plāno vai gatavojas darīt. Vienkāršais cilvēks grib zināt, ko Eiropas Savienība ir sasniegusi un kā tas ietekmē viņu.

Visbeidzot, es vēlētos pajautāt Komisijai, kāpēc *Ganley* kunga kampaņai Īrijā bija labāki rezultāti nekā Īrijas valdības un Eiropas Savienības kampaņai par Lisabonas līgumu? Vai darbojās kāda maģiska vara vai *Ganley* kunga fondiem ir kāds sakars ar rezultātu? Varbūt Komisijai būtu jāapsver šis jautājums.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). – (ES) 2009. gadā Eiropas Savienībai būs jānostiprina ne tikai Eiropas projekta iekšējā dimensija, bet arī tās ārējā ietekme, veidojot ārpolitiku, kurai jābūt konsekventai un efektīvai, lai pārvarētu pašreizējo globālo notikumu radītos izaicinājumus.

Šajā nolūkā mums būs jānoregulē savas attiecības ar Krieviju pēc krīzes Kaukāzā. Mums kaut kādā veidā būs jāpiemēro kaimiņattiecību politika, vispirms mūsu pašu kontinentā, izstrādājot asociāciju un stabilizācijas līgumus un pēc tam īstenojot paplašināšanās politiku, kā arī ārpus mūsu kontinenta, iesaistot Vidusjūras reģiona valstu savienību.

Es uzskatu, ka ir svarīgi arī uzturēt mūsu klātbūtni konfliktos Centrālāzijā, Irākā, Irānā, Afganistānā un tagad arī Pakistānā, pastiprināt mūsu klātbūtni Tuvo Austrumu konfliktā un uzturēt mūsu attiecības ar Ķīnas un Indijas jaunajām valdībām. Mums jo īpaši jāizstrādā asociācijas nolīgums ar Āfrikas, Karību jūras baseina Klusā okeāna reģiona valstīm.

Es uzskatu, ka mums jāpievērš ļoti liela uzmanība ASV vēlēšanu rezultātiem un, pēdējais, bet ne mazāk svarīgais punkts — mums jāpiešķir prioritāte arī asociāciju nolīgumu noslēgšanai ar Vidusjūras reģiona valstu savienību, Andu Kopien un Centrālameriku.

Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētāja vietnieces kundze, šis ir liels uzdevums, kuru man, šķiet, būtu daudz vieglāk veikt, ja mēs varētu izmantot instrumentus, ko mums nodrošina Lisabonas līgums.

Nobeidzot man jāsaka jums, priekšsēdētāja vietnieces kundze, ka jūs jau zināt, ka varat rēķināties ar šī Parlamenta atbalstu.

Szabolcs Fazakas (PSE). – (HU) Paldies par doto vārdu, priekšsēdētāja kungs. Pretēji gaidītajam, finanšu krīze, kas sākās Amerikā pirms gada, ne tikai nemazinājās, bet pārņēma visu pasauli atkal un atkal vēl nebijuša plašuma mērogiem, ietverot finanšu tirgus un līdz ar to Eiropas tautsaimniecības.

Centrālajai Bankai jāieplūdina milzīgas naudas summas finanšu tirgos, lai nodrošinātu to pastāvēšanu. Tomēr, lai mazinātu finanšu krīzes ekonomisko un sociālo ietekmi, Komisijai jāpanāk progress divās jomās.

Pirmkārt, cik drīz vien iespējams, jānodibina kopējā Eiropas finanšu uzraudzības iestāde, kuras uzdevumam jābūt līdzīgu spekulatīvu apdraudējumu nepieļaušanai, tādējādi arī nodrošinot, ka Eiropa pakāpeniski pārņem Amerikas sabrukušā finanšu un kapitāla tirgus lomu. Otrkārt, jāpanāk, ka Eiropas finanšu sektors koncentrējas nevis uz spekulatīviem darījumiem, bet uz reāli darbojošos ekonomiku finansēšanu, kas līdz šim nav bijis darīts. Lai to paveiktu, protams, ka Eiropas Centrālajai Bankai kā prioritātes būtu jāizvēlas ekonomikas izaugsme un darbavietu radīšana, kā arī jāturpina stingri turēt grožos inflāciju. Liels paldies.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, 2009. gads būs, maigi sakot, izšķirošais gads Lisabonas procesa mērķu sasniegšanā. Šodien es vēlētos runāt par četriem jautājumiem. Pirmais ir nepieciešamība panākt reālu progresu labāka regulējuma procesā, kur mēs visi esam vienisprātis, ka līdz 2012. gadam jāsamazina administratīvais slogs par 25 %, un es domāju, būtu labi, ja Komisijai šeit Parlamentā gadu no gada parādītu, ka tā patiesi progresē labāka regulējuma nodrošināšanā.

Otrā lieta ir pētniecība un inovācijas. Budžeta pārskatīšana tuvojas nobeigumam, un ir izšķiroši un stratēģiski svarīgi, lai mēs tagad virzītos uz priekšu un ar pienācīga finansējuma ieguldījumu izvirzītu Eiropu pētniecības un inovāciju jomas priekšplānā.

Trešā lieta ir strādājošo mobilitāte. Tas ir viens no Eiropas Savienības dinamiskākajiem aspektiem, kurā mēs esam piedzīvojuši ārkārtīgi labus sasniegumus, kas dod ieguldījumu ne tikai Eiropas ekonomikai, bet arī visas Eiropas iedzīvotājiem. Ir svarīgi, lai mēs to ne tikai neapgrūtinātu — t.i., lai mēs aizsargātu iespējas — bet arī atvieglotu, apspriežot un reformējot izglītības sistēmu, ņemot vērā Boloņas procesu, padarot mobilitāti par realitāti vēl vairāk cilvēkiem.

Visbeidzot, 2009. gads būs nozīmīgs ar to, ka sāksim rīkoties enerģētikas politikas jomā, kur pašlaik tiek izstrādāti vairāki likumdošanas jautājumi. Tiek sagatavoti tiesību akti par enerģijas tirgiem (kas vēl ir jāpabeidz), par atjaunojamiem energoresursiem, par saistību pārdali un emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu. Tagad ir laiks arī nodrošināt, lai mēs varētu šo procesu pabeigt un īstenot dzīvē, tā iegūstot labu pamatu ne tikai 2010. gadam, bet arī nākotnei, lai kļūtu par vislabāko uz zinātnes atziņām balstīto ekonomiku pasaulē.

Jan Olbrycht (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, 2009. ir vēlēšanu gads. Tomēr tas nenozīmē, ka Parlamentam un Komisijai jākoncentrējas vienīgi uz vēlēšanu programmu. Ir tendence šajās programmās

apsolīt daudz un dažādas lietas. Mēs pievēršam lielu uzmanību kopīgai darbībai, kas jāpaveic līdz 2009. gada vidum un 2009. gada otrajā pusē. Pilsoņi gaida arī skaidru un visaptverošu informāciju.

Es vēlētos pievērsties vienam no šiem aspektiem, proti, galvenajām izmaiņām, ko ierosinās Eiropas Komisija oktobrī. Šīs izmaiņas saistītas ar grozījumiem kohēzijas politikā, kurā tiks ieviestas telpiskas iezīmes, proti, teritoriālā kohēzija. Komisija ir minējusi oktobri, tomēr mēs neredzam nekādu atsauci uz šo jautājumu 2009. gada programmā. Tomēr mēs jau zinām, ka šis jautājums izraisīs lielu interesi, kā arī pretdarbību. Šajā sakarībā es vēlētos uzsvērt, ka 2009. gads ir īpaši svarīgs attiecībā uz kohēzijas politikas jautājumu, galvenokārt teritoriālo kohēziju un integrētu rīcību. Es ticu, ka drīz tiks sniegta papildu informācija.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Protams, ir patīkami apspriest programmu, kurai vajadzētu būt iepriekšējos gados radīto programmu turpinājumam. Pirmajā pilārā mēs redzam cīņu pret globālo finanšu krīzi. Tā man atgādina ugunsgrēka dzēšanu. Krīze turpinās nu jau gadu, un mēs to neesam pamanījuši, nav veikti nekādi pasākumi.

Es vēlētos pievērst jūsu uzmanību enerģētikas politikai. Pirms trim gadiem mēs pieņemām lēmumu par kopīgu enerģētikas politiku. Kopīgas enerģētikas politikas izstrāde ir garš, sarežģīts process, kas prasa smagu darbu. Būtiski ir, lai mūsu darbība būtu konsekventa. Tajā pašā laikā neesmu manījusi, ka tiktu minēta kāda darbība attiecībā uz enerģētikas jautājumiem. Mūsu pieņemtie tiesību akti vieni paši neizveidos ne enerģētikas politiku, ne kopējo enerģētikas politiku, tie arī šo politiku neieviešīs.

Nav nekādu savienojumu, netiek meklēti alternatīvie enerģijas resursi un nekas netiek darīts attiecībā uz Arktikas problēmām, Arktikas potenciālajiem resursiem. Patiesībā nav ilgtermiņa enerģētikas perspektīvas, un rezultāts varētu būt tāds, kā bija situācijā ar finanšu krīzi. Ja kaut kas notiktu saistībā ar situāciju enerģētikas jomā, mēs būtu pārsteigti, un tikai tad mēs sāktu kaut ko darīt. Es ierosinu: varbūt turpināsim to darbu, ko esam uzsākuši.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). – (RO) Es vēlētos uzsvērt divas prioritātes, kas Eiropas Komisijai būtu jāņem vērā nākamgad attiecībā uz sociālo un nodarbinātības politiku.

Pirmkārt, Eiropas Komisijai jāveicina jaunu cilvēku nodarbinātība. Nesena Eiropas pētījums parādīja, ka aizvien mazāk un mazāk jaunu cilvēku ienāk darba tirgū, jo viņus attur tādi šķēršļi, kā bezdarbs viņu izvēlētajā studiju jomā, pieredzes trūkums un profesionālo iemaņu trūkums. Jauniem cilvēkiem noteikti jādod iespēja piekļūt vislabākajai izglītībai un jāiegūst kvalifikācija, kāda ir pieprasīta darba tirgū. Tāpēc es uzskatu, ka izglītības sistēmai jābūt saskaņotai ar darba tirgu un ka pāreja no teorijas uz praksi jāveic pakāpeniski ar dažādu profesionālo apmācības programmu vai stažēšanās palīdzību.

Otrkārt, Eiropas Savienībai jāatbalsta, jākoordinē un jāpilnveido dalībvalstu veiktie pasākumi sporta jomā, veicinot konkurētspēju un bērnu un jaunatnes uzņemšanu sporta klubos, kā arī objektīvu un pārredzamu attieksmi sacensībās. Sportam arī ir nepieciešams finansiāls atbalsts, un es esmu par jaunas budžeta pozīcijas izveidošanu, kas būtu veltīta Eiropas sporta programmām.

James Nicholson (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos izteikt dažus komentārus par šo tematu un priecājos par man doto iespēju. Es vēlos runāt par situāciju attiecībā uz Solidaritātes fondu. Es esmu šī fonda atbalstītājs, jo es domāju, ka tas spēj tuvināt Eiropu un Briseli tautai.

Eiropā tagad ir 27 dalībvalstis, tāpēc patiešām nav svarīgi, vai notiek plūdi manā reģionā Ziemeļīrijā vai meža ugunsgrēki Grieķijā, Spānijā vai Portugālē. Jūs redzat šausmīgus gadījumus, kad cilvēki gandrīz tiek iznīcināti. Tāpēc runa nav par lielas naudas piešķiršanu viņiem, bet gan, ka mēs dodam viņiem cerību sākt atkal visu no jauna. Es noteikti vēlētos aicināt saglabāt un atbalstīt Solidaritātes fondu un lūdzu jūs pārāk nesarežģīt lietas. Vienkāršojiet tās, dodiet katrai dalībvalstij vai reģionālajai valdībai iespēju pieteikties un doties atpakaļ uz savu teritoriju, un ziņot iedzīvotājiem, ka šis fonds ir Eiropas fonds un ka Eiropa sniedz viņiem atbalstu.

Tāpēc rīkosimies vienkāršāk, veidosim to vienkāršāku, bet nelikvidēsim šo Solidaritātes fondu.

Margot Wallström, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti, paldies jums par šīm debatēm. Es domāju, ka tās ļoti labi atspoguļo pilnu jautājumu spektru, ko aplūko Eiropas Savienība, sākot ar sportu — budžeta pozīciju sportam — un beidzot ar to, kā mēs marķējam medikamentus, ko mēs darām Kaukāzā vai kā mēs cenšamies palīdzēt risināt situāciju Tuvajos Austrumos. Mēs visas šīs lietas veicam vienlaicīgi. Tās parāda arī mūsu galveno uzdevumu no komunikācijas viedokļa.

Mēs šeit šodien dzirdējam arī dažus ļoti sīki izstrādātus priekšlikumus. Es gribu jūs pārliecināt, ka Komisijas uzdevums ir pārliecināties, ka mēs varam visas šīs intereses saskaņot, jo nevar uzskatīt, ka Komisija pārstāv

tikai kāda viena intereses vai tikai vienu dalībnieku vai tikai vienu jautājumu. Mums jāaptver pilns politisko uzdevumu spektrs. Dažreiz mēs varam izvēlēties jautājumus, citreiz jautājumi jau ir atlasīti. Kaut arī daži cilvēki saka, ka viņi ir brīdinājuši par finanšu krīzi, tomēr neviens skaidri nezināja, kad tā pienāks vai kādas būs šīs finanšu krīzes sekas pilnībā. Tāpēc mums jārunā arī par to. Mums jāspēj atbildēt.

Mēs to, protams, darām, ievērojot Līgumu, un tas arī dažreiz ierobežo mūsu iespējas vai spējas rīkoties. Mēs nevaram pēkšņi apgūt jaunas prasmes vai iedziļināties jomās, kurās dažreiz tieši dalībvalstīm jau ir šīs prasmes. Dažkārt mēs nespējam sniegt pilnvērtīgus priekšlikumus, ja vien mēs nestrādājam kopā ar citām iestādēm. Tas kopā veido apstākļus visam, ko mēs darām.

Kad mēs pēdējo reizi tikāmies nelielā seminārā — un to es gribu arī pavēstīt Parlamentam — mēs vispirms vienojāmies, ka nenovirzīsimies no galvenās domas. Mēs nemainīsim mūsu galvenos mērķus attiecībā uz labklājību, solidaritāti un drošību. Tie joprojām būs vadošie mērķi, lai ko mēs darītu, un labklājība nozīmē aizstāvēt izaugsmi un darbavietas Eiropā. Nevienam nevajadzētu apšaubīt mūsu apņēmību turpināt cīņu par izaugsmi un darbavietām Eiropā. To vēl jo vairāk nostiprināja nesenie notikumi un finanšu krīze. Vēl svarīgāk ir, lai mums būtu ļoti spēcīga politika un mēs rūpētos par to, ko mēs darām pašlaik. Es domāju, ka visi zina, ka tā ir, ir bijusi jau no paša sākuma viena no mūsu galvenajām prioritātēm un joprojām būs viena no mūsu vissvarīgākajām prioritātēm.

Kas attiecas uz solidaritātes tematu, runa ir par enerģētiku un klimata pārmaiņām, kā arī par to, kā mēs izmantojam Solidaritātes fondu, jo aizsardzība šodien nozīmē arī aizsardzību pret dabas katastrofām vai draudiem, kādu nebija, teiksim, pirms 10 vai 20 gadiem. Tagad mums ir nepieciešama pienācīga sadarbība un aizsardzība arī pret šīm parādībām.

Man nepatīk šī liktenīgā un drūmā atmosfēra, kas valda ap enerģētiku un klimata pārmaiņām. Ziniet ko, es domāju, ka mums Eiropā ir milzīgas iespējas. Es domāju, ka mums ir pieredze un zināšanas, mums ir tehnoloģijas, mums ir resursi, mums ir cilvēki, mums ir nākotnes cerības, un, pat ja par visu to jāmaksā, es domāju, mēs to varam samaksāt, un tas viss patiesi dos kaut ko ļoti pozitīvu Eiropai. Tas dos labāku dzīves kvalitāti, un es domāju, ka piedāvās jaunas iespējas arī darbavietu radīšanai Eiropā.

Es domāju, ka mums jāpaskatās uz šīm problēmām no citas puses, ne tikai jāuzlūko tās kā izmaksas, nosta, pūles, bet patiesībā kā nākotnes daļa, kas sniegs risinājumu nākotnei. Eiropa var uzņemties vadību, radīt inovācijas, darbavietas, radošumu Eiropā. Tā mēs iegūsim labāku dzīves kvalitāti, jo īpaši, ja vispirms iztēlosimies, kāda būs nākotne un pēc tam arī, kāda būs visa pasaule.

Mēs turpināsim arī sniegt rezultātus. Šai Komisijai vissvarīgākais ir konkrēti rezultāti. Mēs nebūsim Komisija, kas pilda uzrauga lomu. Mēs turpināsim iesniegt priekšlikumus šim Parlamentam un Padomei līdz beigām.

Es pateicos par visiem jūsu konkrētajiem priekšlikumiem, un es gribētu atbildēt uz dažiem, jo es domāju, ka, piemēram, jautājumā par patērētāju aizsardzību viss ir ļoti svarīgs, un mums ir ļoti mērķtiecīgs projekts. Mēs iesniegsim priekšlikumu pilnībā pārskatīt esošos tiesību aktus par patērētāju aizsardzību, vienkāršojot tos un padarot tos visiem pieejamākus. Mēs ceram, ka Parlaments spēs izskatīt šo svarīgo priekšlikumu pirms vēlēšanām. Mēs līdz gada beigām iesniegsim arī priekšlikumu par Eiropas Pielāgošanās fonda globalizācijai — vēl viena svarīga fonda — rīcības iespēju paplašināšanu. Mēs gribam spēt to izmantot arī saistībā ar globalizāciju, lai pārvarētu globalizācijas radītās sekas.

Tā kā *Jan Andersson* minēja arī sociālo jautājumu kopumā — un atkal tas ir Komisijas pienākums pārliecināties, lai tiktu saskaņoti visi jautājumi, kuros sociālajiem jautājumiem ir svarīga nozīme —, forums, ko Komisija organizēs novembrī var, es ceru, apskatīt arī jautājumus par darba ņēmēju norīkošanas darbā direktīvas darbību un palīdzēt mums pieņemt lēmumu par turpmāko rīcību. Mēs neizvairīsimies arī no šo jautājumu izskatīšanas. Mēs līdz šim esam pārliecinājušies, cik tie ir svarīgi un kā tie ietekmēja Īrijas referendumu.

Attiecībā uz šo tematu, *Grabowska* kundze, jūs taču arī zināt sakāmvārdu „Meliem īsas kājas”. Es skaidri nezinu, vai tas ir angļu teiciens, bet nozīmi jūs saprotat. Es domāju, ka daļēji tā ir. Ja jūs esat labi nodrošinājies, izmantojiet un mobilizējiet arī bailes, bieži vien tas ir efektīvāk nekā varbūt izskaidrot Līguma tekstu, kas ne vienmēr ir tik skaidrs vai palīdz vienkāršot lietas. Tajā pašā laikā šajās debatēs jūs tomēr izmantojāt dažus ļoti labus piemērus, kāpēc mums ir vajadzīgs jauns līgums, kāpēc tas palīdzēs mums rīkoties un runāt pasaulē vienā balsī un arī būt efektīvākiem lēmumu pieņemšanā, un kāpēc tas palīdzētu pilsoņiem.

Mēs turpināsim iesniegt, piemēram, tādu priekšlikumus, kā vakar par Telekomunikāciju paketi, kas nodrošinās zemākas cenas visiem tiem, kuri lieto mobilo telefonus, un mēs pārliecināsimies, ka viesabonēšanas maksa krītas.

Visbeidzot, runājot arī par budžeta pārskatīšanu, es vēlētos sacīt, ka šis apspriežu process par sākotnējo tā saukto diskusiju dokumentu, sākot no novembra beigām, var palīdzēt mums ierosināt jaunu veidu, kā veidot budžetu. Es domāju, ka tā būs iespēja izskatīt jautājumu, kas ir Eiropa un kā tai jādarbojas turpmākajos gados. Tie ir tikai daži komentāri par jūsu izvirzītajiem daudz dziļākajiem jautājumiem.

Par visu to es ziņošu Komisijai, un tā iepazīsies ar mūsu diskusijām par darba programmu. Es ļoti atzinīgi vērtēju plašo jautājumu loku, kas šeit tika apspriesti, un mēs pēc dažām nedēļām nāksim klajā ar jauniem priekšlikumiem un informēsim par tiem visu kolēģiju. Es gribu arī uzsvērt, cik svarīgi ir, ka mums ir pamatnolīgums, ko mēs arī ievērojam un kam mēs sekojam, un ka mēs varam vienoties par to, kā iestādēm būtu jāstrādā produktīvi, efektīvi, demokrātiski un kopā.

Priekšsēdētājs. – Es esmu saņēmis sešus rezolūcijas priekšlikumus saskaņā ar Reglamenta 103. panta 2. daļu.

Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks trešdien.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Tunne Kelam (PPE-DE), rakstiski. – 2009. gads ir ārkārtīgi svarīgs gads, jo tajā notiks Eiropas vēlēšanas, Komisijas atjaunošana un, cerams, Lisabonas līguma ratifikācija.

Galvenā prioritāte politikā 2009. gada pirmajā pusē joprojām būs Lisabonas līguma ratifikācija. Vitāli būtiska ir vienotība un labāk funkcionējoši mehānismi, lai ES arī turpmāk varētu būt spēcīgs dalībnieks pasaules mērogā.

Vēl vairāk nekā agrāk mums ir nepieciešama labāka saskaņotība enerģētikas politikā, lai enerģētikas jomā nākotnē iegūtu neatkarību. Solidaritātei starp dalībvalstīm un alternatīvu enerģijas avotu meklējumiem būtu jāklūst par ES prioritātēm.

Lisabonas līguma noteikto mērķu īstenošanai ir jāgūst jauns atbalsts. Galvenie aspekti, kas ir jāpatur prātā, ir jauninājumi, uzņēmējdarbība un uz zinātnes atzinām balstītas ekonomikas veicināšana. Ir jāpabeidz iekšējā tirgus izveide. MVU ir jānodrošina efektīvāki instrumenti, tādējādi atbalstot tos kā galvenos darbvieta radītājus.

Ir jāizveido jauna pieeja, kā tuvināt ES tās pilsoņiem. Šai pieejai ir jābūt divvirzienu. Mēs politiķi esam ne tikai līderi, bet vispirms kalpotāji un aktīvi mūsu pilsoņu uzklašitāji.

Magda Kósáné Kovács (PSE), rakstiski. – (HU) No uzdevumiem, kas tika noteikti 2004. gadā, Komisijai neizdevās īstenot pašu būtiskāko, proti, apturēt vai ievērojami samazināt vienalīdzību un pārliecības trūkumu par Eiropas ideju.

Arī nākamā gada programmā nav atspoguļota izpratne par to, ka mūsdienu Eiropa atšķiras no tās Eiropas, kas bija pagātnē. 27 ES dalībvalstīm ir ievērojami lielāks potenciāls nekā 15 ES dalībvalstīm, un tās ieņem daudz nozīmīgāku vietu pasaules ekonomikā. Tajā pat laikā 27 ES dalībvalstu ekonomiskās un sociālās problēmas ir atšķirīgas, tāpat arī iekšējais sasprindzinājums un bailes ir atšķirīgas un stiprākas nekā agrāk.

Darba ņēmēju brīva pārvietošanās un pakalpojumu brīva aprīte ir izraisījušas nopietnus konfliktus. To skaidri pierādīja Francijas balsojums pret Konstitūcijas projektu, un balsojuma rezultāti Īrijā vēl vairāk sarežģī Lisabonas līguma likteni, daļēji spriedzes dēļ, kas pastāv darba ņēmēju īpašu uzdevumu veikšanai vidū.

2009. gada darba plānā nav arī norādīti Komisijas plāni to dalībvalstu uzraudzībai, kuras darba ņēmēju brīvas pārvietošanās interesēs pēc piecu gadu ierobežojumiem arī turpmāk vēlas izmantot ierobežojumus.

Saistībā ar minēto man diemžēl ir jāsaka, ka Eiropā aizvien vairāk jūtama biedējoša rasisma un ksenofobijas klātbūtne nerostina Komisiju rīkoties.

No šīm problēmām nav iespējams izvairīties, tās atgriezīsies kā bumerangs. Jautājums ir tikai par to, vai mēs tās risināsim, kamēr vēl iespējams novērst spriedzi, vai tikai tad, kad naidpilni neofašistiski grupējumi sāks plosīties Eiropas pilsētās. Es ceru, ka izvēlēsimies pirmo variantu.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienība ir saskārusies ar ievērojamām grūtībām starptautiskā konteksta negaidītā trausluma dēļ.

Finanšu tirgu nestabilitāte, svārstīgās degvielas cenas, terorisms, aukstā kara priekšnojauta, vitālā nepieciešamība pēc energoapgādes drošības, klimata pārmaiņu negatīvā ietekme ir apdraudējumi, ko Eiropas Savienība spēj atrisināt tikai ar vienotību un vienprātību.

Gruzijas krīzes un ASV finanšu krīzes, kā arī terorisma saasināšanās sekām būtu jāiezīmē skaidri rīcības virzieni Komisijas likumdošanas un darba grafikā.

Lisabonas līguma dēļ 2009. gads ir īpaši nozīmīgs gads institucionālās stabilitātes īstenošanai, jo nākamajā periodā līguma ratifikācijai vajadzētu būt prioritātei. Programmai vajadzētu ietvert aspektus, no kuriem ir atkarīga turpmākā Eiropas Savienības attīstība: kopējā enerģētikas politika, kopējā ārpolitika un drošības politika, kaimiņattiecību politikas reformēšana un saistību nostiprināšana ar Rietumbalkānu valstīm, Moldovu un Ukrainu, kurām ir nepieciešama Eiropas Savienība un kuras savukārt ir nepieciešamas Eiropas Savienībai.

2009. gadā notiks arī Eiropas Parlamenta vēlēšanas, un Eurobarometra pētījums neizskatās daudzsološs. Komisijas likumdošanas un darba grafikam būtu jāatspoguļo Eiropas iestāžu galvenais mērķis apmierināt Eiropas pilsoņu vajadzības un nodrošināt viņu labklājību.

5. ES-Indijas sammita sagatavošana (Marseļa, 2009. gada 29. septembris) (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir Padomes un Komisijas paziņojumi par ES-Indijas sammita Marseļā, 2009. gada 29. septembrī, sagatavošanu.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es atzinīgi vērtēju jūsu interesi stiprināt mūsu attiecības ar Indiju. Eiropas Savienības-Indijas sammits, kas, kā atgādināja komisāre M. Wallström, notiks 2008. gada 29. septembrī Marseļā, piedaloties Indijas premjerministram Manmohan Singh, Komisijas priekšsēdētājam J. M. Barroso un Padomes priekšsēdētājam Nicolas Sarkozy, ir viens no divpadsmit samitiem, ko Francijas prezidentūras laikā rīkojam ar trešajām valstīm.

Jūs būsiat pamanījuši, ka sanāksmju kalendārā ir ieplānoti daudzi samiti ar lielākajām jaunajām tirgus ekonomikas valstīm. Jūlijā tika rīkots sammits ar Dienvidāfriku, un mēs ceram, ka tāds pats sammits notiks ar Koreju, bet decembrī — ar Ķīnu un Brazīliju. Šo sanāksmju virkne ir vienreizēja iespēja Eiropas Savienībai izvērst dialogu ar lielākajām jaunajām tirgus ekonomikas valstīm par jautājumiem, kas ir abu pušu interesēs, un sammits ar Indiju precīzi atbilst šai pieejai.

Man ir zināms, ka Parlamenta Ārlietu komiteja nesen piedalījās rezultatīvā seminārā par Eiropas Savienības un Indijas attiecībām, kurā piedalījās virkne ekspertu. Tas pamudināja dziļu vēlmi uzlabot Eiropas Savienības un Indijas dialogu un sadarbību.

Prezidentūru virza tāda pat griba kā Parlamentu. Ņemot vērā, ka Indijā iedzīvotāju skaits ir vairāk nekā miljards, kas 2025. gadā droši viens pārsniegs Ķīnas iedzīvotāju skaitu, un ka ikgadējais pieaugums kopš 2005. gada ir vairāk nekā 8 %, Indija varētu kļūt par nozīmīgu Eiropas Savienības partneri, un tādēļ mēs vēlamies, lai šis sammits būtu būtisks solis mūsu attiecību padziļināšanas virzienā.

Kopš 2000. gada, kad noritēja mūsu pirmais sammits, mēs esam paplašinājuši savu dialoga un sadarbības apjomu. Šobrīd Eiropas Savienība ir galvenais Indijas tirdzniecības partneris. Tā ir arī viens no lielākajiem ieguldītājiem šajā valstī un daudzās tās galvenajās ekonomikas nozarēs: enerģētika, transports un īpaši telekomunikācijas, kā arī iepriekš rīkoto sammitu noteikti ir veicinājuši mūsu attiecību nostiprināšanos.

Tā tas notika 2004. gadā, kad attīstījām mūsu sadarbību līdz stratēģiskas partnerības līmenim. 2005. gadā mēs sastādījām rīcības plānu, lai atbalstītu šo partnerību, un 2006. gadā tika noslēgts brīvās tirdzniecības nolīgums. Tomēr ir jādara vairāk un ir jānodrošina, lai mūsu politiskais dialogs un sadarbība ar Indiju atbilst šīs valsts patiesajam potenciālam.

Mēs ceram, ka Marseļas sammits palīdzēs īstenot šo mērķi. Tāpat mēs ceram pastiprināt sadarbību ar Indiju jomās, kas Eiropas Savienībai šobrīd ir prioritāras: klimata pārmaiņas un enerģētika. Diskusijas ar mūsu lielākajiem jauno tirgus ekonomikas valstu partneriem nebūt nav vieglas, tomēr diskusijām ir jābūt un, lai sasniegtu noteiktus mērķus, mums ir jāstrādā kopā ar Indijas kolēģiem.

Pirmkārt, mēs vēlamies šajā sammitā pieņemt jaunu rīcības plānu, kas ir īsāks un daudz operatīvāks, un sniedz iespēju pielāgot mūsu partnerību atbilstoši jaunajiem apsvērumiem saistībā ar energoapgādes drošību un ilgtspējīgu attīstību. Vēl mēs vēlamies nodrošināt turpmāko sadarbību pētījumu un jauno tehnoloģiju

jomā, piemēram, saistībā ar saules enerģiju un Starptautiskā kodoltermiskā eksperimentālā reaktora (*ITER*) projektu.

Šo rīcības plānu papildinās darba programma saistībā ar enerģētiku, videi draudzīgu attīstību un klimata pārmaiņām, un tas atspoguļos sadarbību energoefektivitātes, videi nekaitīgu akmeņogļu un atjaunojamo enerģijas avotu jomā.

Pēc nepieciešamības šos pasākumus varētu atbalstīt Eiropas Biznesa un tehnoloģiju centrs. Jaunais centrs jāatver Ņūdeli līdz gada beigām. Protams, sammita laikā mēs diskutēsim par reģionālām problēmām, kam ir ievērojama ietekme uz starptautisko stabilitāti, piemēram, gan saistībā ar Afganistānu, gan Pakistānu, Burmu vai Irānu.

Sammita laikā mēs vēlamies arī panākt progresu mūsu stratēģiskajā partnerībā ar Indiju, aizsākot vai turpinot specifiskos sadarbības centienus. Mēs ceram, ka būs iespējams noslēgt ļoti būtisku nolīgumu saistībā ar aviāciju. Šo nolīgumu gada sākumā ierosināja sarunu dalībnieki. Mēs esam ieinteresēti to parakstīt, jo tas mums ļaus saskaņot valstu tiesību aktus ar Kopienas tiesību aktiem, vienlaikus uzlabojot Eiropas uzņēmumu tiesisko drošību. Šajā sakarā es atsaucos tikai uz lidojumiem starp Indiju un Eiropas Savienību. Runājot par pārējām lietām, es ceru, ka saistībā ar Kopienas tiesību aktiem esam uz pareizā ceļa.

Mēs vēlamies panākt jaunu stimulu sarunām, izmantojot tirdzniecības un ieguldījumu nolīgumu. Protams, sarunas par nolīgumu risinās Komisija, jo šis jautājums ir tās kompetencē. Mēs vēlamies ar komisāres M. Wallström starpniecību apliecināt Komisijai, ka pilnībā to atbalstīsim, jo attiecības ar Indiju ir tā vērtas, lai tiktu stiprinātas. Tirdzniecības un ieguldījumu nolīguma noslēgšana būtu ievērojams solis uz priekšu.

Kaut arī pastāv ievērojams potenciāls attīstīt attiecības ar Indiju, tomēr ir jāpatur prātā, ka šī valsts ir tikai deviņais Eiropas Savienības tirdzniecības partneris, ierindojoties aiz Dienvidkorejas, kas patiesībā ir pārsteidzoši.

Trīs dokumenti, ko esam paredzējuši sammitā pieņemt, proti, pārskatītais kopējais rīcības plāns, darba programma saistībā ar enerģētiku un manis tikko minētais nolīgums kopā ar kopējo paziņojumu presei šobrīd tiek apspriesti sarunās ar Indiju. Ņemot vērā, ka sarunas ar Indijas partneriem vēl norisinās, šodien man nav iespējams sniegt sīku informāciju par šiem dokumentiem, tomēr domāju, ka varu teikt, ka esam optimistiski noskaņoti saistībā ar to, ko varam sasniegt šajā sammitā.

Nobeigumā es vēlētos apsveikt Parlamentu saistībā ar sarīkotajām konstruktīvajām sarunām starp Eiropas Savienību un Indiju. Pateicoties tam, ka 2007. gadā tika izveidota atsevišķa Delegācija attiecībām ar Indiju, ievērojami tika veicināta saziņa ar *Lok Sabha* (Indijas Parlamentu), un Parlamenta delegāciju noteikti aicinās būt par galveno dalībnieku, īpaši gatavojot projektus turpmākajām Parlamenta rezolūcijām par jutīgiem jautājumiem, kas skar Indijas un Eiropas Savienības attiecības.

Visbeidzot es vēlos izmantot iespēju, lai īpaši pieminētu Delegācijas attiecībām ar Indiju vadītāju N. Gill un uzslavētu darbīgumu, ar kādu viņa veic savu pienākumu.

Margot Wallström, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Priekšsēdētāja kungs, godātie Eiropas Parlamenta deputāti, *Jean-Pierre Jouyet*! Es runāšu savas kolēģes *Benita Ferrero-Waldner* vārdā, un man ir patīess prieks uzstāties šodien, kad norit gatavošanās Marseļas sammitam ar Indiju, kas notiks 2008. gada 29. septembrī.

Kā man tagad ir kļuvis zināms, pēdējo gadu laikā ir pieaugusi Eiropas un Indiju attiecību nozīme, ne tikai tirdzniecības un ieguldījumu pieauguma dēļ, bet arī kopējo saistību un pieredzes dēļ daudzvalodu un daudz kultūru demokrātijas jomā. Pēdējā laikā mēs šajā Parlamentā esam parādījuši attiecību ar Indiju politisko nozīmi, gan izveidojot jaunu Parlamenta delegāciju, gan arī pagājušo gadu aicinot prezidentu *Abdul Kalam* vērsties pie Parlamenta, un tā bija pirmā reize, kad Indijas valsts vadītājs šādi rīkojās.

Mēs ceram, ka šajā sammitā mums izdosies padarīt šīs pieaugošās politiskās saistības par vēl stiprāku sadarbību, un jau tagad mēs varam paziņot, ka kopš 2004. gadā noslēgtās stratēģiskās partnerības un 2005. gadā noslēgtā kopējā rīcības plāna ar Indiju ir panākts ievērojams progress.

Pirmais, kas jāatzīmē, ir nostiprinātais politiskais dialogs un sadarbība, un šobrīd ir izveidots pastāvīgs sammitu un ministru sanāksmju kalendārs, ir izveidoti ikgadēji dialogi par drošību, jauni formāti dialogiem Āzijas un Eiropas sanāksmēs (ASEM) un Dienvidāzijas Reģionālās sadarbības asociāciju sanāksmēs, kas ir sekmējuši sadarbību pat tik jutīgos jautājumos kā preterorisms.

Otrais punkts, kas būtu jāatzīmē, ir fakts, ka kontakti starp ES un Indiju kļūst aizvien intensīvāki, īpaši izglītības jomā, kurā Eiropas Savienība *Erasmus Mundus* programmā nodrošināja finansējumu vairāk nekā 900 stipendijām Indijas studentiem, un šis finansējums tiks nodrošināts vismaz līdz 2013. gadam.

Treškārt, ir padziļinājusies ekonomiskā un tehniskā sadarbība. Intensīvākas ir kļuvušas zinātnes un tehnoloģijas aktivitātes, kā arī pieredzes un informācijas apmaiņa, kas ir ierosinātas ministru līmenī; ir sākti jauns dialogi; izveidota ES-Indijas enerģētikas ekspertu grupa; spēkā ir stājies Starptautiskā kodoltermiskā eksperimentālā reaktora nolīgums – tā dēvētais ITER nolīgums, kuru ir noslēgusi gan Indija, gan ES.

Arī tirdzniecība un ieguldījumi turpina paplašināties. Kopš 2000. gada ES-Indijas divpusējā tirdzniecība ir pieaugusi divkārt līdz EUR 55 miljardiem, un šobrīd ES ir Indijas lielākais tiešais ārvalstu investors, tajā pat laikā arī ES saņem aizvien vairāk Indijas ārējo investīciju.

Turpina pieaugt sadarbība attīstības jomā, un mēs izmantosim lielāko daļu no Indijai 2007.–2013. gadā paredzamā budžeta EUR 470 miljonu apmērā, lai īpaši atbalstītu veselības aprūpes un izglītības programmas, kas ir saistītas ar Tūkstošgades attīstības mērķiem.

Tas liecina, ka esam daudz ko panākuši, tomēr ir vēl daudz darāmā, un mēs uzskatām, ka mūsu attiecības ir jāvirza, sekmējot mieru, cilvēktiesības un visaptverošu drošību, ilgtspējīgu attīstību, ņemot vērā vides apsvērumus, sociālo taisnīgumu un ekonomisko labklājību un kultūras un izglītības apmaiņas stiprināšanu. Viens no mūsu galvenajiem mērķiem ir vienoties sammitā par kopējo rīcības plānu, kas atspoguļotu šos mērķus.

Kā pasaules nozīmes dalībnieki abas puses ir atbildīgas par to, lai tiktu risinātas pasaules mēroga problēmas un izvirzīti daži specifiski, pasaules mēroga jautājumi.

Ņemot vērā pasaules tirdzniecību, mēs ceram, ka Indija un ASV atrisinās savas domstarpības saistībā ar PTO sarunu kārtu un atjaunos sarunas, lai turpinātu iesāktu. Mums sammita prioritātes ir arī klimata pārmaiņas un enerģētika, un mēs ceram noslēgt kopēju darba programmu enerģētikas, videi draudzīgas attīstības un klimata pārmaiņu jomā, kas kopā ar Eiropas Investīciju bankas aizdevumiem, kuri saistīti ar klimata pārmaiņām, vērsta uz atjaunojamiem un videi draudzīgiem enerģijas avotiem. Vēl mēs pārrunāsim arī pasaules finanšu krīzi un veidu, kā risināt pārtikas situāciju pasaulē.

Saistībā ar divpusējiem jautājumiem mums ir būtiskas kopējas intereses, ko nepieciešams pārrunāt. Veiksmīgi ir progresējušas pagājušajā gadā aizsāktās sarunas par brīvās tirdzniecības nolīgumu, un šobrīd mūsu mērķis ir panākt to drīzu un līdzsvarotu pabeigšanu. Mēs ceram sammita laikā noslēgt horizontālu nolīgumu civilās aviācijas jomā. Mēs arī tieksimies panākt progresu jūrniecības nozares nolīguma noslēgšanā.

Saistībā ar kultūru un izglītību mūsu mērķis ir vienoties par politiska dialoga sākšanu.

Arī zinātne un tehnoloģija ir prioritātes, un sammitā būtu atzinīgi novērtējama Eiropas Biznesa un tehnoloģiju centra izveide Deli un Eiropas Parlamenta nodrošinātais atbalsts šim nolūkam.

Ļaujiet man nobeigumā atzinīgi novērtēt Indijas Parlamenta izveidoto draudzības grupu ar Eiropas Parlamentu. Esmu pārliecināts, ka, sazinoties ar Indijas partneriem, jūs visi varēsiet pārliecināt viņus, ka ES ir mūsdienu veiksmīgākais un tālredzīgākais starptautiskās pārvaldības veids un ka mēs viens otram varam daudz ko piedāvāt.

Charles Tannock, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, šajos bīstamajos un neparedzamajos laikos ES stratēģiskajai partnerībai ar demokrātisko, laicīgo Indiju ir vitāla nozīme, jo šai valstij ir tādas pat vērtības un centieni kā mums.

Mēs saskaramies ar kopējām problēmām: ar cīņu pret terorismu — un šajā kontekstā es aicinu Eiropu piešķirt Indijai privilēģētu statusu, apmainoties ar informāciju par cīņu pret terorismu —, ar nepieciešamību aizsargāt vidi, ietverot jautājumu par klimata pārmaiņām, un ar to, cik svarīgi ir prast apieties ar globalizācijas sniegtajām priekšrocībām.

Nesenie bumbu sprādzieni Deli ir vēlreiz atgādinājuši par nopietnajiem apdraudējumiem, ar ko saskaras Indija saistībā ar islāma terorismu. Rūpīgi izvērtējot nestabilitāti Indijas kaimiņvalstīs, sākot no Pakistānas līdz Šrilankai, mums visiem ir acīmredzams, ka mums jādara viss, kas ir mūsu spēkos, lai atbalstītu Indiju gan kā reģionālu varu Dienvidāzijā, gan arī kā valsti, kurai ir ievērojama, konstruktīva un pasaules nozīmes loma daudzpusējos forumos, piemēram, Dienvidāzijas Reģionālās sadarbības asociācijā (SAARC), Dienvidaustrumu Āzijas valstu apvienībā (ASEAN) un ANO, kuras Drošības padomē Indijai beidzot būtu jāpiešķir pastāvīga vieta.

Mūsu rezolūcijā pamatoti ir paustas bažas par nesenojām kristiešu slepkavībām Orisas provincē un nemieriem Džammu un Kašmirā, aicinot sodīt vainīgos, jo cilvēktiesības un tiesiskums ir galvenie ES stratēģiskās

partnerības ar Indiju principi. Šī situācija ievērojami atšķiras no tās, ar ko ES saskaras attiecībā ar Ķīnas Tautas Republiku, kas uzskata, ka tai nav jāievēro mūsu lūgumi ievērot Ķīnas pilsoņu cilvēktiesības.

Es ceru, ka gaidāmais sammits stiprinās uzplaukstošās attiecības starp Indiju un ES, īpaši tirdzniecības jomā. Kā līdzpriekšsēdētājs un Indijas Parlamenta draudzības grupas ar Eiropas Parlamentu dibinātājs, un Ārlietu komitejas atzinuma sagatavotājs saistībā ar ES-Indijas brīvās tirdzniecības nolīgumu es vēlos redzēt ātru rīcību brīvās tirdzniecības attiecību veidošanā ar liela apjoma tiešiem ārvalstu ieguldījumiem, kas šobrīd pirmo reizi ieklūst ES no Indijas un kas kalpotu abpusējam labumam. Tomēr mana grupa, PPE-DE, vēlas redzēt arī spraigāku politisko sadarbību, risinot daudzās problēmas, piemēram, pašreizējo pasaules finansiālo nestabilitāti, ar ko nākotnē saskarsies abas valstis.

Emilio Menéndez del Valle, PSE grupas vārdā. – (ES) Lielākā daļa no šī Parlamenta uzskata, ka Indija ir lielākā demokrātiskākā valsts pasaulē un ka mums ir jāpalielina sadarbība ar šo valsti.

Mums ir tādi paši principi un vērtības kā Indijai, no demokrātijas līdz daudzpusējai pieejai starptautiskajās attiecībās. Tomēr ir daži punkti, par kuriem mēs neesam vienprātis: piemēram, par nāvessodu. Mēs vēlamies, lai valsts tiesu sistēmā tas tiktu likvidēts. Vēl mēs mudinām Indiju iesaistīties Starptautiskajā Krimināltiesā.

Daudzi pauž nožēlu par to, ka Indijas valdība nav ratificējusi starptautisko Konvenciju pret spīdzināšanu. Pēc visa teiktā un neskatoties uz to, mēs atzinīgi vērtējam Indijas sadarbību ar ANO Cilvēktiesību padomi un vēlamies izteikt atzinību Indijas Cilvēktiesību komisijai par darbu saistībā ar diskrimināciju reliģiskās pārliecības dēļ, kastas sistēmu un citiem jautājumiem.

Mēs uzmanīgi izvērtējam drausmīgo nežēlību, ko nesen Orisas štatā sarīkoja hindu fanātiķi. Mēs bez vilcināšanās nosodām šīs nežēlības, tomēr vienlaikus apzināmies, ka tie ir izņēmumu gadījumi un, kaut arī ļoti asiņaini, tomēr nav plaši izplatīti. Tādēļ mēs aizstāvam uzskatu, ka Indija ir paraugs kultūras un reliģijas plurālismam.

Indijai ir būtiska nozīme tās kaimiņvalstu vidū, un to, līdzīgi kā mūs, mēs bažās saistībā ar pašreizējo nepastāvīgo politisko situāciju Pakistānā un — tāpat kā vairumu no mums — saistībā ar aizvien nedrošāko un nenoteikto situāciju Afganistānā un Šrilankā.

Protams, būtu slavējami, ja Ņūdeli pievienotu savus centienus mūsējiem centieniem Eiropas Savienībā, lai palīdzētu Mjanmai pamosties no pašreizējā murga.

Visbeidzot, Indiju var uzskatīt par miera un stabilitātes veicinātāju šajā reģionā. Atšķirībā no citām valstīm Indija tagad ir valsts, kas atbildīgi izmanto kodolenerģiju. Tomēr es personīgi uzskatu, ka vēl labāk būtu, ja tā parakstītu Kodolieroču neizplatīšanas līgumu. Tādējādi tiktu uzlabots tās tēls pasaulē, un, starp citu, man jāsaka, ka šis apgalvojums attiecas arī uz Pakistānu, Ziemeļkoreju un Izraēlu.

Tagad, kad esmu šo visu paudis, vēlos noslēgumā teikt, ka kopīgi mērķi nebūt neizslēdz pamatotu un saprātīgu kritiku un ka esmu pārliecināts par gaidāmā ES un Indijas sammita veiksmīgu norisi.

Nicholson of Winterbourne, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, vienmēr ir patīkami runāt par jautājumiem, kas uzlabos Eiropas Savienību un Indijas Republikas attiecību stabilo attīstību — šīs attiecības ir vienas no būtiskākajām starptautiskajām attiecībām pasaulē. Savā rezolūcijā mēs aicinām iesaistītās personas sammita laikā izpētīt veidus, kā vēl attīstīt šīs attiecības, un mēs gaidām konkrētus rezultātus, kas tiks paziņoti Parlamentam.

Sammitam šis ir kritisks laiks. Rezolūcijā mēs pieminējam septembra terorisma upurus Indijā, tajā skaitā tos, kas tika nogalināti uzbrukumā Indijas vēstniecībai Kabulā. Taču šodien mums pavisam noteikti ir jāciena tie varoņi, kuri izglāba dzīvības Islamabadā, un mums ir jāpatur prātā, ka Indija atrodas tāda reģiona centrā, kurā šobrīd ir ievērojamas drošības problēmas. Mūsu rezolūcijā iekļautā vēlme vairāk apmainīties ar informāciju jāpieņem un jāciena; jāpiekrīt visiem centieniem atbalstīt Indiju mūsu kopīgajā cīņā pret terorismu un, kā mēs uzskatām, arī centieniem piešķirt pastāvīgu vietu ANO Drošības padomē.

Savā rezolūcijā mēs aicinām arī uz mierīgu nākotni agrākajā Džammu un Kašmiras Karaliskajā štatā, kas atrodas abās robežas pusēs un tagad ir sašķelts divās daļās. Kā mums visiem labi zināms pēc pieredzes Eiropas Savienībā, mieru iespējams panākt ar nodarbinātību — darbvietu nodrošinājumu —, un ir īpaši patīkami uzzināt, ka Indija Džammu un Kašmiras štatā pašreiz būvē pasaulē garāko dzelzceļa tuneli gandrīz 11 km garumā, kas būs daļa no 148 km garā dzelzceļa. Tas būs pasaulē garākais tunelis; 95 % darbu ir jau pabeigti; tuneļa celtniecībai tika radītas 3 900 darbvieta tieši nodarbinātiem darba ņēmējiem, un es esmu pārliecināts, ka izveidos vēl vairākus tūkstošus darbvieta.

Kultūra: mēs arī aicinām veidot ciešāku saikni ar kultūru. Šis ir dialogu gads, un Indija var daudz ko iemācīt šajā jomā Eiropas Savienībai. Mēs aicinām veidot vairāk kontaktu starp iedzīvotājiem, un esmu pārliecināts, ka tas ir pareizais veids, kā virzīties uz priekšu. Nobeigumā es vēlētos mudināt kolēģus atbalstīt šo teicami sagatavoto rezolūciju.

Konrad Szymański, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Indija ir viens no mūsu stratēģiskajiem partneriem tirdzniecības un politikas jomā. Savā reģionā tai ir konstruktīva nozīme. Tomēr ir pienācis laiks Indijas valdībai saņemt stingru kritiku saistībā ar acīmredzamajiem ticības brīvības pārkāpumiem valsts teritorijā. Visindijas kristiešu padome (*All-India Christian Council*) apliecina, ka Indijā pret kristiešiem vidēji ik pēc trim dienām tiek vērsta dažāda līmeņa agresija un neiecietība. Cilvēki mirst, baznīcas tiek demolētas, bet tiesu sistēma ir pieņēmusi visnotaļ pasīvu nostāju.

Mēs nevaram attaisnot tādus likumus, kas atsevišķās Indijas daļās aizliedz pievērsties kristietībai. Šajā sakarā mēs sagaidām mērķtiecīgu rīcību, arī saistībā ar kompensāciju, ko kristiešu kopienas ir tiesīgas saņemt par bojājumiem, kas nodarīti to īpašumiem.

Jouyet kungs, komisāre, es aicinu šajā mēnesī gaidāmajā ES-Indijas sammitā ieviest skaidrību attiecībā uz šiem jautājumiem.

Gisela Kallenbach, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos iesākumā uzsvērt, ka mana grupa ļoti vēlas, lai attiecības ar Indiju, valsti, kas tiek uzskatīta par pasaules lielāko demokrātisko valsti, balstītos uz labu partnerību.

Tomēr, un arī tas ir jāuzsver, līdztiesīga partnerība nozīmē, ka problēmas ir jārisina godīgi. Indijā tas joprojām tā nenotiek, un tas nav arī skaidri pateikts apspriežamajā rezolūcijā. Tādēļ mēs diemžēl nevaram atbalstīt šo kompromisu.

Kā mēs varam apgalvot, ka Indija ir paraugs attieksmē pret kultūras un reliģiju plurālismu, kā tas paziņots rezolūcijā, ja tajā pat laikā hindu ekstrēmistu vardarbīgā rīcība pret kristiešiem Orisā un musulmaņiem Kašmirā ir izraisījusi neskaitāmus nāves gadījumus. Joprojām nav saukti pie atbildības grautiņu izraisītāji Gujaratā. Kūtrajā Indijas tiesu sistēma stāv neizskatītas aptuveni 200 lietas.

Vai patiesi kaut kas tiek apņēmīgi darīts, lai apturētu šo radikālo organizāciju galējības un kristiešu un musulmaņu masveida slepkavošanu? Cik lielā mērā dalītu kasta baida reālu līdztiesību? Vai cilvēktiesības patiesi ir universālas? Visbeidzot, vai tiek novērsta bērnu darbaspēka izmantošana un jebkāda bērnu ekspluatācija? Tie ir jautājumi, kuri atklāti jāpārrunā ar mūsu Indijas partneriem.

Pēdējo piecu gadu laikā Indijas Valsts cilvēktiesību komisija ir ziņojusi par vairāk nekā 14 000 nāves gadījumiem apcietinājumā policijā un armijā. Es aicinu Indiju ieviest reformas Likumā par bruņoto spēku īpašajām pilnvarām. Patvaļīgā tiesvedība ir tā, kas veicina nemiernieku kustību daudzos Indijas štatos.

Joprojām nopietnas bažas Indijā rada nabadzība, kuru nevar samazināt pat ar kvalitatīvu programmu palīdzību. Ir jādara daudz vairāk, ņemot vērā, ka 40 % no pasaules bērniem, kas saņem nepietiekamu uzturu, dzīvo Indijā.

Izmantojot zināšanu un tehnoloģiju tālāknodošanu, Eiropa var sniegt ļoti ievērojamu ieguldījumu patiesi ilgtspējīgā Indijas attīstībā.

Jaromír Kohlíček, GUE/NGL grupas vārdā. – (CS) Dāmas un kungi, kad Indija 1947. gadā ieguva neatkarību, 18 % šīs valsts lasītprotošie un rakstītprotošie cilvēki, nestabilā politiskā vide un ekonomiskās attīstības līmenis nekādā veidā nedevis mājienu par problēmām, ar kurām būs jāsaskaras nākamajos 60 gados. Patiesām, valsts attīstības problēmas vēl ne tuvu nav atrisinātas. Vēl joprojām ir daudzi miljoni analfabētu, bezdarbnieku un sociāli atstumtu cilvēku, bet nu jau mēs vairākus gadus risinām jautājumu par kodolenerģiju, par iekšzemes kopprodukta pieaugumu aptuveni 8 % apmērā. Šī ir valsts, kurā steidzami jāuzbūvē desmitiem spēkstaciju, jāmodernizē dzelzceļa un ceļu pamattīkls un jāatrisina mazo pilsētu problēmas. Mazās pilsētas Indijā ir tās, kurās ir aptuveni miljons iedzīvotāju — atzīmēju to, lai būtu izpratne, par ko mēs runājam. Dažās valsts daļās joprojām pastāv ievērojams demogrāfiskais spiediens, bet šodien aktuāls ir jautājums par resursu decentralizēšanu.

Indijas uzņēmumi izmanto kvalificētus Eiropas Savienības ražojumus, programmēšanas darbu, piemēram, grāmatvedības jomā, un šo darbu bieži vien uzņemas īstenot strādnieki, kas dzīvo Indijā. Daudzas valstis importē kvalificētus speciālistus. Mēs zinām, ka uzņēmums *Lakshmi Mittal* ir lielākais tērauda uzņēmums Eiropas Savienībā. Mēs zinām arī citus rūpniecības uzņēmumus, kas raugās uz mūsu tirgu. SAARC problēmas

vēl ir tālu no atrisinājuma, un joprojām norit sarunas par delikāto Kašmiras jautājumu. Tomēr ir arī pozitīvi aspekti un šķiet, ka ir virkne apspriežamu tematu politikas un ekonomikas jomā. Es ļoti vēlos aicināt atbalstīt Indijas un citu SAARC valstu lielās infrastruktūru programmas. Viens no piemēriem ir gāzes cauruļvads, kas savienotu Irānu, Pakistānu un Indiju. Mums ir kopējas intereses par šo un citiem projektiem. Drošība, energoapgādes drošība un starptautiska sadarbība visā pasaulē: tie ir pozitīvie aspekti, kas saistīti ar sammitu.

Bastiaan Belder, IND/DEM grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, kopīgais rezolūcijas priekšlikums beidzas ar kristiešu minoritātes nedrošo stāvokli Indijā. Es vēlos uzsvērt Padomei un Komisijai, ka šī situāciju būs bezcerīga, īpaši Orisas štatā, ja politiskie, sociālie un ekonomiskie cēloņi netiks atrisināti pašā saknē. Saskaņā ar ziņojumiem š. g. 23. augustā Orisā maoisti noslepkavoja radikālās hindu organizācijas VHP vietējo vadītāju *Swami Laxmanananda Saraswati*. Tomēr cietis nācis kristiešu minoritātei. Hindu nacionālisti notvēra savus līdzpilsoņus kristiešus un, bruņojušies ar nūjām, cirvjiem un lāpām, vairākas nedēļas turpināja nodarīt postījumu pat bēgļu nometnēs.

Šī vardarbība acīmredzot ir pamatota tikai ar reliģisku pārliecību, tomēr tai neapšaubāmi piemīt arī politisks nokrāsa. Lieta tāda, ka ne tikai Orisā, bet arī citās Indijas daļās spēcīgu atbalstu gūst hindu nacionālistu grupējums *BJP*. Viņu ideoloģijā nav vietas reliģiskām minoritātēm, nemaz nerunājot par kristiešu minoritāti.

Es tikko uzzināju, ka 29. septembrī Marseļā Padome un Komisija tiksies ar Indijas premjerministru *Manmohan Singh*. Premjerministrs *Manmohan Singh* notikumus Orisā nodēvēja par kauna traipu valstij. Jums ir jārunā ar viņu par šo jautājumu Marseļā. Darba kārtībā ir jāiekļauj punkts par neiecietību pret reliģisko pārliecību un kristiešu vajāšanu, un jāpārrunā tas pamatīgi, jo nav pieņemami šādā veidā turpināt stratēģisko partnerību.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlos izmantot izdevību, lai paustu savas bažas par vardarbību pret kristiešiem Indijā pēdējo nedēļu laikā. Dučiem cilvēku ir tikuši noslepkavoti un tūkstošiem padzīti no savām mājām. Simtiem māju ir tikušas nodedzinātas, un saudzētas nav pat baznīcas.

Eiropas Savienībai ir jāvēršas ne tikai pie Indijas centrālās valdības, bet arī pie štatu valdībām un jāmudina tās darīt visu iespējamo, lai apturētu šo vardarbību un sauktu vainīgos pie atbildības. Nākamajā nedēļā gaidāmajā Marseļas sammitā ir jāpastiprina ne tikai stratēģiskā partnerība ar Indiju, ciktāl tas skar tirdzniecības attiecības, bet arī jāpaplašina sadarbība cīņā pret terorismu. Pagājušajā nedēļā notikušie bumbu sprādzieni Islamabadā jau atkal parādīja, cik plaši islāma terorisma sērga ir pārņēmusi kaimiņvalsti Pakistānu. Protams, šajā politiskās pārejas periodā Pakistānā ir ļoti būtiski, lai attiecības starp Indiju un Pakistānu nepasliktinātos. Eiropas Savienībai ir jānodrošina viss nepieciešamais atbalsts, lai dialogs varētu turpināties un tiktu veicināti turpmākie dialogi.

Indijas ekonomika strauji attīstās, kas ietekmē arī pieprasījumu pēc enerģijas. Tādēļ Eiropas Savienības politikai ir jānodrošina, lai Indija neklūtu pārāk atkarīga no tādām valstīm kā Irāna un Krievija.

Mario Mauro (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, *Jouyet* kungs, komisāre *Wallström*, dāmas un kungi, es tomēr ar cieņas pilnu attieksmi vēlos norādīt uz atšķirībām starp manu kolēģu runām un jūsu ievadrunām, proti, uz to, ka jums nebija drosmes ievadrunās pieminēt pēdējās dienās notikušās slepkavības un stingri nosodīt reliģiskās pārliecības brīvības trūkumu Indijā. Tas liecina par kaut ko ļoti būtisku. Tas liek mums domāt, ka augstākā līmeņa sanāksmē mums nebūs drosmes runāt par būtiskāko jautājumu, kas skar patiesās attiecības un draudzību starp Eiropas Savienību un Indiju.

Patiesībā būtiski ir ne tikai tas, ka ir noslepkavoti kristieši, bet arī tas, ka ir apdraudēts reliģiskās pārliecības brīvības princips, un reliģiskās pārliecības brīvība ir brīvība, kurai nelīdzinās neviena cita. Reliģiskās pārliecības brīvība nosaka demokrātijas kvalitāti. Mēs šajā Parlamentā dzirdējām Indijas prezidenta teikto, ka tieši kristīgajā skolā viņš iemācījās ne tikai mīlēt zināšanas, bet arī nošķirt reliģiju no politikas.

Ja tas tā patiešām ir, mēs stingri pieprasām, lai Eiropas Savienība veltītu Eiropas Savienības un Indijas augstākā līmeņa sanāksmes norises dienas tam, lai atgādinātu par to, ka reliģiskās pārliecības brīvība ir ārkārtīgi būtiska demokrātijas attīstībai, un lai uzsvērtu, ka mums ir jāveic kopīgs uzdevums — draudzības vārdā jāatceras, ka cilvēktiesību pārkāpumi pieliek punktu patiešām konstruktīvām attiecībām starp partneriem, kas var ļoti daudz iegūt, būvējot savu nākotni kopā.

Mums ir jābūt drosmīgiem, komisāres kundze; mums ir jābūt drosmīgiem, ministra kungs tāpēc, ka, ja mēs neuzņemsimies šo atbildību, mēs būsīm līdzvainīgi demokrātijas kvalitātes pasliktināšanā.

Neena Gill (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, kā Parlamenta un Indijas sadarbības delegācijas priekšsēdētāja es patiešām atzinīgi vērtēju šīs debates. Es vēlos uzsvērt nepārtraukta un pastāvīga dialoga starp Indiju un Eiropu būtisko nozīmi attiecībā uz daudziem jautājumiem, ko pozitīvi ietekmē kopīgu pieeju izstrāde ne tikai

Padomes un Komisijas, bet arī parlamentu līmenī, un tādēļ es atzinīgi vērtēju grupu, kas ir izveidota Indijas Parlamentā, un ceru, ka šīs grupas pārstāvji jau tuvākajā nākotnē viesosies Eiropas Parlamentā.

Attiecībā uz mūsu rezolūciju es vēlos teikt, ka, lai gan tajā ir skaidri noteiktas Eiropas un Indijas kopīgās vērtības saistībā ar demokrātiju, plurālismu, tiesiskumu un daudzpusību, patiešām būtiski ir tas, ka mēs esam pašsaprotami partneri. Es tiešām uzskatu, ka mūsu rezolūcijā lielāks uzsvars ir liekams uz tādiem būtiskiem jautājumiem kā terorisms, klimata pārmaiņas un šīs partnerības ekonomiskā nostiprināšana, kuri, cerams, tiks skatīti šajā augstākā līmeņa sanāksmē.

Es vēlos arī izteikt visdziļāko līdzjūtību nesen Indijā notikušo bumbu sprādzienu upuriem un viņu ģimenēm. Šai saistībā es uzskatu, ka mums ir jāatzīst, ka gan Eiropai, gan arī Indijai ir daudz ienaidnieku, kas vēlas iznīcināt mūsu kopīgās vērtības. Šī sanāksme būs lieliska iespēja stiprināt mūsu saiknes, bet, pēc manām domām, mums ir jāatzīst, ka progress līdz šim ir bijis pārāk lēns un ka kopīgā rīcības plāna īstenošanai ir nepieciešami papildu resursi, lai sasniegtu mērķus, ko esam sev noteikuši.

Nobeigumā es vēlos teikt, ka daudzās draudzīgās attiecībās ir vieta konstruktīvai kritikai, bet abām pusēm ir jānodrošina, lai tā būtu līdzsvarota. Tādēļ kritikai attiecībā uz Indijas problēmām un trūkumiem ir jābūt līdzsvarotai un mums ir jāatzīst arī savas problēmas un trūkumi. Mums ir tiesības nosodīt slikto attieksmi pret minoritātēm, bet Eiropai ir rūpīgi jāizvērtē arī savas problēmas saistībā ar rasu vardarbību un savas neveiksmes dažās rasu attiecību jomās.

Wojciech Roszkowski (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, Indija ir pasaules lielākā demokrātiskā valsts. Indijai ir arī liels potenciāls demokrātijas jomā, un šajā valstī ir vērojama strauja ekonomiskā izaugsme. Tādēļ Indija ir nozīmīgs Eiropas Savienības un rietumvalstu partneris. Ir būtiski, lai šādas attiecības būtu balstītas uz stabiliem pamatiem. Indijas attīstību raksturo vairākas pozitīvas iezīmes. Tomēr nesenais kristiešu vajāšanas vilnis Orisā un citos reģionos rada bažas. Atbildīgās vietējās iestādes nespēja aizsargāt savas valsts pilsoņus no fanātiķu uzbrukumiem. Tas nav nekāds pārsteigums, ņemot vērā to, ka dažos Indijas štatos nesen ir pieņemti tiesību akti, kas aizliedz hinduistiem pievērsties citām ticībām. Turklāt nepastāv tiesiski ierobežojumi ekstrēmo hinduistu organizāciju darbībai, kuras aicina attīrīt Indiju no kristiešiem. Indija lepojas ar savu demokrātisko sistēmu, tomēr šāda sistēma pieprasa, lai tiktu ievērotas etnisko un reliģisko minoritāšu tiesības. Vai *Mahatma Ghandi* dzimtene patiešām vēlas ignorēt šīs tiesības? Ja tas tā tiešām ir, šis jautājums ir jāierosina minētajā sanāksmē.

Angelika Beer (Verts/ALE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos īsi paskaidrot, kādēļ manis pārstāvētā grupa balsojumā noraidīs kompromisa rezolūciju.

Sarunās nebija iespējams paust kritisku nostāju par ASV un Indijas vienošanos kodolenerģijas jomā. Mēs uzskatām to par Eiropas Parlamenta neveiksmi, jo, pēc mūsu domām, šim Parlamentam ir jābūt pietiekami drosmīgam, lai kritizētu Eiropas klusēšanu Kodolmateriālu piegādātājvalstu grupas sarunu laikā. Nespēja aizstāvēt Eiropas drošības stratēģiju šādā nozīmīgā sanāksmē ir visu dalībvalstu un jo īpaši KPG Vācijas vadības glēvulība.

Tiek piedāvāts kompromiss, kurā viena no noteiktajām prioritātēm ir cīņa pret ieroču izplatīšanu. Tomēr klusējot mēs esam nodevuši – patiešām iznīcinājuši – ticību atbrūņošanās politikai. Kodolatbrūņošanās? Nekādu izredžu! Neizplatīšanas līguma režīma stiprināšana? Nekādu izredžu! Ticība sarunām ar Irānu? Nekādu izredžu! Tā vietā tiek ņemtas vērā Francijas ekonomiskās intereses, jo īpaši vienošanās par kodoltehnoloģijām ar Indiju. Tieši tādēļ mēs noraidām kompromisu.

Erik Meijer (GUE/NGL). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, Indija tāpat kā Eiropa ir subkontinents, kurā dzīvo dažādas tautas un kurā runā dažādās valodās, subkontinents, kurš cenšas aizmirst pagātnē pieredzētos karus un apspiešanu. Tomēr Indijā joprojām ir atļauta spīdzināšana un nāves sods un joprojām tiek pieļauta vardarbība pret Kašmīras iedzīvotājiem, kuriem pēc 1947. gadā notikušās atdalīšanās nav dota iespēja balsot, lai noteiktu valsti, kurai viņi vēlas būt piederīgi.

Šeit Eiropā stratēģiskajai partnerībai ar Indiju, pa ko tika panākta vienošanās 2004. gadā, nevajadzētu būt par iemeslu tam, lai mēs izliktos nemanām diskrimināciju pret 170 miljoniem neaizskaramo, kas nav piederīgi nevienai kastei un kam nav nekādu tiesību. 2007. gadā Indijas premjerministrs trāpīgi salīdzināja diskrimināciju pret šiem dalītiem ar apartheīdu Dienvidāfrikā. Daudzi dalīti ir pievērsušies kristietībai vai islāmam. Ekstrēmistu opozīcijas partija *BJP* izmanto tuvojošās vēlēšanas, lai noskaņotu hinduistus pret kristiešiem un musulmaņiem un lai piespiestu dalītus samierināties ar nabadzību un beztiesīgumu.

Ko mēs varam darīt, lai palīdzētu Indijas valdībai apturēt šo vardarbību, un kā mēs varam būt droši, ka ES atbalsts plūdos cietušajiem nonāks arī pie dalītiem?

Tunne Kelam (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, šīs attiecības starp divām lielākajām demokrātiskajām iekārtām pasaulē ir ļoti īpašas. Indija kļūst par ekonomisko un politisko lielvalsti, bet tas, kas mūs vieno, ir mūsu kopīgā atbildība par tiesiskumu, daudz kultūru demokrātiju, globālo stabilitāti un cīņu pret terorismu. Es ceru, ka devītā augstākā līmeņa sanāksme padarīs mūs vienotākus attiecībā uz brīvās tirdzniecības nolīgumu un ka tiks atrisināti neizlemtie jautājumi tādās jomās, kā pakalpojumu sniegšana, konkurence un intelektuālā īpašuma tiesības.

Arī es esmu noraizējies par neseno uzbrukumu vilni kristiešiem Orisā. Tā nav pirmā reize, kad kaut kas tāds notiek. Iepriekšējais vardarbīga pūļa uzbrukumu vilnis bija vērojams pagājušajā decembrī. Ir ļoti būtiski – es arī aicināju Padomi un Komisiju pievērst Indijas pārstāvju uzmanību šim jautājumam –, lai Indijas iestādes veiktu visus iespējamus pasākumus, lai atļidzinātu īpašumiem nodarīto kaitējumu, nodrošinātu aizsardzību cilvēkiem, kuri neuzdrošinās atgriezties savos ciemos, palīdzētu viņiem atjaunot baznīcas un sauktu vardarbības veicējus pie atbildības.

Tajā pašā laikā mēs izprotam arī šīs lielās valsts problēmas, un es vēlos izteikt visdziļāko līdzjūtību neskaitāmo teroristu uzbrukumu, kas skāruši Indiju, upuriem. Mēs un mūsu indiešu draugi kopā iestājamies par kopīgām vērtībām, tiesiskumu un beznosacījumu cieņu pret cilvēka dzīvību, vērtībām, ko tik dedzīgi aizstāvēja *Mahatma Gandhi*.

Thijs Berman (PSE). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, gandrīz pirms gada notika sacelšanās Birmā. Joprojām notiek sacelšanās apspiešana. Indijai tas nāktu tikai par labu, ja valdība likvidētu noziedzīgo režīmu Birmā. Arvien vairāk indiešu, kurus šokē briesmīgā un postošā valdošā režīma reakcija uz notikušo, lūdz to izdarīt.

Pēdējos gados Indijā ir notikusi fantastiska izaugsme – ir palielināties augsti kvalificētu iedzīvotāju skaits un ir vērojama ļoti liela interese par inovācijām. Attiecībā ar jaunattīstības valstīm Indijai, kuras sauklis ir „visu, izņemot ieročus”, ir jauna loma. Indija ir jauns donors. Arī dialogs starp Eiropas Savienību un Indiju ir citāds un reizēm diezgan ass – tieši tāds, kādam ir jābūt dialogam starp vienlīdzīgiem partneriem. Straujā ekonomiskā izaugsme var radīt labākus priekšnoteikumus un iespējas nodrošināt sociālo taisnīgumu Indijā. Diemžēl joprojām ir aktuāla neaizskaramo problēma.

Eiropas Savienība vēlas, lai Indija nodrošinātu atbilstību SDO konvencijām par bērnu darbu. Indijā veselās ģimenes dzīvo no līdzekļiem, ko nopelna bērni. Tomēr bērnu darbs ir ne tikai nabadzības iemesls, bet arī sekas. Izmantojot bērnu darbu, ir pieejams lēts darbaspēks un pieaugušo atalgojums saglabājas zems. Joprojām pastāv pārāk lielas atšķirības starp Indijas turīgākajiem un nabadzīgākajiem iedzīvotājiem. Vienlīdzīgu iespēju nodrošināšana ir izdzīvošanas jautājums, tās novērstu nepieļaujamu sociālo spriedzi un garantētu taisnīgu attieksmi pret miljoniem indiešu. Tieši tāda ir ES, Indijas un pasaules kopīgā atbildība.

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienībai, ja tā vēlas risināt problēmas nākotnē, ir jāatsakās no savas pazemības politikas un gatavības piekāpties. Viens no šādas politikas piemēriem ir Eiropas Savienības attieksme pret Krieviju un arguments, ka šādas politikas īstenošanas attaisnojums ir Krievijas energoresursi.

Mūsdienu strauji mainīgajā pasaulē Eiropas Savienība tiek aicināta popularizēt un aizsargāt tiesības un tādus neapstrīdamus principus kā personas tiesības uz brīvību un iecietību un tautas tiesības uz pašnoteikšanos. Sarunas un sadarbība ar Indiju, kas ir kļuvusi par jaunu pasaules lielvalsti, parādīs, vai Eiropas Savienība ir gatava uzņemties šo lomu un attiecīgi rīkoties.

Viens no būtiskākajiem jautājumiem, kas Eiropas Savienībai ir jāierosina, ir kristiešu tiesības uz reliģiskās pārliecības brīvību. Šai saistībā es it sevišķi vēlos pieminēt katoļu baznīcas piekritēju tiesības, kuri pašlaik Indijā tiek vajāti un kuru skaits ir ārkārtīgi sarucis. Indijā tiek dedzinātas baznīcas un nogalināti kristieši, neskatoties uz to, ka Eiropa indiešu tautai ir devusi Māti Terēzi no Kalkutas. Šī sieviete bija svētā, kas dāvāja labestību un laipnību tiem, kam tā bija visvairāk nepieciešama. Eiropas Savienībai, veidojot attiecības ar Indiju, ir jārod iedvesma Mātes Terēzes darbos. Indijai ir jāmacās no Mātes Terēzes, kā veidot attiecības ar dažādu ticību piekritējiem.

Sajjad Karim (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es kā referents, kas šajā Parlamentā ilgu laiku ir strādājis saistībā ar šo jautājumu, atzinīgi vērtēju ES un Indijas augstākā līmeņa sanāksmi, kas notiks ļoti drīz.

Es daudzējādā ziņā uzskatu Indiju par pašsaprotamu Eiropas Savienības partneri. Mums ir jāizmanto šī sanāksme, lai panāktu progresu, un es atzinīgi vērtēju Padomes un Komisijas šodien sniegtos paziņojumus.

Bet es kā referents vēlos teikt, ka ir pagājis pārāk ilgs laiks, cenšoties nonākt tur, kur mēs šodien esam. Ir pienācis laiks gūt rezultātus.

Es šodien dzirdēju ļoti daudzu kolēģu apsvērumus par cilvēktiesību un reliģiskās pārliecības brīvības jautājumu. Es vēlos viņiem atgādināt, ka šis Parlaments smagi strādāja, lai panāktu cilvēktiesību klauzulas iekļaušanu mūsu brīvās tirdzniecības nolīgumos. Mums, komisāres kundze, ir jāuzsver mūsu ieguldījums attiecībā uz šo klauzulu. Tādēļ arī mūsu saistībām attiecībā uz cilvēktiesībām ir jābūt absolūtām un nemainīgām — tas attiecas gan uz tūkstošiem pazudušo un masu kapiem Džammā un Kašmirā, gan kristiešu slepkavībām Orisā un uzbrukumiem viņiem.

Attiecībā uz brīvās tirdzniecības nolīgumu ir pienācis laiks gūt rezultātus. Visaptverošs divpusējs nolīgums starp ES un Indiju ir būtisks ne tikai mums un Indijai, bet arī visai pasaulei.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropa pamatojas uz kristīgām vērtībām, un mums tās vienmēr ir jāņem vērā. Reliģiskās pārliecības brīvība ir viena no Eiropas Savienības pamatvērtībām. Tā ir jāuzsver, veidojot attiecības starp Eiropas Savienību un citām valstīm. Uzbrukumi kristiešiem Indijā, viņu vajāšana un nodarītie zaudējumi viņu baznīcām rada nopietnas bažas. Indijas iestādes neveica nepieciešamos pasākumus, tādējādi paužot piekrišanu arvien biežāk notiekošajiem teroristu uzbrukumiem. Saistībā ar gaidāmo ES un Indijas augstākā līmeņa sanākumi būtu lietderīgi sarunās pieprasīt Indijas iestādēm uzņemties noteiktas saistības. Indijas iestādēm būtu jāaņem nekavējoties veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai apturētu kristiešu vajāšanu un lai nodrošinātu par vajāšanu atbildīgo personu sodīšanu. Turklāt Eiropas Savienība nevar slēgt nolīgumus, to skaitā nolīgumus par tirdzniecību, ar valstīm, kurās nesodīti tiek pārkāptas pamattiesības. Eiropas Parlamentam ir nepārprotami jādara zināms, ka tam šo vērtību aizsardzība ir būtiskāka par īstermiņa ekonomiskajām interesēm.

Christa Klafz (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, ES un Indijas augstākā līmeņa sanāksme ir nākamais Eiropas Savienības un Indijas attiecību nostiprināšanas posms. Mēs vēlamies veicināt Indijas ekonomisko attīstību.

Tomēr mēs ļoti rūpīgi uzmanām, kādas tendences ir vērojamas Indijas reģionos saistībā ar cilvēktiesību un cilvēka cieņas aizsardzību. Gandrīz visi iepriekšējie runātāji pieminēja nesen notikušo kristiešu vajāšanu. Arī par šiem jautājumiem ir jārunā sanāksmē. Šo konfliktu izraisīja garīgā līdera un Pasaules Indiešu padomes locekļa slepkavība šā gada 23. augustā. Šis nav pirmais uzbrukums kristiešiem, un tieši tādēļ Orisas štatā vien savas mājas ir pametuši aptuveni 60 000 kristiešu. Pret kristiešiem ir sākta vajāšanas, pazemošanas, nomelnošanas un slepkavošanas kampaņa. Kristiešu kopienās tiek pārmeklētas un iznīcinātas mājas, baznīcas un klosteri.

Indijas valdībai ir jāgarantē Indijā dzīvojošo kristiešu tiesības uz dzīvību un brīvību. Ekonomisko izaugsmi un stabilitāti var panākt, tikai nodrošinot tautas brīvību.

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, Indijas un Eiropas sadarbībai ir jāklūst intensīvākai un kvalitatīvākai visos līmeņos, bet it sevišķi iedzīvotāju līmenī, piemēram, starp uzņēmējiem, tūristiem un studentiem.

Es vēlos sniegt īsu komentāru, kas attiecas uz Komisijas likumdošanas programmu, par kuru mēs diskutējām iepriekš. Starptautiskās aviācijas jomā ir nepieciešami efektīvi drošības noteikumi, kas ir patiešām lietderīgi un piemērojami, nevis tikai simboliski. Tādēļ pamatota un patiešām nepieciešama prasība ir beidzot atcelt bezjēdzīgos noteikumus, kas aizliedz pasažieriem ienest gaisa kuģī šķidrumus, un nākt klajā ar saprātīgāku risinājumu.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, tuvojoties ES un Indijas augstākā līmeņa sanāksmei, mums ir jāizvērtē sadarbības ar Indiju nostiprināšanas iespējas. Neskatoties uz ievērojamo progresu, mūsu sadarbība ar Indiju joprojām nav ne tuvu tik dinamiska, cik sadarbība ar Ķīnu. Eiropas Savienība ir galvenais Indijas sadarbības partneris ekonomikas jomā, bet joprojām pastāv iespējas mūsu uzņēmumiem uzlabot savu stāvokli tajās Indijas ekonomikas nozarēs, kurās vērojama dinamiska attīstība. Es īpaši vēlos uzsvērt enerģētikas, telekomunikāciju un mašīnbūves nozari. Tajā pašā laikā mums ir jānodrošina, lai, izmantojot sadarbības ar Indiju sniegtās iespējas, mēs neatstātu bez ievēšanas problēmas, ar kurām saskaras tās iedzīvotāji. Būtiskākās no tām ir plaši izplatītā nabadzība, veselības aprūpes un izglītības sistēmas neatbilstība, AIDS epidēmija un krasās sociālās atšķirības. Sūtot uz Indiju politiķus, finansistus, preces un zinātību, mums nevajadzētu aizmirst par humāno palīdzību un medikamentiem. Un visbūtiskākais ir tas, ka mēs nevaram izturēties nevērtīgi pret reliģiskās pārliecības brīvības pārkāpumiem Indijā.

Jean-Pierre Jouyet, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos visiem pateikties par šīm debatēm, kas parādīja, cik būtiska mums ir sadarbības ar Indiju — lielvaru, kas var ietekmēt starptautisko un reģionālo stabilitāti, — attīstība, jo tā, kā jau tika minēts, ir reģiona lielākā un demokrātiskākā valsts ar vislielāko iedzīvotāju skaitu un tā ir valsts, kas, neskatoties uz šeit pieminētajām grūtībām, atbalsta kultūras un reliģijas daudzveidību.

Atbildot uz *Tannock* kunga un citu runātāju paustajām bažām, es vēlos teikt, ka sarunas par cīņu pret terorismu ir būtiskākais dialoga starp Eiropas Savienību un Indiju elements. Attiecībā uz teroristu vardarbīgajām akcijām, kas ir skārušas Indiju, Eiropas Savienība nosoda visus uzbrukumus, par kuru upuri šī valsts ir kļuvusi, un, kā jau *Gill* kundze minēja, mēs izsakām līdzjūtību šo uzbrukumu, kuru mērķis ir iznīcināt Indijas sabiedrības etnisko un reliģisko daudzveidību, upuriem.

Vairāki runātāji pamatoti pieminēja vardarbību, vajāšanu un uzbrukumus kristiešu kopienai kopumā un it sevišķi kristiešu kopienai Orisā. Mēs ārkārtīgi rūpīgi sekojam līdzi šiem gadījumiem un noteikti pieminēsim tos sanāksmē. Tomēr, kā jau *Gill* kundze minēja, mūsu pienākums ir izteikt konstruktīvu kritiku un paust atzinību par drosmīgo vairāku runātāju pieminēto Indijas premjerministra rīcību, kurš šos notikumus raksturoja kā valsts negodu un nekavējoties nosūtīja 3000 policistu uz Orisu. Mēs esam patiešām noraizējušies par uzbrukumiem dažādu ticību piekritējiem un par vardarbību pret tiem, jo īpaši pret kristiešu kopienas pārstāvjiem. Mēs atkārtojam, ka cīņai pret terorismu ir jābūt pamatotai ar tiesiskuma principiem un starptautiskajiem tiesību aktiem.

Attiecībā uz reģionālās stabilitātes jautājumu, ko citu jautājumu starpā pieminēja *Menéndez del Valle* kungs un *Berman* kungs, Eiropas Savienība ir pieprasījusi, lai sanāksmes darba kārtībā tiktu iekļauts jautājums par situāciju Birmā. Eiropas Savienība vēlas pārliecināt Birmas kaimiņvalstis par to, ka demokrātiska reforma un mierīga pāreja uz jauno kārtību ir to interesēs. Mēs pārrunāsim šo jautājumu ar Indiju un citām valstīm. Arī mēs vēlamies panākt lielāku stabilitāti un ceram, ka sarunas var dod rezultātus attiecībā uz situāciju Kašmīrā un attiecībā uz Indijas un Pakistānas attiecībām.

Attiecībā uz *Kallenbach* kundzes pieminētajiem sociālajiem jautājumiem, arī bērnu darbu, Padome atbalsta nepieciešamību risināt šos jautājumus un darīt to ne tikai Indijā. Mēs piedalāmies sarunās ar mūsu Indijas partneriem par rīcības plānu, kura mērķis ir stiprināt iniciatīvas tādās jomās kā korporatīvā sociālā atbildība, pienācīgi darba apstākļi un cīņa pret bērnu darbu. Sarežģīto sarunu par tirdzniecības un ieguldījumu nolīgumiem laikā mēs esam vienojušies par noteikumiem attiecībā uz darba pamattiesībām, kas atbilst Starptautiskās Darba organizācijas prasībām. Kā jau es teicu, es daļēji piekritu *Gill* kundzes viedoklim, kurš man šķiet lielā mērā līdzsvarots. Mums ir jāaizstāv teroristu uzbrukumu upuri un jāizsaka kritika Indijai, ja tās veiktie pasākumi problēmu risināšanai mums šķiet nepietiekami, bet mums ir arī jāatbalsta Indijas iestādes, kad tās rīkojas atbilstīgi.

Attiecībā uz apsvērumiem par sadarbību kodolenerģijas jomā es vēlos jums atgādināt, ka 2008. gada 6. septembrī Kodolmateriālu piegādātājvalstu grupa noslēdza vienošanos, kurā tika noteikts izņēmums, nodrošinot iespēju veidot tirdzniecības attiecības ar Indiju civilās kodolrūpniecības jomā, kuras uzrauga Atomenerģijas komisija un kuras tiek veidotas ar tās piekrišanu un saskaņā ar tās noteikumiem. Es vēlos uzsvērt, ka Indija ir lūgusi pagarināt tās moratoriju attiecībā uz kodolizmēģinājumiem un ka nevajadzētu jaukt civilās un militārās kodolprogrammas.

Nobeigumā es vēlos atgādināt, ka Eiropas Savienība vienpersoniski veido nopietnu dialogu ar visām jaunattīstības valstīm un visiem partneriem piemēro vienlīdzīgus cilvēktiesību aizsardzības kritērijus, visos nolīgumos, kas noslēgti pēc 1995. gada, iekļaujot obligāti izpildāmu nosacījumu ievērot starptautiskās tiesību normas, kuras pieņemtas kā Starptautiskās krimināltiesas nolēmumi, Apvienoto Nāciju Organizācijas konvencijas par politiskajām tiesībām vai sociālajām un vides tiesībām. Šīs prasības attiecas uz visām jaunattīstības valstīm, arī Indiju.

Margot Wallström, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece*. – Priekšsēdētāja kungs, cienījamie deputāti, es vēlos sniegt ļoti īsas atbildes uz dažiem no jūsu plašajiem jautājumiem, kā arī dažus papildinājumus.

Pirmkārt, es vēlos sniegt informāciju, kas, pēc manām domām, ir būtiska tiem, kuri ir iesaistījušies Indijas un Eiropas Savienības sadarbības jautājuma risināšanā, par nesenojiem plūdiem Bihāras štatā, kur Eiropas Komisija sniedz palīdzību šīs katastrofas upuriem. Komisija piešķir 2 miljonus eiro katastrofas seku likvidēšanai, lai tiktu nodrošinātas visbūtiskākās vajadzības — pārtika, pajumte, ūdens, sanitārie pakalpojumi un medicīniskā aprūpe. Šī palīdzība ir sniegta gan pārvietotajām personām, gan arī tām personām, kas palika katastrofas skartajos ciemos. Es domāju, ka ir būtiski, lai jūs to zinātu.

Tika uzdots jautājums par civilo aviāciju. Īsumā es vēlos teikt, ka pēc horizontālas vienošanās parakstīšanas augstākā līmeņa sanāksmē būtu jāparaksta arī finansēšanas nolīgums par jaunu civilās aviācijas sadarbības programmu par kopējo summu 12,5 miljoni eiro. Tā ir lielākā summa, ko Eiropas Kopiena jebkad piešķirusi trešās valsts aviācijas finansēšanai.

Es vēlos pateikt dažus vārdus arī par klimata pārmaiņām, jo, neapšaubāmi, mūsu interesēs ir iesaistīt Indiju pasākumos, kas paredzēti, lai sagatavotos periodam pēc Kioto Protokola darbības laika beigām. Kā jau jūs zināt, mēs pretēji Indijai uzskatām, ka klimata pārmaiņu novēršanas pasākumi nav nesavienojami ar ekonomikas attīstību. Gluži pretēji — tie mums var palīdzēt, un mēs aicinām Indiju būt proaktīvai gaidāmajā Poznaņas konferencē, lai sagatavotos periodam pēc Kioto Protokola darbības laika beigām, un sarunās par nolīgumu Kopenhāgenā. Mums ir pamats domāt, ka augstākā līmeņa sanāksmē tiks pieņemta darba programma saistībā ar enerģētiku un klimata pārmaiņām, un tas ir ļoti būtiski mūsu sadarbībai ar Indiju.

Mēs, protams, rūpīgi sekojam līdzi Orisas štatā notiekošajai vardarbībai, par kuru mēs paužam dziļu nožēlu. Mēs runājam par Orisas jautājumu pēdējā dialoga par cilvēktiesībām laikā februārī, aicinot iestādes novērst šo vardarbību. Mēs runājam par šo jautājumu arī ar Indijas Valsts cilvēktiesību komisiju un Valsts minoritāšu komisiju. Mēs runāsim par šo jautājumu arī šajā augstākā līmeņa sanāksmē, pamatojoties uz ziņojumu, kas ir jāsagatavo Deli misijas vadītājiem.

Nobeigumā attiecībā uz dialogu par Indiju es vēlos teikt *Gill* kundzei, ka Komisija ir gatava informēt Parlamentu par pārskatītajā kopīgajā rīcības plānā noteiktajām prioritātēm. Mūsu Ārējo attiecību dienests regulāri tiekas ar visiem dienestiem, kas ir tieši saistīti ar Indijas jautājumu risināšanu, un Parlamenta sekretariāta pārstāvis vienmēr tiek aicināts piedalīties šajās sanāksmēs, bet, pēc manām domām, ir būtiski turpināt šos pasākumus, pamatojoties uz praktiskiem apsvērumiem.

Liels jums paldies par šīm debatēm! Mēs, protams, Komisijai darīsim zināmus visus jūsu detalizētos un pamatotos viedokļus.

Priekšsēdētājs. - Es esmu saņēmis sešus rezolūcijas priekšlikumus²⁽¹⁾ saskaņā ar Reglamenta 103. panta 2. punktu.

Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks trešdien.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Sylwester Chruszcz (NI), rakstiski. – (PL) Gatavojoties ES un Indijas augstākā līmeņa sanāksmei, kas notiks Marselā 29. septembrī, es vēlo vērst uzmanību uz vairākiem dramatiskiem notikumiem. Tie ir pret kristiešiem vērstais vardarbības vilnis un vairākas kristiešu slepkavības, kas augustā notika Indijā, it sevišķi Orisā. Eiropas Parlamentam ir stingri jānosoda šie gadījumi. Bažas rada arī policijas rīcība saistībā ar reliģisko minoritāšu pārstāvju slepkavībām. Es vēlos paust dziļu nožēlu un bažas par uzbrukumiem kristiešiem Orisā, jo īpaši *Kandhamal* reģionā. Es vēlos arī uzsvērt nepieciešamību nekavējoties sniegt palīdzību un atbalstu upuriem.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Indija ir nozīmīgs Eiropas Savienības partneris. Indijas sasniegumi ir iespaidīgi gan politikas, gan arī ekonomikas jomā. Joprojām ir iespējams uzlabot Indijas un Savienības attiecības. Šīs attiecības varētu būt abpusēji izdevīgas. Tomēr pastāv būtisks šķērslis Indijas un mūsu abpusējo attiecību attīstībai, šķērslis, kas ievērojami mazina Indijas iespējas. Šis šķērslis, pēc manām domām, ir Indijā pastāvošā kastu sistēma. Indijas iestādēm ir jādara viss iespējama, lai atbrīvotu Indijas sabiedrību no šīs sistēmas negatīvajām un patiešām traģiskajām sekām. Šādos gadījumos nepietiek ar likumdošanas darbībām un politiskiem paziņojumiem. Būtiski ir mainīt sociālās attiecības un necilvēcīgās tradīcijas. Tas nav viegls uzdevums, un nevar gaidīt tūlītējus rezultātus. Mums nevajadzētu bīties no tā, ka šis process varētu būt ilglaicīgs. Gluži pretēji — mums būtu jāatbalsta Indijas centieni, veicot šo būtisko uzdevumu. Es ticu, ka paredzētā ES un Indijas augstākā līmeņa sanāksme palīdzēs mazināt kastu sistēmas ietekmi Indijā un uzlabot cilvēktiesību un pilsoņu tiesību ievērošanu pasaules lielākajā demokrātiskajā iekārtā.

(1) ² Skatīt protokolu.

SĒDI VADA: L. COCILOVO*Priekšsēdētāja vietnieks***6. Balsošanas laiks**

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir balsošanas laiks.

(Balsošanas rezultātu un citu informāciju par balsojumu skatīt protokolā)

6.1. Reglamenta 121. panta grozīšana (A6-0324/2008, Costas Botopoulos) (balsošana)

6.2. Migrēšana uz otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmu (SIS II) (A6-0351/2008, Carlos Coelho) (balsošana)

6.3. Migrēšana uz otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmu (SIS II) (A6-0352/2008, Carlos Coelho) (balsošana)

6.4. Kopienas kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēma (A6-0334/2008, Dirk Sterckx) (balsošana)

6.5. Negadījumu izmeklēšana jūras transporta nozarē (A6-0332/2008, Jaromír Kohlíček) (balsošana)

6.6. Pasažieru pārvadātāju atbildība nelaimes gadījumos uz jūras (A6-0333/2008, Paolo Costa) (balsošana)

6.7. Ostas valsts kontrole (pārstrādātā versija) (A6-0335/2008, Dominique Vlasto) (balsošana)

6.8. Kopīgi noteikumi un standarti attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu pārbaudes un apsekojumus, un attiecīgajām darbībām, kuras veic valsts administrācijas jūras lietu jomā (pārstrādātā versija) (A6-0331/2008, Luis de Grandes Pascual) (balsošana)

6.9. Kopīgi noteikumi un standarti attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu pārbaudes un apsekojumus (pārstrādātā versija) (A6-0330/2008, Luis de Grandes Pascual) (balsošana)

6.10. Elektronisko komunikāciju tīkli un pakalpojumi (A6-0321/2008, Catherine Trautmann) (balsošana)

Komisijas nostāja attiecībā uz Parlamenta iesniegtajiem grozījumiem

C. Trautmann ziņojums (A6-0321/2008)

Komisija apstiprina šādus grozījumus:

- grozījumi Nr.: 12, 16, 19, 24, 32, 39 (apsvērumu grozījumi);

- grozījumi Nr.: 40, 41, 42, 45, 56, 58, 59, 60, 61, 79, 84, 89, 92, 96, 99, 105, 111, 112, 113, 115, 116, 117, 124 (pantu grozījumi);

- plenārsēdes laikā iesniegtais grozījums Nr.: 136.

Komisija principā vai daļēji apstiprina šādus grozījumus:

- grozījumi Nr.: 2, 5, 6, 7, 14, 15, 17, 26, 27, 31, 35, 36, 37, 38 (apsvērumu grozījumi);
- grozījumi Nr.: 43, 44, 46, 48, 52, 53, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 74, 75, 85, 86, 91, 95, 98, 100, 101, 102, 103, 106, 107, 108, 121, 123, 125 (pantu grozījumi);
- plenārsēdes laikā iesniegtie grozījumi Nr.: 128, 132, 134.

Komisija noraida šādus grozījumus:

- grozījumi Nr.: 1, 3, 4, 8, 9, 10, 11, 13, 18, 20, 21, 22, 23, 25, 28, 29, 30, 33, 34 (apsvērumu grozījumi);
- grozījumi Nr.: 47, 49, 50, 51, 54, 55, 57, 73, 76, 77, 78, 80, 81, 82, 83, 87, 88, 90, 93, 94, 97, 104, 109, 110, 114, 118, 119, 120, 122 (pantu grozījumi);
- plenārsēdes laikā iesniegtie grozījumi Nr.: 126, 127, 129, 130, 131, 133, 135, 137, 138, 139, 141, 142, 143.

– *Pirms balsošanas.*

Catherine Trautmann, referente. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, mēs balsosim par telekomunikāciju reformas paketi, kas ir viens no sarežģītākajiem priekšlikumiem šā Parlamenta pilnvaru termiņa nobeiguma periodā.

Es un mani kolēģi referenti *del Castillo Vera* kundze un *Harbour* kungs cieši sadarbojāties, lai izstrādātu ne tikai saskaņotu un efektīvu priekšlikumu šo direktīvu galalietotājiem, proti, Komisijai un regulatoriem, bet arī pozitīvu un vērtīgu priekšlikumu tiem, kas vēlas redzēt tiesisko noteiktību, iedrošinājumu veikt ieguldījumus un dinamisku un līdzsvarotu tirgu, proti, operatoriem un to darbiniekiem, kā arī būtiskākajiem ieguvējiem no dažādu augstas kvalitātes pakalpojumu izmantošanas par godīgām un zemām cenām — patērētājiem.

Mēs visi — referenti, dokumentu izstrādātāji un „ēnu” referenti — vienoti virzījāties uz šiem mērķiem, un tieši tādēļ mums izdevās panākt būtisku kompromisu, kas tika apstiprināts, veicot dažus grozījumus, par kuriem mēs balsosim.

Es esmu ļoti pateicīga visiem referentiem, atbildīgo komiteju priekšsēdētājiem un komitejām, kurām tika lūgti atzinumi, to sekretariātiem un visām politiskajām grupām. Es vēlos pateikties arī kolēģiem, kas izrādīja interesi par šo jautājumu un iesaistījās mūsu darbā. Es vēlos aicināt kolēģus deputātus ar savu balsojumu atbalstīt viņu izvirzītos referentus un dokumentu izstrādātājus un piešķirt viņiem skaidru un noteiktu mandātu turpmākajam koplēmuma procedūras posmam.

Nobeigumā vēlos piebilst, ka es ceru uz pozitīvu Komisijas un Padomes attieksmi pret grozīto reformu paketi, kas, lai gan daudzējādā ziņā ir alternatīva Komisijas sākotnējai versijai, tomēr arī parāda, ka starp visām trijām mūsu pārstāvētajām iestādēm attiecībā uz daudziem jautājumiem pastāv vienprātība.

– *Pirms balsošanas par 132. grozījumu.*

Ruth Hieronymi (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, attiecībā uz 132. grozījumu es tā iesniedzēju vārdā vēlos atcelt šo grozījumu, jo diemžēl mūsu centieni šajā Parlamentā panākt kompromisu attiecībā uz autortiesību nostiprināšanu ir bijuši neveiksmīgi.

– *Pirms balsošanas par 138. grozījumu.*

Catherine Trautmann, referente. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, mums ir jāpieņem diezgan sarežģīts lēmums par 138. grozījumu, jo ir iesniegti trīs pieprasījumi balsot pa daļām par šo grozījumu. Es personīgi iesniedzu mutisko grozījumu attiecībā uz grozījuma pirmo daļu, par ko ir jābalso un kas izteikta šādā redakcijā: „pieņemot principu, ka nedrīkst noteikt nekādus ierobežojumus galalietotāju pamattiesībām un pamatbrīvībām.” Tas ir pirmais mutiskais grozījums. Līdz šim mēs mēģinām rast risinājumu, kas būtu pieņemams politiskajām grupām attiecībā uz grozījuma trešo daļu.

Tādēļ es ar parakstītāju, starp tiem ir arī Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas priekšsēdētāja *Niebler* kundze un citi deputāti, atbalstu ierosinu jaunu mutisko grozījumu, kas izteikts šādā redakcijā: „izņemot, ja ir apdraudēta sabiedriskā kārtība, kad lēmumu var pieņemt pēc ierobežojumu noteikšanas.” Ar to precizēšanas nolūkā tiktu aizstāta grozījuma trešā daļa, jo *Bono* kunga ierosinātais trešās daļas grozījuma teksts attiecībā uz izņēmumu ir neskaidrs. Pēc šā precizējuma ieviešanas grozījums kļūtu viegli lasāms un pieņemams. Turklāt, kā jau *Hieronymi* kundze teica, tam nav nekā kopīga ar intelektuālo īpašumu.

(Mutiskais grozījums tika pieņemts)

7. Oficiālā sveikšana

Priekšsēdētājs. - Balsošana uz īsu brīdi tiek apturēta, lai mēs varētu uzņemt Libānas parlamenta delegāciju, kura novēros mūsu darbu un kuru mēs, protams, sirsnīgi sveicam.

Libānas parlamenta delegācija, ko vada *Boutros Harb*, viesojas Eiropas Parlamentā saistībā ar starpparlamentu sanāksmēm. Es vēlos uzsvērt, ka šī vizīte pēc grūtajiem gadiem, ko Libānai nācās piedzīvot — 15 gadus ilgo pilsoņu karu, kuram sekoja okupācija, neseno karadarbību, kas sākās 2006. gada vasarā, un valsts iestāžu darbības pilnīgu paralīzi —, mums ir ļoti nozīmīga. Mēs ar sevišķu prieku uzņemam delegāciju laikā, kad politiskā situācija ir ievērojami uzlabojusies ne tikai Libānā, bet visā reģionā, laikā, kad ir noslēgts Dohas nolīgums un ir notikušas Libānas Republikas prezidenta vēlēšanas.

Mēs ceram, ka pēc jaunā vēlēšanu likuma pieņemšanas, par kuru tiks balsots dažu turpmāko dienu laikā, nākamajā gadā paredzētajām likumīgajām vēlēšanām tiks nodrošināti labākie priekšnoteikumi un tās būs jauns stimuls Libānas demokrātijas attīstībai, ko Eiropas Parlaments pilnībā atbalsta. Tādēļ Eiropas Parlamenta vārdā es vēlos sveikt delegācijas pārstāvjus, cerot, ka diskusijas, kurās viņi piedalīsies Eiropas Parlamentā, būs patiešām rezultatīvas. Es vēlreiz vēlos pateikties delegācijai.

8. Balsošanas laiks (turpinājums)

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir balsošanas turpinājums.

8.1. Eiropas Elektronisko sakaru tirgus iestāde (A6-0316/2008, Pilar del Castillo Vera) (balsošana)

Komisijas nostāja attiecībā uz Parlamenta iesniegtajiem grozījumiem

Pilar del Castillo Vera ziņojums (A6-0316/2008)

Komisija apstiprina šādus grozījumus:

- grozījumi Nr.: 6, 8, 9, 10, 11, 14, 15, 20, 21, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 33, 34, 35, 36, 42, 43, 44 (apsvērumu grozījumi);

- grozījumi Nr.: 47, 48, 50, 54, 57, 59, 62, 66, 68, 73, 77, 78, 79, 91, 92, 94, 97, 98, 100, 103, 104, 105, 106, 115, 117, 125, 133, 136, 140, 141, 143, 144, 145, 146, 147, 149, 153, 156, 163, 166 (pantu grozījumi).

Komisija principā vai daļēji apstiprina šādus grozījumus:

- grozījumi Nr.: 12, 17, 22, 32 (apsvērumu grozījumi);

- grozījumi Nr.: 49, 53, 60, 61, 63, 64, 65, 69, 70, 81, 83, 85, 87, 88, 89, 93, 99, 101, 102, 107, 126, 131, 152, 159, 160, 161 (pantu grozījumi);

- plenārsēdes laikā iesniegtais grozījums Nr.: 168.

Komisija noraida šādus grozījumus:

- grozījumi Nr.: 4, 5, 7, 13, 16, 18, 19, 24, 37, 38, 39, 40, 41, 45, 46 (apsvērumu grozījumi);

- grozījumi Nr.: 51, 52, 55, 56, 58, 67, 71, 72, 74, 75, 76, 80, 82, 84, 86, 90, 95, 96, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 116, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 127, 128, 129, 130, 132, 134, 135, 137, 138, 139, 142, 148, 150, 151, 154, 155, 157, 158, 162, 164, 165, 167 (pantu grozījumi).

- *Pirms balsošanas.*

Pilar del Castillo Vera, referente. - (ES) Priekšsēdētāja kungs, es nerunāšu ilgi, jo es apzinos, ka mums trūkst laika. Tomēr arī es vēlos pateikties visiem, kas piedalījās šā ziņojuma sagatavošanā, un uzsvērt vienu būtisku aspektu — Parlamenta šodien izteiktie priekšlikumi saistībā ar tiesību aktu pārskatīšanu elektronisko sakaru

nozārē, kā jau minēja *Catherine Trautmann*, ir pilnībā atbilstoši, un mēs ceram, ka tie pozitīvi ietekmēs šā tirgus attīstību. Uzsāktās sarunas ir jāpabeidz līdz šā Parlamenta pilnvaru termiņa beigām. Es domāju, ka tas šai nozarei ir ļoti būtiski.

8.2. Vienota pieeja digitālās pārslēgšanās atbrīvota radiofrekvenču spektra izmantojumam (A6-0305/2008, Patrizia Toia) (balsošana)

SĒDI VADA: H. G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

9. Svinīgā sēde — ekumeniskais patriarhs Bartolomejs I

Priekšsēdētājs. - Jūsu Svētība patriarh Bartolomej, man ir liels gods sveikt jūs šajā Eiropas Parlamenta svinīgajā sēdē Eiropas Starpkultūru dialoga gadā (2008. g.). Pirmais viesis, kas uzrunāja Eiropas Parlamentu Eiropas Starpkultūru dialoga gadā, bija Damaskas galvenais muftijs, un viņš to darīja janvārī. Viņš ieradās no Sīrijas un uzrunāja mūs kā miermīlīga islāma vēstnesis.

Jūsu Svētība, jūs pārstāvat kristietību, bet galvenais rabīns *Jonathan Sacks* uzrunās Eiropas Parlamentu Strasbūrā novembrī kā jūdaisma pārstāvis.

Šo triju ticību — kristietības, jūdaisma un islāma — piekritēji ir dzīvojuši līdzās gadsimtiem ilgi. Diemžēl šī līdzāspastāvēšana ne vienmēr ir bijusi miermīlīga. Vēl šodien Tuvajos Austrumos un citur pasaulē ir reģioni, kuros attiecības starp šo kopienu pārstāvjiem ir saspringtas.

Mēs Eiropas Parlamentā atbalstām visus centienus nodrošināt miermīlīgu visu reliģiju un kultūru līdzāspastāvēšanu Tuvajos Austrumos un citos pasaules reģionos. Saistībā ar Tuvajiem Austrumiem ir zināmi arī pozitīvi reliģiskās tolerances un harmonisku dažādu ticību piekritēju attiecību piemēri. Nesen, viesojoties Sīrijā, man bija iespēja satikt dažādu ticību kopienu garīgos līderus, un viņi apgalvoja, ka viņu valstī pastāv labas attiecības, kas stiprina dialogu starp dažādām reliģijām un kultūrām.

Eiropas Savienība ir uz vērtībām balstīta kopiena, un viena no mūsu pamatvērtībām ir cilvēka cieņas neaizskaramība. Šai saistībā reliģiskās pārliecības brīvība ir ļoti būtiska cilvēka cieņas aizsardzībai, un tā atrodas ārpus valsts iestāžu kompetences jomas. Baznīcas un valsts nošķiršana, ko mēs tik ļoti cenšamies panākt, ir garantija reliģisko kopienu brīvībai kārtot to iekšējās lietas un veidot ārējās attiecības. Šie principi ir nostiprināti Lisabonas līgumā, kura stāšanās spēkā mēs cenšamies nodrošināt.

Konstantinopoles Ekumeniskais patriarhāts, kas atrodas Fanārā, Stambulā, tika izveidots 4. gadsimtā un ir nozīmīgs garīgais centrs 300 miljoniem pareizticīgo kristiešu visā pasaulē. Fanāra nozīmē „cerības stars”, un jūs, Jūsu Svētība, vienmēr esat bijis samierināšanas un miera cerības stars pareizticīgo pasaulē un aiz tās robežām.

Pēdējās paplašināšanās laikā Eiropas Savienībai pievienojās valstis, kurās lielākā daļa iedzīvotāju ir pareizticīgie, un tās ir Kipra, Bulgārija un Rumānija, bet Grieķija ir ES dalībvalsts kopš 1981. gada. Iepriekšējais pāvests Jānis Pāvils II, kurš uzrunāja Eiropas Parlamentu 1988. gadā, raksturojot šo situāciju, izmantoja metaforu; viņš teica, ka pēc apvienošanās Eiropa atkal elpo ar abām plaušām. Šodien mēs šo metaforu varam lietot atkal, lai raksturotu paplašinātās ES krāšņumu, ko nodrošina Rietumu un Austrumu kristietības dažādība.

Jūsu Svētība, mēs vēlamies pateikties jums par vizīti. Jūs esat viens no tiem retajiem, kas uzrunā Eiropas Parlamentu otro reizi. Jūs šeit bijāt 1994. gadā, un jūs pagodināt mūs ar savu klātbūtni atkal saistībā ar Eiropas Starpkultūru dialoga gadu. Mēs ar nepacietību gaidām jūsu runu.

Es aicinu jūs uzrunāt Eiropas Parlamentu. Paldies jums!

(Aplausi)

Viņa Svētība ekumeniskais patriarhs Bartolomejs I. – Jūsu Ekselence Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja kungs, Jūsu Ekselences, godātie Eiropas Parlamenta deputāti, cienījamie viesi, dārgie draugi, vispirms mēs vēlamies nodot jums cieņas un atzinības pilnus sveicienus no Konstantinopoles Ekumeniskā patriarhāta, kas jau vairākus gadsimtus atrodas vietā, kura šodien ir zināma kā Stambula. Sevišķi mēs vēlamies sveikt senu mūsu draugu Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju Viņa Ekselenci *Hans-Gert Pötering*. Mēs arī sirsnīgi

pateicamies par šo ārkārtīgi lielo godu otro reizi, kā jau priekšsēdētājs minēja, uzrunāt Eiropas Parlamentu, it sevišķi šajā gadījumā saistībā ar Eiropas Starpkultūru dialoga gadu.

Kā garīga institūcija mūsu ekumeniskais patriarhāts īsteno patiesi globālu apustulātu, kura mērķis ir popularizēt un paplašināt ideju par cilvēci kā ģimeni, radīt izpratni par to, ka mūsu planēta ir mājas visiem. Vārds „ekumenisks”, kas cēlies no vārda „*oikoumene*”, pašos pamatos apzīmē planētu kā vietu, kurā dzīvo visas tautas, nācijas un ciltis un kurā runā visās valodās.

Kā jau tas ir labi zināms, mūsu reliģiskā institūta pirmsākumi ir meklējami Ass laikmetā, senā kristīgās ticības pagātnē, un tā aizsācēji bija pirmie Jēzus Kristus atbalstītāji. Tā kā mūsu eparhija — mūsu institucionālais centrs — atradās turpat, kur kristīgā perioda Romas Impērijas centrs un galvaspilsēta, tas kļuva zināms kā „ekumeniskais” centrs ar noteiktām privilēģijām un pienākumiem, kas ir saglabājušies līdz mūsdienām. Viens no galvenajiem pienākumiem bija sludināt evaņģēlija vēsti ārpus Romas Impērijas robežām. Laika periodā pirms straujā zinātnes attīstības sākuma vairums civilizāciju pamatojās uz divpusēju pasaules skatījumu, kas noteica, ka esība iespējama tikai „iekšpusē” vai „ārpusē”. Pasaule tika dalīta divās daļās — civilizācijas hemisfērā un barbaru hemisfērā. Tieši šā vēstures posma sekas, kad cilvēki atsvešinājās cits no cita, mēs joprojām izjūtam.

Šodien, kad mums ir pieejamas tehnoloģijas, kas ļauj nokļūt aiz kultūras pašapziņas robežām, mēs joprojām esam liecinieki briesmīgajām cilvēces sadrumstalotības sekām. Tribālisms, fundamentālisms un fileisms, kas ir ekstrēms nacionālisms, kad netiek ņemtas vērā citu tiesības, ir kustības, kuras arvien papildina vardarbības gadījumu sarakstu, kas aplūšina mūsu apgalvojumus par to, ka esam civilizēti.

Un tomēr, neskatoties uz pārmaiņām tirdzniecības jomā, migrācijas viļņiem un tautu attīstību, reliģiskajiem apvērsumiem un atmodām, kā arī nozīmīgajām ģeopolitiskām pārmaiņām, stingrā un nelokāmā pašizpratne, kas izveidojusies iepriekšējos gadsimtos, joprojām nav mainījies. Ekumeniskais patriarhāts ir slīdējis cauri šo gadsimtu viļņiem, cīnīdamies pret vēstures vētrām un bezvēja periodiem. Divdesmit gadsimtu — „Romas Impērijas”, „Kristiešu Impērijas”, „Islāma Impērijas” un „Osmaņu Impērijas” pastāvēšanas laikā, kuram raksturīgas starpkultūru cīņas, konflikti un kari, — ekumeniskais patriarhāts turpināja pastāvēt kā bāka cilvēces ģimenei un kristīgajai baznīcai. Pamatojoties uz mūsu ilgo pieredzi, kas iegūta, kuģojot pa dziļajiem vēstures ūdeņiem, mēs piedāvājam modernajai pasaulei visos laikos aktuālu vēstījumu par cilvēka mūžīgo vērtību.

Šodien mūsu patriarhāta, kas atrodas vietā, kur sastopas Eiropa un Āzija, pilsētā, kura ir tā mājvieta jau 17 gadsimtus kopš pilsētas dibināšanas, ekumeniskā darbība tiek īstenota tālu aiz tā faktiskajām robežām. Mūsu pieredze nav plaša, bet tās augstās kvalitātes dēļ mēs šodien uzrunājam šo Parlamentu, lai, pamatojoties uz šo pieredzi, runātu par starpkultūru dialoga nepieciešamību, kas ir cildens un laicīgs modernās pasaules ideāls.

Jūs esat teikuši šādus vārdus — es citēšu šīs augsti vērtētās iestādes teikto, ka „Eiropas projekta pamatā ir svarīgi nodrošināt iespējas starpkultūru dialogam un dialogam pilsoņu starpā, lai labāk ievērotu kultūru dažādību, kā arī lai pārvaldītu mūsu sarežģīto sabiedrību un dažādu kultūras identitāšu un pārliecību līdzāspastāvēšanu” (Lēmums Nr. 1983/2006/EK), un pazemībā mēs papildināsim jūsu teikto ar šādu cildenu apgalvojumu, ko mēs iekļāvām savā uzrunā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas sanāksmē Strasbūrā: „Dialogs vispirms ir nepieciešams tāpēc, ka tas ir raksturīgs cilvēcisksai būtnei.”

Būtiskākais vēstījums, ko mēs šodien vēlamies jums sniegt izvērtēšanai, ir šāds: starpkultūru dialogs ir cilvēka būtības pamatā, jo pasaulē nav tādas kultūras, kas varētu aptvert ikvienu cilvēku. Bez šāda dialoga atšķirības ģimenē, ko veido visa cilvēce, tiek reducētas līdz pretstatījumam „svešie” un izraisa ļaunprātību, konfliktus, vajāšanu, kas ir plaša mēroga pašnāvība, jo galu galā mēs visi veidojam vienu veselumu — cilvēci. Savukārt, ja starp mums pastāvošās atšķirības saved mūs kopā un ja šī tikšanās ir balstīta uz dialogu, veidojas savstarpēja sapratne un izpratne, pat mīlestība.

Pēdējo 50 gadu laikā mūsu cilvēces ģimene ir pieredzējusi tādas lēcienus tehnoloģiju attīstībā, par kādiem mūsu priekšteči neuzdrošinājās pat sapņot. Daudzi ticēja, ka tehnoloģiju attīstība būs tilts pār nesaskaņām, kas sadrumstalo cilvēci. It kā mūsu sasniegumi dotu mums spēku pārvarēt mūsu morāles un, teiksim, garīguma pamatvērtības. Tomēr, neskatoties uz visiem ieguvumiem un tehnoloģiskajām prasmēm — prasmēm, kas, šķiet, apsteidz iedzimto saprātu —, mēs joprojām visā pasaulē redzam tādas lāstus kā bads, slāpes, karš, vajāšana, netaisnība, bēdas un ciešanas, neiecietība, fanātisms un aizspriedumi.

Atrodoties šāda nebeidzama loka iekšpusē, no kura, šķiet, nav iespējams izklūst, „Eiropas projektu” nevar novērtēt par zemu. Šis projekts ir viena no Eiropas Savienības kvalitātes zīmēm, Savienības, kurai ir izdevies

nodrošināt savstarpēju, mierīgu un produktīvu to valstu līdzāspastāvēšanu, kas pirms nepilniem 70 gadiem bija iesaistītas asiņainā konfliktā, kurš varēja iznīcināt Eiropas mantojumu uz visiem laikiem.

Šeit šajā lieliskajā Eiropas Parlamenta plenārsēžu zālē jūs cenšaties padarīt attiecības starp valstīm un politiskajiem spēkiem iespējamā, kas savukārt padara saskaņu starp cilvēkiem iespējamu. Tādējādi jūs esat atzinuši starpkultūru dialoga nozīmi, it sevišķi šajā Eiropas vēstures brīdī, kad pārmaiņas notiek ikvienā valstī un ikvienā sabiedrībā. Spēcīgi konfliktu viļņi un ekonomiskās drošības un ekonomisko iespēju meklējumi ir likuši dažādu valstu iedzīvotājiem pārvietoties pa visu pasauli. Nepieciešamība piespiež cilvēkus ar dažādu kultūras, etnisko, reliģisko un nacionālo piederību uzturēties cieši līdzās. Dažos gadījumos šie cilvēki pārsvarā izvairās no citiem un norobežojas no pārējās sabiedrības. Bet katrā ziņā iesaistīšanos dialogā nevar uzskatīt tikai par teorētiska savstarpējās atzīšanas uzdevuma izpildi.

Lai dialogs būtu veiksmīgs, lai tas spētu mainīt cilvēku būtību, to nevar īstenot, nosakot „subjektu” un „objektu”. „Svešā” vērtībai ir jābūt absolūtai — bez pretstatījumiem; visas iesaistītās puses pilnībā ir jāpieņem tādas, kādas tās ir savā būtībā.

Pareizticīgajiem kristiešiem ikona vai attēls nav tikai cilvēka estētiskā snieguma pilnība, bet arī taustāms mūžīgās patiesības atgādinājums. Katra mākslas darba objektam neatkarīgi no tā, vai šis darbs ir vai nav reliģisks mākslas darbs un neņemot vērā mākslinieka talantu, ir divas dimensijas. Taču pareizticīgajiem kristiešiem ikona nav tikai reliģiska glezna, un tā pēc būtības nav arī reliģisks objekts. Ikona patiešām ir priekšmets, ar kuru aplūkotājs, lūdzējs, veido vārdos neizteiktu dialogu, izmantojot skatienu. Pareizticīgajam kristietim saskarsme ar ikonu ir saziņa ar ikonā attēloto personu. Nav iespējama vēl patiesāka saziņa par mūsu saskarsmi ar ikonām — cilvēkiem, kas ir radīti pēc Dieva tēla un līdzības!

Lai mūsu dialogs nebūtu tikai kultūras apmaiņa, ir jāgūst lielāka izpratne par absolūto savstarpējo atkarību — ne tikai valstu un politisko un ekonomisko spēku savstarpējo atkarību, bet ikvienas cilvēciskas būtnes atkarību no citas cilvēciskas būtnes. Un cilvēks ir jāvērtē šādā aspektā neatkarīgi no tā piederības rasei, reliģiskās piederības, valodas, etniskās piederības, nacionālās piederības vai citiem standartiem, uz kuriem pamatojoties mēs meklējam savu pašidentifikāciju un pašidentitāti. Un vai pasaulē, kurā dzīvo miljardiem cilvēku, šāda savstarpējā saistība ir iespējama?

Tas patiešām nav iespējams — saistīties ar ikvienu cilvēku; šādas spējas tiktu uzskatītas par dievišķām. Tomēr ir iespējams iegūt izpratni par to, ka pasaule, kurā mēs dzīvojam, pieder mums visiem, ka tā ir esības plakne, kas saista ikviena cilvēka realitāti, biosfēra, kas ietver mūs visus.

Tieši tādēļ ekumeniskais patriarhāts, pamatojoties uz mūsu atbildības sajūtu par mājām, par pasaules *oikos* un tiem, kas tajā mīt, jau gadu desmitiem ilgi iestājas par vides aizsardzību un aicina pievērst uzmanību ekoloģiskajai krīzei visā pasaulē. Un mēs neiesaistām šajā jautājumā šo garīgo institūciju savtīgu iemeslu dēļ. Kā jau jūs visi labi zināt, mūsu patriarhāts nav „valsts” baznīca, bet drīzāk fundamentāls evaņģēlija vēsts ekumeniskās dimensijas kanonu paudējs ar attiecīgu atbildību baznīcas dzīvē. Tieši šā iemesla dēļ baznīcas tēvi un padomes tā nosaukumā ir iekļāvuši vārdu „ekumeniskais”. Konstantinopoles baznīcas mīlestības pilnās rūpes sniedzas pāri lingvistiskajām, kultūras, etniskajām un pat reliģiskajām robežām, jo tās mērķis ir kalpot visiem cilvēkiem. Lai gan šai baznīcai, tāpat kā jebkurai citai institūcijai, ir konkrēta vēsture, ekumenisko patriarhātu mūžīgās kalpošanas laikā, kas ilgst jau 1700 gadus, nav skārušas vēsturiskās kategorijas.

Atbalstīdami vides aizsardzību, mēs līdz šodienai esam finansējuši septiņus zinātniskus simpozijus, kuros piedalījās daudzi dažādu nozaru pārstāvji. Ierosme mūsu iniciatīvai radās salā, kas dāvāja cilvēcei Apokalipsi jeb Atklāsmes grāmatu, — svētajā Patmas salā Egejas jūrā. Un tieši šajā vietā 1995. gadā mēs uzsākām vērienīgu programmu, lai integrētu mūsdienu zinātnes atziņas par okeāniem ar pasaules reliģiju garīgo pieeju ūdenim, it sevišķi pasaules okeāniem. Kopš programmas uzsākšanas Patmas salā 1995. gadā mēs esam „šķērsojuši” Donavu, Adrijas jūru, Baltijas jūru, Amazoni, Ziemeļjūru (pagājušajā septembrī) un patlaban veicam priekšdarbus, lai nākamgad varētu kuģot pa Nīlu Ēģiptē un Misisipi Amerikas Savienotajās Valstīs.

Mēs cenšamies panākt ne tikai nepārtrauktu dialogu, kas ir nepieciešams praktisku iemeslu dēļ, bet arī dialogu, kas paplašina cilvēku apziņu. Meklējami risinājumu ekoloģiskām problēmām un krīzēm, mēs cenšamies nodrošināt, lai cilvēki sāktu apzināties sevi kā vienota veseluma elementu. Mēs mēģinām pateikt, ka cilvēces eksistences biosfēra ir nevis kontrolējams objekts, bet gan ceļabiedrs ceļā uz izaugsmi un attīstību. Apustulis Pāvils, kura dzimšanas divtūkstoš gadu atceri šogad svin gan pareizticīgo, gan arī Romas katoļu baznīca, vienā no savām nozīmīgākajām vēstulēm — vēstulē romiešiem — teicis šādus vārdus: „Jo mums ir zināms, ka visa radība vēl aizvien līdz ar mums klusībā nopūšas un cieš sāpes.”

Ikvienu ekosistēmu uz šīs planētas ir kā tauta, kas ir piesaistīta vienai vietai. Upes grīva nav tundra, tā nav arī savanna vai tuksnesis. Bet, tāpat kā jebkuras kultūras ietekme, arī jebkuras ekosistēmas ietekme ir jūtama tālu aiz tās dabiskajām, vai attiecībā uz kultūrām — valstu, robežām. Un, apzinoties to, ka ikvienu ekosistēmu ir daļa no vienas biosfēras, kurā dzīvo visas pasaules dzīvās radības, mēs varam izprast savstarpējo saistību, spēcīgo visu dzīvā saistību, un mūsu savstarpējo atkarību citam no cita. Bez šādas izpratnes mūsu ceļš ved pretī ekoloģiskajai iznīcībai, vienas biosfēras, kas nodrošina cilvēces eksistenci, pašiznīcībai.

Tieši tādēļ mēs uzrunājam jūs šodien, uzsverot šo Starpkultūru dialoga gadu, velkot paralēles ar dabas pasauli, lai apstiprinātu jūsu transcendentālās cilvēciskās vērtības. Ekumeniskais patriarhāts kā institūcija ir gadsimtiem ilgi pastāvējis kā relatīvi neliela ekosistēma daudz lielākā kultūrā. Pamatojoties uz šo ilgo pieredzi, mēs vēlamies piedāvāt būtiskākos praktiskos risinājumus, kas ļautu gūt panākumus starpkultūru dialoga jomā.

Pirmām kārtām katrā vairākumā ir jāciena mazākuma tiesības. Ja mazākuma tiesības tiek aizsargātas, sabiedrība lielākoties ir taisnīga un iecietīga. Ikvienā kultūrā viens segments vienmēr ir dominējošs neatkarīgi no tā, vai šo dominanti nosaka rase, reliģija vai cits aspekts. Segmentācija mūsu daudzveidīgajā pasaulē ir neizbēgama. Tas, ko mēs vēlamies izbeigt, ir fragmentācija. Sabiedrības, kas noraida un vajā citādos, nevar pastāvēt. Dievišķais miera princis Jēzus Kristus ir teicis šādus vārdus: „Ikvienu valsts, kurā iekšējs naidis, aiziet bojā; un neviena pilsēta vai nams, kurā iekšējs naidis, nevar pastāvēt.”

Mūsu ieteikums ikvienam ir ņemt vērā, ka, tikai apzinoties līdzaspastāvēšanas nozīmi cilvēces pastāvēšanas biosfērā, mēs varam pieņemt ap mums esošo cilvēku — vairākuma vai minoritātes — „citādību”, patiešām atzīstot cilvēces ģimenes asinsradniecību. Tikai apzinoties šo nozīmi, mēs varam izturēties pret svešiniekiem, kas ir ap mums, kā pret brāļiem vai māsām cilvēces ģimenē, Dieva ģimenē. Svētais Pāvils jau 1. gadsimtā, uzrunājot atēniešus, daiļrunīgi un trāpīgi runāja par visu cilvēku saikni un brālību.

Tādēļ Eiropai tās projektā ir nepieciešama Turcijas dalība, un tādēļ Turcijai ir jāveicina starpkultūru dialogs un iecietība, lai to Eiropas projektā pieņemtu. Eiropai nevajadzētu uzskatīt par svešādu tādu reliģiju, kas pret citām reliģijām izturas iecietīgi un ar cieņu. Spēcīgas reliģijas, piemēram, Eiropas projekts, var būt spēks, kas izskauž nacionālismu un pat nihilismu un fundamentālismu, pievēršot to piekritēju uzmanību aspektiem, kuri vieno mūs kā cilvēciskas būtnes, un veicinot dialogu par aspektiem, kas mūs šķir.

Mēs Turcijā jūtam, ka esam laipni gaidīti kā jauns partneris ekonomikā un tirdzniecībā, bet mēs jūtam arī vilcināšanos uzņemt šo valsti, kas pamatā ir musulmaņu valsts, kā līdzīgu. Neraugoties uz to, Eiropā ir miljoniem atšķirīgas izcelsmes musulmaņu, kas šeit ieradusies dažādu iemeslu dēļ, — tāpat kā Eiropā šodien dzīvotu miljoniem ebreju, ja nebūtu piedzīvotas Otrā pasaules kara šausmas.

Galu galā Eiropai ir jādomā ne tikai par nekristiešiem, bet arī par kristiešiem, kas nepieder ne katoļticībai, nedz arī protestantismam. Pareizticīgo baznīcas atdzimšana Austrumeiropā pēc „dzelzs aizkara” krišanas patiešām ir brīnums visai pasaulei. Segmentācija Austrumeiropā ir novedusi pie fragmentācijas daudzos reģionos. Centrs ne tikai nepilda savas funkcijas, bet tā darbība vispār ir tikko pamanāma. Šā valstu atjaunošanas procesa laikā tieši pareizticīgo kristiešu ticība, apsteidzot pat ekonomiskos rādītājus, ir sasniegusi tādu līmeni, ko pirms 20 gadiem vēl nebija iespējams paredzēt.

Viens no būtiskākajiem ekumeniskā patriarhāta pienākumiem ir sniegt atbalstu izaugsmei un attīstībai, kas ir vērojama tradicionālajās pareizticīgo valstīs, esot par piemēru kanonisko normu ievērošanai pareizticīgo baznīcām un vairāk nekā ceturtdaļmiljarda cilvēku visā pasaulē. Patlaban mēs vēlamies informēt jūs, dārgie draugi, par to, ka oktobrī, proti, nākamajā mēnesī, pēc mūsu uzaicinājuma Stambulā tiksies visi pareizticīgo patriarhātu un autokefālo baznīcu vadītāji, lai runātu par kopīgām problēmām un stiprinātu pareizticīgo kopienu un sadarbību. Vienlaikus mēs atzīmēsim arī tautu apustuļa Svētā Pāvila dzimšanas 2000 gadu atceri.

Patlaban pilsētā (Stambulā) ir jūtams liels prieks un entuziasms, jo mēs visi gatavojamies svinībām par godu tam, ka šī pilsēta 2010. gadā kļūs par Eiropas Kultūras galvaspilsētu. Šī pilsēta, kam ir sena vēsture, ir bijusi kā krustceles, kur pulcējas ļaudis, un šajā pilsētā līdzās ir pastāvējušas dažādas reliģijas un kultūras. Pagājušā nedēļā mēs apmeklējām Turcijas premjerministra organizēto pieņemšanu par godu Spānijas premjerministram. Kā jau tas ir zināms, abas šīs valstis ir Apvienoto Nāciju Organizācijas Civilizāciju alianses līdzfinansētājas. Mēs dzirdējām premjerministru skaistās runas, kas atbilda diahroniskajam mūsu pilsētas iecietības garam.

Bet tagad, dārgie draugi, es vēlos beigt runu franču valodā, lai godinātu Francijas prezidentūru, kā arī tāpēc, ka šonedēļ, ja nemaldos — piektdien, jūs atzīmējat Eiropas Valodu dienu.

ekumeniskais patriarhs Bartolomejs I. – (FR) Ekselence, Eiropas Parlamenta dāmas un kungi, ekumeniskais patriarhāts atkārtoti apstiprina savu vēlmi darīt visu iespējamo, lai veicinātu mieru un labklājību Eiropas

Savienībā. Mēs esam gatavi kopā ar jums piedalīties citos konstruktīvos dialogos, kas ir līdzīgi šodienas dialogam, un mēs uzmanīgi ieklausīsimies šodienas problēmās.

Tieši šādā noskaņā mūsu patriarhāts pēdējos 25 gadus ir kopis un atbalstījis jēgpilnu dialogu ar islāmu un jūdaismu. Mums ir notikušas daudzas divpusējas un trīspusējas sanāksmes. Šajā sakarībā mums novembra sākumā notiks sanāksme Atēnās, lai divpadsmito reizi atsāktu mūsu akadēmisko dialogu ar islāmu.

Līdztekus šīm diskusijām mēs turpinām mūsu teoloģiskās sarunas ar Romas katoļu, anglikāņu, luterāņu un reformātu baznīcām un ar senajām austrumu baznīcām: armēņu, koptu u.c. Oktobra beigās pēc Pāvesta uzaicinājuma mums būs iespēja, pat privilēģija, uzstāties Pasaules Bīskapu sinodes divpadsmitajā kārtējā asamblejā Vatikānā.

Šim faktam ir jāapliecina tas, ka ekumeniskais patriarhāts ir ārkārtīgi aktīvs ekumeniskā dialoga jomā un tiecas sekmēt labāku sapratni starp tautām, samierināšanu, mieru, solidaritāti un pasākumus cīņai pret fanātismu, naidu un visa veida ļaunumu.

Mēs vēlētos jums pateikties par šo unikālo iespēju otro reizi uzrunāt jūsu asambleju, un mēs aicinām, lai Dievs dod savu bezgalīgo svētību visiem jūsu taisnīgajiem pasākumiem.

Ļaujiet man no šīs izcilās tribīnes paust savu vislabākos novēlējumus musulmaņiem visā pasaulē saistībā ar lielo svētku — Ramadāna — tuvošanos un arī pasaules ebrejiem *Rosh Hashanah* svētku priekšvakarā. Mēs visi esam brāļi un māsas, viena debesu Tēva bērni, un uz šīs brīnišķīgās planētas, par kuru mēs visi esam atbildīgi, ir vieta ikvienam, bet nav vietas kariem vai tiem, kas nogalina cits citu.

Vēlreiz mēs pateicamies jums no visas sirds par mums sniegto pagodinājumu un privilēģiju jūs uzrunāt šodien.

(Ilgas ovācijas)

Priekšsēdētājs. – Jūsu Svētība, Eiropas Parlaments ir sveicis jūs ar ilgām ovācijām, lai parādītu savu lielo atzinību jūsu runai. Jūs runājat par *pax*, par mieru cilvēka ģimenei un radīšanai. Miers ir cilvēka cieņas ievērošanas kulminācija.

Mums nav jāpiekrīt katrai esošajai pārlicēbai, un mums nav jāatzīst ikviens uzskats. Tomēr mums ir jāciena mūsu līdzcilvēki — vīrieši un sievietes. Šī ir tā cieņa, kas ir pamatā cilvēka cieņai, un tā ir pamatā tolerancei.

Šajā gaisotnē mēs vēlētos jums vēlreiz paust savu vissiltāko pateicību par to ieguldījumu, ko jūs esat devis Eiropas Starpkultūru dialoga gadam. Tas ir vērtīgs ieguldījums, kas sekmē sapratni starp cilvēkiem mūsu kontinentā un pasaulē un veicina samierināšanu, mieru un brīvību.

Liels paldies, Jūsu Svētība!

(Aplausi)

SĒDI VADA: L. COCILOVO

Priekšsēdētāja vietnieks

10. Balsošanas laiks (turpinājums)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir balsošanas laika turpinājums.

10.1. Elektronisko sakaru tīkli un pakalpojumi un privātās dzīves un patērētāju tiesību aizsardzība (A6-0318/2008, Malcolm Harbour) (balsošana)

Komisijas nostāja par Parlamenta grozījumiem

M. Harbour ziņojums (A6-0318/2008)

Komisija pieņem šādus grozījumus:

- grozījumi: 2., 4., 5., 7., 8., 13., 15., 16., 20., 21., 32., 38., 41. (par apsvērumiem);

- grozījumi: 43., 48., 51., 54., 55., 56., 60., 61., 63., 64., 65., 66., 68., 70., 72., 73., 77., 79., 88., 89., 90., 97., 100., 106., 110., 111., 112., 115., 116., 118., 129., 137., 141., 143., 145., 149., 150., 151., 152. (par pantiem);

- plenārsēdes laikā iesniegtie grozījumi: 191., 192., 167., 182.

Komisija pieņem šādus grozījumus principā vai daļēji:

- grozījumi: 3., 6., 9., 11., 12., 14., 18., 19., 22., 23., 25., 26., 27., 31., 37. (par apsvērumiem);

- grozījumi: 44., 47., 53., 62., 67., 71., 74., 75., 76., 80., 82., 86., 87., 91., 92., 93., 94., 99., 103., 105., 109., 114., 122., 127., 132., 134., 135., 136., 138., 139. (par pantiem);

- plenārsēdes laikā iesniegtie grozījumi: 170., 154., 171., 194., 189., 193., 188., 152., 159., 180., 181., 183., 185.

Komisija noraida šādus grozījumus:

- grozījumi: 1., 10., 17., 24., 28., 29., 30., 33., 34., 35., 36., 39., 40., 42. (par apsvērumiem);

- grozījumi: 45., 46., 49., 50., 52., 57., 58., 59., 69., 78., 81., 83., 84., 85., 95., 96., 98., 101., 102., 104., 107., 108., 113., 117., 119., 120., 121., 123., 124., 125., 126., 128., 130., 131., 133., 140., 142., 144., 146., 147., 148. (par pantiem);

- plenārsēdes laikā iesniegtie grozījumi: 169., 153., 160., 177., 190., 176., 165., 178., 155., 172., 168., 173., 166., 157., 163., 174., 156., 158., 175., 179., 184., 186., 187.

– *Pirms balsojuma.*

Malcolm Harbour, *referents*. – Priekšsēdētāja kungs, es zinu, kas es nebūšu populārs, ja tagad teikšu garu runu, bet divi mani kolēģi referenti, ar kuriem kopā mēs esam strādājuši kā komanda, ir snieguši īsus paziņojumus, tā ka es gribu saglabāt komandas garu.

Es tikai gribētu teikt, ka manā ziņojumā ir vairāk grozījumu tāpēc, ka mana komiteja ir bijusi mērķtiecīgāka attiecībā uz tiem uzlabojumiem, kurus es gribēju veikt Komisijas priekšlikumā. Es lūdzu jūsu atbalstu, lai nodrošinātu, ka mums ir pārliecināti, labi informēti elektronisko sakaru patērētāji, kuri ir arī drošībā un zina, ka viņu personas dati ir aizsargāti.

Es gribētu pateikties visiem saviem komitejas kolēģiem, kas strādāja kopā ar mani, lai sagatavotu dažus patiesi lielus kompromisa grozījumus, par kuriem mēs šodien balsosim. Es gribētu īpaši pateikties *Alexander Alvaro* un *Piļsoņu brīvību komitejai*, ar kuru mēs cieši sadarbojāmies, par viņu darba daļu direktīvā par e-privāto dzīvi. Es gribētu, lai jūs ar vairākumu visi atbalstītu mūs šajā jautājumā, lai tad, kad mēs nonāksim līdz sarunām ar Komisiju un Padomi, mēs varētu izdarīt visu iespējamo Eiropas patērētāju labā.

– *Pēc balsojuma.*

Viviane Reding, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties referentiem par viņu izcilo darbu. Tas nebija viegli: viņi ir paveikuši brīnumus, un es izsaku viņiem savu cieņu. Es arī vēlētos pateikties godāmajiem Eiropas Parlamenta deputātiem par spēcīgo signālu, ko viņi ir devuši ar šodienas balsojumu. Tas ir signāls atklātam un konkurētspējīgam vienotam tirgum, telekomunikāciju uzņēmumiem un tāpat arī 500 miljoniem Eiropas patērētāju.

Vakar Komisijai bija jāierosina jauni noteikumi, lai risinātu jautājumu par pārmērīgi augsto maksu par SMS un datu pārraides viesabonēšanu Eiropas Savienībā. Šie priekšlikumi nodrošinās, ka ātri tiek novērsts viens no telekomunikāciju vienotā tirgus neesības redzamākajiem simptomiem, no kura cieš gan uzņēmumi, gan patērētāji. Šodien Eiropas Parlaments ir spēris nozīmīgu soli uz priekšu, ierosinot reizi par visām reizēm atrisināt šo problēmu pašā saknē: atbrīvoties no sadrumstalotības, bruģējot ceļu vienotam tirgum ar normatīviem līdzekļiem.

Es sevišķi atzinīgi vērtēju to, ka Eiropas Parlaments balsoja — pēc intensīvām debatēm un, iespējams, par pārsteigumu daudziem novērotājiem — par efektīva Eiropas Elektronisko sakaru regulatora izveidošanu, kas veicinātu valsts regulatoru apvienošanu, un par dialogu starp valstu regulatoriem un Komisiju. Tās ir labas ziņas vienlīdzīgu konkurences apstākļu interesēs attiecībā uz pārrobežu telekomunikāciju pakalpojumu nodrošināšanu un izmantošanu Eiropā. Šis jaunais Eiropas regulators dos spēcīgu ieguldījumu, lai palielinātu pārrobežu konkurenci un izvēli patērētājiem.

Tagad, godājamie parlamentārieši, mums – Parlamentam, Padomei un Komisijai – ir kopā jāsēžas pie sarunu galda, lai pabeigtu un iedarbinātu šo telekomunikāciju paketi līdz 2010. gadam. Nav palicis daudz laika. Mums tas ir jādara pamatīgi; mums tas tagad ir jādara ātri. Viss, ko Komisija var darīt, lai palīdzētu attīstīties, tiks izdarīts.

Es esmu pārliecināta, ka šis signāls, ko Parlaments šodien ir devis, sniedzas pāri Eiropai: tas ir signāls, kas būs dzirdams visā pasaulē. Tas parādīs, ka vienotais telekomunikāciju tirgus Eiropā ir atklāts uzņēmējdarbībai spēcīgas rūpniecības un pilnvarota patērētāja interesēs. Es jums pateicos un apsveicu jūs.

(Aplausi)

10.2. 2006. gada starptautiskais nolīgums par tropiskajiem mežiem (A6-0313/2008, Caroline Lucas)

10.3. 2006. gada Starptautiskais tropu kokmateriālu nolīgums (ITTA)

10.4. Eiropas Parlamenta prioritātes Komisijas 2009. gada likumdošanas un darba programmā

10.5. ES-Indijas augstākā līmeņa sanāksmes sagatavošana (Marseļa, 2008. gada 29. septembris)

– Pirms balsojuma par 20. punktu.

Emilio Menéndez del Valle (PSE). – (ES) Mana grupa vēlas iesniegt mutisku grozījumu par 20. punktu. Angliski tam ir jāskan šādi, sākot ar pēdējo rindiņu:

„aicina Indiju un ES, it sevišķi ar ES īpašā sūtņa Birmā/Mjanmā starpniecību, strādāt kopīgi, lai gūtu virsroku pār Birmas militāro huntu un lai atbrīvotu politiskos ieslodzītus un ievērotu cilvēktiesības;”.

(Mutisko grozījumu pieņemšana)

– Pirms balsojuma par 25. punktu.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, man ir mutisks grozījums 25. punkta sākumā. Es vēlētos pievienot šādus vārdus: „nosoda katru vardarbību pret kristiešu kopienām un”, un tad seko oriģinālais teksts. Iemesls ir tāds, ka nekur šajā dokumentā nav neviena skaidri izteikta nosodījuma tam, kas notika Orisā; tā vietā ir izmantoti daudz maigāki sinonīmi.

(Mutiskais grozījums tika noraidīts, un daži deputāti skandēja lozungu — „Eiropa ir kristietiska, nevis musulmaniska”)

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, kad rasistu balsis sauc — „Eiropu bez musulmaņiem!”, es jūs aicinu iejaukties!

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – D. Cohn-Bendit patiešām ir runājis.

11. Balsojuma skaidrojumi

Balsojuma mutiski skaidrojumi

– Ziņojumi: Carlos Coelho (A6-0351/2008 un A6-0352/2008)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, beigās es balsoju par šiem diviem ziņojumiem par Šengenas Informācijas sistēmas atjaunināšanu. Tomēr es gribētu piebilst, ka es tomēr uzskatu, ka Šengenas nolīgumu īstenošana ir padarījusi mūsu robežas par sava veida izdaudzinātu sietu, ka tās ir kļuvušas daudz nedrošākas un mazāk kontrolētas.

Kopš Šengenas mēs pilnīgi visi esam tik neaizsargāti, cik neaizsargāts ir vājākais posms robežkontrolē, un tas izraisa īpaši nopietnas problēmas. Tomēr, ja sistēma tiešām pastāv un turpina pastāvēt, man, protams,

ir pienākums atbalstīt kontroles, kas tiek piemērotas, cik vien efektīvi iespējams, un informācijas apmaiņu. Tādēļ es balsoju par, bet to noteikti nav jāuzskata kā Eiropas Savienības atvērto robežu politikas pieņemšanu.

– Ziņojumi: Luis de Grandes Pascual (A6-0330/2008 un A6-0331/2008)

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Diemžēl no manis neatkarīgu iemeslu dēļ es nevarēju piedalīties vakardienas debatēs par šo direktīvu par organizācijām, kas ir pilnvarotas veikt kuģu pārbaudes un apsekojumus. Es gribu izmantot šo iespēju paust savu gandarījumu par to, ka šo direktīvu Parlaments ir pieņēmis ar Transporta un tūrisma komitejas ieteikumiem.

Bija pāris aspektu, kas nebija pietiekami skaidri vai kas nebija pareizi izskatīti Padomes pieņemtajā kopējā nostājā. Pirmkārt, tas, ka attiecībā uz kuģu klasifikācijas sabiedrībām, ja tās rīkojas valstu pārvaldes iestāžu uzdevumā — jo karoga valstu pienākums ir garantēt kuģu drošību —, ir jāpiemēro tās pašas juridiskās garantijas, kuras piemēro, ja rīkojas valstu pārvaldes iestādes.

Otrkārt, es uzskatu, ka mēs esam pareizi noskaidrojuši finanšu saistības avārijas gadījumā. Padomes kopējā nostāja skaidri nenošķir trīs iespējamus gadījumus — kad šīs avārijas izraisa cilvēka nāvi, kad tās izraisa personas traumas vai kad tās vienkārši izraisa īpašuma bojājumus; tādā veidā Parlaments to ir sakārtojis un nodrošinājis, ka tas tiek noskaidrots.

Es ceru, ka Padome to pieņems.

– Ziņojums: Catherine Trautmann (A6-0321/2008)

Neena Gill (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par šo ziņojumu, jo es uzskatu, ka tas dos lielu ieguldījumu konkurences radīšanā, kas patiesi ir vajadzīga Eiropas elektronisko sakaru rūpniecībai. Pārāk ilgi Lielbritānijas telekomunikāciju uzņēmumi ir cīnījušies citās Eiropas daļās pret uzņēmumiem, jo tie vēl arvien efektīvi darbojas kā monopolu uzņēmumi. Spektra tirdzniecība ir radījusi Apvienotās Karalistes valdībai nozīmīgus ieņēmumus, kas ir no jauna veiksmīgi ieguldīti, bet šī ziņojuma priekšrocība ir tāda, ka tas ievieš pakalpojumu, tehnoloģiju un neitralitātes principus, kuri, ņemot vērā iepriekšējo praksi pieprasīt to pakalpojumu, kam tiek izmantoti spektri un tehnoloģiskie standarti, vēl vairāk sekmēs to, ka lielie uzņēmumi nedominē tirgū.

Apvienotajā Karalistē BT ir nogājis garu ceļu no nacionalizēta telekomunikāciju nodrošinātāja līdz veiksmīgi regulētam uzņēmumam. Tomēr savā vēlēšanu apgabalā es tomēr redzu problēmas saistībā ar lielu pakalpojumu nodrošinātāju dominējošo lomu. Problēmas īpaši izteiktas ir lauku teritorijās, kur patērētāji cieš tāpēc, ka viņi tiek uzskatīti par komerciāli pārāk neizdevīgiem, lai viņiem sniegtu piemērotu platjoslas pārklājumu. Es ceru, ka ziņojumā izteiktā apņemšanās atrisināt šīs neatbilstības tiks īstenota praksē.

Jan Březina (PPE-DE). – (CS) Tā ir taisnība, ka funkcionējošas konkurētspējīgas vides neesība telekomunikāciju jomā ir iemesls jauna tiesiskā regulējuma pieņemšanai, kas ir vēlams, pat nepieciešams solis. Es uzskatu, ka izvēlētais risinājums ir neapšaubāms ieguldījums funkcionālās nošķiršanas jomā, kas balstās uz brīvprātīgu saistību principu. Katra dalībvalsts tādējādi varēs lemt, ņemot vērā vietējos nosacījumus, vai piekrist funkcionālajai nošķiršanai vai saglabāt *status quo*. Man pašam ir iebildumi pret funkcionālo nošķiršanu gan tāpēc, ka šajā jomā nav pietiekamas pieredzes, gan tāpēc, ka es uzskatu — konkurencei starp dažādiem tīkla veidiem, kas Savienības pasākumiem ir jāveicina, jābūt svarīgākai par konkurenci vienota tīkla iekšienē. Dažreiz tomēr noteikumi iet par tālu. Es nevaru, piemēram, piekrist tam, ka Eiropas Komisijai jābūt veto tiesībām attiecībā uz korektīvajiem pasākumiem, ko ir pieņēmuši valsts regulatori attiecībā uz saviem tirgiem. Tas, ka Komisija iejaucas valsts, nevis Eiropas kompetences lietās, neatbilst pilnvaru sadales principam. Es vēlētos līdzsvarotu tiesisko regulējumu, kurš atspoguļo operatoru un attiecīgo patērētāju vajadzības un kurā nav vietas noteikumiem, kas ir noteikumu dēļ, bet ir vieta tikai tādiem noteikumiem, kas palīdz uzlabot telekomunikāciju pakalpojumu kvalitāti un pieejamību.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Man jāatzīst, ka mani pārsteidza domstarpības diskusijās par 138. grozījuma projektu, kad daži kolēģi deputāti nebija spējīgi skaidrot grozījuma projektu saskaņā ar tekstu. Kā līdzautore es vēlos uzsvērt — noteikumi garantē, ka lietotājiem var atvienot piekļuvi internetam tikai ar regulatora valdes piekrišanu. Lietotāju tiesības tomēr var tikt pārkāptas, ja tas ir vajadzīgs vispārējās drošības interesēs. Lietotāju pamattiesības uz privāto dzīvi netiks pārkāptas, bloķējot vai filtrējot saturu bez kompetentu valsts iestāžu piekrišanas. Manu uzmanību šīs priekšlikums izpelnījās saistībā ar dažiem piemēriem no Francijas, kur Eiropas lietu ministrijas lapas un dažas vilcienu rezervēšanas lapas tika bloķētas Parīzes pilsētas domes publiskajā tīmeklī tāpēc, ka to saturs tika kļūdaini novērtēts kā pornogrāfisks. Pateicos jums, kolēģi deputāti, par to, ka galu galā atbalstījāt mūsu līdzsvaroto priekšlikumu, un paldies tev, Francija, par pieskaņošanos tam.

- Ziņojums: Pilar del Castillo Vera (A6-0316/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Man kā „ēnu” referentei ir prieks, ka Eiropas Elektronisko sakaru organizācija (BERT), pamatojoties uz Eiropas Parlamenta pieņemtajiem grozījumiem, katru gadu ietaupa desmitiem miljonu eiro no Eiropas nodokļu maksātāju naudas. Pretēji Komisijas priekšlikumam ir izveidota „slaidāka” un elastīgāka iestāde, kas nodrošina lielāko daļu no vienotā tirgus priekšrocībām, tomēr saglabājot valsts telekomunikāciju iestāžu neatkarību. Es priecājos, ka, pateicoties manai iniciatīvai, ir nostiprināta patērētāju organizāciju nostāja. Es arī atbalstīju plašo vienprātību jautājumā par Eiropas Elektronisko sakaru organizācijas budžeta finansēšanu, bet es vēlreiz norādītu uz tiem riskiem, kas varētu rasties dalībvalstu atšķirīgo iemaksu dēļ. Tas var radīt nelīdzsvarotu dalībvalstu ietekmi, sevišķi lielo dalībvalstu ietekmi uz lēmumu pieņemšanu par savu telekomunikāciju pārrobežu regulējumu.

- Ziņojums: Malcolm Harbour (A6-0318/2008)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - (SK) Vispirms es gribētu pateikties referentam par viņa daudzu gadu darbu un konsekvēnto pieeju attiecībā uz tiesību aktu paketi elektronisko sakaru jomā. Es atbalstīju viņa ziņojumu šodienas balsojumā.

Telekomunikāciju pakete ir nepieciešams atjauninājums pašreizējiem noteikumiem, it sevišķi attiecībā uz personu privātās dzīves un personas datu aizsardzību. Šis aspekts bija viens no galvenajiem šī priekšlikuma mērķiem, un es atbalstīju viedokli, ka datu aizsardzības un drošības aspekti ir jāsaprot plašākā kontekstā nekā tikai Eiropas kontekstā, jo sakaru pakalpojumi un interneta sistēmu nodrošinātāji ir izvietoti visā pasaulē un nodarbojas ar personas datiem dažādās tiesību sistēmās.

Es arī atbalstīju šo priekšlikumu, lai uzlabotu un stiprinātu patērētāju tiesības, proti, lai būtu vairāk informācijas un pārredzamības attiecībā uz telekomunikāciju pakalpojumu izmantošanas cenām, noteikumiem un nosacījumiem. Pēdējais, bet ne mazāk nozīmīgais, — es atzinīgi vērtēju ziņojuma projekta mēģinājumus sekmēt un uzlabot invalīdu piekļuvi elektroniskajiem sakariem.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Priekšsēdētāja kungs, tikko pieņemtais ziņojums ir saistīts ar manis pašas gadu veco ziņojumu par patērētāju drošību digitālajā vidē, un tādēļ es atzinīgi vērtēju to, ka galalietotāju un patērētāju tiesības ir būtiski pastiprinātas. Es sevišķi priecājos, ka mēs esam varējuši risināt tādas jautājumus kā numuru pārņemšana vienas dienas laikā, kas atbrīvo neelastīgo tirgu mobilo sakaru operatoru jomā, un neatliekamās palīdzības numurs 112, kurš norāda zvanītāja atrašanās vietu, un tādējādi tiks izglābts vairāk dzīvību. Ir daudzi uzlabojumi, arī šādi: Eiropas numura 116 (patlaban paredzēts zvaniem par pazudušiem bērniem) darbības joma tiks paplašināta, būs progress līgumu un cenu pārredzamībā, būs vieglāk pārtraukt līgumattiecības sākumstadijā, parastiem lietotājiem būs vieglāka piekļuve aizsardzības programmatūrai, lietotājiem ar invaliditāti tiks garantēta vienlīdzīga piekļuve, kā arī tiks precīzāk noteikts surogātpasts.

- Ziņojums: Caroline Lucas (A6-0313/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Dāmas un kungi, es gribētu paust savus iebildumus par strīdu, kas netika atrisināts, pat beidzoties vakardienas debatēm ar Komisiju, attiecībā uz juridisko pamatu tam, lai apstiprinātu šo starptautisko nolīgumu par ilgtspējīgu un likumīgu tropu mežizstrādi. Es esmu stingri pārliecināta, ka tam ir vajadzīgs Parlamenta apstiprinājums, nevis tikai apspriešanās ar to. Nolīgums ir nepiemērots, bet mums pašlaik nav nekā cita, un es tādēļ esmu gandarīta, ka mēs šodien to esam pieņēmuši tik skaidri. Mēs pretojamies tropisko mežu izsaimniekošanai, bet es baidos, ka miljoniem tonnu tropu kokmateriālu turpinās ieplūst Eiropā par dempinga cenām, jo nav bijis iespējams piespiest, lai vides prasības tiktu iekļautas Eiropas tirdzniecības politikā. Paradoksāli, jo mēs lepojamies ar sevi, ka esam karognesēji jautājumā par CO₂ emisiju samazināšanu visā pasaulē! Kaut kas šeit nav īsti pareizi. Varbūt labā roka nezina, ko dara kreisā roka, vai otrādi.

- Rezolūcija: Komisijas 2009. gada likumdošanas un darba programma (RC B6-0420/2008)

Peter Baco (NI). - (SK) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju par 2009. gada likumdošanas un darba programmu, pateicoties tā vispārējai kompetencei.

Pēc manām domām, fundamentāls atbalsts Eiropas Parlamenta pasākumiem, lai stabilizētu finanšu tirgus pašreizējā finanšu krīzē, ir īpaši labs lēmums. Es tomēr uzskatu, ka šajā programmā nekādā veidā netiek ņemts vērā pārtikas nekaitīgums, kas būs jārisina ar konkrētiem pasākumiem, nevis tikai ar izteicieniem vai nožēlu.

Viens sevišķi steidzams jautājums ir lauksaimniecības potenciāla palielināšana jaunajās dalībvalstīs, jo pašreizējā diskriminējošā kopējā lauksaimniecības politika ir izraisījusi nopietnu lauksaimniecības nozares pagrimumu šajās jaunajās dalībvalstīs.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, ieteikumi, ko šis Parlaments izstrādāja Eiropas Komisijas 2009. gada darba programmai, kopumā ņemot, bija patiešām diezgan spēcīgi. Tomēr tika gaidīts, ka šis Parlaments vispirms veicinās cieņu attiecībā uz demokrātisku tiesisko kārtību Eiropā, izmantojot politiski ieceltos Eiropas Komisijas varenos.

Ko tas praktiski nozīmētu? Es sniegšu tikai divus piemērus. Pirmkārt, Dieva dēļ, ievērojiet Īrijas tautas lēmumu, lēmumu, kas neapšaubāmi izsaka to mūsu Eiropas pilsoņu lielākās daļas vēlmi, kuriem pat nav iespējas skaidri izteikties pret Lisabonas līgumu: tādat metiet ārā maskēto Eiropas Konstitūciju.

Otrs piemērs, un tas ir visnozīmīgākais, ir par to, ka ir jāaptur pievienošanās sarunas ar Turciju, jo tām nav pilnīgi nekāda demokrātiska pamata. Protams, mēs jau sen zinām, ka eirokrāti nemaz neuztraucas par to pilsoņu vēlmēm, kuri tomēr ar saviem nodokļiem maksā par eirokrātu izšķērdīgo dzīvesveidu.

– Rezolūcija: ES un Indijas augstākā līmeņa sanāksmes sagatavošana (Marseļa, 2008. gada 29. septembris) (RC B6-0426/2008)

Bogdan Pęk (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, balsojuma laikā par šo rezolūciju notika nelāgs gadījums, kad tika noraidīts mutisks grozījums. Tas notika pēc M. Schulz prasības, kurš ir viens no galvenajiem cilvēktiesību aizstāvjiem un nediskriminācijas aizstāvjiem. D. Cohn-Bendit, kurš ir labi zināms kā plaša spektra cilvēktiesību aizstāvis, arī bija iesaistīts. Tomēr mēs visi pilnībā apzināmies šaušalīgos notikumus Indijā un asinsizliešanu šajā valstī. Tieši kristieši bija tie, kuri bija cietuši. Es tādēļ nevaru saprast, kur ir radies šis vadošo Eiropas politiķu sludinātais neorasisms. Es nevaru saprast, kā šie cilvēki uzdrīkstas noraidīt tik skaidru ziņojuma grozījumu šajā pašā Parlamentā. Galu galā Parlamentam būtu jāpamatojas uz cilvēktiesību aizsardzību un nediskriminācijas principu. Es uzskatu, ka šis jautājums, domājams, sniedz plašu vielu pārdomām Parlamentam un visai sabiedrībai.

Jo Leinen (PSE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret rezolūciju par ES un Indijas augstākā līmeņa sanākumi ne jau tāpēc, ka es esmu pret sadarbību ar Indiju. Gluži pretēji, es kā šī Parlamenta „Indijas draugu” līdzpriekšsēdētājs skaidri esmu par sadarbības ar Indiju stiprināšanu. Tomēr šī rezolūcija nav nekas vairāk par visu to tematu sarakstu, par ko mēs, iespējams, varētu domāt saistībā ar šo milzīgo valsti.

Tas attiecas tieši uz 29. punktu — šajā punktā mēs aicinām Komisiju izstrādāt progresu ziņojumu par cilvēktiesībām Indijā un ES un Indijas cilvēktiesību dialoga rezultātiem. Neskatoties uz to, mums ir daudz punktu, kuros minētas īpašas iedzīvotāju grupas, piemēram, kristieši Orisā, musulmaņi Kašmirā un dalīti citās valsts daļās. Tas, ko mēs tikko dzirdējām no iepriekšējā runātāja, bija diezgan absurdi teikts, ņemot vērā, ka šis temats rezolūcijā ir pieminēts ļoti bieži.

Es domāju, ka visam ir savs īstais laiks un sava īstā vieta. Tikai iedomājieties, ja Indijas parlamentam būtu jāpieņem rezolūcija par situāciju attiecībā uz romiem Čehijā, ungāriem Slovākijā un krieviem Igaunijā un Latvijā. Mēs neesam pietiekami nobrieduši, lai pievērstos svarīgākajiem jautājumiem; tā vietā mūsu uzmanību vienmēr novērš ar dažādu jautājumu garu sarakstu, un tas tiešām sašaurina mūsu ietekmi. Es zinu, ka rezultātā mēs netiekam nopietni ņemti vērā.

Tādēļ es esmu balsojis pret šo rezolūciju. Ir ļoti žēl: šī devītā augstākā līmeņa sanāksme ir svarīga. Parlaments ir runājis par reformu, un tas ir tieši tas, kas mums vajadzīgs — mums ir jādomā arī par šāda veida rezolūciju teksta reformēšanu.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

– Ziņojums: Costas Botopoulos (A6-0324/2008)

David Martin (PSE), rakstiski. – Costas Botopoulos ziņojums „Parlamenta Reglamenta par tiesvedību Eiropas Kopienas Tiesā 121. panta grozījums” skaidro nelielus grozījumus noteikumos par parlamentāro procedūru. Tāpēc es balsoju par šī ziņojuma ieteikumiem.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Es balsoju par labu ziņojumam par Eiropas Parlamenta Reglamenta 121. panta grozījumiem attiecībā uz tiesvedību Eiropas Kopienas Tiesā. Es tā darīju tāpēc, ka konkrētais jautājums ir piemērs cieņai pret tiesiskumu.

Reglamenta 121. panta 3. punktā noteikts, ka priekšsēdētājs griežas Eiropas Kopienų Tiesā Parlamenta vārdā un saskaņā ar atbildīgās komitejas ieteikumu. Šis noteikums attiecas tikai un vienīgi uz sūdzībām, kas iesniegtas Tiesā. Šādos gadījumos nav iespējams piemērot plašāku skaidrojumu, ar kuru saskaņā šo noteikumu varētu piemērot citām atšķirīga rakstura lietām Tiesā. Šis noteikums tiek īstenots tikai lietās saistībā ar sūdzības iesniegšanu (piemēram, par tiesību akta atcelšanu), kad Parlaments uzsāk tiesvedību.

Juridiskās noteiktības un pilnīguma nodrošināšanas interesēs referents pareizi ierosināja pievienot jaunu punktu 121. pantam. Jaunais punkts noteiktu iedibināto praksi attiecībā uz Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja komentāru iesniegšanu Tiesai un viņa uzstāšanos Tiesā pēc Juridiskās komitejas pieprasījuma. Ierosinātais grozījums nosaka procedūru, kas jāievēro, ja parādās viedokļu atšķirība starp priekšsēdētāju un attiecīgo komiteju. Pateicoties šim grozījumam, procedūrai, kas tiek ievērota pašlaik, būs demokrātisks juridisks pamats.

– Ziņojumi: Carlos Coelho (A6-0351/2008 un A6-0352/2008)

Genowefa Grabowska (PSE), rakstiski. – (PL) Es gribētu paust savu neapmierinātību ar to, ka, lai gan SIS (Šengenas Informācijas sistēma) ir tik nozīmīgs jautājums Eiropas Savienības pilsoņiem, uz to ir attiecināta apspriežu procedūra, ar kuru saskaņā Parlaments vienkārši iesniedz savu viedokli. Pēdējais nav saistošs Padomei.

SIS, Šengenas Informācijas sistēma, patiesībā simbolizē Eiropu bez robežām, kas garantē brīvību, drošību un tiesiskumu visā Savienības teritorijā. SIS ir devusi iespēju sadarboties policijai un tiesu iestādēm krimināllietu jomā vecajās dalībvalstīs. Tas ir ļāvis izveidot unikālu Eiropas individu un organizāciju datubāzi. Tas ir sevišķi svarīgi saistībā ar vīzu un uzturēšanās atļauju izsniegšanu. Kad 12 jaunās dalībvalstis pievienojās Savienībai, radās vajadzība ietvert tās SIS sistēmā. SIS II ir izpildījusi šo prasību. Šī ir jaunas paaudzes sistēma, kas attiecas uz visām ES dalībvalstīm un dod iespēju savākt pilnīgus datus, arī biometriskos datus un informāciju par Eiropas aresta orderiem.

Savienībai tagad ir jāuzņemas šis sarežģītais uzdevums, lai pārnestu visus datus jaunajā SIS II sistēmā. Tā ir īpaši vajadzīga darbība, bet tā ir arī sarežģīta darbība. Es tādēļ aicinu būt rūpīgiem un piesardzīgiem. Tā sauktajā vecajā sistēmā savāktajiem datiem nedrīkst ļaut noplūst un nonākt svešās rokās. Ar šiem datiem ir jārikojas, ņemot vērā drošības apsvērumus, jo no tā ir atkarīga ES pilsoņu un dalībvalstu drošība.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs cenšamies nodrošināt to, ka Eiropā ir patiesi brīva personu pārvietošanās. Tādēļ mēs uzskatām, ka „Šengenas zona” (kurā neietilpst visas Eiropas Savienības valstis un, vēl jo mazāk, Eiropas valstis kopumā), neskatoties uz šķēršļu likvidēšanu zonas dalībvalstu starpā, patiesībā palielina šos šķēršļus ar citām valstīm (proti, valstīm, ar kurām Portugālei ir vēsturiskas saites).

Tādējādi mēs nevaram ignorēt faktu, ka, izmantojot „pārvietošanās brīvības” atrunu, tiek izveidota informācijas sistēma un datubāzes, kas sniedzas krietni pāri šim mērķim, padarot tās par vienu no galvenajiem atbalsta instrumentiem (vai „mugurkaulu”) drošības ofensīvai (ES vadībā), un notiek tādu jomu kā tieslietas un iekšlietas, kas ir dalībvalsts suverenitātes pamatā, augoša „kopieniskošana”.

Citiem vārdiem, mēs nevaram piekrist tam, ko Padomes prezidentūra ierosina: vispirms izveidot sistēmu un pēc tam noteikt tās mērķus. Tas ir sevišķi svarīgi, jo mērķi ir noteikti ilgam laikam (Eiropas apcietināšanas ordera un biometrisku datu ieviešana, jaunu organizāciju piekļuve, arī datu apmaiņa ar trešām valstīm utt.).

Kā mēs iepriekš esam teikuši, šie pasākumi apdraud pilsoņu tiesību, brīvību un garantiju aizsardzību.

Carl Lang un Fernand Le Rachinel (NI), rakstiski. – (FR) Lasot šo ziņojumu, prātā nāk viens jautājums — vai tāpēc, ka „pirmās paaudzes” Šengenas Informācijas sistēma nedarbojās vai vismaz bija neefektīva kā līdzeklis, lai nodrošinātu drošību Šengenas zonā, tiek īstenota „otrās paaudzes” sistēma, kas domāta, lai labotu šos trūkumus?

Diemžēl nē, jo šī otrās paaudzes sistēma nav nekas cits kā jau kļūdainas sistēmas atjaunināta versija.

Pēc Komisijas sniegtajiem aprēķiniem, 400 000 nelegālo imigrantu katru gadu šķērso Savienības robežas. Pat pieņemot, ka biometriskie dati drīz būs pieejami un gatavi izmantošanai, lai izveidotu imigrantu lietas un sūtītu mājās nelikumīgos imigrantus, kas jau reģistrēti kā tādi, Eiropas Savienība nebūs spējīga izbeigt masveida imigrāciju, kas notiek gar tās krasta un zemes robežām, kontroles trūkuma dēļ pie dalībvalstu iekšējām un ārējām robežām.

Šengenas Informācijas sistēma būs tikai nelietderīgs iekārtojums, kamēr spēkā paliks bīstamie Šengenas nolīgumi.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) SIS II īstenošana bija jāatliek vairākas reizes tehnisku grūtību dēļ. Patlaban jaunās Austrumeiropas dalībvalstis, piemēram, ir saskārušās ar nozīmīgām problēmām pie savām robežām, un tādēļ tās uzstāja, lai tiktu ieviesta „pārrāvumu novēršanas programma”. Tā varētu būt bijusi saprātīga pieeja atbilstīgi tā laika situācijai, bet tā neapšaubāmi radīja papildu izmaksas.

Pieredze ar pašreizējo SIS modeli šķiet pozitīva. Ilgtermiņā šī programma, protams, ir turpmāk jāattīsta. Improvizēti pagaidu risinājumi tomēr var radīt drošības pārrāvumus, tāpēc es esmu noraidījis plānoto improvizētās versijas ieviešanu, jo uzskatu, ka tā ir pāragra.

– Ieteikums otrajam lasījumam: Dirk Sterckx (A6-0334/2008)

Jim Higgins (PPE-DE), rakstiski. – Saistībā ar 1., 3., 4., 5., 6. un 7. balsojumu pēc saraksta par Sterckx ziņojumu es un mani EPP-ED kolēģi no Īrijas balsojam pret vai atturējāmies no balsošanas par šiem grozījumiem, lai tādējādi demonstrētu mūsu bažas par jautājumiem attiecībā uz neatkarīgas iestādes pilnvarām un šīs direktīvas darbības jomu, kas apdraudētu dalībvalsts kompetenci vairākās jomās. Mēs pilnībā atbalstām direktīvas vispārējās nostādnes un vēlamies redzēt, ka tiek panākta veiksmīga vienošanās starp Parlamentu un Padomi.

Carl Lang un Fernand Le Rachinel (NI), rakstiski. – (FR) Eiropa vēlas aizsargāt sevi pret katastrofām jūrā un pret tās jūru un okeānu piesārņošanu. Mēs to vērtējam atzinīgi. Nesenā kuģu „Prestige” un „Erika” nogrimšana ir briesmīgi piemērs, kas atgādina mums par mūsu pienākumu būt uzmanīgiem un uzraudzīt kuģu drošību, kā arī par mūsu atbildību vides katastrofas gadījumā.

Turklāt direktīvas priekšlikumā ir jāizdara īpaša atsauce par pēcvārijas izmeklēšanām. Pirmoreiz ir panākta vienošanās, ka jāizveido izmeklēšanas iestāde, kurai ir piešķirtas tiesības pilnīgi neatkarīgi un objektīvi lemt par to — sākt vai nesākt izmeklēšanu, lai noteiktu avārijas cēloņus un apstākļus. Nodomi ir labi; tikai ļaujiet mums cerēt, ka tie nav atmesti, ņemot vērā uz spēles liktās milzīgās finanšu intereses.

Vincent Peillon (PSE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par sava Beļģijas kolēģa D. Sterckx ziņojumu par jūras satiksmes noteikumiem. Kopš kuģa „Erika” nogrimšanas 1999. gadā un kuģa „Prestige” nogrimšanas 2002. gadā mēs esam veltīgi gaidījuši Eiropas risinājumus, kas nodrošinātu, ka šādas katastrofas nekad vairs neatkārtojas. Risks nebūt nav mazinājies, tas ar katru dienu palielinās — ir noteikts, ka jūras satiksme trīskāršosies turpmākajos 30 gados.

Neskatoties uz šo uztraucošo pareģojumu, lielākā daļa dalībvalstu ir veicīgi rīkojušās, lai „nogremdētu” galvenos pasākumus, ko ir izvirzījusi Komisija un atbalstījuši Eiropas sociāldemokrāti. Viena ievērojama lieta, kas ir izzudusi, ir apdrošināšanas politika finanšu garantijas veidā, kas vienkāršotu kompensāciju saņemšanu jūras katastrofu upuriem.

Šī ziņojuma pieņemšana nozīmē pretoties cinismam un valstu bezatbildībai. Parlaments var būt lepns par savu vienotību, pateicoties savam šodienas balsojumam, tas parāda savu neatlaidīgo apņemšanos tiekties pēc drošākiem un mazāk piesārņotiem Eiropas ūdeņiem.

– Ieteikums otrajam lasījumam: Jaromír Kohlíček (A6-0332/2008)

Jim Higgins (PPE-DE), rakstiski. – Es un mani Īrijas EPP-ED kolēģi atturējāmies no balsošanas par ziņojumu par J. Kohlíček ziņojuma grozījumiem. Mēs tā darījām, jo bija bažas saistībā ar ietekmi, kāda ir izmeklēšanu dalīšanai tehniskajās un kriminālajās izmeklēšanās, un problēmām, ko tas radītu saskaņā ar Īrijas tiesību aktiem. Mēs atbalstām šī dokumenta vispārējās nostādnes un visus jūrnieceības ziņojumus, kas šodien ir pieņemti plenārsēdē.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Kā Skotijas pārstāvis es atzīstu jūras transporta nozīmību un uzskatu, ka šai jomai ir milzīgs turpmākas attīstības potenciāls. Ir būtiski, ka tiek veikti piemēroti pasākumi, lai palielinātu drošību jūrā un novērstu katastrofas; tādējādi šo paketi, kas kalpos, lai novērstu katastrofu atkārtošanos, es vērtēju atzinīgi.

– Ieteikums otrajam lasījumam: Paolo Costa (A6-0333/2008)

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – P. Costa ziņojumā izskatīti jautājumi, kas ir svarīgi visiem jūrnieceības reģioniem. Ir būtiski, ka ES nopietni raugās uz jūras drošības standartu uzlabošanu, neradot nereālu slogu pārvaldītājiem. Es pilnībā atbalstu viedokli, ka valsts iestādēm un ostu iestādēm ir būtiska nozīme šajā jomā.

iesaistīto risku noteikšanā, un es kopumā esmu apmierināts ar pasākumiem, ko šodien ir pieņēmis šis Parlaments.

- Ieteikums otrajam lasījumam: Dominique Vlasto (A6-0335/2008)

Jim Higgins (PPE-DE), rakstiski. – Es un mani EPP-ED Īrijas kolēģi atturējamies no balsojuma par ziņojumu par ostas valsts kontroli, jo mums ir bažas, ka izvirzītie grozījumi grautu un sarežģītu Parīzes Saprašanās memorandu (MoU), un mēs domājam, ka jautājums par kara valstīm labāk būtu jārisina atsevišķā direktīvā un ka šādu grozījumu iekļaušana nevajadzīgi sarežģītu šo direktīvu.

Dominique Vlasto (PPE-DE), rakstiski. - (FR) Ar šodienas balsojumu mēs esam atgādinājuši Padomei, ka Erika III pakete veido vienu veselu un tā jāaplūko kā veselums. Tieši tāpēc es savā ziņojumā par ostu valsts kontroli piekritu iekļaut grozījumus G. Savary ziņojumā. Turklāt, atgriežoties pie mūsu nostājām pirmajā lasījumā, mēs esam atsācījušies sekot Padomei un noraidījuši divus svarīgus priekšlikumus par kara valsts kontroli un kuģa īpašnieku civiltārbildību, par ko mēs nesaņemām kopējās nostājas.

Francijas prezidentūra, kuras smagais darbs un neatslābstošā apņēmība panākt risinājumu šai problēmai ir pieminēšanas vērti, ir pārliecinājusi Padomi atsākt darbu pie abiem trūkstošajiem priekšlikumiem. Es esmu pārliecināts, ka tā spēš izklūst no strupceļa un ka saskaņošanas procedūra radīs vispārēju vienošanos par Erika III paketi. Es ceru, ka šo procedūru var uzsākt bez kavēšanās, lai tādējādi mēs varētu sasniegt nobeigumu pirms gada beigām. Jūras satiksmes drošībai ir jāpaliek prioritātei Eiropas politiskajā darba kārtībā, un tieši ar šādu nolūku es arī turpināšu uzturēt mūsu priekšlikumus.

- Ieteikums otrajam lasījumam: Luis de Grandes Pascual (A6-0331/2008)

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark un Anna Ibrisagic (PPE-DE), rakstiski. - (SV) Mērenie būtībā atbalsta priekšlikumu direktīvai par kopīgiem noteikumiem un standartiem attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu pārbaudes un apsekojumus, un arī balsoja par to pirmajā lasījumā 2007. gada aprīlī.

Gatavojoties otrajam lasījumam, Transporta un tūrisma komiteja nolēma iekļaut šajā direktīvā lielu daļu no priekšlikuma direktīvai par kara valstij noteikto prasību ievērošanu, ko Padome bija noraidījusi.

Direktīva par kara valstij noteikto prasību ievērošanu bija mēģinājums paplašināt ES kompetenci jomā, kurā jau darbojas ANO noteikumi. Mēs jau balsojam pret šo paplašināšanu pirmajā lasījumā 2007. gada martā un tāpēc neatbalstām arī šo mēģinājumu aplinku ceļā ieviest šos noteikumus kā daļu no Direktīvas par kopīgiem noteikumiem un standartiem attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu pārbaudes un apsekojumus. Tāpēc mēs izvēlējamies balsot pret L. de Grandes Pascual kunga ziņojumu.

- Ieteikums otrajam lasījumam: Luis de Grandes Pascual (A6-0330/2008)

Brian Simpson (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo Parlamenta ziņojumu, kas apskata kuģu pārbaužu un apsekošanas organizācijas, un es esmu par pārējiem Parlamenta ziņojumiem, kas kopā ar šo veido jūrniecības paketi.

Divu „trūkstošo” lietu jautājums par civiltiesisko atbildību un kara valsti Padomei ir jāatrisina tā vai citādi, tāpēc ir svarīgi, ka Parlaments uztur spiedienu, iekļaujot tās abas gan D. Sterckx ziņojumā par kuģu satiksmes uzraudzību, gan D. Vlasto ziņojumā par ostu stāvokļa kontroli un šajā ziņojumā.

Daudz ir izdarīts, un man šķiet, ka vienošanās par piecām paketēm, par ko mēs nobalsojam šodien, būtu viegli sasniedzama, tomēr bez civiltiesiskās atbildības un kara valstīm mēs nevarēsim pārvērsties uz priekšu. Padomei ir jāatrod risinājums strupceļam, kas izveidojies tās iekšienē, vai arī mēs nespēsīm piedāvāt drošāku jūrniecības nozari ES pilsoņiem.

- Ieteikums otrajam lasījumam: Dirk Sterckx (A6-0334/2008), Jaromír Kohlíček (A6-0332/2008), Paolo Costa (A6-0333/2008), Dominique Vlasto (A6-0335/2008), Luis de Grandes Pascual (A6-0331/2008 - A6-0330/2008)

Marie-Arlette Carlotti (PSE), rakstiski. - (FR) Pēc naftas tankkuģu „Erika” un „Prestige” bojāejas Eiropas sociālisti uzsāka cīņu par augsta līmeņa ES likumdošanu attiecībā uz jūras satiksmes drošību.

Septiņi Trešās jūras drošības paketes ziņojumi ir izlēmīgs solis ceļā uz mērķi ar nosacījumu, ka Padome neaizvāc no tiem visu saturu.

Kopš pirmā lasījuma 2007. gadā Padome ir noraidījusi lielāko daļu Parlamenta ieteikumu par pārējiem pieciem.

Šajā otrajā lasījumā un pēc pamatīga darba pie grozījumiem Parlaments vēlreiz apstiprina pilnīgo prioritāti, ko tas piešķir tādai Eiropas jūras politikas radišanai, kas nodrošina augsta līmeņa aizsardzību attiecībā uz:

- karoga valsts kontroli,
- Kopienas kuģu satiksmes uzraudzības sistēmu,
- pasažieru pārvadātāju atbildību,
- kuģu pārbaužu un apsekojumu organizēšanu,
- neatkarīgas kompetentas iestādes iecelšanu briesmās nonākušu kuģu patvēruma sniegšanai,
- principa „piesārņotājs maksā” piemērošanu jūras transporta nozarei.

Es stingri atbalstu šo vēstījumu Padomei.

Es vērsos pie *Nicolas Sarkozy* un *Dominique Bussereau* ar lūgumu nodrošināt, lai Francijas prezidentūra ļauj radīt tādu jūras transporta jomu Eiropā, kas var kalpot mums visiem par paraugu.

Seán Ó Neachtain (UEN), rakstiski. - (GA) Pirms neilga laika 30 kilometru attālumā no Francijas krastiem notika negadījums ar burinieku. Komandai un cilvēkiem, kas atradās uz „Erika”, ļoti laimējās, un viņi izglābās neskarti. Taču viņiem nevajadzēja palauties tikai uz veiksmi vien. Viņi palika dzīvi ar Francijas glābšanas komandas palīdzību. Īrijas un Francijas jūras izmeklēšanas vienības strādāja plecu pie pleca, izmeklējot katastrofas cēloni.

Gadījums ar „Erika” parāda, kas var notikt, ja komandas nesteidzas saukt palīgā. Pēc ziņojumu autora vārdiem, uz kuģa esošo cilvēku dzīvību un vides stāvokli nekad nedrīkst pakļaut riskam tikai tāpēc, ka nav nodibināts kontakts ar tuvāko ostu vai glābšanas komandu katastrofas brīdī.

Attiecībā uz jūras transporta drošumu ir nekavējoties nepieciešama starptautiska līmeņa sadarbība. Tāpēc es ceru, ka var panākt atrisinājumu par jūrniecības paketi otrajā lasījumā, un tāpēc es ar prieku atbalstu šos ziņojumus.

- Ziņojums: Catherine Trautmann (A6-0321/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. - (LT) Galvenajam mērķim visos tiesību aktos par zālēm ir jābūt mūsu sabiedrības veselības aizsardzībai. Tomēr šis mērķis ir jāsasniedz ar līdzekļiem, kas neiejaucas nozares attīstībā Eiropas Savienībā vai zāļu tirdzniecībā. Par spīti tam, ka iepriekšējās regulas ir izveidojušas pārtikas krāsvielu sarakstu, dažādās valstīs ir dažādi tiesību akti par to izmantošanu. Šādas atšķirības var kavēt tādu zāļu tirdzniecību, kurās ietilpst šīs krāsvielas, un tieši tāpēc ir jāgroza regula; tas radīs lielāku skaidrību un atvieglos vairākām iestādēm darbu.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. - (PT) Šis priekšlikums mēģina grozīt regulatīvo pamatsistēmu elektroniskajām komunikācijām, lai uzlabotu efektivitāti, nodrošinātu vienkāršāku un ērtāku piekļuvi pieejamajām frekvencēm radio spektrā un samazinātu administratīvās izmaksas, kas vajadzīgas, lai īstenotu regulas.

Rezultātā Eiropas pilsoņiem, kad vien viņi ir Eiropas Savienībā, ir jābauda labums no efektīvākiem un lētākiem komunikāciju pakalpojumiem neatkarīgi no tā, vai viņi lieto mobilo telefonus, platjoslu pieslēgumus tīmeklim vai kabeļu televīziju.

Jaunā sistēma radio spektram ir domāta, lai veicinātu ieguldījumus jaunās infrastruktūrās un ļautu visiem pilsoņiem izmantot platjoslas pieslēgumu.

Iekšējais sakaru tirgus, kas pareizi darbojas, un konkurētspējīga informācijas sabiedrības ekonomika, kura rada labumu patērētājiem un uzņēmējdarbībai, var būt vienīgi tad, ja regulatīvā pamatsistēma telekomunikācijām tiek piemērota saskaņoti. Ar šādu mērķi Komisijas koordinācijas nozīme ir jānostiprina, strādājot stingrā sadarbībā ar VRI (valsts regulatīvajām iestādēm) un jauno Eiropas Elektronisko sakaru regulatoru organizāciju (BERT), lai uzlabotu saskaņotību gan starp valsts lēmumiem un to ietekmi uz iekšējo tirgu, gan aizsardzības līdzekļu piemērošanu.

Tāpēc es atbalstu šo ziņojumu un galvenos grozījumus, kuru nolūks ir paplašināt piedāvājumu patērētājiem, stiprinot konkurenci.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par *Catherine Trautmann* ziņojumu par elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem, jo, pēc manām domām, tiesiskais regulējums elektroniskajiem sakariem ir jāuzlabo, lai piedāvātu patērētājam lielāku izvēli, labāku aizsardzību, lētāku pakalpojumu un augstāku kvalitāti.

Kopā ar jaunās Eiropas Elektronisko sakaru regulatoru organizācijas radīšanu šis jaunais tiesiskais regulējums nodrošinās patērētāju personas datu labāku aizsardzību, palielinās konkurenci, piedāvās patērētājiem lielāku izvēli un padarīs līgumu nosacījumus skaidrākus. Ir arī jānosver, ka šī „pakete” invalīdiem atvieglos piekļuvi elektronisko komunikāciju pakalpojumiem.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Tāpat kā citi dabas resursi, spektrs ir sabiedriska labums. Tāpēc tā ir joma, kurai jāpaliek sabiedriskajā pārvaldībā, lai nodrošinātu, ka tā kalpo sabiedrības interesēm. Tas ir vienīgais veids, kā piedāvāt sabiedriskus labumus, kas ir būtiski informācijas sabiedrības attīstīšanai visiem. Tieši tāpēc mēs pašos pamatos nepiekrītam pieņemtajai rezolūcijai un balsojam pret to.

Pieredze rāda, ka kombinētas (politiskas un tirgus) pieejas vienmēr beidzas ar kalpošanu ekonomisku grupu interesēm, nevis tautas interesēm. Tas pats attiecas uz digitālās pārejas atbrīvotā spektra piešķirumu, kad primārajai jābūt sociālajai, kultūras un ekonomiskajai vērtībai (labāki sabiedriskie pakalpojumi, bezvadu platjoslas ierīkošana nepietiekami apkalpotās zonās, izaugsme un darba vietas utt.), nevis tikai valsts ienākumu palielināšanai.

Spektra pārvaldīšana ir katras dalībvalsts ekskluzīva kompetence. Tomēr ir konkrēti rezolūcijas aspekti, kam mēs patiešām piekrītam, paturot prātā, ka spektram nav robežu un ka spektra efektīva izmantošana dalībvalstīs un ES līmeņa koordinēšana ir lietderīga, it sevišķi Eiropas mēroga pakalpojumu izveidei un starptautisku nolīgumu sarunām. Tomēr mēs nepiekrītam domai par tādas pieejas izmantošanu, kas ir identiska komerciālai politikai.

Petru Filip (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Elektronisko sakaru pakete ir viena no vissvarīgākajām paketēm, kas iesniegtas EP izskatīšanai šajā sesijā, ņemot vērā, ka viens no globalizācijas galvenajiem pīlāriem ir komunikācija reālā laikā gan iekšzemes, gan starptautiskajā telpā. Tāpēc ir radušies daudzi grozījumi, jo katrai no 27 dalībvalstīm ir atšķirīga pieeja savas valsts dzīves realitāšu dēļ. Neskatoties uz atšķirīgajām pieejām, kas izpaudās debatēs, es uzskatu, ka *C. Trautmann* ziņojums iezīmē soli uz priekšu Eiropas telpai kopumā, lai gan daži grozījumi, piemēram, 132. un 138. grozījums, izraisīja dzīvas debates. Es domāju, ka pašreizējā versija, ko Eiropas Parlaments pieņēma, nodrošina gan kopēju pieeju komunikācijas attīstībai Eiropas telpā, gan konstruktīvas kontroles formu pār virtuālo telpu attiecībā uz tādiem aspektiem kā datu aizsardzība vai organizētā noziedzība kibertelpā. Tāpēc es kā šī Parlamenta deputāts balsoju par šo ziņojumu.

Ruth Hieronymi (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Četrdesmit parakstītāju vārdā es esmu atsaukusi 132. grozījumu *C. Trautmann* ziņojumam, jo nebija iespējams panākt kompromisu par stingrākām pamattiesībām uz intelektuālā īpašuma aizsardzību Eiropas Parlamenta diskusiju laikā par Elektronisko komunikāciju pamatdirektīvu.

Šī 132. grozījuma mērķis bija attīstīt jaunus veidus, kā panākt līdzsvarotākas attiecības starp pamattiesībām uz brīvu pieeju informācijai un tīmeklim, no vienas puses, un pamattiesībām uz intelektuālā īpašuma aizsardzību, reaģējot uz pirātisma būtisko pieaugumu tīmeklī, no otras puses.

PPE-DE grupa atsauc savu atbalstu šim grozījumam pēc tam, kad kreisā spārna grupas (PSE, Zaļie/ALE, GUE/NGL) sasaistīja savu atbalstu *P. del Castillo Vera* ziņojumam (par Eiropas Elektronisko komunikāciju tirgus iestādes izveidi) ar šo jautājumu.

Astrid Lulling (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Telekomunikāciju nozare attīstās tādā ātrumā, ka kļūst nepieciešams pielāgot tiesisko regulējumu. Tomēr man bija skaidrs, ka šim regulējumam ir jābūt skaidram un precīzam un, pats galvenais, ka tas nedrīkst apstādināt ieguldījumus, ko veic Eiropas telekomunikāciju uzņēmumi, kas saskaras ar spēcīgu Amerikas un Āzijas tirgu konkurenci. Mūsu uzņēmējiem ir jābūt spējīgiem plānot un ieguldīt jaunās tehnoloģijās bez kavēšanās.

Kaut arī iekšējā tirgus stiprināšana elektronisko komunikāciju nozarē nes labumu mums visiem, es priecājos, ka Komisijai nav izdevies mums uzspiest savu gribu un ka Parlaments ir ierosinājis izveidot Eiropas Elektronisko sakaru regulatoru organizāciju — ticamu alternatīvu, kas uzlabo sadarbību valstu regulatoru starpā un izvairās no papildu birokrātijas, kuru būtu radījusi Eiropas Elektronisko sakaru tirgus iestāde.

Luksemburgas telekomunikāciju tirgus (4,7 % strādājošo iedzīvotāju ir tieši vai netieši nodarbināti šajā nozarē), piemēram, prasa spēcīgu valsts regulatoru, kas ir tam tuvs un pārzina tā īpatnības. Šajā gadījumā lēmums piemērot subsidiaritātes principu bija pareizs.

David Martin (PSE), rakstiski. – Elektronisko sakaru ražošana strauji attīstās. Līdz ar to ir vajadzīgi jauni pasākumi, lai saglabātu un uzlabotu patērētāja aizsardzību un elektronisko sakaru lietotāja tiesības. *Catherine Trautmann* ziņojuma par elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem mērķis ir veicināt nākamās paaudzes telekomunikāciju tīklu attīstību Eiropā. Es domāju, ka tas ir pozitīvs ieguldījums elektronisko komunikāciju infrastruktūras regulējuma tālākajā virzībā, kas veicinās ieguldījumus jaunā sakaru infrastruktūrā un stiprinās patērētāju tiesības. Mans balsojums atspoguļo šo uzskatu.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), rakstiski. - (EL) Es balsoju par grozījumiem, ko ierosināja Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa: tie garantē lielāku brīvības pakāpi tīmeklī, jo tā ir izteikšanās brīvība, kas ir tikpat svarīga demokrātijai, cik preses brīvība. Pozitīva zīme ir tā, ka Parlaments, par spīti lobiju grupu pamatīgam spiedienam, ir izteicis savus iebildumus pret patvaļīgu izslēgšanu no tīmekļa un nav pieņēmis noteikumu, ka ikvienam lietotājam var liegt piekļuvi tīmeklim.

Tomēr ziņojums, izanalizējot to kopumā, joprojām paliek negatīvs. ES jāpiešķir liela nozīme dialogam ar sabiedrību, lai nodrošinātu gan vārda brīvību, gan personas datu aizsardzību sadarbībā ar pilsonisko sabiedrību.

Olle Schmidt (ALDE), rakstiski. - (SV) Man jāsaka, ka elektronisko sakaru pakete ir viena no visgrūtākajiem likumdošanas priekšlikumiem, ko esmu redzējis kopš savas ierašanās šeit. No vienas puses, tāpēc ka tā ir tehniski sarežģīta un tajā pārklājas likumdošanas priekšlikumi; no otras puses, tāpēc ka līdzsvars starp konfidencialitāti un drošību pēc savas būtības prasa rūpīgu pieeju. Es pieslējos uzskatam, ka, tā kā tīmekli nevar atstāt pilnīgi bez regulējuma, ir jāpiemēro pilnā apjomā tiesiskas sabiedrības principi. Es nevaru pieņemt tiesas administrācijas privatizēšanu, kas notiktu, ja privātām kompānijām tiktu atļauts iejaukties un cenzēt saturu tīmeklī, pirms lietotāji ir guvuši iespēju izteikties. Ja uzskata, ka pārredzamībai ir jābūt galvenajam principam, filtrēšana ir dziļi problemātiska.

Lai gan ir jābūt skaidram, ka privāto tīmekļa lietotāju uzraudzība nekad nav pieļaujama komerciālos nolūkos, es, protams, nekādā veidā neatbalstīšu tiesību aktus, kas, piemēram, neļauj policijai izmeklēt bērnu pornogrāfiju vai kādā citā veidā rada risku sabiedriskai drošībai. Bija svarīgi neveicināt tādu Eiropas tiesisko regulējumu, kas traucētu tehnoloģijas attīstību un ierobežotu tīmekļa demokrātisko, sociālo un profesionālo apjomu un iespējas.

Visbeidzot es uzskatīju, ka bija radīti pietiekami aizsargmehānismi, lai ļautu man balsot par elektronisko komunikāciju tirgus liberalizāciju, kas ir visādā ziņā svarīga.

Dominique Vlasto (PPE-DE), rakstiski. - (FR) Es gribēju balsot par *Trautmann* kundzes ziņojumu, jo tas nosaka radio frekvenču sociālo, kultūras un ekonomisko vērtību, vienlaikus radot iespēju labāk pārvaldīt radio frekvenču spektru visu operatoru un patērētāju labā.

Pirmais lasījums arī ļauj mums ierosināt izsvērtu alternatīvu sākotnējam Komisijas priekšlikumam, padarot Komisiju vairāk par arbitru nekā tiesnesi attiecībā uz konkurences pārraudzību. Valsts regulatīvajām iestādēm ir svarīgi turpināt pildīt savu uzdevumu pilnā apjomā.

Tomēr man žēl, ka tika pieņemts *Trautmann* kundzes ziņojuma mutiskais grozījums. Lai gan tas šķiet pilnībā pieņemams, praksē šis grozījums ievieš galalietotāju pamattiesību hierarhiju, aizliedzot visu preventīvo darbību bez iepriekšēja tiesas lēmuma attiecībā uz saziņu un satura izplatīšanu tiešsaistē. Vakardienas notikumi Somijas skolā parāda skaidrāk nekā jebkad, kāpēc mums jāiedibina labi pārdomāti un samērīgi novēršanas mehānismi. Tieši par to bija sadarbības grozījums, kuru es atbalstīju, un tāpēc es nožēloju pašreizējo situāciju Parlamentā.

Marian Zlotea (PPE-DE), rakstiski. - (RO) Kā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas IMCO referents šim ziņojumam es priecājos redzēt, ka manu kolēģu iepriekšējo trīs mēnešu darba rezultāti ir apkopoti šajā līdzsvarotajā ziņojumā, kas satur nozīmīgus uzlabojumus elektronisko komunikāciju nozarē. Es ticu, ka šīs izmaiņas nāks par labu patērētājiem, jo sniegs viņiem plašu izvēles klāstu; es esmu arī pārliecināts, ka šīs izmaiņas būs atbalsts konkurētspējīgam tirgum.

Es domāju, ka, saglabājot funkcionālu nodalījumu kā izvēli, kas pieejama valsts iestādēm, tām būs dota iespēja veicināt konkurētspēju šajā jomā. Eiropas ekonomiskā attīstība un patērētāju labklājība ir atkarīgas no dinamiskas un konkurētspējīgas telekomunikāciju nozares. Konkurētspējīgam tirgum ir vairāk pieejama platjoslas tehnoloģija, un jaunpienākušie tirgū ir tajā ienesuši lielāku ātrumu un novatoriskus pakalpojumus.

Tādējādi jaunās direktīvas mērķi ir sasniegti: ir reformēta spektra pārvaldība, uzlabota saskaņotība regulās, kas nosaka iekšējo elektronisko komunikāciju tirgu, un paaugstināts drošības līmenis un integritāte pakalpojuma lietotāju labā.

- Ziņojums: Pilar del Castillo Vera (A6-0316/2008)

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Telekomunikāciju liberalizācija, ko uzsāka 2001. gadā, ir devusi brīvu rīcību Eiropas tirgiem, kas tagad ir konkurētspējīgāki, novatoriskāki un nes lielu peļņu. Eiropas patērētāji, bez šaubām, ir bijuši šīs attīstības galvenie ieguvēji, saņemot vairāk un labākus pakalpojumus, to veidus un saturu, kas ir arvien pieejamāki. Tā bija tehnoloģiska, ekonomiska un sociālkultūras (r)evolūcija.

Par spīti šim skaidri pozitīvajam novērtējumam, mēs nevaram atpūsties uz lauriem.

Vēl joprojām saglabājas problēmas, kas neļauj radīt patiesi integrētu tirgu. Būtībā tās rodas Eiropas regulu atšķirīgas piemērošanas dēļ, par ko ir atbildīga katra valsts regulatīvā iestāde (VRI).

Tāpēc es atbalstu BERT jeb Eiropas Elektronisko sakaru regulatoru organizācijas izveidošanu, kas ir elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu (ERG) Eiropas Regulatoru grupas atjaunināta un pastiprināta versija. Tā būs atbildīga par regulu saskaņotāku piemērošanu un varēs paļauties uz VRI, kurai ir vērtīga ikdienas situācijās gūta pieredze, līdzdarbību uz vietas. Izveidojot BERT, tiks ievērota saskaņīga regulatīva pieeja visā ES attiecībā uz korigējošajiem pasākumiem, kurus pieņem VRI pilnīgi neatkarīgi no valdības un nozares.

BERT būs arī nozīme patērētāju informētības palielināšanā. Šajā ziņā Eiropas Savienībai jau ir pamats būt apmierinātai, ņemot vērā tās nozīmi viesabonēšanas cenas būtiskā pazeminājumā.

Ona Juknevičienė (ALDE), rakstiski. – (LT) Eiropas telekomunikāciju tirgus liberalizēšana ir nesusi labumu visai Eiropas Savienībai. Aktīvāka konkurence nozarē ir kļuvusi par galveno dzinēj spēku ieguldījumiem un jauninājumiem. Es piekristu Komisijai, ka telekomunikāciju tirgum vēl ir vajadzīga kontrole, līdz tas sāks strādāt atbilstīgi vispārējiem konkurences tiesību aktiem.

Tomēr es principiāli nevaru piekrist Komisijas priekšlikumam izveidot citu institūciju tirgus regulēšanai, jo tā vēl vairāk palielinātu birokrātijas nastu un būtu tālu no regulētajiem dalībvalstu tirgiem. Balsojumā es atbalstīšu grozījumus, kurus ierosinājusi Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja (ITRE) un kuru mērķis ir paplašināt esošās Eiropas Elektronisko sakaru regulatoru organizācijas (BERT) nozīmi, kā arī piešķirt Eiropas Komisijai papildu pilnvaras.

Valsts telekomunikāciju tirgus regulatoriem jāsadarbojas ciešāk ar BERT un Eiropas Komisiju. Pēc manām domām, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas priekšlikums ļautu tirgus dalībniekus regulēt efektīvāk un garantētu valsts regulatoru iestāžu efektīvu piedalīšanos un to pieredzes izmantošanu ES līmenī. Tas, savukārt, palīdzētu novērst nodokļu maksātāju naudas izšķiešanu vēl birokrātiskā aparāta izveidei.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es apsveicu Pilar del Castillo saistībā ar ziņojumu par Eiropas Elektronisko komunikāciju tirgus iestādi. Ziņojumā paustais skatījums par Eiropas Regulatoru valdi, kas darbojas kā tilts starp Komisiju un valstu regulatīvajām iestādēm, ietver atbilstīgu priekšstatu par to, ka šis tirgus ir sarežģīts un ka tas arvien paplašinās. Tas ir atspoguļots manā balsojumā.

- Ziņojums: Patrizia Toia (A6-0305/2008)

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Šo priekšlikumu mērķis ir veicināt koordinētu sadarbību ES līmenī, lai nodrošinātu efektīvu digitālo dividendu izmantošanu.

Ņemot vērā, ka digitālo tehnoloģiju augstāka efektivitāte atbrīvos ievērojamu radiofrekvenču spektra apjomu, līdz 2012. gada beigām noteiktā pārslēgšanās no analogās televīzijas uz zemes ciparu televīziju radīs unikālu izdevību ES aktivizēt iespējas tirgus izaugsmei un kvalitātes paaugstināšanai un patērētājiem izvēlēties pakalpojumus.

Tāpēc ir cerības, ka dalībvalstis spēs pēc iespējas ātrāk atbrīvot digitālās dividendes, lai Eiropas pilsoņi varētu gūt labumu no visiem jaunajiem inovatīvajiem un konkurētspējīgajiem pakalpojumiem.

Tādēļ dalībvalstīm jāizlemj, kā izmantot digitālās dividendes un nodrošināt, ka visi šie elektronisko sakaru pakalpojumu veidi pieejamajām radiofrekvenču joslām tiek piedāvāti saskaņā ar attiecīgo valstu radiofrekvenču sadales plānu un Starptautiskās Telekomunikāciju savienības noteikumiem.

Tomēr ārkārtīgi svarīga ir saskaņota Kopienas pieeja, lai izvairītos no aizspriedumainiem strīdiem starp dalībvalstīm, kā arī starp dalībvalstīm un trešām valstīm. Tas ļaus palielināt no radiofrekvenču spektra izmantošanas gūtos labumus un garantēt to optimālu izmantošanu sociālajā un ekonomiskajā jomā.

David Martin (PSE), rakstiski. – Telekomunikāciju nozarē radiofrekvenču spektrs ir ierobežots resurss. Tā kā dalībvalstīm līdz 2012. gadam ir pilnībā jāpārslēdzas uz digitālo televīzijas apraidi, atbrīvosies papildu radiofrekvenču spektrs. Līdz ar to mums ir rūpīgi jāizvērtē, kā to izmantot. Uzskatu, ka *Patrizia Toia* ziņojums par vienoto pieeju digitālās pārslēgšanās atbrīvoto radiofrekvenču spektra izmantojumam atzīst konkurējošos radiofrekvenču spektra pieprasījumus un, piešķirot jaunas licences, atbild par pakalpojumu un tehnoloģiju neitralitātes jautājumiem. Tādēļ es balsoju par viņas ieteikumiem.

– Ziņojums: **Malcolm Harbour (A6-0318/2008)**

Marco Cappato (ALDE), rakstiski. – (IT) Mēs, radikālie deputāti, šodien atturējāmies apstiprināt M. Harbour ziņojumu, lai uzsvērtu neizmantotās iespējas nekavējoties veikt saistošus pasākumus invalīdu integrēšanas veicināšanai. Lai arī ir vērojams neliels progress, ir pārāk maz obligāto prasību, kas jāpieprasa no kompetentajām iestādēm un telekomunikāciju pakalpojumu sniedzējiem attiecībā uz invalīdu integrēšanu. Piemēram, nav ņemti vērā kopīgi ar *Luca Coscioni* asociāciju izstrādātie priekšlikumi par visu tādu sabiedrisko pārraižu kā ziņu un informatīvo programmu subtitrēšanu; pakalpojumu sniedzējiem nav pienākuma periodiski informēt invalīdus par īpaši viņiem paredzētiem pakalpojumiem un par viņiem pieejamiem samazinātajiem tarifiem.

Turklāt pastāv arī diezgan lielas neskaidrības par interneta neitralitātes garantijām un lietotāju pamattiesību nodrošināšanu. Interneta tīmeklis arvien vairāk tiek pakļauts militāra stila uzraudzībai un, aizbildinoties ar nepieciešamību pēc drošības, lietotāju brīvības atkal tiek ierobežotas, turpretim, ņemot vērā tīmekļa sistēmiskās filtrēšanas iespējas, lietotāju aizsardzība un garantijas vēl ir jāpārbauda.

Konstantīnos Droustas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Ar jauno priekšlikumu paketi par elektroniskajiem sakariem ES, aizbildinoties ar sabiedrības drošības un tiesību aizsardzības nodrošināšanu, ievieš pasākumus — „filtrēšanas” sistēmas, ar kurām kontrolē un iebiedē gan interneta, gan visu elektronisko sakaru līdzekļu lietotājus. Tai pašā laikā tā nodod visu ES iekšējo telekomunikāciju, interneta, audiovizuālo darbu un to pārraižu, radio un televīzijas pārraižu, kā arī satelītpieslēgumu tirgu stingrākai „neatkarīgu” iestāžu kontrolei par labu monopoluzņēmumiem.

Liberalizējot un unificējot tirgus Eiropas līmenī, Eiropas monopoluzņēmumi gūst peļņu un starptautiskā konkurencē nostiprina savu stāvokli. Vispirms notiks pilnīga liberalizācija un privatizācija valsts līmenī, kam sekos radikāla plašsaziņas līdzekļu pārstrukturēšana un pārmērīga koncentrācija, kapitāla uzkrāšana uz nozarē strādājošo un lietotāju rēķina.

Pastāv divas atšķirīgas infrastruktūras — no vienas puses, ir valdības finansētie sabiedriskie pakalpojumi, no otras puses, mums ir tirdzniecība brīvajā tirgū. Valdība finansē sabiedriskos pakalpojumus no valsts budžeta, un, tā kā tas nav ienesīgi, šie pakalpojumi tālāk tiek pārdoti privātajiem pakalpojumu sniedzējiem.

Tas, ka šos priekšlikumus pieņem gan centriski labējie, gan centriski kreisie spēki, atkārtoti parāda viņu entuziasma pilno atbalstu izvēlei par labu kapitālam. Tas apstiprina, ka ar radikāli atšķirīgu politiku ir jāmaina varas līdzsvars par labu darba ņēmējiem, lai arī viņi gūtu labumu no jaunajām tehnoloģijām.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Pieņemtais ziņojums par universālajiem pakalpojumiem un elektronisko sakaru pakalpojumu lietotāju tiesībām ir vērsts uz patērētāju stāvokļa uzlabošanu elektronisko pakalpojumu tirgū. Universālajiem pakalpojumiem ir jānodrošina patērētāju piekļuve publiskajiem telefona pakalpojumiem par pieņemamu cenu un jāgarantē valsts un starptautiskie starpsavienojumi, kā arī neatliekamās palīdzības zvani.

Šī ziņojuma pieņemšana paplašinās patērētāju tiesības. Patērētājiem būs tiesības mainīt telekomunikāciju pakalpojuma sniedzēju, saglabājot esošo telefona numuru. Turklāt numura pārslēgšana būs jāveic vienas dienas laikā. Tas ir ļoti svarīgi. Maksimālais termiņš, uz kādu telekomunikāciju uzņēmums varēs slēgt līgumu ar abonentu, tiks ierobežots līdz 24 mēnešiem. Tomēr pakalpojuma sniedzējam būtu jāpiedāvā lietotājam iespēja noslēgt līgumu arī uz maksimālo 12 mēnešu termiņu, iekļaujot tajā visu pakalpojumu klāstu un aprīkojumu.

Ir jāpaplašina arī neatliekamās palīdzības dienesta numura 112 pieejamība. Tas ir ārkārtīgi svarīgi krīzes situācijās. Dalībvalstīm ir jānodrošina brīva pieeja publiskajiem telefonu pakalpojumiem gadījumos, ja tīkls

pārstāj darboties katastrofas vai *force majeure* dēļ. Būtu jāuzlabo arī neatliekamās palīdzības dienesta numura 116 darbība bezvēsts pazudušajiem bērniem. Pašreiz šis numurs pēc brīvprātības principa darbojas tikai septiņās ES dalībvalstīs.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), rakstiski. – (PL) Es atzinīgi vērtēju M. Harbour izstrādāto ziņojumu par grozījumiem direktīvās par lietotāju tiesībām elektronisko sakaru tīklos. Tas ir sabalansēts dokuments, kas vērsts uz elektronisko pakalpojumu tirgus stāvokļa ievērojamu uzlabošanu. Bija pareizi izstrādāt kompromisa grozījumus, kurus pieņēma vairākums Parlamenta deputātu. Tas ļāva pieņemt ziņojumu kopumā, neskatoties uz ļoti lielo grozījumu skaitu.

Eiropas Savienības tiesību normas telekomunikāciju jomā tika izstrādātas 20. gadsimta 90. gados. Uzskatu, ka direktīvu grozījumi piedāvā lielisku iespēju piemēroties notiekošajām milzīgajām tehnoloģiskajām pārmaiņām. Tas ir īpaši svarīgi tādēļ, ka esam iecerējuši pievienot universālajiem pakalpojumiem arī mobilos sakarus un platjoslas interneta pieejamību. Licenču turētājiem jābūt pārliecinātiem par savām tiesībām saņemt pilnu informāciju par visiem ierobežojumiem attiecībā uz piekļuvi legālajai programmatūrai. Pakalpojumu sniedzējiem ir jānodrošina tīkla drošība, lietotāju personas datu aizsardzība un jāsamazina tā sauktā surogātpasta pieplūdums.

Uzskatu, ka ir īpaši svarīgi ņemt vērā invalīdu un vecāka gadagājuma cilvēku vajadzības, kuriem nepieciešama atvieglota piekļūšana telekomunikāciju pakalpojumiem. Jācer, ka parādīsies piemēroti jauni tehniski risinājumi iekārtām. Es ticu, ka šādi risinājumi ļaus ievērojami samazināt telekomunikāciju pakalpojumu izmaksas visā Eiropas Savienībā. Pašreiz mums joprojām ir jāmaksā nepamatoti augsta cena par datu pārraidi pāri Eiropas Savienības iekšējām robežām par spīti Šengenas sistēmai.

David Martin (PSE), rakstiski. – *Malcolm Harbour* ziņojums skaidri parāda, ka interneta un telefonu lietotāji pašreiz saņem līdz galam neizstrādātus pakalpojumus. Šajos grūtajos ekonomiskajos apstākļos patērētājiem ir jābūt pārliecinātiem, ka viņi saņem cenai atbilstošu pakalpojumu. Ziņojumā izteiktie priekšlikumi iecerēti, lai klienti būtu labāk informēti un viņu personas dati gan tiešaistē, gan nesaistē būtu lielākā drošībā. Būtisks ir nosacījums, ka lietotāji invalīdi saņems līdzvērtīgu piekļuvi internetam un citiem sakaru pakalpojumiem, jo tas ikvienam cilvēkam nodrošinās labuma ieguvu no šodienas digitālā laikmeta. Es balsoju par ziņojumu.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Šodien notiek apkārpšanas mēģinājums, aizbildinoties ar ekonomiskām interesēm. Pēkšņi telekomunikāciju nodrošināšanas pamatdirektīvā jāiekļauj milzums autortiesību normatīvo aktu. Ir pilnīgi pietiekami, ka ES nosaka, ka pakalpojumu piegādātāju pienākums ir brīdināt klientus par riskiem, ar kādiem viņi saskarsies, ja pārkāps „intelektuālā īpašuma tiesības”, un soda naudām, kas tiek regulētas valsts līmenī. Pēc tam visi varēs vainot vienu otru. Turklāt iepriekšējā ziņojumā lielākie programmatūras izstrādātāji centās likt šķēršļus mazāko konkurentu ceļā.

Internetā var notikt arī likumu pārkāpumi, piemēram, bērnu pornogrāfijas ievietošana, un tad mums ir jārikojas, bet mēs nedrīkstam upurēt datu aizsardzību par labu lielo korporāciju vai starptautisko uzņēmumu ekonomiskajām interesēm. Sākotnējā telekomunikāciju paketes ideja bija ļoti saprātīga, bet tās daudzie grozījumi, no kuriem viens vai divi ir ļoti riskanti, kā tikko padziļināti izskaidroju, ir iemesls, kādēļ atturējos no balsošanas.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Telekomunikāciju tirgus liberalizēšana, kuru ES veic jau 10 gadus, ir guvusi neapšaubamus panākumus.

Elektronisko sakaru tīklu un pakalpojumu tiesiskā regulējuma reforma ir daļa no Komisijas globālās stratēģijas attiecībā uz iekšējo tirgu, un ir būtiska, lai sasniegtu Lisabonas stratēģijas mērķus, jo makroekonomiskā aspektā telekomunikācijas veicina citu nozaru efektīvāku darbību.

Es novērtēju ziņojuma autora darbu pie šo saskaņoto un efektīvo pasākumu kopuma, kas atspoguļo gan ES mērķus, gan lielākās Eiropas Parlamenta deputātu daļas viedokļus par tik svarīgiem jautājumiem kā izglītības, pētniecības un inovāciju sasaistes attīstība un nostiprināšana un it īpaši par tādas Eiropas informācijas sabiedrības izveidi, kas būtu saradusi ar globālo ekonomiku un spētu veicināt ekonomisko izaugsmi, radot darba vietas un nodrošinot labākus pakalpojumus, un tādējādi uzlabot Eiropas pilsoņu dzīves kvalitāti kopumā.

Pozitīvais balsojums par tādiem būtiskiem aspektiem kā lietotāju tiesību noskaidrošana un paplašināšana, personas datu stingrāka aizsardzība, Eiropas Telekomunikāciju regulatoru organizācijas (BERT) izveide un labāka radiofrekvenču spektra pārvaldīšana parāda PPE-DE rūpes sabalansēt Eiropas pilsoņu pamattiesības būt integrētiem informācijas sabiedrībā un radīt labvēlīgu struktūru inovācijām un ekonomiskajai attīstībai.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Manu balsojumu pret telekomunikāciju paketi (*M. Harbour* ziņojumu) noteica nepilnības direktīvā, kuras varētu būt par iemeslu tam, ka, iespējams, tiktu pārkāpti mūsu pamatbrīvību respektēšanas principi. Dalībvalstis ļauj pakalpojumu sniedzējiem izsekot atsevišķu cilvēku darbības internetā. Es ceru, ka, ieviešot šos jaunus noteikumus, dalībvalstis nemēģinās filtrēt interneta saturu. Šim uzdevumam vajadzētu būt tikai un vienīgi policijas kompetencē.

Es saprotu, ka ir jārisina īpašuma tiesību pārkāpšana internetā, bet tam nevajadzētu aizskart atsevišķa interneta lietotāja tiesību brīvību. Mēs nekādā gadījumā nedrīkstam radīt apstākļus, kurā mēs esam kā pastnieki, kuri atver vēstules, lai pārliecinātos, vai to saturs patiešām ir likumīgs.

Grozījumi, ar kuriem Zaļie mēģināja uzlabot šo tekstu, tika noraidīti, tādēļ es vairs nevaru atbalstīt šo priekšlikumu.

Es labprāt būtu balsojis par daudzajiem patērētāju ieguvumiem, bet uzskatu, ka ir nepieņemami atbildību par interneta saturu uzlikt interneta pakalpojumu sniedzējiem. Tas arī nebija šī tiesību akta mērķis.

– Ziņojums: Caroline Lucas (A6-0313/2008)

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Nelegālā mežizstrāde un atmežošana rada nopietnu kaitējumu videi, un pastāv kopīga vienošanās, ka jutīgo tropisko mežu izciršana ir jāsamazina. Tādēļ *Junilistan* partija atzinīgi vērtē uzskatu, ka atsevišķām valstīm ir jāizveido rīcības kodeksi attiecībā uz tropu kokmateriālu importu. Mēs arī pozitīvi vērtējam iniciatīvas attiecībā uz sertificēšanu, piemēram, Mežu uzraudzības padomē (FSC), kas patērētājiem ļautu pieņemt apzinātus un uz faktiem pamatotus lēmumus par kokmateriālu vai to produktu iepirkšanu.

Diemžēl šī ziņojuma spilgtākā iezīme ir nepārprotamā vēlme piešķirt privilēģijas Eiropas Parlamentam attiecībā uz mežsaimniecības jautājumiem kopumā.

Junilistan pauž stingru viedokli, ka kopēja mežsaimniecības politika ES nav vēlama. Par jautājumiem, kas attiecas vai ir saistīti ar katras dalībvalsts mežsaimniecības politiku, jāatbild attiecīgajai dalībvalstij. Ņemot vērā šos apsvērumus, *Junilistan* ir izvēlējusies balsot pret ziņojumu.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Es atbalstu savas kolēģes *C. Lucas* ziņojumu par 2006. gada Starptautisko tropu kokmateriālu nolīgumu (*ITTA*). Katru gadu iet bojā miljoniem hektāru tropisko mežu, kā dēļ vairs netiek piesaistīts oglekļa dioksīds, kas atstāj graujošu ietekmi uz planētu. Nākotnē ES ir jākļūst par vadošo spēku destruktīvu un nevajadzīgu darbību samazināšanā līdz minimumam.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju *C. Lucas* ziņojumu par 2006. gada Starptautisko tropu kokmateriālu nolīgumu. Nopietna pieeja vides saglabāšanai prasa efektīvu apspriežu, starptautiskās sadarbības un politikas izstrādes sistēmu attiecībā uz pasaules kokmateriālu ekonomiju. ES ir jāatbalsta degradētās mežu zemes saglabāšana un mežu atjaunošana. Uzskatu, ka šis ziņojums palīdz ES atrast īsto ceļu, lai sasniegtu ilgtspējīgu kokmateriālu ekonomiju, un es balsoju par to.

Véronique Mathieu (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Vairāk nekā 20 gadus pēc pirmā Starptautisko tropu kokmateriālu nolīguma noslēgšanas mums ir jāatzīst, ka pārmērīga izmantošana un nelegāla mežizstrāde joprojām ir problēma.

Tādēļ mums ir pienākums pārskatīt nolīgumu, lai labāk atspoguļotu šos jaunus mērķus.

Tagad tas ir noticis fakts — Starptautisko tropu kokmateriālu nolīgums 2006, kuru Komisija apsprieda Apvienoto Nāciju Organizācijas Tirdzniecības un attīstības konferencē (*UNCTAD*), atspoguļo jaunus uzskatus par stabilu un likumīgu mežu masīvu izmantošanu. Es atzinīgi vērtēju šo mērķu iekļaušanu ziņojumā.

Tomēr izmaksas, kas neizbēgami rastos saistībā ar šo jauno noteikumu ieviešanu, nevajadzētu uzspiest attiecīgo valstu ražotājiem. Starptautiskajai sabiedrībai ir jāizveido piemērota finanšu kompensāciju shēma.

ES arī vēlētos, lai Komisija iet vēl tālāk un izstrādā visaptverošu tiesību aktu, kas nodrošinātu tikai to kokmateriālu un to produktu nonākšanu Eiropas tirgū, kas iegūti no mežiem, kuri tiek pārvaldīti ilgtspējīgas attīstības interesēs un kuri tiek izmantoti likumīgi.

Šis ir vienīgais veids, kā mudināt ražotājus darboties likumīgi un cienīt vidi, tādējādi veicinot tropisko mežu drošu un stabilu izmantošanu pasaulē.

– Rezolūcijas priekšlikums: 2006. gada Starptautiskais tropu kokmateriālu nolīgums (B6-0422/2008)

Sylwester Chruszcz (NI), rakstiski. – (PL) Šodien es atbalstīju rezolūciju par 2006. gada Starptautisko tropu kokmateriālu nolīgumu (ITTA). Es atbalstīju, jo ticu, ka darbība starptautiska mēroga atbalsta pasākumos, kas ir vērsti uz reģionālās vai visas pasaules vides problēmu risināšanu, būtībā ir viena no Eiropas Savienības lietderīgākajām darbības jomām. Es ticu, ka mēs visi apzināties vajadzību nodrošināt tropisko mežu aizsardzību un ilgtspējīgu pārvaldīšanu, kā arī nodrošināt šo mežu izpostīto apgabalu atjaunošanu.

– Rezolūcijas priekšlikums: Eiropas Parlamenta prioritātes Komisijas likumdošanas un darba programmā 2009. gadam (RC B6-0420/2008)

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), rakstiski. – Es un mani britu Konservatīvās partijas kolēģi pilnībā atbalstām daudzus jautājumus, kas ir ietverti šajā rezolūcijā. Mēs izsakām viennozīmīgu atbalstu aicinājumiem samazināt administratīvo slogu, ievērot Lisabonas līgumu attiecībā uz izaugsmi un nodarbinātību, atbalstīt mazos un vidējos uzņēmumus, turpmāk pabeigt vienota tirgus izveidi, palielināt patērētāju tiesības; mēs aicinām uz turpmāku rīcību saistībā ar klimata pārmaiņām, uz starpvalstu iniciatīvām attiecībā uz veselības aprūpi un attiecību veicināšanu ar ASV.

Tomēr mēs nevaram atbalstīt Lisabonas līguma ratificēšanas tekstu, aicinājumu par kopēju imigrācijas politiku, par kopīgu patvēruma politiku vai par Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidi.

Sylwester Chruszcz (NI), rakstiski. – (PL) Šodien es balsoju pret Eiropas Parlamenta rezolūciju par Eiropas Komisijas likumdošanas un darba programmu 2009. gadam. Komisijas ambiciozie plāni paredz dalībvalstīm nākamajā gadā uzspiest turpmāku nevajadzīgu saskaņošanu un nevajadzīgas direktīvas. Es arī vēlētos izteikt asu protestu pret Īrijai un citām dalībvalstīm izdarīto spiedienu attiecībā uz Lisabonas līguma ratificēšanas procesa turpināšanu, kā tas ir minēts prioritāšu pirmajā punktā. Iepriekš minētais līgums Īrijas referendumā tika noraidīts.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Zīmīgi, ka Eiropas Parlaments nav spējis pieņemt nevienu rezolūciju par Eiropas Komisijas programmas prioritātēm. Acīmredzot tuvojas Eiropas Parlamenta vēlēšanas, kas ietekmē deputātu lēmumus, it īpaši to deputātu lēmumus, kuri vēlas noklusēt savu rīcību vai slēpt, ka viņi ir bijuši atbildīgi par politiku, kas pasliktināja sociālo situāciju, palielināja bezdarbu, nedrošas un slikti apmaksātas darbvietas, veicināja finanšu, pārtikas un enerģētikas krīzi — kas it īpaši ietekmēja ekonomiski vājākās valstis un mazaizsargātākos sabiedrības slāņus — un veicināja starptautisko attiecību militarizāciju ar visiem no tās izrietošajiem draudiem pasaules mieram.

Tomēr tajā pašā laikā viņi nevēlas apturēt šo politiku, kas pie tā novedusi. Viņi atzīst par labāku, ka Eiropas Komisija turpina strādāt ar tiem pašiem instrumentiem un īsteno to pašu politiku, kas ir novedusi pie šīs situācijas, reizēm vienīgi kaut ko politiski nevainīgi pielabojot vai dodot zaļo gaismu, lai atstātu labu iespaidu.

Tādēļ mēs pieprasām rezolūcijā iekļaut mūsu grupas priekšlikumus, starp tiem arī Stabilitātes pakta atsaukšanu, privatizācijas un liberalizācijas izbeigšanu, prioritātes noteikšanu tiesībām uz darbu, nabadzības izskaušanu un sociālo taisnīgumu.

Ona Juknevičienė (ALDE), rakstiski. – (LT) Es balsoju par rezolūciju par Komisijas likumdošanas un darba programmu 2009. gadam un izsaku nožēlu, ka tā netika pieņemta. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai Komisija iesniegtu tādu paziņojumu, kurā novērtēta dalībvalstīs īstenotā direktīva un regula par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu dalībvalstīs.

Kad kā „ēnu referente” gatavoju dokumentu, es norādīju, ka šie dokumenti ir ārkārtīgi svarīgi ikvienam ES pilsonim. Tie izvirza prasības un risina cilvēku ikdienas problēmas. Dokumenta mērķis nav unificēt sociālās nodrošināšanas sistēmas. Tas ievieš kārtību, kas dalībvalstīs ļauj pastāvēt dažādām sociālās nodrošināšanas sistēmām. Tajā pašā laikā tas pasargā cilvēkus, lai viņi šo atšķirību dēļ nebūtu zaudētāji sociālās nodrošināšanas jomā. Katra ES pilsoņa ikdienas labklājība ir atkarīga no šī dokumenta ieviešanas.

Diemžēl Komisijai netiks uzticēta atbildība izvērtēt, kas ir sasniegts dalībvalstīs attiecībā uz Eiropas energotīklu izveidošanu, cik ilgā laikā varētu kopēju enerģētikas tirgu vai panākt nodrošinātu energoapgādi Eiropas Savienībā. Šie jautājumi ir ārkārtīgi svarīgi Lietuvai, Latvijai un Igaunijai, tādēļ ES iestādēm un pirmām kārtām Komisijai jāveic konkrēti pasākumi, lai šīs dalībvalstis vairs nebūtu izolētas no pasaules enerģētikas tirgiem un lai tiktu mazināta to atkarība no Krievijas, kura ir vienīgā gāzes un elektroenerģijas piegādātāja šīm valstīm.

Zita Plešinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Es balsoju pret rezolūciju par Komisijas likumdošanas programmu 2009. gadam, jo ar to tika aizstāts grozījumu projekts, kurā bija pieprasīts jauns tiesību akts sociālajā jomā.

Tā kā sociālā joma gandrīz pilnībā ir tikai pašu dalībvalstu kompetencē, mūsu grupa noraidīja grozījumus direktīvā par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu, obligātās prasības attiecībā uz atsevišķu darbinieku netaisnīgu atlaišanu, tādu darbinieku aizsardzību, ar kuriem ir noslēgti nestandarta darba līgumi, kā arī darba apstākļu uzlabošanu un negadījumu samazināšanu darba vietās.

Katrā dalībvalstī ir atšķirīga tiesiskā aizsardzība pret diskrimināciju, it īpaši attiecībā uz reproduktīvajām tiesībām, tradicionālo ģimeni, izglītību un reliģiju. Tādēļ mūsu politiskā grupa uzskata par nepieciešamu šajā jautājumā saglabāt subsidiaritātes principu, sakarā ar ko katra dalībvalsts ir tiesīga piemērot šos principus saskaņā ar savām nacionālajām tradīcijām un paražām.

Arī jautājums par Turcijas uzņemšanu ES ir jutīgs jautājums mūsu politiskajā grupā, kurā daudzi dalībnieki pārstāv Vācijas un Francijas konservatīvos uzskatus.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) 2009. gadā Komisijas darbības noteiks Eiropas vēlēšanu grafiks, līdz ar to būs mazākas darbības iespējas, it īpaši vienai no iestādēm. Tomēr šie apstākļi mūs neattur no reāla darbības plāna izstrādes. Pasaule pieprasa pārskatīt paradigmas un pieņemt viedokli, ka realitāte lielā mērā ir aizsteigusies priekšā daudzajām teorētiskajām debatēm par ekonomiskajiem un sociālajiem modeļiem, kā arī par daudzajiem pretstatiem starptautiskajās attiecībās (attiecībā gan uz fizisku spēku, gan spēka pozīcijām ekonomikā vai attiecībām starp komerciālajiem spēkiem). Mēs vēlamies, lai Komisija reaģē uz šo jauno realitāti ar tālredzīgu un elastīgu nostāju, kas ir pielāgojama īstenošanas procesā. Tajā pašā laikā mēs vēlamies tādu darba kārtību 2009. gadam, kas katras dalībvalsts balsotājiem ļautu pārliecināties par ES politikas nozīmi un atbalstu mūsu tautsaimniecībām un sabiedrībām. Šai pārliecībai, kas drīzāk radīsies no mūsu politikas kvalitātes nekā no saziņas, ir jābūt mūsu un arī Eiropas Komisijas darbības pamatā. Diemžēl balsošanai piedāvātā rezolūcija neatspoguļoja šo pieeju, tādēļ es balsoju pret to.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Ir jāturpina veicināt bērnu tiesību aizsardzību. Joprojām tiek darīts pārāk maz, lai izskaustu bērnu nabadzību visā ES. Katrs piektais bērns ES dzīvo uz nabadzības robežas — tas ir pārāk augsts rādītājs. Esmu priecīga, ka Parlaments ir noraidījis Komisijas 2009. gada darba programmu. Mums ir jā dara vairāk, lai veicinātu apmierinošu darbu nabadzības izskaušanā ES valstīs.

– Rezolūcijas priekšlikums: ES-Indijas augstākā līmeņa sanāksmes sagatavošana (RC B6-0426/2008)

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par Eiropas Parlamenta kopīgo rezolūciju, kas tiek gatavota ES-Indijas augstākā līmeņa sanāksmei, jo uzskatu, ka ir būtiski pielāgot mūsu 2004. gadā pieņemto stratēģisko partnerību ar Indiju jaunajām problēmām, ar kurām saskaras ES un Indija — pārtikas krīzi, enerģētikas krīzi un klimata pārmaiņām.

Es izcelšu to rezolūcijas vietu, kurā Indiju mudina turpināt darbu, lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus, it īpaši dzimumu līdztiesības jomā. Svarīgi, ka rezolūcija Indijai atgādina arī par ES vērtībām, aicinot Indijas valdību atcelt nāvessodu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Papildus daudziem citiem jautājumiem, kurus aplūko mūsu augsti vērtētā rezolūcija, mēs uzskatām, ka ir būtiski uzsvērt mūsu nešaubīgo atbalstu patiesas un efektīvas sadarbības un draudzības padziļināšanai starp ES un Indiju. Tā prasa izveidot attiecības, kas atsaucas uz katras tautas vajadzībām, kas ir savstarpēji izdevīgas un veicina abpusēju attīstību, tajā pašā laikā cienot neiejaukšanās principu un valstisko neatkarību.

Tomēr, pamatojoties uz šiem principiem un pieņēmumiem, mēs nepārprotami nevaram piekrist daudziem šīs rezolūcijas priekšlikumiem, it īpaši „brīvās tirdzniecības” nolīguma secinājumam, kurā papildus citiem aspektiem ietverta arī „vienošanās par pakalpojumiem”, „konkurenci”, „publisko iepirkumu” un „nepārtrauktu ierobežojumu atcelšanu ārvalstu tiešo ieguldījumu jomā” starp ES un Indiju.

Šis priekšlikums (un mērķis) tiecas atsaukties uz lielāko ekonomisko un finanšu grupu paplašināšanās vēlmēm, kurās dominē nepieciešamība palielināt kapitāla uzkrāšanu un centralizēšanu — tomēr šīm grupām netika piešķirts oficiāls statuss Pasaules Tirdzniecības organizācijas sarunās par pasaules tirdzniecības liberalizāciju. Šis mērķis ir pretrunā darbaļaužu un iedzīvotāju vajadzībām Indijā un dažādās ES valstīs.

Carl Lang (NI), rakstiski. – (FR) Mums ir jāattīsta attiecības ar Indiju, kura ar vairāk nekā vienu miljardu iedzīvotāju un plaukstošu ekonomiku nodrošina līdzsvaru ar musulmaņu pasaules un Ķīnas radīto ietekmi. Tomēr iesniegtais rezolūcijas priekšlikums, kurš atspoguļo *Sarkozy* kunga un Komisijas viedokli, ir pretrunā

Eiropas tautu interesēm. Priekšlikuma aicinājums uz „visaptverošu brīvās tirdzniecības līgumu” sagraus mūsu tautsaimniecības un sociālās sistēmas, kuras spiestas konkurēt ar valstīm, kas iesaistījušās sociālajā dempingā. Turklāt Indijas prasība pēc vietas Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomē ir viens no priekšlikumiem, kā reformēt Apvienoto Nāciju Organizāciju, kura mērķis ir arī atņemt Francijai un Apvienotajai Karalistei pastāvīgā locekļa statusu Drošības padomē, atdodot to Briselei.

Turklāt nosaukt Indiju par „relīģiju plurālisma paraugu” ir apvainojums kristiešiem, kas tika noslepkavoti Orisā.

Indija aizstāv savas nacionālās intereses un gadsimtiem senās vērtības. Mūsu dalībvalstīm ir jārikojas tāpat, ja vēlamies panākt līdzsvarotas attiecības ar Indiju. To var izdarīt tikai atšķirīgā Eiropā — neatkarīgu valstu Eiropā, kurā valda stabils kristiešu un grieķu-romāņu civilizācijas vērtības.

Mairead McGuinness (PPE-DE), rakstiski. – Kā ES-Indijas delegācijas dalībniece es atbalstu kopīgo priekšlikumu rezolūcijai par 2008. gada ES-Indijas augstākā līmeņa sanākumi.

Priekšlikums skar jautājumu par nespēju panākt vienošanos Pasaules Tirdzniecības organizācijā un izsaka vēlmi atjaunot pūliņus, lai šādu vienošanos panāktu.

Tomēr šis priekšlikums neatspoguļo būtiskāko klupšanas akmeni šādas vienošanās panākšanai — ASV un Indijas nespēju panākt vienošanos attiecībā uz īpašiem drošības pasākumiem, lai nepieļautu produktu dempingu Indijas tirgū, kas kaitētu lielajam skaitam lauku iedzīvotāju un zemkopju Indijā. Ja šāda mehānisma nav, tiek apdraudēta Indijas zemkopju pastāvēšana. Šis svarīgais jautājums par pārtikas nozares aizsardzību netika pienācīgi izskatīts Pasaules Tirdzniecības Organizācijā, un tieši tādēļ, iespējams, sarunas netika pabeigtas. Jebkurām jaunām sarunām jānodrošina, ka dalībnieku intereses attiecībā uz pārtikas nozares aizsardzību tiks pienācīgi izskatītas. Importa pieplūdums var atstāt ļoti negatīvu un pat dramatisku iespaidu uz vietējo pārtikas ražošanu, un jaunattīstības valstīs ar nozīmīgu lauksaimniecības bāzi importa pieplūdums lielā mērā kaitētu pūliņiem attīstīt vietējo lauksaimniecību un pārtikas ražošanu.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Dažkārt ir jāatceras, ka no demogrāfiskā viedokļa Indija ir pasaules lielākā demokrātiskā valsts. Šis fakts, kā arī Indijas ekonomikas dzīvotspēja un tās pieaugošā nozīme starptautiskajās attiecībās — galvenokārt tās tuvākajā apkaimē — liek pārdomāt arī mūsu attiecības ar šo svarīgo partneri. Tā būtu kļūda ignorēt nepilnības Indijas demokrātijā, tās ekonomiskajā struktūrā vai tās sabiedriskajā organizācijā, tādēļ šie aspekti būtu pirmie, par kuriem vajadzētu domāt attiecībās ar šo valsti. Tomēr šie jautājumi būtu jāpaplašina, it īpaši atbilstīgi jaunajai realitātei un apstākļiem. Politisko saišu pastiprināšana un tuvošanās šim milzim ir jāuzskata par stratēģiski svarīgu. Tieši tāpat mums ir jābūt gataviem palielināt Indijas nozīmi citu valstu vidū, it īpaši attiecībā uz iestāžu struktūru un sistēmu. Eiropa ļoti piesardzīgi uztver bieži izteikto apgalvojumu, ka 21. gadsimts būs Klusā okeāna reģiona valstu gadsimts, un uzskata, ka pie šīm valstīm jāpieskaita arī Indija un ka attiecīgi jāpiemēro mūsu stratēģijas.

12. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēde tika pārtraukta plkst. 13.45 un atsākta plkst. 15.00)

SĒDI VADA: M. ROURE

Priekšsēdētāja vietniece

13. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

14. Stāvoklis pasaules finanšu sistēmā un tā ietekme uz Eiropas ekonomiku (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir Padomes un Komisijas ziņojumi par stāvokli pasaules finanšu sistēmā un tā ietekmi uz Eiropas ekonomiku.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, mēs piedzīvojam ēras beigas. Nākamie pāris gadi izmainīs to finanšu pasaules tēlu, kādu mēs to pazīstam. Mums ir jātiek galā ne tikai ar krīzi ASV, bet arī ar krīzi, kura ietekmē starptautisko finanšu sistēmu un no kuras nav izvairījies neviens pasaules reģions.

Jau vairākus gadus tiek kritizēts pieaugošais līdzsvara trūkums finanšu sektorā: daudzu dalībnieku nepamatota pakļaušana riskiem, finanšu uzraugu relatīvā nespēja izsekot straujajai aizvien sarežģītāku finanšu produktu ienākšanai un, kā Komisija nešaubīgi pieminēs, dažu dalībnieku pārāk izteiktā alkatība. Tagad mēs redzam rezultātus. ASV finanšu sektorā valda trauksme, un ASV varas iestādes ir bijušas spiestas arvien vairāk un vairāk iejaukties, lai novērstu visaptverošu krīzi. Eiropa un pārējā pasaule piedzīvo tādu krīzes ietekmi, kāda nav bijusi kopš 19. gadsimta 30. gadiem.

Francijas prezidentūra ir pārliecināta, ka dažu pēdējo dienu notikumi vēl jo vairāk pierāda, ka ekonomikas un finanšu jomā ir nepieciešama stipra un vienota Eiropa. Vispirms mums nekavējoties jāsniedz atbilde jautājumā par finanšu sagrāvi. Ekonomikas un monetārās savienības politiku īsteno spēcīga centrālā banka — Eiropas Centrālā Banka, kas sadarbībā ar citām galvenajām bankām ir spējusi pienācīgi, apņēmīgi un efektīvi iejaukties brīžos, kad spriedze ir sasniegusi kulmināciju. Tā ir ievērojama vērtība šajos nestabilajos laikos, un mums būtu jānovērtē Eiropas Centrālās Bankas rīcība, kad tā ir gatava iesaistīties jebkurā situācijā.

Saskaroties ar pēdējo dienu notikumiem, regulatīvās iestādes lielākajā daļā dalībvalstu, tāpat kā ASV iestādes, ir nolēmušas pagaidām aizliegt spekulācijas ar aizņemtiem vērtspapīriem. Tie ir ārkārtas pasākumi, bet tie ir apsveicami, jo var nomierināt spriedzi tirgos.

Pašreiz mēs neparedzam tāda veida iniciatīvu, par kādu tikko ir paziņojušas ASV federālās iestādes attiecībā uz finanšu dalībnieku īpašumā esošo „toksisko aktīvu” plašu izpirkšanu, un *J. Almunia* bija taisnība šajā jautājumā.

Eiropas Savienības finanšu sistēma kopumā joprojām ir spēcīga, tādēļ šāda veida pasākumu piemērošana nav nepieciešama, bet mums ir jāsiglabā modrība, un neko nedrīkst atstāt nepārdomātu kādas ideoloģijas vārdā. Realitātes apziņa un pragmatisms šodien ir vissvarīgākie. Ja nepieciešams, mums būs jānovērš iespējamie sistēmiskie riski ar tiem līdzekļiem, kas ir mūsu rīcībā.

Centrālo banku un regulatīvo iestāžu ārkārtas iejaukšanās ir ļoti svarīga, jo visi eksperti atzīst, ka paši nespēj atrisināt šo krīzi. Eiropiešiem ir jāapzinās sava atbildība un jāiejaucas arī citās jomās, kur tas nepieciešams.

Mums ir jāreaģē uz ekonomisko lejupslīdi. Tā bija eiropiešu kopīga vienošanās, kuru pieņēma ekonomikas un finanšu ministri neoficiālā Padomes apspriedē Nicā. Ministri kopā ar Komisiju un Eiropas Centrālās Bankas prezidentu nolēma automātiskajiem stabilizatoriem ļaut brīvi darboties attiecībā uz budžeta jautājumiem tajās dalībvalstīs, kurās ir manevrēšanas iespējas.

Viņi apstiprināja arī finanšu plānu Eiropas mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, nosakot, ka Eiropas Investīciju bankai no šī brīža līdz 2011. gadam ir jānodrošina EUR 30 miljardi, kuri nozarei sniegs nozīmīgu atbalstu, jo, lai cik paradoksāli tas nebūtu, kaut arī finanšu krīze Eiropā ir mazāk izteikta nekā ASV, reālajai ekonomikai tā draud ar ne mazākiem riskiem. Lai nodrošinātu stabilu finanšu sistēmu un dzīvotspējīgu banku darbību, var pieprasīt ierobežot vai paaugstināt maksu par aizņēmumiem atkarībā no nepieciešamības, it īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Attiecībā uz pēdējo tika izvirzīta tieša prasība.

Mums ir jāveic arī finanšu sistēmas reforma atbilstīgi divām galvenajām pamatnostādņēm: pirmā ir ātri tiesiski un regulatīvi pasākumi, lai atjaunotu finanšu sistēmas pārredzamību un prasītu atbildību no finanšu dalībniekiem. Ņemot to vērā, 2008. gada 13. septembrī ministri apliecināja savu apņēmību paātrināt 2007. gadā pieņemto pamatnostādņu īstenošanu, lai reaģētu uz finanšu krīzes pirmajiem signāliem. Šīs pamatnostādnes nosaka četrus galvenos pasākumus, lai reaģētu uz finanšu satricinājumiem: pārredzamību, stingrākus noteikumus, aktīvu novērtēšanu un tirgu, tai skaitā arī kredītreitingu aģentūru, darbību.

Tagad ir laiks pievērsties kredītreitingu aģentūru uzraudzībai, banku uzraudzības pārskatīšanai un grāmatvedības standartu piemērošanai, kas finanšu jomā līdz šim neapšaubāmi notika cikliski. Šī ir Francijas prezidentūras prioritāte, un mēs to apspriedīsim nākamajā Eiropadomes sēdē. Komisārs to apstiprinās, bet es domāju, ka Komisija jau tuvākajā laikā ierosinās grozīt kopš 2006. gada spēkā esošo direktīvu prasības attiecībā uz pašu kapitālu.

Šis ir viens no pasākumiem, kurš tiek izstrādāts, lai dažādās jomās mazinātu finanšu satricinājumus, un kurš, protams, ietver arī Finanšu stabilitātes forumā nesen izstrādātos ieteikumus. Es zinu, ka Komisija būs gatava iesniegt šos priekšlikumus jau ļoti drīz, un mēs ceram, ka par šiem steidzamajiem priekšlikumiem Parlaments ar Padomi vienosies pirmajā lasījumā vēl pirms pašreizējā termiņa beigām.

Pēc dažām nedēļām mēs ceram saņemt arī Komisijas priekšlikumu par kredītaģentūrām. To pieprasīja Finanšu ministru padome 2008. gada jūlijā, un es ceru, ka Parlaments palīdzēs panākt vienošanos par šo ambiciozo priekšlikumu pēc iespējas ātrāk.

Tāpat es ar prieku atzīmēju, ka ir nolemts izveidot darba grupu, lai izpētītu, kā banku un apdrošināšanas kompāniju uzraudzības iestādes ņem vērā notikumu ciklisko raksturu, it īpaši attiecībā uz kapitālu. Pēc tam vajadzētu veikt konkrētus pasākumus.

Šis ir finanšu nozares reformas nozīmīgas komponentes, un ļoti iespējams, ka tām sekos citas iniciatīvas, kad turpināsies Eiropas finanšu krīzes analīze. Parlamentam ir pilnībā jāiesaistās šajā izpētē, un prezidentūra ar lielu interesi atzīmē šīs iestādes ieguldījumu. It īpaši es domāju par nodrošinājuma fondiem, kurus daži eksperti uzskata par krīzes nākamajiem upuriem. Kā jau iepriekš minēju, es domāju arī par grāmatvedības standartiem un algām finanšu nozarē, jo saistībā ar šo jautājumu jārikojas nekavējoties.

Izteikumi, kurus esmu dzirdējis no dažiem Eiropas valstu vadītājiem par to, ka mums ir jāturpina neiejaucšanās politika un ka situācijas noregulēšana nav nepieciešama, ir kļūdaini. Tā ir vairāk nekā kļūda — tas ir uzbrukums finanšu sistēmas stabilitātei, tas ir apzināts uzbrukums. Būšu tiešs savos izteikumos — ja mums jāapsver nodrošinājuma fondu regulēšana, tad Eiropas Savienībai tas ir jādara. Mums ir jādomā par risku pārredzamību, regulatoru uzraudzības pilnvarām un algām šāda veida iestādēs.

Otra pamatnostādne ir finanšu uzraudzības pastiprināšana. Finanšu ministri apsveica Eiropas regulatoru komitejas vienošanos līdz 2012. gadam saskaņot prasības par datiem, kurus Eiropas bankas iesniedz uzraudzības iestādēm. Tie ir pirmie nozīmīgie rezultāti, bet ir jāseko turpinājumam, un ministri ir vienojušies turpināt uzlabot finanšu dalībnieku kontroli un uzraudzību. Prezidentūra ir gatava strādāt kopā ar Parlamentu un Komisiju, lai nostiprinātu uzraudzības un konsultatīvās kontroles apvienošanu tajās grupās, kuras aizvien vairāk raksturo pārrobežu darbība. Eiropas Savienībai ir nepieciešama efektīvāka un integrētāka uzraudzības sistēma, lai pēc iespējas labāk novērstu finanšu krīzes.

Dāmas un kungi, Francija ir Eiropas Savienības Padomes prezidējošā valsts lielu satricinājumu brīdī. Šajos sarežģītajos apstākļos mēs pilnībā apzināties savu atbildību. Ir pienācis laiks pieņemt svarīgus lēmumus par mūsu finanšu sistēmas organizāciju, tās vietu Eiropas ekonomikā un tās uzdevumu — joprojām būt par uzņēmējdarbības un iedzīvotāju finansētāju.

Eiropas Savienība šo pēdējo mēnešu laikā nav sēdējusi bezdarbībā, tādēļ prezidentūra var atskatīties uz Komisijas paveikto šajā jomā, kā arī uz vairāku ekspertu, starp tiem arī *Ricol* kunga Francijā, veikumu

Oktobra Eiropadome piedāvā iespēju noteikt stingras pamatnostādnes Eiropas līmenī — tas ir mūsu mērķis. Ir skaidrs, ka Eiropai nav jārikojas vienai pašai. Tai ir jābūt proaktīvai un jāveicina vēl nebijusi starptautiskā sadarbība, kā to minēja prezidents *Sarkozy* savā vakardienas uzrunā Apvienoto Nāciju Organizācijā. Mēs arī piedāvājam līdz gada beigām sarīkot starptautisku sanākumi, iesaistot G8 valstis un to finanšu uzraudzības iestādes. Mūsu mērķis ir palīdzēt radīt pirmos pamatprincipus un jaunus kopīgus starptautiskos noteikumus starptautiskās finanšu sistēmas rūpīgai pārbaudei.

Ar šādas iniciatīvas palīdzību Eiropas Savienība parāda, cik lielu nozīmi tā piešķir jaunai, sabalansētai pasaules pārvaldei. Eiropas un starptautiskā reakcija ir jāplāno gan īstermiņā, gan vidējā termiņā, gan ilgtermiņā. Īstermiņā mums ir nepieciešami ārkārtas pasākumi, vidējā termiņā ir nepieciešama mūsu tiesību aktu pārskatīšana, savukārt ilgtermiņā ir nepieciešama mūsu ekonomikas modeļa nozīmes visaptveroša izpēte attiecībā uz izaugsmi un nodarbinātību, kā arī strukturālo reformu turpināšana, kas joprojām ir būtisks uzdevums.

Tas arī viss, par ko vēlējos jūs šodien informēt.

Joaquín Almunia, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, notikumi, kurus finanšu tirgos esam pieredzējuši pēdējā gada laikā un it īpaši pēdējo dienu laikā, tālu pārsniedz visu, ko esam piedzīvojuši mūsu dzīves laikā. Daudzi tic — un es sliecos tam piekrist — ka tie būs iemesls svarīgām pārmaiņām starptautiskās finanšu sistēmas darbībā.

Kopš krīzes sākuma 2007. gada augustā atklātībā paziņotie zaudējumi pārsniedz USD 500 miljardus — summu, kas ir ekvivalenta tādas valsts IKP kā, piemēram, Zviedrija. Un diemžēl tiek uzskatīts, ka galīgie aprēķini būs vēl lielāki.

Deklarēto zaudējumu pieaugums ASV pēdējo nedēļu laikā un tam sekojošais investoru uzticības kritums ir novedis vairākas lielās finanšu iestādes uz sabrukuma robežas. Kad vienas šādas iestādes sabrukums nozīmēja sistēmisku risku jeb, citiem vārdiem sakot, visas finanšu sistēmas pakļaušanu riskam, tika pieprasītas ārkārtas glābšanas operācijas.

Dažas no šīm glābšanas operācijām bija valsts intervence, piemēram, tās, kuras veica ASV Finanšu departaments un Federālās rezerves, lai glābtu no maksātnespējas pasaules lielāko apdrošināšanas kompāniju AIG vai hipotekāros kredītētājus *Fannie Mae* un *Freddie Mac*, kuri kopā apdrošina pusi no visiem hipotēku priekšmetiem ASV.

Savukārt citas glābšanas operācijas bija saistītas ar privātu uzņēmumu pārņemšanu, piemēram, *Bank of America* nopirka investīciju banku *Merrill Lynch*.

Citiem, piemēram, investīciju bankieriem *Lehman Brothers* vai gandrīz diviem dučiem ASV reģionālo banku, bankrots bija vienīgā iespēja. Īsi sakot, mēs esam pieredzējuši ārkārtējas ASV banku nozares pārvērtības.

Tātad mēs esam sasnieguši punktu, kurā ASV finanšu sistēma saskaras ar būtisku uzticamības problēmu. Šajā situācijā saskaņā ar ASV varas iestāžu viedokli ar daudzām sanācijām vairs nepietiek — ir nepieciešams sistēmisks risinājums.

Īstermiņā mums visiem ir vajadzīgs risinājums, kas atjaunos uzticēšanos un stabilizēs tirgus.

Pagājušajā nedēļā sekretāra *Paulson* publiskotais ASV plāns ir laba iniciatīva. Īsi sakot, ASV Finanšu departamenta sekretārs ierosina izveidot federālo fondu, lai no banku bilancēm izņemtu nelikvidos aktīvus — tos nekustamajam īpašumam piesaistītos vērtspapīrus, kas ir pamatā problēmām, ar kurām saskaramies. Šo vērtspapīru izņemšana no sistēmas palīdzētu izzust nedrošībai un ļautu tirgum atkal koncentrēties uz pamatdarbību. Lai šo priekšlikumu pieņemtu, tas precīzi un ātri jāizskaidro visos sīkumos.

Jāsaka, ka mēs runājam par ASV plānu, kas ir piemērots apstākļiem ASV, kur — tas jāatceras — šī krīze radās un kur finanšu sektors cieta visvairāk. Bet mums visiem ir jāanalizē, kādēļ tā notika. Mums visiem ir jātiek galā ar sekām un jāreaģē uz esošo situāciju.

Lai to izdarītu, mums vispirms ir jāsaprot, kā mēs līdz šai situācijai nonācām. Pirmsākumi šodienas krīzei ir rodami pastāvīgajā līdzsvara trūkumā pasaules ekonomikā, kas radīja vidi, kurā bija augstas likviditātes nodrošinājumu pieejamība un vāja risku apzināšanās.

Globālo finanšu tirgu savstarpējā mijiedarbība, aizņemto līdzekļu īpatsvara palielināšanās, kā arī inovatīvu un sarežģītu finanšu metožu un instrumentu izmantošana, par kuriem izpratne bija vāja, bija par iemeslu tam, ka šie riski starptautiskajā finanšu sistēmā izplatījās līdz šim nebijušā mērogā.

Skaidrs ir tas, ka tirgus dalībnieki, kā arī regulatori un uzraudzības iestādes nespēja atbilstoši izvērtēt šīs situācijas riskus un tādējādi nespēja novērst sekas, kuras redzam šodien.

Taisnība, ka pēdējos mēnešos pirms krīzes cita starpā arī Starptautiskais Valūtas fonds, Eiropas Centrālā Banka un Komisija brīdināja par šiem slēptajiem riskiem. Mēs zinājām, ka situācija var mainīties, bet tas, ko mēs nevarējām zināt un ko neviens nevarēja paredzēt, bija kā, kad un ar kādu spēku šo krīzi veicinās pieaugošā naudas saistību nepildīšana paaugstināta riska hipotekāro aizdevumu nozarē.

Tas, ko mēs redzam pašreiz, ir pāris pēdējos gados notiekošā procesa atpakaļgaita, kurā finanšu sistēma saskaras ar aizņemto līdzekļu īpatsvara samazināšanas nepieciešamību. Ārkārtīgi augstā aizņemto līdzekļu īpatsvara un ar to saistīto risku iespējamības dēļ šis atgriezeniskais process ir izrādījies īpaši sāpīgs. Sistēmas pārredzamības trūkums un uzraudzības iestāžu nespēja precīzi un pilnībā apkopot pašreizējo situāciju ir novedusi pie dramatiska uzticības zuduma.

Finanšu sektors ir cietis vissmagāk, jo uzticības trūkums banku starpā ir bijis par iemeslu tam, ka likviditāte starpbanku aizdevumu tirgū ir strauji izsīkususi.

Vairāki galvenie kredītu tirgi joprojām ir sagrauti, un investori nesen atkal ir mēģinājuši uzlabot kredītportfeļa kvalitāti, palielinot starpību starp atsaucē obligāciju atdevi un salīdzinoši riskantāku ieguldījumu atdevi.

Pateicoties ātrajai reakcijai un centrālo banku saskaņotai intervencei, kurā nozīmīgu vietu ieņēma arī ECB, mēs esam izvairījušies no nopietna likviditātes trūkuma. Tomēr bankas joprojām izjūt spēcīgu spiedienu. Uzticības krīze ir veicinājusi aktīvu vērtības krišanos, palielinot spriedzi banku bilancēs. Bankas saskaras ar grūtībām atgūt savu kapitālu arī starpbanku tirgū.

Situācija Eiropā nav tik akūta, un šajā brīdī dalībvalstis neuzskata, ka ASV plāns ir nepieciešams.

Raugoties vidēja termiņa perspektīvā, ir skaidrs, ka ir vajadzīga plašāka strukturāla rīcība. Pēdējie notikumi finanšu tirgos ir skaidri parādījuši, ka pašreizējais regulēšanas un uzraudzības modelis ir jāpilnveido.

Īstermiņā mums steidzami jānovērš trūkumi esošajā sistēmā, un šajā ziņā, kurā es pilnībā piekritu Padomes nostājai, Ekonomikas un finanšu padomes (ECOFIN) reglamentējošo darbību ceļvedī un Finanšu stabilitātes foruma ieteikumos ir iekļauti visi nepieciešamie aspekti. Kā Jūs zināt, tās ir konkrētas iniciatīvas attiecībā uz investoru, tirgu un regulatoru lielāku pārredzamību, noteikumu par kapitāla prasībām banku grupām pārskatīšanu un kredītreitinga aģentūru nozīmes precizēšanu.

Darbs Komisijā turpinās, un tā jau jaunnedēļ nāks klajā ar priekšlikumu par Kapitāla prasību direktīvas pārskatīšanu. Es ceru, ka līdz oktobra beigām būs izstrādāts jauna tiesību akta priekšlikums par kredītreitinga aģentūrām, bet, ņemot vērā pēdējos notikumus, ir iespējams, ka mums būs jāpēta arī citi jautājumi, kas var aktualizēties.

Mēs turpināsim diskusijas par vēl veicamajiem darbiem, lai labāk nodrošinātu finanšu stabilitāti un novērstu krīzes cēloņus. Es pilnībā pievienojos pateicības vārdiem, kurus Padomes priekšsēdētājs veltīja jūsu ieguldītajam darbam.

Nobeigumā ļaujiet man pievērsties finanšu nozares krīzes ietekmei uz ekonomiku — uz reālo ekonomiku. Nav iemesla šaubīties, ka notikumi finanšu nozarē negatīvi ietekmē reālo ekonomiku. Šo ietekmi veido inflācijas spiediens pieaugošo naftas un citu preču cenu dēļ, kā arī negatīvās izmaiņas mājokļu tirgū dažās dalībvalstīs, kas sakopojumā tiešā veidā ietekmē ekonomisko darbību, jo pieaug izmaksas un samazinās labklājības līmenis, un netiešā veidā strauji mazinās uzticība ekonomikai. Tādēļ samazinās vietējais pieprasījums, un vienlaicīgi zūd ārējais pieprasījums.

Galvenie ekonomiskās aktivitātes rādītāji norāda uz krasu izaugsmes virzītājspēku palēnināšanos gan ES, gan visā eiro zonā. Tādēļ pēdējā starpposma prognozē plānotais IKP pieaugums šim gadam tika būtiski samazināts līdz 1,4 ES un līdz 1,3 % eiro zonā. Tajā pašā laikā inflācijas rādītāji tika palielināti līdz 3,8 % ES un līdz 3,6 % eiro zonā. Tomēr inflācijai tas varētu būt arī augstākais punkts, jo līdzšinējais enerģētikas un pārtikas preču cenu pieaugums turpmākajos mēnešos pakāpeniski samazināsies. Iespējams, ka to varētu veicināt arī turpmāka naftas un citu preču cenu samazināšanās, lai gan to mēs vēl redzēsim.

Kopumā ekonomiskā situācija un tās perspektīva joprojām paliek neparasti neskaidra. Pieauguma perspektīvas riski joprojām saglabājas, savukārt inflācijas riski sāk samazināties. Šī neskaidrība ir vēl lielāka attiecībā uz ekonomikas attīstību nākamajā gadā, bet mēs ceram, ka pieaugums gan ES, gan eiro zonā nākamajā gadā joprojām saglabāsies salīdzinoši zems.

Kā mums būtu jāreaģē uz šo ekonomisko lejupslīdi? Labākā atbilde ir izmantot visus mūsu rīcībā esošos politikas instrumentus.

Pirmkārt, budžeta politikā mums ir jāsaglabā vienošanās attiecībā uz fiskālo disciplīnu un Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumiem, tajā pašā laikā ļaujot automātiskajiem stabilizatoriem veikt savu darbu. Šajā aspektā pakta 2005. gada reformas ir izrādījušās ļoti noderīgas.

Otrkārt, skaidra apņemšanās īstenot strukturālās reformas, kā tas noteikts Lisabonas stratēģijā un nacionālo reformu programmās, būtu izšķiroša, lai veicinātu patērētāju un investoru uzticēšanos īstermiņā un uzlabotu mūsu tautsaimniecību elastību un dinamismu ilgtermiņā. Šajā situācijā īpaši vērtīgi būtu pasākumi mazumtirdzniecības un enerģētikas tirgu konkurences stiprināšanai un mūsu darba tirgu darbības uzlabošanai.

Visbeidzot, uzlabojumu ieviešana finanšu tirgus regulēšanā un Ekonomikas un finanšu padomes (ECOFIN) ceļveža mērķu sasniegšanā, kā jau tiku uzsvēris, ir tik steidzama kā vēl nekad. Efektīvs un ātrs risinājums sarežģītajām problēmām, ar kurām saskaramies, ļautu atgūt uzticēšanos ātrāk nekā gaidīts un samazināt zaudējumus mūsu tautsaimniecībām.

Ikvienā no šīs politikas jomām mūsu darbības varētu būt produktīvākas un efektīvākas, ja mēs tās koordinētu eiro zonas un Eiropas Savienības līmenī.

Neapšaubāmi, mums būs jāpārvar dažu dalībvalstu pretestība, lai vienotos par kopīgu darbību, tomēr vienprātība, kādu mēs panācām pēdējās neoficiālās ECOFIN sanāksmes laikā Nicā, būtu jāpadziļina un jāattīsta.

Eiropas valstis saskaras ar kopējām grūtībām. Visefektīvāk mēs tās pārvarēsim, ja kopīgi strādāsim, lai atrastu kopējus risinājumus. Šajā ziņā Ekonomikas un monetārā savienība ir ievērojams ieguvums, un mums būtu jāizmanto iespējas, ko tā piedāvā, lai stiprinātu sadarbību saskaņā ar pamatnostādnēm, kuras ierosinājām mūsu EMU@10 ziņojumā un sarunās pagājušā gada maijā.

Tomēr notikumi liecina, ka nepietiek ar darbošanos Eiropā, lai stātos pretī visā pasaulē notiekošajiem sarežģījumiem. Mums ir jāpastiprina kopējā ārējā darbība Finanšu stabilitātes forumā, Bāzeles komitejā, G7, kā arī jāvelta vairāk uzmanības Starptautiskā Valūtas fonda turpmākai darbībai.

Turpmāk mums jādomā, kā veidot mūsu finanšu sistēmu nākotni un pārvaldību pasaules līmenī, un Eiropas Savienībai šajā sakarībā ir svarīga nozīme. Eiropa var būt virzītājspēks pastiprinātai sadarbībai pasaules līmenī, un tai būtu jāuzņemas vadošā loma starptautiskajās debatēs par šādu sadarbību. Tas pirmām kārtām liek Eiropas valstīm kopīgi darboties un pieņemt kopīgus iekšējos risinājumus.

Alexander Radwan, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Klausoties komisāra tikko nolasīto ziņojumu, man radās iespaids, ka esmu nokļuvis citā realitātē. Viņš atkārtoti uzsvēra, ka tiek veikti steidzami pasākumi. Patiesībā vienīgā vieta, kur pēdējo nedēļu, mēnešu un gadu laikā kaut kas ir norisinājies ātri, ir tirgus, ko mēs tik bieži pieminam šeit savās regulārajās debatēs. Tirgus pats ļoti ātri noregulēja investīciju banku problēmu. Mēs tik ātri reaģēt nespējam.

„Ātri” noteikti nav tas vārds, ko mēs varam lietot, runājot par Padomes un jo īpaši Komisijas darbu. Tagad ASV mūs laipni aicina piedalīties ar finansējumu. Šo jautājumu es šobrīd nevēlos komentēt. Pagaidām pietiks, ja sekosim līdzī notikumu attīstībai. Taču es ceru, ka Padome vismaz palīdzēs mums pieveikt ASV un Apvienotās Karalistes pretestību pārredzamības nodrošināšanai finanšu tirgos — kaut gan tad, kad šis jautājums nonāks līdz Komisijai, es neesmu pārliecināts, vai Barroso kunga vadītā Komisija to spēs paveikt. Pietiek vienīgi atgādināt, ka Vācijas prezidentūras laikā, kad Francijas prezidents Sarkozy kungs un Vācijas kanclere Merkel kundze nāca klajā ar iniciatīvu, Barroso kunga vadītā Komisija neuzskatīja par vajadzīgu viņos ieklausīties un sākt rīkoties.

„Ātri” patiešām nav tas vārds, ko mēs varam lietot. Pietiks, ja atgādināšu jums par „Enron” un „Parmalat”. Toreiz Eiropas Parlaments pieņēma atbilstošu Katiforis kunga izstrādātu ziņojumu par kredītreitingu aģentūrām, kura sagatavošanā es piedalījos kā ēnu referents. Tas notika 2003. gadā. Tagad, 2008. gada oktobrī, Komisija, protams, var iesniegt savus priekšlikumus, taču Starptautiskā vērtspapīru komisiju organizācija (IOSCO) jau ir paziņojusi, ka mums nevajadzētu atkāpties no Vērtspapīru un biržas uzraudzības komisijas (SEC) un ASV noteikumiem, jo tas traucēšot starptautiskās finanšu sistēmas darbību.

Eiropai šajā jautājumā jārikojas pēc saviem ieskatiem, tāpēc man ir vienalga, ko piedāvā SEC un vai Komisija plāno darboties tajā pašā virzienā kā SEC. Viens ir skaidrs – tas nebūs viegls uzdevums. Mums jārikojas, kā paši uzskatām par pareizu, un ASV var mums sekot. Tas ir viss, kas man sakāms par reitingu aģentūrām.

Ir uzsvērts, ka mums jāpārskata Bāzeles II prasības vienā lasījumā. Es ceru, ka Padomes pārstāvis klausās šīs debates, jo tie bija viņa vārdi. Mēs to varam izdarīt vienā lasījumā, ja vien Padome pārstās pretoties Eiropas uzraudzības režīma ieviešanai. Līdz šim Padomes ciešāka sadarbība ar Eiropas uzraudzības iestādēm nav sniegusi nekādus vērtīgus rezultātus. Nicas līguma pamatā bija starpvaldību sadarbība. Šādā situācijā Padomei beidzot būtu jāpārvar sevi un jāsāk domāt Eiropas mērogā.

Tika minēti riska ieguldījumu fondi, kā arī privātie ieguldījumi. Komisārs C. McCreevy vēl šonedēļ Parlamentā teica, ka mēs nedrīkstam pārsteigties. Lai nu ko, bet pārlietu steigu mēs McCreevy kungam nevaram pārnest.

(Izsaucieni un aplausi)

Runājot Parlamentā, es bieži esmu izteicis McCreevy kungam pārmetumus saistībā ar riska ieguldījumu fondiem un privātajiem ieguldījumiem. Mums jāpanāk, lai Komisija veiktu pienācīgu analīzi un pārstātu izlikties, ka nekas nav noticis. Šī vairs nav McCreevy kunga problēma, tagad tā ir Barroso kunga problēma.

(Aplausi)

Es būtu gandarīts, ja mēs tagad skaidri pateiktu ASV, ka SEC jeb Vērtspapīru un biržas uzraudzības komisijai būtu beidzot jāievieš kārtība pašai savā pagalmā. „Siemens” koncernā tiek veikta rūpīga izmeklēšana, bet neviens neskatās uz ASV. Es ceru, ka Komisija un Padome ļaus mums izstrādāt Eiropas politikas kursu šajā jautājumā.

(Aplausi)

Martin Schulz, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, mēs ļoti uzmanīgi klausījāmies, kas Radwan kungam ir sakāms. Vēlēšanu kampaņa Bavārijā ir sasniegusi arī mūs. Jā, Radwan kungs, daži no jūsu izteikumiem ir pilnīgi pareizi. Tirgus ir noregulējis šo jautājumu, taču uz ASV nodokļu maksātāju rēķina. Par šo noregulējumu maksā valsts.

Mēs šobrīd esam liecinieki ne tikai investīciju banku un lielo apdrošināšanas sabiedrību bankrotam. Ir bankrotējusi ekonomikas filozofija, kura mums tika mācīta ilgus gadus, – ekonomikas filozofija, kas apgalvoja, ka šķietami mūsdienīgā ekonomikā izaugsmi un labklājību var panākt spēlējot biržā, nevis darbojoties reālā pasaulē. Šī sistēma tagad bankrotē.

(Aplausi)

Starp citu, *Radwan* kungs, mēs ļoti skaidri atceramies *Giorgos Katiforis* ziņojumu. Es atzīstu, jūs esat gudrs politiķis. Jūs kandidējat Bavārijas pavalsts parlamenta vēlēšanās, kas notiks svētdien. Lai jums veicas! Tomēr tieši jūs, *Radwan* kungs, bijāt tas cilvēks, kas apturēja *Giorgos Katiforis* ziņojuma tālāku virzību. Arī to mēs atceramies ļoti skaidri.

Ļoti žēl, ka sēdē nepiedalās *Charlie McCreedy*. *Joaquín Almunia* sniedza ļoti pamatotu analīzi. Komisār *J. Almunia*, es gribētu lūgt jūs informēt savu kolēģi *C. McCreedy* par nepieciešamajiem pasākumiem, kas mums tagad jāpieņem. Es nezinu, kur viņš šobrīd atrodas. Varbūt viņš ir atgriezies hipodromā, varbūt turienes bukmeikeru kantori tiek labāk regulēti nekā starptautiskais finanšu tirgus. Tomēr viens ir skaidrs — mēs gaidām, lai Komisija pieņemtu reāli iespējamus un nepieciešamus pasākumus, un paveiktu to līdz gada beigām vai vēlākais līdz pavasarim.

Viens no šādiem pasākumiem būtu, piemēram, noteikumu pieņemšana par kredītreitingu aģentūru darbību, un tas jāpaveic ļoti ātri. Ir arī būtiski svarīgi pārtraukt finanšu nozares darboņu prēmiju aprēķināšanu no īstermiņa spekulatīvās peļņas. Šis ir ļoti svarīgs aspekts. Ja finansists zina, ka viņa bankas kontā tiks ieskaitīti 5 % no spekulatīvā ceļā nopelnīta miljarda, jo viņa prēmijas apmērs ir piesaistīts ar spekulācijām nopelnītajam miljardam, tad atbilstoši cilvēka dabai viņš centīsies nopelnīt šo miljardu ar visiem iespējamajiem līdzekļiem un par katru cenu pat tad, ja iznākumā desmitiem tūkstošu cilvēku paliks bez darba, kā tas pēdējās desmitgadēs jau ir noticis visā pasaulē.

Ne aci nepamirkšķinājuši, finanšu speciālisti — tie apsviedīgie jaunie ļaudis, ar kuriem mēs šeit sastopamies gaitēnos, sagrauj veselus uzņēmumus un iznīcina uzņēmējdarbību veselos apvidos ar visām no tā izrietošajām sociālajām problēmām. Šī posta cena ietilpst tajos 700 miljardos, kuri ASV nodokļu maksātājiem tagad jāiegulda, lai glābtu lielākās bankas un apdrošināšanas sabiedrības. Pārvaldības amatierismu ASV aplicina fakts, ka pat tik plaša mēroga krīzes situācijā uz vienkāršo nodokļu maksātāju rēķina tiek glābtas tieši lielās korporācijas, tērējot šim nolūkam vairāk nekā 700 miljardus no ASV budžeta. Diemžēl ASV valdības sagatavotajā glābšanas plānā nav atspoguļoti šo vienkāršo nodokļu maksātāju likteņi, viņu parādi un hipotēkas. Vēl viens izcils piemērs tam, kā peļņa tiek privatizēta, bet zaudējumi nacionalizēti. Arī tam ir jādara gals.

(Aplausi)

Mēs to visu dzirdējām pirmdienas debatēs. Man gandrīz vai radās iespaids, ka mums būtu jāsāk dalīt PPE-DE grupas deputātiem veidlapas par iestāšanos Sociāldemokrātu partijā, jo šķiet, ka viņi nespēj mainīt savus viedokļus pietiekami ātri, un man jāsaka, ka liberāļi ir pat vēl sliktāki.

Uztājoties debatēs pagājušā gada novembrī par Eiropas Savienības nozīmi globalizācijas procesā, es sacīju: „Ir vajadzīgi starptautiski noteikumi, lai iegrožotu mežonīgo Rietumu kapitālismu, kas dominē finanšu tirgos un apdraud visu valstu ekonomiku, tagad arī ASV ekonomiku. Starptautiskā tirgus finanšu kapitālisti jāuzrauga, viņu darījumiem jāklūst pārrēdzamiem un viņu pilnvaras ir jāierobežo.” ALDE grupas vadītājs savā atbildes komentārā paziņoja: „Priekšsēdētāja kungs, mēs tikko dzirdējām runu pagātnes stilā!”. Labi, ka vismaz šodien viņš nav ieradies, jo debašu kvalitāte no tā tikai iegūs. Tomēr tas, ko es teicu, nebija runa pagātnes stilā. Lai panāktu virzību uz priekšu, šobrīd vairāk nekā jebkad ir jānodrošina kontrole un valdības uzraudzība pār nepietiekami regulēto tirgu, kas nepakļaujas nekādiem ierobežojumiem.

Ja drīkst, es gribētu vēl kaut ko piebilst. Protams, mums ir jārikojas ātri, taču mums jāpievēršas arī jomai, kas man un maniem kolēģiem šeit, Eiropas Parlamentā, ir vistuvākā. Spekulāciju burbulis nepārplisīs — pat ja mēs šobrīd aizliegsim īsās pārdošanas, tās tomēr atgriezīsies. Tikpat noteikti atkal radīsies apstākļi, kas mudinās investorus spekulēt, piemēram, ar augošajām pārtikas cenām. Pārtikas cenas kāpj, ja pārtikas trūkst. Tas nozīmē, ka tiem, kas ir ieinteresēti augstās pārtikas cenās, jāpanāk, lai pārtikas krājumi samazinātos. Taču pārtikas trūkums nozīmē badu pasaulē, un, ja mūsu sistēma pieļauj badu dažos pasaules reģionos, lai radītu peļņu citos, šī 700 miljardu dolāru glābšanas pakete mums nepalīdzēs. Agrāk vai vēlāk visa cilvēce kopumā cietīs no šīs perversās sistēmas.

Tas, ko mēs šobrīd apspriežam, nav īstermiņa nepieciešamība. Runa ir par to, kā mēs varam garantēt humānu sociālu attīstību ilgtermiņā.

Silvana Koch-Mehrin, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Globālā finanšu krīze ir pārņēmusi tirgus, izraisot sekas, ko nebija iespējams paredzēt. Daži cilvēki varbūt jūtas gandarīti, redzot bankierus krītam nežēlastībā un zaudējam darbu. Tomēr tas ir ļoti tuvredzīgs viedoklis, jo patiesie zaudētāji nav ne firmu vadītāji, ne brokeri. Kredītresursu trūkums, kā arī akciju un ietaupījumu vērtības samazināšanās vismagāk skar tieši vienkāršās ģimenes. Līdz ar pensiju un ietaupījumu vērtības apdraudējumu tām tiek atņemta finansiālā drošība.

Tieši tāpēc ir būtiski svarīgi veikt krīzes un tās cēloņu precīzu analīzi, lai nepieļautu tās atkārtošanos, un es priecājos, ka šodien mēs to arī darām. *Martin Schulz* izmantoja savu uzstāšanos, lai uzbruktu tirgum. Ņemot vērā prognozes, ko *Schulz* kungs izteica pagājušā gada novembrī un par kurām viņš mums tik laipni atgādināja, varbūt viņš varētu piepelnīties kā orākuls. Tomēr tirgu virza nauda, nevis tukšu salmu kulšana, un viņam tas būtu jāsaprot.

Lai atbilstoši reaģētu uz pašreizējo krīzi, nav jāvērsas pret brīvu uzņēmējdarbību. Uzņēmējdarbība rada darba vietas un sniedz labklājību. Vai finanšu tirgum tiešām nepieciešama pastiprināta regulēšana? Vācijas ekonomiskā brīnuma tēvs *Ludwig Erhard* ir to pateicis pavisam īsi. Viņš teica, ka valstij jāizstrādā noteikumi ekonomikas un finanšu sistēmas darbībai, taču gluži kā sporta sacensību tiesnesis tā nedrīkst pati iesaistīties spēlē. Protams, tas nozīmē, ka valstij ir jāiejaucas, ja tiek izdarīti pārkāpumi un netiek ievēroti noteikumi.

Regulēšanu var un vajag izmantot, lai nepieļautu pārmērības, taču krīzē ir vainojama ne jau tirgus ekonomika. Tajā ir vainojami tie, kas atsakās ievērot pamatnostādnes un noteikumus. Eksperti gadiem ilgi ir izteikuši brīdinājumus par augsta riska aizdevumiem, nenodrošinātiem kredītiem un finanšu un nekustamo īpašumu tirgus burbuļiem, kuri tūlīņ plīsīs. Ir jāievieš vienoti un pārredzami noteikumi gan Eiropā kopumā, gan visā pasaulē. Jā, mums ir jānodrošina starptautiska kontrole, taču ievērojot mēru. Ja mēs paralizēsim kapitāla kustību, ieviešot papildu noteikumus, un izraisīsim ekonomikas lejupslīdi, tas nevienam nedos nekādu labumu.

Pirmām kārtām mums jāatjauno ticība brīvam un atvērtam tirgum. Eiropas un pasaules valstu pilsoņu ekonomiskā stabilitāte ir atkarīga no tā, vai mēs pierādīsim, ka spējam rīkoties. Taču starptautiskais tirgus neapstāsies un negaidīs, kamēr Eiropa pieņems lēmumus, un tas negaidīs, kamēr Parlaments paziņos savus secinājumus.

Komisār, ministr *J.-P. Jouyet*, mana grupa cer, ka jūs veiksiat steidzamus, racionālus un rezultatīvus pasākumus un darīsiet to nekavējoties.

Eoin Ryan, UEN grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētājs *Jean-Claude Trichet* nesen sacīja, ka pēc tirgus stabilizēšanās mēs vairs neatgriezīsimies pie ierastās kārtības, jo būs mainījies mūsu priekšstats par to, kas ir normāli.

Ņemot vērā tos trūkumus un nepilnības, kas tik postošā veidā ir atklājušies tirgū un iestādēs pēdējā gada laikā, attālināšanos no pagātnes pārkāpumiem un kļūdām var tikai apsveikt. Finanšu krīze ir izraisījusi milzīgu paniku, taču tā ir arī palīdzējusi atskārst nepieciešamību novērst neskaidrības un nodrošināt pārredzamību, kā arī apzināties mūsu, likumdevēju, pienākumu izstrādāt regulējumu. Taču mēs arī nedrīkstam krist panikā, jo panikas dēļ varam pieņemt neatbilstošus lēmumus.

Drudzaini cenšoties novērst katastrofu, ASV briest radikālas pārmaiņas finanšu sektora augstākajā līmenī. Mūsu iestādes ir bijušas noturīgākas nekā ASV, un tas ir saprotami, jo krīze radās otrpus Atlantijas okeānam, tomēr atsevišķi gadījumi liecina, ka mēs nekādā gadījumā neesam neievainojami. Lai nodrošinātu mūsu tirgus stabilitāti nākotnē, mums jāīsteno strukturālas un sistēmiskas reformas un jābūt gataviem rīkoties ātri. Šī rīcība var notikt vai jau ir notikusi trijos virzienos, veicot reformas, piemēram, nodrošinot, lai centrālās bankas nepieļautu naudas masveida izņemšanu no bankām un finanšu iestādēm, un šajā virzienā jau ir paveikts daudz. Otrkārt, finanšu ministrijām jālikvidē pats cēlonis, kādēļ var notikt naudas masveida izņemšana, proti, problemātisku aktīvu klātbūtne finanšu iestāžu bilanciēs. Visbeidzot, ir būtiski svarīgi rekapitalizēt finanšu sistēmu.

Krīzes pirmos posmus esam izturējuši. Paies vēl kāds laiks, līdz noskaidrosies šīs sākotnējās traumas ietekme uz banku sektoru un politiskā reakcija uz to. Taču šobrīd mūsu uzdevums ir nodrošināt, lai jaunā finanšu realitāte, kas dzims pēc šīs krīzes beigām, būtu spēcīga un veselīga. Šajā nolūkā mums ir jāizvērtē krīzes cēloņi, jālikvidē problemātiskie aktīvi un jāatveseļo bilances. Turklāt, lai izklātu no šī krīzes purva, gan vietējās, gan pasaules ekonomikas veselības labad ir jāparāda, ka finanšu sistēmā ir pietiekami daudz kapitāla. Par to, vai šim nolūkam izmantot valsts vai privāta kapitāla injekcijas, vai varbūt abus divus, mums ir jāsarīko atsevišķa diskusija, taču tai jānotiek drīz.

Pagaidām vēl nav skaidrības par pasaules finanšu krīzes pilnu ietekmi, tās iedarbības ilgumu un sekām Eiropas tirgos. Taču viens ir skaidrs — lai mēs pēc šīs krīzes atkal nostātos uz kājām un būtu droši, ka investori, tirgus un pilsoņi ir aizsargāti jaunajā normālajā dzīvē, kas sāksies pēc krīzes, mums pat šajā šaubu un satraukuma pilnajā laikā ir jā saglabā miers un jāveic konkrēti pasākumi, lai īstenotu strukturālas un sistemātiskas reformas, kas nodrošinātu Eiropas finanšu sistēmas veselību un Eiropas un visas pasaules valstu pilsoņu finansiālo labklājību.

Francis Wurtz, *GUE/NGL grupas vārdā.* — (FR) Priekšsēdētājas kundze, ja Eiropas lielāko valstu vadītāji vēlētos uzskatāmi parādīt, cik liela plaša viņus šķir no Eiropas pilsoņiem, tad pilnīgi pietiktu ar viņu reakciju uz finanšu krīzi pēc finanšu ministru sanāksmes 2008. gada 14. septembrī.

Kādi galvenie pasākumi tad tika pasludināti, atskaitot apsveicamu, bet nepietiekamu EIB aizdevumu palielinājumu maziem un vidējiem uzņēmumiem?

Šos pasākumus var apkopot trijās grupās. Pirmkārt, attiecībā uz cerēto fiskālo stimulu es citēju *Jean-Claude Juncker*: „Mēs atteicāmies no domas pieņemt Eiropas atveseļošanas plānu”. Mēs piemērosim Stabilitātes paktu, vienīgi šo paktu un neko citu kā vien šo paktu.

Tālāk, attiecībā uz ierobežojumu atcelšanas procesu es citēju *Christine Lagarde*: „Mēs nedrīkstam pieļaut strukturālo reformu palēnināšanos”. *Jean-Claude Trichet*: „Mēs atzīsim par labiem jebkādos pasākumus, kas palīdzēs padarīt ekonomiku elastīgāku”, un *Jean-Claude Juncker*: „Mums jāveic reformas darba tirgū un preču un pakalpojumu tirgū. Konkurencei ir nepieciešams plašāks spēles laukums.”

Visbeidzot, mūs visus šobrīd nodarbina jautājums: kas par to maksās? Es atkal citēju *Jean-Claude Trichet*: „Banku sektora uzraugiem nebūtu jāizvirza kredītaģentūrām nesamērīgas prasības,” bet no otras puses saskaņā ar *Jean-Claude Juncker* teikto: „Jāveic viss iespējamais, lai novērstu kontroles trūkumu attiecībā uz atalgojumu.”

Mēs gribam viņiem pateikt: nolaidieties uz zemes un pamēģiniet paskatīties uz situāciju ar citu cilvēku acīm. No vienas puses jūs ieraudzīsiet finanšu ministrus, kas lien ārā no ādas, lai glābtu lielākos pasaules mēroga spekulantus — tikai ECB vien ir piešķīrusi šim nolūkam 110 miljardus eiro, bet no otras puses — apdraudētos darbiniekus. Cenšoties nomierināt tirgu, jūs radāt satraukumu uzņēmumos.

Patiesībā, rīkojoties kapitāla brīvas aprites, slavenās atklāta tirgus ekonomikas un ar to saistītās brīvās konkurences vārdā, finanšu vadītāji ir kolektīvi iedarbinājuši velnišķīgus mehānismus, ko tie vairs nespēj kontrolēt. Ļaujiet man atgādināt, ka piecus mēnešus pēc paaugstināta riska hipotekārās krīzes sākuma *Trichet* kungs, kas pārstāv 10 nozīmīgākās centrālās bankas pasaulē, joprojām runāja vienīgi par vienkāršām „tirgus korekcijām” un sludināja „stabilu izaugsmi, neskatoties uz nelielu kritumu”. Vēl pēc trim mēnešiem viņš mudināja Parlamenta Ekonomikas un monetāro lietu komiteju „dot privātajam sektoram iespēju pašam sevi sakārtot”. Cik ģeniāla izpratne par notiekošo! Ja sistēma šādi zaudē savus veteranus, tajā ir iestājusies eksistenciāla krīze.

Tieši tāpēc, ja vēlamies izvairīties no turpmākiem un aizvien smagākiem zaudējumiem, mums jāspēj pieņemt drosmīgi lēmumi. Pirmkārt, mums jāatmet doma, ka ražīgumu var uzlabot, samazinot algu izmaksas un sociālos izdevumus. Ir jāmaina pašreizējā tendence pazemināt algu īpatsvaru pievienotajā vērtībā. Ne jau šis apstāklis veicina inflāciju, bet gan finanšu nozares darboņu neētiskā rīcība.

Otrkārt, mēs vairs nedrīkstam pilnībā paļauties uz finanšu tirgu kā ekonomikas dzinējspēku, jo šis tirgus nevis baro ekonomiku, bet gan saindē to. Eiropas Centrālās bankas būtiskākais uzdevums būs novirzīt līdzekļus sociāli efektīvas ekonomikas veidošanai. Šādā ekonomikā tiks radītas darbvietas, veicināta apmācība un attīstīti sabiedriskie pakalpojumi, tajā tiks nodrošināta ilgtspējīga ražošana un lietderīgi pakalpojumi, tajā būs vieta pētniecībai un izstrādei, tajā cienīs valsts uzņēmumus un sabiedrības intereses un dos priekšroku sadarbībai, nevis ekonomiskajam karam.

Lai to panāktu, Eiropas Centrālajai bankai ir jāmaina savs virsuzdevums. Refinansējot bankas, tai jāpiemēro ļoti atšķirīgas procentu likmes atkarībā no tā, vai aizdevumi tiks izmantoti manis iepriekš aprakstītās sekmīgās ekonomikas veidošanai, vai arī šaubīgu finanšu darījumu organizēšanai. Pirmajā gadījumā aizdevumi jāizsniedz ar ļoti labvēlīgiem nosacījumiem, bet otrajā gadījumā aizdevumu nosacījumiem jābūt galēji neizdevīgiem. Vienlaikus ļoti rūpīgi jākontrolē banku un fondu darbība un jāievieš nodoklis par finanšu kapitāla apriti. Visbeidzot, jāsāk strādāt pie radikāliem pārkārtojumiem starptautisko ekonomikas iestāžu darbībā atbilstoši aicinājumam, ko Brazīlijas prezidents *L.I. Lula* nesen izteica savā uzrunā ANO.

Treškārt, jādara gals pašapmierinātībai un izdabāšanai šauras elites interesēm, iegalvojot pilsoņiem, ka šīs elites izdarītā izvēle ir vienīgā iespējamā. Ja mēs spētu bez aizspriedumiem un ar atbildības sajūtu nopietni apspriest šos jautājumus, tad vismaz vienā aspektā krīze būtu devusi kādu labumu.

Hanne Dahl, IND/DEM grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētājas kundze, pirmā ziņa, ko es dzirdēju, kad biju ieslēgusi automašīnas radio ceļā uz lidostu pirmsdien agrī no rīta, bija par nopietnu finansiālo krīzi manā bankā. Par laimi, es tikai glabāju tajā savus ietaupījumus, tādēļ nezaudēju savu naudu, taču akcionāriem tas ir smags trieciens. Pasaules finanšu krīze ir sasniegusi manu mazo banku. Problēmas cēlonis ir globalizācijas attīstība, kā arī kapitāla brīvas aprites tiesības pāri robežām. Tika veiktas nedzirdēta apjoma spekulācijas, kuru vienīgais mērķis bija nest peļņu atsevišķiem īpašniekiem. Šāda prakse tikai kaitē reālajai ekonomikai, kā mēs to redzam šobrīd, kad spekulācijas ASV mājokļu tirgū ir izraisījušas starptautisku finanšu krīzi.

Tādēļ ir jāatsakās no uzskata, ka kapitāla brīva aprīte ir ceļš uz izaugsmi un bagātību. No šīs brīvās aprītes gūst labumu tikai spekulanti un tie, kas izvairās no nodokļu maksāšanas. Es uzdrošinos apgalvot, ka vienkāršie pilsoņi un personas, kas vēlas ieguldīt uzņēmumos un finansēt preču pirkšanu un pārdošanu, neiebildīs pret kontroles pasākumiem, kuru mērķis ir noskaidrot, kas pārvieto lielas naudas summas pāri robežām un kādā nolūkā. Kapitāla aprītes kontrole sniegs demokrātijai labāku izpratni par notiekošo un iespējas ietekmēt situāciju.

Tad kādu gan risinājumu var rast pašreizējai krīzei? Nodokļu maksātāju finansēts drošības tīkls pilnīgi noteikti pastiprinās finanšu sektora agresīvo spekulatīvo ārpolitiku un sekmēs kapitālismu tā ļaunākajās izpausmēs. Bankām pašām jātiek ar sevi galā pēc sabrukumiem un krīzēm. Tas nav valsts banku un līdz ar to arī nodokļu maksātāju uzdevums. Dāņu finanšu konsultants *Kim Valentin* ir ierosinājis, lai bankas pašas finansētu glābšanas fondu. Ir būtiski svarīgi, lai banku līdzdalība jaunajā fondā būtu pietiekami liela, jo tas radītu tām patiesu interesi pieskatīt vienai otru un iejaukties, ja draud krīze, jo galu galā tām pašām būs jāmaksā par krīzes seku likvidēšanu.

Es ierosinu izmantot ES, lai ieviestu stingrus noteikumus attiecībā uz banku glābšanas fondu apmēru. Tas arī palīdzēs mums īstenot ANO ģenerālsēkretāra *Ban Ki-moon* aicinājumu realizēt atbildīgu globālo ekonomisko politiku. Bankām jāpārstāj uzvesties kā bērniem, kas vēl nekad nav pakrituši un nezina, ka kritiens var būt sāpīgs.

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, es nepiekrītu tiem saviem kolēģiem, kas pārmet Komisijai neizdarību. Es uzskatu, ka vislielākā kļūda, ko, iespējams, ir pieļāvusi Eiropas Komisija, būtu uzskatīt, ka stingrāki noteikumi vienmēr ir pareizā atbilde. Visiem Komisijas priekšlikumiem jābūt samērīgiem, līdzsvarotiem un atbilstošiem konkrētu mērķu sasniegšanai.

Es esmu mēreni apmierināta ar Komisijas līdzšinējo darbību un joprojām esmu pārliecināta, ka tās rīcībā ir visi atbilstošie instrumenti, lai uzlabotu finanšu pakalpojumu tiesisko regulējumu. Pirmām kārtām šie uzlabojumi jāizstrādā, pamatojoties uz esošajiem tiesību aktiem un tiesisko bāzi. Otrkārt, jāapsver iespēja veikt pasākumus, kuru pamatā būtu ieteikuma tiesības, un visbeidzot, ja citādi panākt uzlabojumus nav iespējams, mums būs jāķeras pie jaunu tiesību normu izstrādes.

Man šķiet, ka reizēm mēs aizmirstam, cik daudz jau esam sasnieguši Eiropā. Kopš 2000. gada mēs esam nopietni pārskatījuši savus likumus par finanšu pakalpojumiem un jau paguvuši atjaunināt daudzus no atbilstošajiem noteikumiem. Mums Eiropā ir mūsdienīgs un rūpīgi izstrādāts tiesiskais regulējums. Es domāju, ka vairums cilvēku Amerikā tam jau seko, tāpēc nedomāju, ka mums vajadzētu radikāli mainīt savu pieeju.

Visbeidzot, es vēlētos pateikt, ka, protams, jāapsver arī tas, ka uzraudzības sistēma nav tik laba, cik tā varētu būt.

Pamatojoties uz Ekonomikas un finanšu padomes (ECOFIN) plānu, mums jāuzlabo uzraudzības iestāžu darbība Eiropā, vienlaikus paturot prātā notikumu globālo mērogu. Mums jāatceras, ka finanšu nozare droši vien ir visglobālākā nozare mūsdienu pasaulē, un mēs nevaram darboties vakuumā. Mums jāatceras, ka mēs visi dzīvojam kopā ar pārējo pasauli, un mums jācenšas izstrādāt standartus un panākt savstarpēju atzišanu un tuvināšanos ar transatlantiskajiem tirgus dalībniekiem, jo tas ir ceļš uz šobrīd atklāto konkurenci, kā arī jāievieš ļoti labi noteikumi par individuālo klientu aizsardzību un turpmāko notikumu virzību.

Noslēgumā es gribētu pateikt dažus vārdus par ECB. Es domāju, ka mums būtu jāizsaka ECB pateicība par ļoti labu darbu. Ja ECB nebūtu tik labi pildījusi savus pienākumus attiecībā uz likviditāti, Eiropas ekonomika — gan finanšu ekonomika, gan reālā ekonomika — būtu cietusi no krīzes daudz smagāk. Es uzskatu, ka mums jāuzslavē ECB par tās darbu.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, Jouyet kungs, mēs izsakām nožēlu, ka atbildīgais ministrs nevarēja piedalīties debatēs. Komisār, sociālisti atbalsta tirgu, taču viņi zina, ka ikvienā tirgū ir godīgi dalībnieki un ir arī zagļi, kas nozīmē, ka ir vajadzīga policija. Esmu pārsteigts, ka centienus izveidot mūsdienu policijas vienību, lai tiktu galā ar mūsdienu zagļiem, pēkšņi nodēvē par anarhistiskiem.

Mums ir vajadzīga mūsdienu uzraudzība un regulējums. Tā kā kopš krīzes sākuma ir pagājis vairāk nekā gads, mums nedraud briesmas steigā pieņemt *Sarbanes-Oxley* likumam līdzīgus nepārdomātus un sasteigtus tiesību aktus. Kad *McCreedy* kungs 2007. gada 11. septembrī uzrunāja Ekonomikas un monetāro lietu komiteju, viņš pasludināja par galvenajiem grēkāžiem kredītaģentūras. Pēc vairāk nekā gada mums joprojām nav nekādu priekšlikumu. Es nedomāju, ka to var uzskatīt par uzlabotu regulējumu.

Attiecībā uz 2007. gada oktobrī un decembrī izstrādāto plānu, es to turu rokās un esmu izskatījis punktu pa punktu. Runājot atklāti, pirmkārt, šis plāns varbūt netika izstrādāts tāda līmeņa krīzei, ar kuru mums jāsaskaras šobrīd, un, otrkārt, pārbaudījis, kā tiek ievēroti izpildes termiņi, es tiešām nezinu, ar ko lai sāku izteikties par šo jautājumu.

Francijas prezidents ir nācis klajā ar plānu — viņš nosodišot vainīgos un sasaukšot visus pie sarunu galda, lai apspriestu situāciju. Taču ko gan viņš gatavojas apspriest? Atgriešanos pie Finansiālās stabilitātes foruma pieņemtā plāna, ko nav iespējams īstenot, jo neviens no Finansiālās stabilitātes foruma dalībniekiem nav pilnvarots to darīt?

Tie visi ir viņa priekšlikumi, tomēr viņa sākotnējā reakcija uz krīzi bija 2007. gada rudenī traukties uz Londonu, lai apstiprinātu *Gordon Brown* stratēģiju par agrās brīdināšanas sistēmas izveidošanu, tā vietā, lai stiprinātu Eiropas spēju tikt galā ar problēmu, par ko *Barroso* kungs šodien cenšas pārliecināt Vašingtonu. Es ceru, ka viņš spēs pārliecināt savu komisāru *Charlie McCreedy*, ka Eiropai ir jāiejaucas finanšu tirgus regulēšanā un uzraudzībā tik aktīvi, cik tas ir nepieciešams.

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju.)

(Pēc mikrofona izslēgšanas Purvis kungs izteica komentārus par uzstāšanās ilgumu.)

Priekšsēdētāja. – Atvainojiet, es pārtraucu *Kauppi* kundzi, un es pārtraucu *Berès* kundzi. Es parasti rīkojos taisnīgi, *Purvis* kungs.

Daniel Dăianu (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze, vai tiešām visā šajā juceklī būtu vainojama vien alkatība, eiforija un lēti kredītresursi? Bet kā tad ar „radi un izdali” modeļa trūkumiem, kas pastiprināja sistēmisko risku? Un kā tad ar greizajām un neētiskajām atlīdzības shēmām, kas stimulēja bezatbildīgu risku? Kā tad ar investīciju kategorijas vērtībām, kam tika dots nepamatoti zems vērtējums? Kā ar interešu konfliktiem? Kā ar bankām, kas veica darījumus, kuri iederētos vienīgi kazino telpās? Un kā ar „ēnu” banku sektoru, kurā aizņemto līdzekļu īpatsvars sasniedza galējus apmērus un tika veiktas spekulācijas? Kāpēc politikas veidotāji nav mācījušies no iepriekšējām krīzēm, lai gan tika saņemusi bargas brīdinājumus? Atcerieties, ko jau pirms vairākiem gadiem teica *A. Lamfalussy*, *E.M. Gramlich*, *P. Volcker* un *W. Buffett*.

Argumentu, ka regulēšana kavē inovācijas finanšu jomā, es uzskatu par smieklīgu. Ne visas finanšu inovācijas ir lietderīgas. Vai mums jāpiecieš kvazistarptautiska *Ponzi* shēma, kas pēdējos desmit gados ir vērsusies plašumā, izmantojot toksiskos produktus? Runa ir par nepietiekamu regulēšanu un uzraudzību un vāju izpratni par finanšu tirgiem, to funkcionēšanu un sistēmiskiem riskiem. Starp brīvo tirgu un tirgu bez ierobežojumiem nevar likt vienlīdzības zīmi. Korekcija būs ļoti sāpīga, it īpaši ASV, taču Eiropa arī nav imūna pret ekonomisko lejupslīdi. Tā kā tirgus ir globāls, risinājumiem jābūt saskaņotiem. Lai atjaunotu ticību tirgum, ir vajadzīga starptautiska koordinācija.

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju.)

SĒDI VADA: LUIGI COCILOVO

Priekšsēdētāja vietnieks

Roberts Zīle (UEN). – (LV) Domāju, ka stāvoklis finanšu tirgos ir raksturojams ar vienu vispārzināmu tēzi – „izpriecās ir beigušās, tās ir pagīras.” Kāds bargi maksā par sasisto interjeru, bet, protams, ir daļa valstu un uzņēmumu, kas gūs labumu no šīs pesimistiskās situācijas. Citiem vārdiem sakot, ir virkne energoresursu un īpaši attīstītas valstis un uzņēmumi, kas pārvirza virspelnu savā virzienā, kas nepārprotami izmainīs arī politisko ietekmes centru un līdzsvaru pasaulē. Eiropā visievainojamākās, manuprāt, šajā situācijā ir nelielās, jaunās Eiropas Savienības dalībvalstis. Kļūdaina struktūrpolitika un nodokļu politika augstas ekonomiskās

izaugsmes laikā tagad rada nepārprotamus ekonomiskus un sociālus draudus vairākās šajās valstīs, tajā skaitā manā valstī – Latvijā.

Rezidentu privātaizņēmumu liels apjoms no eiro zonas valstu bankām eiro valūtā, liels nerezidentu naudas īpatsvars banku sektorā, strauja Eiropas vidējā līmeņa algu „ķeršana” eiro izteiksmē var novest pie secinājuma ar nacionālās valūtas pārvērtēšanu. Un tad ilgtermiņa atmaksa eiro zonas finanšu institūcijām var kļūt par jaunu slogu šo dalībvalstu pilsoņiem un uzņēmumiem. Un ja tiek paplašināts nacionālās valūtas apmaiņas koridors pret eiro, tad jau tā augstā inflācija var iegūt jaunu elpu un vēl vairāk attālināt jauno dalībvalstu iestāšanos eiro zonā.

Ja privāto aizņēmumu kopsumma tikai procentu maksājumos bankā sastāda divciparu skaitli no IKP, tad optimisms šo valstu pilsoņus nepārņem, un drīzāk tas radīs stipru politisku pesimismu, tostarp arī pret Eiropas Savienību kā tādu, ar visām izrietošajām sekām arī Parlamentam politiskā ziņā jaunajās dalībvalstīs.

John Whittaker (IND/DEM). - Priekšsēdētājas kundze, finanšu krīze turpina plosīties un eiro zonas valstīm draud recesija. Mums atkārtoti apgalvo, ka risinājumu sniegs pastiprināta regulēšana, kas palīdzēs uzlabot finanšu sektora darbību.

Taču problēmas mums ir tagad, un noteikumu mainīšana pēc tam, kad problēmas jau ir radušās, nepalīdzēs mums tikt galā ar esošajām problēmām.

Es aicinu deputātus apsvērt pilnīgi atšķirīgu reakciju uz pašreizējām ekonomiskajām grūtībām. Tās norāda, ka agrākā dzīve vairs nevar turpināties un ka, pateicoties pārāk lētiem kredītresursiem un pārāk lētiem importiem, mēs visi esam dzīvojuši pāri saviem līdzekļiem, un tāda apjoma patēriņš turpmāk vairs nebūs iespējams.

Pārmaiņas būs sāpīgas, bet nepieciešamas, un šie grūtie laiki ir atnākuši ar vēl vienu, daudz skaļāku vēstījumu, ko šīs iestādes tomēr atsakās sadzirdēt. Tas ir vēstījums par to, ka ES nevar turpināt savas apjomīgās likumdošanas programmas, piemēram, veselības un drošuma, patērētāju aizsardzības un sociālās vienlīdzības vārdā, jo visu šo plānu galvenais iznākums ir lielākas izmaksas un mūsu pašu labklājībai tik nozīmīgās ražošanas darbības apspiešana.

Tas vēstījums, kas būtu jāsadzird šajos grūtajos laikos, skan tā: Eiropas valstis vairs nevar atļauties Eiropas Savienību, tās iestādes un neskaitāmos tiesību aktus, (kas neapturamā straumē plūst no šīm iestādēm.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Es centīšos runāt ļoti skaidri, jo mana grupa ir jau izteikusi daudz dažādu viedokļu.

Pirmkārt, pašreizējā krīze nav nekāds Bībeles lāsts vai dievu sods. Tirgi ir cietuši neveiksmi, un šīs neveiksmes ir mudinājušas veikt intervences pasākumus, kas būtu iepriecinājušas pašu J. M. Keynes. Ja tirgi ir cietuši neveiksmi, tad mums šīs tirgus kļūdas ir jālabo, citiem vārdiem, mums ir kaut kas jādara.

Šis kaut kas ietver dažādas lietas. Pirmkārt, mums ir jāpielieto šoka terapija, lai pacients atgūtos no pašreizējās komas. Es atgādināšu Komisijai un Padomei, ka likviditātes problēmas var atrisināt Eiropas Centrālā banka, bet kredītpējas problēmas tieši ietekmē jūs – Padomi, Komisiju un dalībvalstis.

Otrkārt, lai nepieļautu, ka tas vēlreiz atkārtojas, mums jāzina, kas izsauca šo tirgu neveiksmi un kādi principi mums no jauna jāievieš. Ir bijušas kļūmes riska vadībā, pārvaldībā un beidzot ētikā.

Tas nozīmē, ka mums no jauna jāievieš daži pamatprincipi: produkcijas, uzņēmumu un tirgu pārredzamība, vadītāju atbildība, uzticība starp finanšu ekonomiku un reālo ekonomiku, kā arī politikas vadošā nozīme.

Es piekřītu Padomei, ka ir beidzies laiks, kad varēja iztikt bez regulējuma. Ne tirgi, ne rūpniecība nespēj paši sevi regulēt.

Un pēdējā recepte – kas vajadzīga, lai vakcinētu pacientu un nodrošinātu, ka notikušais neatkārtojas un nenotiek arī citādā veidā – ir tā, ka mums jāturpina tirgu integrācija. Mums ir jāsasniedz pietiekama kritiskā dimensija, kā to izdarīja Amerikas Savienotajās Valstīs. Mums ir jāiedibina eiro demokrātija, lai mūsu valūtai būtu ietekme pasaulē, kurā iestājusies globāla krīze. Visbeidzot, mums jāpārskata tiesiskais regulējums un uzraudzības regulējums, kas ir bijuši neveiksmīgi.

Es tāpēc nepiekrītu nesaistošiem tiesību aktiem, rīcības kodeksiem vai pašregulējumam. Tikai no visiem mums ir atkarīgs, vai spēsim piedāvāt risinājumu mūsu pilsoņiem, kas, galu galā, būs tie, kam nāksies par visu to maksāt.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Kādus secinājumus es īsumā varu izdarīt par šo krīzi? Tā radās tāpēc, ka mēs pienācīgi neuzraudzījām finanšu tirgu darbību. Kompetents regulējums neiznīcina tirgus, bet, gluži otrādi, ir nepieciešams, lai tie izdzīvotu. Ir cilvēki, kas ir atbildīgi par zaudējumiem, bet tagad ir arī cilvēki, kas dārgi maksā par savām pārmērībām un par valsts uzraudzības neveiksmēm.

Brīdinājumi tika doti jau pirms laba laika. *Rasmussen* ziņojums, ko Parlaments vakar pieņēma ar lielu balsu vairākumu, sniedz īpašus ieteikumus attiecībā uz pārmērīgu biržas spekulāciju risku, pārredzamības trūkumu un interešu konfliktiem, bet šis ziņojums pamatojas uz darbu, ko uzsāka Sociālistu grupa vairākus gadus pirms krīzes sākuma 2007. gadā.

Ieke van den Burg un *Daniel Dăianu* patstāvīgajā ziņojumā ir tāda pati nostāja. Eiropas Savienība starptautiskajā mērogā ir viens no lielākajiem partneriem, un es apsveicu komisāru *Almunia* par viņa šodienas paziņojumu, bet vai komisārs *McCreevy* tam piekritīs? Parālieze, kas pārņēmusi Komisiju attiecībā uz šiem jautājumiem, nav attaisnojama. Parlaments nedara to, kas tam būtu jādara. Citām iestādēm arī ir attiecīgi jārikojas.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs! Žēl, ka *Schulz* kungs ir jau aizgājis. Es gribēju norādīt, ka ir par agru teikt, kas bankrotēs, jo neviens nezina, kas ir bīstamo aktīvu gala ieguldītāji. Varbūt tās ir valstij piederošas bankas.

Tomēr es vēlos mudināt jūs paraudzīties uz šiem notikumiem no plašāka skatījuma un atcerēties, ka Parlaments jau šī gada sākumā sniedza dažus noderīgus ieteikumus, kurus Padome un Komisija nepieņēma. Pirmkārt, mēs pieprasījām, lai ekonomikas pārvaldībā visas ES līmeņi ņem vērā globālos notikumus un lai koriģē vispārējās ekonomikas pamatnostādnes. Mēs arī ierosinājām nodrošināt ES konkurences noteikumu stingru piemērošanu, neļaujot izstumt mazos un vidējos uzņēmumus no tirgus un radīt monstrus, kas ir pārāk lieli, lai sabruktu. Mums ir jāveicina un jāsauglabā mūsu nacionālā, tradicionālā uzņēmējdarbības kultūra, jo Eiropas Savienības lozungs ir „mēs esam vienoti dažādībā”.

John Purvis (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Cerēsim, ka Amerikas priekšlikums nopirkt bīstamos aktīvus būs sekmīgs, jo pretējā gadījumā sērga noteikti izplatīsies arī pie mums. Es vēlētos, lai *Jouyet* kungs un *Almunia* kungs apliecinā, ka mums ir sagatavota sava aizsargsistēma. Vai mums ir savi pēdējā mirkļa aizdevēji, kuri ir gatavi stāties pretim vislaunākajam, kas var notikt šādos apstākļos? Mēs virzāmies no likviditātes problēmas uz kredītnespējas problēmu.

Ir taisnība, ka ar laiku mums vajadzēs pārskatīt savus regulējuma aizsarglīdzekļus, bet to nevar un nedrīkst darīt pārsteidzīgi, krīzes karstumā. Mēs riskētu pārspīlēt, pieņemot nevajadzīgus, nepareizi virzītus, pārmērīgi drakoniskus nosacījumus, kas tikai kaitētu mūsu izredzēm panākt ieguldījumus ekonomikā un nākotnē radīt darbavietas.

Vissvarīgākais darbs, kas mums jādara nekavējoties, ir uzticības atgūšana. *Almunia* kungs, jūs šos vārdus minējāt vairākas reizes. Padomāsim, kā mēs to varētu sākt darīt.

Es vēlos mudināt pasaules lielāko valstu vadītājus Amerikā, Eiropā, Tuvajos un Tālajos Austrumos tuvākajā laikā sapulcēties un nepārprotami apliecināt pasaulei, ka viss, kas vajadzīgs, lai apdzēstu liesmas, tiks noteikti sagādāts, lai kur šīs liesmas izlauztos. Tikai tad, kad liesmas un gruzdošās ogles būs nodzēstas, mēs varēsim pievērsties notikušā analīzei par to, kā tas notika un kas ir vajadzīgs, lai novērstu tā atkātošanos.

Uzticēšanās ir būtisks pamats, uz kā balstās dinamiska finanšu sistēma un dinamiska globālā ekonomika. Un tagad augstākā līmeņa politiskajiem līderiem no valstīm ar tirgus ekonomiku jāspēj sapulcēties – tā būtu patiešām galotņu tikšanās – un bez aizbildinājumiem, bez vilcināšanās, bez strīdiem uzņemties pilnīgu atbildību par uzticības atjaunošanu.

Wolf Klinz (ALDE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Finanšu ministrs *Henry Paulson*, atklājot valsts bankrotējušā finanšu sektora glābšanas paketi 700 miljardu dolāru apmērā, pēdējās nedēļas aprakstīja kā pazemojošu laiku Amerikas Savienotajām Valstīm.

ASV situācija ir patiešām satraucoša. ASV finanšu sistēma ar investīciju bankām, nodrošinājuma fondiem un strukturētiem produktiem, kas nav pakļauti normālai banku uzraudzībai, ar neskaitāmajiem komercdarījumiem, kuri veikti, izmantojot mērķsabiedrības, kas neparādās nevienā bilances pārskatā, ir patiesībā sabrukusi. Maz ticams, ka tā drīz atjaunosies savā sākotnējā formā. Pēdējās divas investīciju bankas – *Goldman Sachs* un *Morgan Stanley* – ir tagad pārgājušas uz komercbanku nozari. Lētas naudas solījumi ikvienam, lai stimulētu arvien lielāku izaugsmi, peļņu un likviditāti, ir izrādījušies ilūzija – šāda veida mūžīgā kustība gluži vienkārši neeksistē. Augstu dzīves līmeni, kas balstās uz parādiem, lai iegādātos automašīnu, māju un visu citu jau jaunībā, gluži vienkārši nav iespējams saglabāt ilgākā laika posmā. Reālā ekonomika

ir likusi mums saprast, ka bez darba nevar būt nekādu iekrājumu, bez iekrājumiem nevar būt ieguldījumu, un bez ieguldījumiem nevar būt ilgtspējīgas attīstības.

Mums eiropiešiem jāmācās no ASV katastrofas. Budžeta nostiprināšanai nav citas alternatīvas. Nauda neaug kokos. Apjomīga lētas naudas pieejamība, ko sociālisti ir vienmēr prasījuši no ECB, neatrisinās problēmu, tā to vēl palielinās.

Komisijai pēc iespējas ātrāk, tomēr samērīgi un cītīgi jāīsteno priekšlikumi attiecībā uz aktīvu pārvēršanu vērtspapīros, struktūrētu produktu uzturēšanu maksājumu iesniedzēja grāmatvedības dokumentos, stingrāku uzraudzību, rīcības kodeksu tirgus dalībniekiem un daudziem citiem pasākumiem, kurus atbalsta Eiropas Parlaments.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Jouyet kungs, komisār! Es vēlos sākt ar pateicību Jouyet kungam par viņa atsaucību un lielo kompetenci, ko viņš parāda visās jomās.

Eiropa nevar turpināt periodiski ciest no krīzes sekām, kas sakņojas Amerikas kapitālismā. To jau ir paskaidrojuši iepriekšējie runātāji. Šī nostāja neliecina par naidīgumu pret Amerikas Savienotajām Valstīm. Tā rodas no acīmredzamā fakta, ka krīze ir ārkārtīgi nepareizas rīcības rezultāts, kas prasa spēcīgus pretlīdzekļus. Ar pašregulāciju nepietiek.

Šodien tomēr krīze ir globāla. Agrāk Jouyet kungs teica, ka mums vajadzīgi jauni pasākumi – tiesību akti un regulējums – un jānovērtē bilances pārskati un banku kredīspēja, valsts ieguldījuma fondi, algas, pārredzamība, uzraudzība un grāmatvedības standarti. Uz to visu jābalstās, un tas viss jāuzlabo.

Vairākkārt ir jau teikts, ka mums jāatgūst uzticība finanšu sistēmai, kas ir ekonomikas būtiska sastāvdaļa. Es nepiekrītu izteiktajai kritikai un uzskatu, ka šajā ziņā Francijas prezidentvalsts ir reaģējusi ātri. Prezidenta *Sarkozy* priekšlikumi, kurus viņš izteica Eiropas Savienības vārdā, deva Ņujorkai spēcīgu signālu, un viņa ierosinātā paplašinātā G8 sanāksme ļaus dažādiem pasaules ekonomikas dalībniekiem sapulcēties pie apaļā galda, kas ir patiešām svarīgs solis.

Lai ierosinātu globālus noteikumus, mēs nevaram visu izlemēt Eiropā. Protams, ir jābūt progresam Eiropā, un šajā ziņā diemžēl rīcība ir bijusi novilcināta. Noteikumi tomēr ir jāpieņem starptautiskā mērogā. Ekonomika ir globāla, un noteikumiem arī jābūt globāliem.

Mūs gaida daudz darba, un es esmu pārliecināts, ka pasākumi, par kuriem iepriekš paziņoja Jouyet kungs, nodrošinās, ka nākamajās nedēļās un mēnešos tiks atrasti iespējamie risinājumi. Būtu mulķīgi domāt, ka šos jautājumus var atrisināt dažās minūtēs.

Karsten Friedrich Hoppenstedt (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Dažās pēdējās dienās mēs, saudzīgi izsakoties, esam redzējuši lielu vētru ASV finanšu sistēmā. Viena no lielākajām ziņām bija tā, ka uzņēmums *Lehman Brothers Holdings* bija spiests iesniegt prasību par aizsardzību no kreditoriem bankrota gadījumā. Šajā saistībā es vēlos runāt par diviem jautājumiem. Pirmkārt, ASV gatavo lielu atbalsta paketi. Tomēr tā neizbeigs krīzi, nedz arī, notikumiem attīstoties, aizsargās mūs pret turpmākiem pārsteigumiem.

Otrkārt, jā, ir jānosaka, kādus regulējuma mehānismus mēs varētu uzlabot un kādās jomās būtu jāievieš lielāka pārredzamība. Diemžēl lielāks un labāks regulējums nenovērsīs visus nepatīkamos pārsteigumus, kas var turpmāk atgadīties finanšu tirgos, jo mēs nezinām visas pašreizējās banku operācijas.

Kāpēc es to saku? Ļaujiet man dot jums vienu piemēru. Var rasties pārsteigumi, piemēram, bankām vienojoties par neto norēķiniem, kas ir ļoti svarīgi, lai samazinātu risku. Protams, bankas var ņemt vērā vienošanos par neto norēķiniem, tikai novērtējot risku, ja šī vienošanās ir īstenojama ar likuma spēku. Vai labāki noteikumi nākotnē var novērst jebkuras šaubas par to, ka vienošanās par neto norēķiniem ir likumīga? Man tā nešķiet. Manuprāt, tāpēc pat saprātīgi un uzticami noteikumi neizslēdz turpmāku pārsteigumu iespēju.

Manuel António dos Santos (PSE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Pašreizējo finanšu krīzi, kas pēc īsa laika pārvērtīsies ekonomiskā krīzē un noteikti arī sociālā krīzē, un varbūt arī politiskā krīzē, varēja paredzēt, jo tā bija prognozējama. Žēl, ka ultraliberālais dogmatisms un ekonomika, kas balstās uz finanšu spekulācijām, tā sauktā „velna ekonomika”, ir ņēmusi virsroku pār sociāliem apsvērumiem un ekonomiku, kas balstās uz uzņēmējdarbības garu un rīcību, un ir vienīgais ekonomikas veids, kurš spēj radīt bagātību un kalpot pilsoņiem.

Regulējums ir cietis neveiksmi, kā teica komisārs *Almunia*. Tas ir cietis neveiksmi, un pēc soda saņemšanas tas ir radikāli jālabo. Krīze pasaules finanšu sistēmā ir struktūras krīze, kā arī teica komisārs *Almunia*. Tāpēc ar mūsu rīcībā esošo politisko instrumentu lietošanu vien nepietiek. Eiropas Centrālās bankas nostāja,

pastāvot uz to, ka jāpielieto pretlīdzekļi, kurus pašreizējā slimība atgrūž, dažu *Ecofin* padomes locekļu akli optimistiskais autisms, vēl tikai pirms 15 dienām izsakot pārstiegumu par krīzes apmēru, un nostāja, ko pauž komisārs *McCreavy*, kurš ierosina mainīt lietas tā, lai viss paliktu pa vecam, nav pieņemama.

Komisijai tagad ir pienākums izmantot visus savus instrumentus un izdarīt spiedienu uz dalībvalstīm, lai tās izstrādā jaunus instrumentus. Šis pienākums jo īpaši prasa pievērst vērību pareizajiem un tālejošajiem Eiropas Parlamenta ieteikumiem, kas sekoja *Rasmussen* ziņojumam.

Dumitru Oprea (PPE-DE). - (RO) Runā, ka jūs varat bēgt no globalizācijas, bet jūs nevarat no tās paslēpties. Tas pats attiecas uz globālajiem finanšu tirgiem. Kamēr visā pasaulē bija iespējams gūt peļņu, viss bija normāli, bet tagad, kad ir radušies zaudējumi, pie tā ir vainīgs kapitālisms. Mūsuprāt, lielā mērā ir jāvaino valsts, kas ir aizmirsusi vienu no savām galvenajām infrastruktūrām, proti, finanšu infrastruktūru, kas ir tikpat svarīga kā ceļi, dzelzceļš un gaisa satiksme.

Pašlaik Amerikas Savienotās Valstis, Eiropas Savienība un dalībvalstis cenšas likt pamatus jaunai infrastruktūrai – globālai finanšu infrastruktūrai. Diemžēl valsts iejaucas pārāk vēlu. Tas nav jauns regulējums, bet lielākas elastības piešķiršana globālajām finanšu plūsmām un to uzraudzība, kurā jāpiedalās visām valstīm, tādējādi ļaujot finanšu sistēmai atgūt uzticību.

Proinsias De Rossa (PSE). - Priekšsēdētāja kungs! Pirmdien mums komisārs *McCreavy* teica, ka nodrošinājuma fondi un privātā kapitāla ieguldījumi nebija tie, kas radīja pašreizējo haosu. Šodienas laikrakstā *The Guardian* ir ziņots, ka ir atklājies fakts, ka miljardieris *John Paulson* ir viens no nodrošinājuma fondu vadītājiem, kas nodarbojies ar aizņemtu AK banku akciju spekulācijām par aptuveni 1 miljardu britu mārciņām, cerot, ka akciju cenas stipri kritīsies. Viņa Ņujorkas *Paulson & Co* pagājušajā gadā bija visveiksmīgākais nodrošinājuma fonds pēc tam, kad tas pārdeva paaugstināta riska hipotēkas, kas vēlāk kredītresursu trūkuma laikā kļuva bīstamas. *Paulson & Co* ir veicis spekulatīvus darījumus četrās komercbankās, tai skaitā *HBOS*, kas pagājušajā nedēļā pēc straujas akciju cenu krišanās bija spiesta piekrist, ka to glābšanas nolūkos pārņem *Lloyds TSB*.

Ja komisārs *McCreavy* nav gatavs regulēt visas finanšu iestādes, tad viņš jāpiespiež atkāpties. Komisijai ir pienākums nodrošināt, ka šīs iestādes neaplaupa pensiju fondus, ietaupījumus un neveic negodīgus darījumus. Tās ir jāapstādina, un vienīgais veids, kā to darīt, ir ieviest šajā jomā pārredzamību un regulējumu. Tā sauktā tirgus „neredzamā roka” patiesībā līdzinās kabatzaglim, un jo neredzamāka tā ir, jo vairāk kabatu tā apzog.

Priekšsēdētājs. – Manuprāt, *De Rossa* kungs ierosina, lai komisāram *McCreavy* piedāvā laikraksta *The Guardian* abonementu. Priekšsēdētāja birojs izskatīs šo jautājumu.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Mums ir daudz iemeslu reaģēt uz pārmērīgiem kompensāciju un prēmiju plāniem. Mēs visi to darām, un tas ir pilnīgi saprotams, bet, noklausījies šīs debates, es tomēr teikšu, ka asa politiska retorika nav īstais veids, kā atrisināt globālas finanšu krīzes. Vai tas neizklausās pēc pārsteidzīga lēmuma atbrīvoties no šķietami nederīgā, vienlaikus izmetot ārā derīgo, un panikas palielināšanas, kas pagājušajā nedēļā plosījās finanšu tirgos? Tas nedrīkst notikt šajā Parlamentā. Mums jābūt prātīgiem, mums jābūt gudriem. Tā ir atbildība, ko mums piešķirusi mūsu vēlētāji. Mani draugi, mums ir jāpieņem līdzsvarots viedoklis, mums ir jāizstrādā labi un efektīvi noteikumi un tiesību akti, kas dod izaugsmes un pašregulācijas iespējas. Es par to raizējos, kad dzirdu šo aso retoriku. Tā mani padara nemierīgu, un es baidos, ka tā novedīs mūs pie pārlietu regulētas finanšu sabiedrības, kas nespēs panākt izaugsmi, kura mums visiem tik ļoti vajadzīga. Mūsu vēlētāji tiecas pēc izaugsmes un izredzēm radīt vairāk darbavietu.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es ar izbrīnu uzklaušēju sociālistu un komunistu viedokļus, kuri mums stāsta, ka tas ir sistēmas sabrukums. Viņiem acīmredzot ir īsa atmiņa. Viņi ir tie, kas 20. gadsimtā noveda līdz bankrotam visu to valstu ekonomiku, kas viņiem piederēja. Problēma ir globāla, un risinājumiem tāpēc jābūt Eiropas mēroga risinājumam.

Attiecībā uz finanšu jautājumu, komisār, es vēlētos uzzināt, vai jūs gatavojaties īstenot Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 105. panta 6. punktu, ar kuru saskaņā Padome, rīkojoties vienprātīgi pēc Komisijas ieteikuma, dod Eiropas Centrālajai bankai uzdevumu konsultatīvi uzraudzīt kredītiestādes. Manuprāt, šodien pilsoņi uzskata, ka ir pienācis laiks, lai mēs uzraudzītu pašreizējos noteikumus konsultatīvai finanšu sistēmu kontrolei. Mēs nevaram izveidot iekšējo tirgu bez Eiropas mēroga regulēšanas politikas.

Dariusz Rosati (PSE). - Priekšsēdētāja kungs! Šī krīze ir parādījusi, ka globālajai finanšu sistēmai ir nopietni trūkumi. Pirmkārt, uzraudzības aģentūrām neizdevās novērst ieguldītāju bezatbildīgu rīcību. Mēs esam pieredzējuši jaunu finanšu instrumentu izstrādi, kas tomēr nav pietiekami pārredzami un nedod iespēju sniegt pienācīgu riska novērtējumu. Otrkārt, finanšu iestāžu īpašniekiem un akcionāriem neizdevās pienācīgi

uzraudzīt savu iestāžu vadītājus, kas sev izmaksāja pārmērīgi lielas algas un prēmijas, un par ko? Par savu uzņēmumu novešanu līdz bankrotam!

Mums ir steidzīgi jārikojas vismaz šajās divās jomās. Mēs nevēlamies, lai atkārtos Amerikas finanšu tirgu sabrukuma scenārijs Eiropā. Mēs nevēlamies Eiropā tādu situāciju, kurā finanšu iestāžu izpilddirektori tiek sveikā projām ar desmitiem miljonu dolāru, bet nodokļu maksātājiem atliek tikai maksāt rēķinus. Mēs gaidām, lai Komisija sper nopietnus soļus šajā jautājumā.

Jean-Pierre Jouyet, *amatā esošais Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pateikties deputātiem par šīm aizraujošajām debatēm. Mēs šeit varētu debatēt stundām, jo temats, protams, ir garu diskusiju vērts, un idejas, ar ko deputāti apmainījās, ir saistošas. Diemžēl mūsu laiks ir tomēr ierobežots.

Es izdaru šādus secinājumus. Pirmkārt, attiecībā uz neiejaukšanās politiku un regulējuma trūkumu. Ņemot vērā zināmu atturību, ko prasa mans amats, manuprāt, esmu izteicies pietiekami skaidri. Es uzskatu, ka mums jāiet tālāk par šādu uzstādījumu debatēs – regulējums pret regulējuma trūkumu. Finanšu regulējuma atcelšana tagad ir novecojis jēdziens. Stingrs mūsdienu finanšu regulējums turpmāk būs šīs problēmas atrisinājums. Tas ir jāpielāgo, mums ir jāiet tālāk par to, kas darīts līdz šim.

Tas ir pirmais punkts, uz ko vēlos vērst jūsu uzmanību, un par to man ir ārkārtīgi skaidrs viedoklis. Es arī ļoti uzmanīgi klausījos, ko teica *Koch-Mehrin* kundze, un es atkārtāju, ko viņa teica, proti, ka regulējums nav tirgus ienaidnieks. Katram ir jāpilda savs pienākums. Valsts iestāžu uzdevums ir regulēt un pielāgot spēkā esošos noteikumus, tāpēc ka uz spēles ir likta sistēmas stabilitāte, individuālo krājēju aizsardzība un ieguldītāju aizsardzība. Es arī vēlos sacīt *Wurtz* kungam, ka nodarbinātībai un izaugsmei ir tieša ietekme uz reālo ekonomiku, ko apdraud šī krīze. Tāpēc mums ir jārikojas nabadzīgāko cilvēku labā un bez kavēšanās.

Mans viedoklis otrajā jautājumā ir, ka Eiropai jāpalielina starptautiskā sadarbība. Nav citas alternatīvas. Kā jau teikts, Eiropai jāliek sadzirdēt savu balsi, citādi mēs būsīm pakļauti ASV risinājumu ietekmei. Tas jau ir noticis ar valsts uzņēmumu *Sarbanes-Oxley*. Mēs redzējam, kādas sekas bija dažiem Eiropas uzņēmumiem, mēs redzējam, kā tas ietekmēja grāmatvedības un tirgus standartus.

Mēs varam sākt jau tagad. Vienīgā mūsu priekšrocība ir tā, ka šodien Eiropa var, kā uzsvēra *Almunia* kungs un prezidents *Sarkozy*, sevi enerģiski apliecināt, likt sadzirdēt savu balsi starptautiskajā arēnā, ņemt grožus savās rokās un veiksmīgi izdarīt starta izrāvienu. Es aicinu eiropiešus koordinēt savu rīcību, lai Eiropas Savienība būtu labi pamanāma starptautiskajā mērogā un ietekmētu starptautiskās finanšu struktūras, kā arī starptautiskās pārvaldes iestādes.

Ja netiks veikti nekādi starptautiski pasākumi, mēs nevarēsim žēloties, ka mums nav citu alternatīvu kā vien izmantot valsts ieguldījuma fondus, kurus mēs turklāt vēlamies saglabāt. Es nevienu nenesodu, bet šajā ziņā ir jābūt kaut kādai konsekvencei. Mums jāzina, ko gribam darīt, un tas, ka Eiropas bezdarbības gadījumā mums būs jāpaļaujas uz citiem fondiem, lai stabilizētu finanšu sistēmu.

Trešajā jautājumā līdzīgu viedokli manējam jau ir minējuši vairāki runātāji, tostarp *Schulz* kungs. Tiesa, mums ir jārisina algu jautājums un peļņas problēma, kas saistīta ar tirgu ciklisko darbību. Tirgus dalībnieku atalgojuma jautājums arī jāaplūko saistībā ar starptautisko ietekmi. Es neesmu pirmais, kas to saka, arī *Gordon Brown* ir to senāk teicis. Tas man šķiet loģisks jautājums, un tas ir jāapsver dziļāk.

Ir skaidrs, ka tā nav tikai ekonomiska un finanšu krīze, bet arī ētiska un atbildības krīze, kas attiecas uz visiem dalībniekiem un vadošajiem politiķiem neatkarīgi no tā, ko viņi tiecas atbalstīt. Kā *Wurtz* kungs un citi runātāji ir uzsvēruši, finansēm ir jāturpina darboties ekonomikas labā, un ekonomikai nav jākrīt par upuri finansēm.

Kā jau teicu, ir jāapsver finanšu iestāžu nozīme un plāns, kas jāizstrādā finanšu ministriem, pamatojoties uz Komisijas ieteikumiem. Parunāsim, kā panākt īpašu progresu. *Berēs* kundzei es vēlos sacīt, ka mums jāvirzās uz priekšu un attiecībā uz grafiku jārikojas ātri. Es atkārtāju, to, ko teica *Almunia* kungs, ka Komisijai jārikojas ātri, jo tas ir uzticības atgūšanas jautājums, un ar šo punktu es vēlos beigt.

Pat ja Eiropu krīze skar mazāk, mums ir tomēr svarīgi dot uzticēšanās signālu. Tas nozīmē pasākumus, starptautisku sadarbību, nebaidoties pieņemt noteikumus, rīkojoties ātri, un gatavību 15. oktobrī iesniegt Eiropadomes sanāksmē ieteikumus, pamatojoties uz Parlamenta ierosinājumiem un, kā jau teikts, saprotot, ka mēs sastopamies ar darījumiem, kas ietekmē ne tikai likviditāti, bet visas finanšu sistēmas maksātpēju.

Tagad tikai uzticība ekonomikai var dot stimulu izaugsmei, un tāpēc mums jāatmet dogmatisms un apņēmīgi jārikojas, izmantojot visus līdzekļus, kas ir mūsu rīcībā.

Joaquín Almunia, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs! Es piekrītu visiem, kas šajās debatēs ir uzsvēruši, ka mums jāreaģē, ka mums jāreaģē uz ļoti lielām pārmaiņām mūsu finanšu sistēmā; ka mums jāmacās no pagātnes kļūdām un ka mums jāstrādā visiem kopīgi – visām Eiropas iestādēm –, jo mēs visi zinām, ka bez iestāžu sadarbības darbs nebūs sekmīgs. Reaģējot uz šo situāciju, mums jāstrādā kopīgi ar citiem šīs spēles dalībniekiem, un mēs zinām, ka runa ir par globālajām finanšu sistēmām. Ja tās nebūtu globālas, tās mūs nebūtu ietekmējušas tādā mērā kā pašlaik, tāpēc mēs nedrīkstam aizmirst, ka mūsu vadībai, mūsu iniciatīvām un mūsu lēmumiem jābūt augstākā mērā vienprātīgiem un saskaņotiem ar citiem mūsu partneru un citu dalībnieku iniciatīvām un lēmumiem. Ja tā nebūs – būsīm godīgi –, mēs maksāsim augstu cenu par to, ka būsīm brīvi, bet naīvi, un finanšu nozarē mēs nebūsīm konkurētspējīgi, taču mums arī turpmāk jābūt konkurētspējīgiem – ne tikai efektīviem, ne tikai precīziem, ne tikai spējīgiem mācīties no pagātnes kļūdām, bet arī konkurētspējīgiem.

Kā jau teicu savos ievadvārdos – un es piekrītu sēdes priekšsēdētāja piezīmēm –, tas, ko es saprotu ar īstermiņa reaģēšanu, ir *ECOFIN* plāna pilnīga īstenošana, cik drīz vien iespējams – un mēs atkal būsīm uz pareizā ceļa, *Berēs* kundze. Novērtējums, kas tika veikts pirms dažām nedēļām Nicā, rāda, ka mēs esam uz pareizā ceļa, pieņemot *ECOFIN* lēmumus. Nākamnedēļ mums būs jāiesniedz priekšlikumi par Kapitāla prasību direktīvu un pēc dažām nedēļām – par Kredītvērtējuma aģentūru direktīvu.

Maksātnespējas II direktīvas pēc iespējas ātrāka pieņemšana Parlamentā un Padomē arī ir ļoti svarīga. Un aiz ES robežām Finansiālās stabilitātes forumam jāturpina intensīvi strādāt; pašlaik tās ir ļoti svarīgas institūcijas – Lamfališ sistēmas 3. līmeņa komitejas. Mēs esam ļoti norūpējušies – Parlaments, Komisija un, es ceru, arī Padome – par konkrētas reakcijas efektivitātes trūkumu šajā līmenī, tās ir galvenās iestādes, kam jāstrādā daudz efektīvāk nekā tad, kad šīs iestādes pirms dažiem gadiem nodibināja – Bāzeles Banku uzraudzības komiteju, Starptautisko Grāmatvedības standartu padomi – kā *Jouyet* kungs teica, tas ir galvenais jautājums. Tāpēc mēs neesam vieni. Mums jāreaģē ātri un efektīvi, ņemot vērā lielās problēmas, kas mums jārisina, un tai pašā laikā mums jānodrošina, ka mūsu vadībai citi seko, kā tas ir daudzās citās regulējuma jomās.

Runājot par struktūru, mēs diemžēl nevaram visu nolemt šodien. Bet tā ir taisnība – es tam pilnīgi piekrītu –, ka attiecība starp regulējumu un tirgiem šīs krīzes dēļ mainīsies. Ir skaidrs, ka bez visa kā cita regulējums ir bijis nepietiekams.

Manuprāt, mēs visi piekrītam, ka mums jānodibina intensīvāki sakari visos līmeņos ar ASV iestādēm, ne tikai Komisijai vai izpildvaras iestādēm, bet arī Parlamentam ar Kongresu, kas pašlaik ir galvenais noteicējs, risinot konkrētas ASV problēmas. Mums jāreaģē daudzpusējā līmenī. Visu šo finanšu sistēmu neveiksmju patiesais cēlonis – pārmērīgo likviditāti, pārmērīgo dalībnieku risku, zemo riska novēršanas līmeni, ko esam pieredzējuši pagātnē, – *cupidité*, kā teica *Jouyet* kungs – izsauca globāla nelīdzsvarotība, ko pasaules iestādes nav līdz šim spējušas atrisināt, un mums visiem eiropiešiem tāpēc vienoti jāriņķojas, lai pārliecinātu citus partnerus globālajā arēnā, ka turpmāk globālā nelīdzsvarotība sagādās mums jaunas problēmas, ja nespēsīm to pienācīgā veidā novērst, un ka mums daudz tiešāk un efektīvāk jākoordinē sava rīcība ES mērogā.

Mēs dzīvojam ekonomiskā un monetārā savienībā. Mums ir iekšējais tirgus, mums ir rīcības plāns finanšu pakalpojumu integrācijai, bet mums vēl ir daudz iekšējo šķēršļu un trūkst efektivitātes. Manuprāt, mums visiem jāsaprot, ka tas prasīs vēl lielāku Eiropas integrāciju un nevis nacionālisma izpausmes un aizstāvēšanās pozīciju no dalībvalstu puses.

Visvairāk mums jāpatur prātā mūsu vidēja termiņa un ilgtermiņa uzdevumi, un šajā grūtajā situācijā mums jāsiglabā Stabilitātes un izaugsmes pakts, Lisabonas stratēģija un enerģētikas un klimata pārmaiņu stratēģija, kas pašlaik ir ļoti svarīgi. Mēs nevaram atļauties aizmirst, ka mums jārisina ne tikai ļoti grūti īstermiņa uzdevumi attiecībā uz finanšu tirgiem, bet arī lieli vidēja termiņa un ilgtermiņa uzdevumi pasaules ekonomikas uzlabošanai un savai nākotnei.

Vēl daži pēdējie vārdi: tas nebija plānā, bet būs *ECOFIN* nākamās sanāksmes darba kārtībā, un Komisija visnotaļ piekritīs šim jautājumam. Mums jādomā par vadošo darbinieku, direktoru un izpilddirektoru atalgojumu, par visu to personu atalgojumu, kas var radīt jaunas tendences un pieņemt lēmumus tirgos. Es jums kaut ko pastāstīšu – un tas ir arī adresēts Padomei – 2004. gadā Komisija un jo īpaši mans draugs *Charlie McCreavy* ierosināja, lai dalībvalstis pieņem šajā saistībā lēmumu nolūkā izvairīties no nepareiza stimulējuma. Mēs esam pārdomājuši to, kas noticis kopš tā laika, pēdējos četros gados. Tikai viena no 27 dalībvalstīm pēc Komisijas domām reaģēja pozitīvi uz šo ieteikumu. Tāpēc Komisija visnotaļ piekrīt vienprātīgajam uzskatam, ka šie svarīgie jautājumi arī ir jārisina.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), rakstiski. – ASV finanšu sistēma dažu pēdējo dienu laikā ir izsista no slīdēm, *Lehman Brothers* iesniedza maksātnespējas pieteikumu un *Merrill Lynch* bailēs no līdzīga sabrukuma piekrita, ka to pārņem *Bank of America*. *Dow Jones industrial average* indekss 15. septembrī samazinājās par 4,4 % un pēc divām dienām – vēl par 4,1 %. Akciju cenu kritums visā pasaulē 15.–17. septembrī radīja ieguldītājiem aptuveni 3,6 triljonu ASV dolāru lielus zaudējumus. *AIG* akciju cena ir samazinājusies par vairāk nekā 90 %, no 72 dolāriem pagājušajā gadā līdz 2,05 dolāriem. ASV valdība 16. septembrī pārņēma *AIG*, izpalīdzot tai ar 85 miljardiem ASV dolāru. Šie notikumi liecina par lielāko finanšu krīzi ASV kopš Lielās depresijas. Tie risinājās nedēļu pēc tam, kad ASV federālā valdība pārņēma *Fannie Mae* un *Freddie Mac*, kas ir lielākās hipotēku sabiedrības. Problēma ir tā, ka *Lehman Brothers* un *AIG* ir parādā kreditoriem daudz miljardu ne tikai Amerikas Savienotajās Valstīs, bet arī Eiropā. Vai Eiropa ir gatava pārvarēt šoku, ko izraisījušas nesaraucjamās saites ar ASV tirgu? Vai ar 36,3 miljardiem eiro, ko tirgū iepludināja ECB un *Bank of England*, pietiks, lai novērstu briesmas?

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), rakstiski. – (PL) Es vēlos pievērst Parlamenta uzmanību šādiem jautājumiem:

1. ASV valdība un Federālā rezervju banka ir līdz šim piešķirušas tuvu pie triljona dolāru, lai novērstu finanšu krīzes sekas. Tā sauktā *Paulson* pakete satur papildu ieteikumus, kas prasa vēl papildu 700-800 miljardus dolāru. Tas liecina par to, ka pašreizējo krīzi var salīdzināt ar lielo 1929. gada krahu.
2. Turklāt ECB piešķir ap 750 miljardu ASV dolāru, lai uzlabotu likviditāti, bet *Bank of England* izsniedza aptuveni 80 miljardu dolāru. Šie pasākumi vēlreiz apliecina, ka situācija Eiropas finanšu tirgos tiek uzskatīta par nopietnu.
3. Visi pieminētie pasākumi norāda, ka atkal tiek atbalstīta spēcīga un apņēmīga valdības iejaukšanās. Pat visliberālākie ekonomisti atzīst vajadzību ieviest noteikumus, lai apturētu krīzi, un patiesībā ir gatavi pieņemt valdību un starptautisko finanšu iestāžu iejaukšanos šajos procesos.
4. Šīs krīzes vēriens un apjoms negatīvi ietekmēs darījumus reālajā ekonomikā. Tas novedīs pie lejupslīdes ASV ekonomikā, kas nozīmē ekonomiskās izaugsmes kritumu. Tas nozīmēs arī ekonomiskās izaugsmes palēnināšanos Eiropā.
5. Ņemot vērā šo situāciju, visām valstīm ir svarīgi stiprināt iestādes, kas nodrošina finanšu uzraudzību. Tas jo īpaši attiecas uz ES. Šīm iestādēm jāspēj nodrošināt lielāko banku, investīciju fondu un apdrošināšanas sabiedrību darbības stingrāku uzraudzību. Stingrāka uzraudzība ir vienīgais veids, kā uzlabot finansiālo aizsargātību un turpmāk nodrošināt finanšu stabilitāti.

Esko Seppänen (GUE/NGL). – (FI) Tagad mēs zinām, ka valsts ir vajadzīga ne tikai kā kapitālisma militārais, bet arī finanšu garants. Amerikas Savienoto Valstu, šīs plēsīgā kapitālisma tēvzemes, valdība ir privatizējusi spekulācijās iegūto peļņu un tagad sabiedrisko vislielākos tiešsaistes pārdošanas un maiņas banku zaudējumus ekonomikas vēsturē, kas radušies spekulāciju dēļ.

Raubtier (plēsoņa) ir vārds vācu valodā, kas apzīmē šāda veida kapitālismu un balstās vēl uz vienu citu vārdu *Raubgier* (mantkārtība), kurš ir tuvs vārdam *Raub* (laupīšana). Šie abi vārdi ir precīzāki.

Krājējiem visā pasaulē, kas ir sagatavojušies nebaltām dienām, nākamajos gados tiks nolaupīta kāda daļa no viņu iekrājumu vērtības, kad pagājušās nedēļas notikumu dēļ pasaules ekonomikā izraisīsies inflācija un/vai sāksies ekonomikas lejupslīde. Ir grūti iedomāties, kā Amerikas Savienotās Valstis spēs citādi samaksāt milzīgos parādus, ko tā tikai tagad uzņemas, un kā inflācijas un naudas vērtības krišanās apstākļos tā atrisinās problēmas, kas radīsies tās vājo spēju dēļ atmaksāt savus parādus un normalizēt savus sadārdzinātos aktīvus.

Bumbas ar laika degli, kuras pieļāvusi Amerikas valdība un kuras gatavojušas plēsonīgā kapitālisma tirgus teroristu bankas, kas balstās uz apmaiņas darījumiem, finanšu produktu virtuālo iepakojumu, to klientu maksātnespējas, kas nav kredīspējīgi, un fiktīvu aizņēmumu apdrošināšanas politiku, ir eksplodējušas nodokļu maksātāju sejās, un pārējā pasaule maksā dārgu cenu.

15. Energoresursu cenu neregulēšana (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir debātes par:

– jautājums, uz kuru jāatbild mutiski un kuru *Hannes Swoboda* iesniedza Padomei PSE grupas vārdā par energoresursu cenu noregulēšanu (O-0082/2008 - B6-0460/2008)

– jautājums, uz kuru jāatbild mutiski un kuru *Hannes Swoboda* iesniedza Komisijai PSE grupas vārdā par energoresursu cenu noregulēšanu (O-0083/2008 - B6-0461/2008)

– jautājums, uz kuru jāatbild mutiski un kuru *Giles Chichester, Anne Laperrouze, Sophia in 't Veld* un *Eugenijus Maldeikis* iesniedza Padomei PPE-DE, ALDE un UEN grupu vārdā par energoresursu cenu noregulēšanu (O-0089/2008 - B6-0463/2008)

– jautājums, uz kuru jāatbild mutiski un kuru *Giles Chichester, Anne Laperrouze, Sophia in 't Veld* un *Eugenijus Maldeikis* iesniedza Komisijai PPE-DE, ALDE un UEN grupu vārdā par energoresursu cenu noregulēšanu (O-0090/2008 - B6-0465/2008)

– jautājums, uz kuru jāatbild mutiski un kuru *Rebecca Harms* un *Claude Turmes* iesniedza Komisijai Verts/ALE grupas vārdā par energoresursu cenu noregulēšanu (O-0091/2008 - B6-0466/2008),

– jautājums, uz kuru jāatbild mutiski un kuru *Esko Seppänen* un *Ilda Figueiredo* iesniedza Padomei GUE/NGL grupas vārdā par energoresursu cenu noregulēšanu (O-0093/2008 - B6-0468/2008),

– jautājums, uz kuru jāatbild mutiski un kuru *Esko Seppänen* un *Ilda Figueiredo* iesniedza Komisijai GUE/NGL grupas vārdā par energoresursu cenu noregulēšanu (O-0094/2008 - B6-0469/2008).

Hannes Swoboda, autors. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos sirsnīgi apsveikt komisāru un ministru *Borloo*. Mums ir vairāki jautājumi, jo mums, godīgi runājot, šķiet, ka Eiropas Savienība – un tas attiecas uz Komisiju un varbūt arī uz Padomi – ir veltījusi pārāk maz uzmanības naftas cenu tendencēm. Lai gan es ļoti cieni komisāru, es uzskatu, ka mums šajā ziņā jādara daudz kas vairāk.

Ļaujiet man pirmkārt pievērsties pieaugošajām naftas cenām. Es esmu vienmēr norādījis, komisār, ka šajā jomā tiek iegūta liela peļņa. Kas ar to notiek? Īstenībā tā netiek ieguldīta, piemēram, alternatīvajā enerģijā vai citos svarīgos ieguldījumu projektos, bet to izmanto, lai uzpirktu akcijas un izmaksātu dividendes.

Otrkārt, runājot par krītošajām naftas cenām, kas zināmā mērā notiek, vai Komisijai ir pārskats, vai šīs krītošās cenas attiecas arī uz patērētājiem? Baidos, ka tā nav. Un es vēlos, lai jūs atbildētu arī uz šo jautājumu.

Treškārt, es vēlos ierosināt jautājumu par energoapgādes deficītu, ko esam apsprieduši arī agrāk saistībā ar ziņojumiem, kurus pieņemām komitejā. Nav iemesla, kāpēc Komisija neatkarīgi no turpmākajiem tiesību aktiem nevarētu izstrādāt praktisku energoapgādes deficīta novēršanas paketi. Tas nav pasākums, ko varētu veikt Komisija, tas ir pasākums, ko varētu veikt arī atsevišķas valdības. Šajā jautājumā mēs arī vēlētos redzēt vairāk iniciatīvu no Komisijas puses.

Un, ceturtkārt, tas mani noved pie jautājuma par ārpolitiku enerģētikas un energoapgādes jomā, jo īpaši, protams, gāzes, kas ir jautājums, ko esam daudzkārt apsprieduši. Es dzirdēju, ka jūs nesen bijāt Nigērijā. Būtu ļoti interesanti uzzināt, kādas iniciatīvas ir pieņemtas šajā jautājumā.

Mēs redzam, ka *Nabucco* projekts ir atstāts pašplūsmā, tas ir tikai viens piemērs. Amerikāņi ir panākuši PTC naftas vada projekta īstenošanu. Visi teica, ka tas nenesīs peļņu, bet tas, protams, tagad, pieaugot naftas cenām, nes peļņu. Viņi vienkārši teica: „Mēs to gribam, un mums tas ir vajadzīgs, lai dažādotu enerģijas piegādi”.

Ko dara Eiropa? Manuprāt, Eiropas pieeja ir bijusi pārāk nenoteikta, lai sasniegtu konkrētus mērķus, un es vēlos, lai Padome un Komisija ir stingrākas un apņēmīgākas, tiecoties pēc enerģijas avotu dažādošanas Eiropā, jo tas ir svarīgi arī energoapgādes ziņā. Mūsu grupa tomēr ir īpaši norūpējusies par energoapgādes deficīta jautājumu un to, ko mēs darām, lai to risinātu, jo tā vēl arvien Eiropā ir nopietna problēma.

Giles Chichester, autors. – Priekšsēdētāja kungs! Man žēl, ka sociālisti ir izvēlējušies ļaut vaļu saviem vecajiem aizspriedumiem par peļņu un sociālajiem jautājumiem, lai gan jārūpējas būtībā par ekonomikas un rūpniecības problēmām. Ir skaidrs, ka naftas cenu celšanās rada nopietnas problēmas reālajai ekonomikai – jo īpaši šo cenu mainīgums un nestabilitāte –, bet atcerēsimies mācību, ko guvām 70-tajos gados. Pie šīs mācības pieder fakts, ka augstākas cenas veicina pētniecību un resursu attīstību. Tās kavē pārmērīgu patēriņu un sekmē efektivitāti. Es uzskatu, ka energoapgādes deficīta jautājums ir svarīgs, bet tas jārisina ar sociālā nodrošinājuma pasākumiem, nevis kropļojot tirgu, piemēram, cenšoties nosacīt maksimāli pieļaujamās cenas.

Atcerēsimies arī to, ka cenas var gan pazemināties, gan paaugstināties un ka tirgus cenas parasti ir pārspīlēti augstas, pirms tās pazeminās līdz realistiskam līmenim. Patiešām konkurētspējīga tirgus izveide ir būtisks priekšnoteikums citu politisku mērķu piepildīšanai. Šīs cenas atgādina ES enerģētikas politikas un situācijas ES enerģētikā pamatpatiesības – trīs pīlārus, proti, būtisko vajadzību pēc patiešām konkurētspējīgiem tirgiem – tirgiem, kuros būs viszemākās cenas un kuri sniegs visefektīvākos pakalpojumus; piegādes drošību, ņemot vērā to, ka mēs esam atkarīgi no ievesta kurināmā; un ilgtspējības mērķu saistību ar pārējiem diviem mūsu politikas aspektiem. Sargāsimies sasteigtiem lēmumiem atbrīvoties no kaut kā nevajadzīga, vienlaikus atmetot ko noderīgu tikai tāpēc, ka esam norūpējušies par cenu celšanos pagājušajā vasarā, un aizmirstot, ka cenām ir tendence gan pazemināties, gan paaugstināties.

Rebecca Harms, autore. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, komisār, *Chichester* kungs! Protams, ka cenas var gan pazemināties, gan paaugstināties, bet, manuprāt, gandrīz visi šeit klātesošie piekritīs, ka, ņemot vērā to, ka energoresursu ir maz un ka piekļuve tiem ir ierobežota, kā arī visā pasaulē pieaugošo konkurenci par piekļuvi šiem resursiem un dalību tajos, iespējams, cenas ilgtermiņā saglabāsies augstas.

Pašreizējie noteikumi un energoapgādes deficīta problēma liecina, ka mēs vēl neesam pareizi reaģējuši uz šo situāciju. Manuprāt, smagās sociālās problēmas, kas saistītas ar augstajām enerģijas cenām, ir vienmēr jārisina ar sociālās politikas palīdzību, bet mums ir arī no struktūras viedokļa jānodrošina, lai mūsu sabiedrība vairs nebūtu izšķērdīga attiecībā uz enerģijas resursiem. Piebalga kungam, bez šaubām, būs kaut kas sakāms par šo jautājumu, jo viņš, stājoties amatā, izrādīja lielu apņemšanos risināt šo problēmu.

Energotaupības un energoefektivitātes mērķiem jāseko daudz konsekvētāk nekā līdz šim. Mēs esam bieži teikuši, ka mums jāceļ citāda veida mājas un ka mums ir vajadzīgas citāda veida siltumapgādes un dzesēšanas sistēmas un efektīvākas elektriskās ierīces, bet kur gan ir šie plašie, saskaņotie pasākumi, kas mums vajadzīgi, lai izmantotu mums pieejamo potenciālu attiecībā uz energoefektivitāti un energotaupību?

Ja vispār ir kāda joma, kurā ir vajadzīgs Eiropas mēroga ģenerālplāns vai dalībvalstu plāni, tad šī ir tā joma. Manuprāt, struktūrfondu, Kohēzijas fonda un Eiropas Investīciju bankas programmas utt. ir jāapvieno, lai nopietni nodotos tiem mērķiem, ko jūs, Piebalga kungs, vairākkārt ieteicāt pirms trim gadiem.

Ja mēs palūkojamies uz pašreizējām debatēm, piemēram, par naftas cenām, un redzam, kas ir ieteikts šajā Parlamentā, lai bremzētu Komisiju, kas, galu galā, vēlējas padarīt automašīnas energoefektīvākas, tad mums sev ir jāuzdod jautājums, vai ideju par to, ka cenas ilgtermiņā saglabāsies augstas, patiesībā uztver nopietni.

Komisār, es vēlos mudināt jūs savus iepriekšējos ieteikumus par energoefektivitāti un energotaupību padarīt par Stratēģiskā enerģētikas pārskata centrālo elementu, jo šī būs joma, kas izšķirs, vai mēs pareizi strādājam sabiedrības labā vai ne un vai mēs nodrošinām tās vajadzības pastāvīgi augstu cenu laikā.

Anne Laperrouze, autore. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Borloo* kungs, komisār, dāmas un kungi! Pieaugošajām enerģijas cenām ir dažādas negatīvas sekas, no kurām acīmredzamākā ir dzīves dārdzība mūsu pilsoņiem. Tas vēlreiz parāda, cik lielā mērā mēs esam atkarīgi no energoapgādes. Ir vajadzīgi dažādi pasākumi, ja vēlamies samazināt enerģijas cenu svārstības, un jo īpaši samazināt cenas.

Attiecībā uz to man ir trīs priekšlikumi. Pirmais darbības virziens attiecas uz enerģijas cenu pārvaldību ar ekonomikas līdzekļiem. Tas ir jādara nekavējoties, citiem vārdiem sakot, dalībvalstīm ir jāizstrādā finanšu mehānismi, ar kuru palīdzību pieaugošo cenu faktoru var dzēst no uzņēmumu budžetiem, kā arī no mājāsaimniecību budžetiem. Ir arī jāveicina sociāli pasākumi ar mērķi novērst energoapgādes deficītu mājāsaimniecībām ar zemiem ienākumiem.

Otrais darbības virziens skar to cenu regulēšanu, ko pieprasa par enerģijas importu. Ko jūs ierosināt, lai ļautu Eiropas Savienībai runāt vienā balsī darījumos ar enerģiju ražojošām valstīm – un cilvēki vienmēr tērgā par „runāšanu vienā balsī” –, tā lai kaimiņattiecību politikā un partnerattiecību nolīgumos varētu pienācīgi ņemt vērā enerģētikas aspektu? Ļaujiet man, iespējams, naivi, ieteikt risinājumu, kas varētu palīdzēt uzlabot attiecības mūsu sarunās ar Krieviju. Kādēļ gan nesavienot *Nabucco* gāzes vada darbību ar *South Stream* projektu? Varbūt tas palīdzētu radīt mazliet mierīgāku gaisotni.

Trešais darbības virziens attiecas uz importa samazināšanu, vai pat apturēšanu vispār, kas būtu ideāls risinājums. Lai to panāktu, mums ir jāsarauj ciešā saite starp lielāku izaugsmi un lielāku energopatēriņu. Ir patiešām svarīgi, lai izaugsme automātiski neradītu proporcionālu energopatēriņa pieaugumu. Protams, mums jāattīsta atjaunojamā enerģija un enerģija ar zemu CO₂ emisiju līmeni, un mūsu kolēģa *Turmes* kunga ziņojums ir solis šajā virzienā. Energoefektivitāte nozīmē arī energotaupību, bet to mēs pašlaik nedarām pietiekami labi. Tāpēc teksti, kurus šeit iesniedz, ir jau sen nokavēti. Mums galvenā uzmanība jāpievērš

fiziskajām un tehnoloģiskajām enerģijas akumulēšanas iespējām un patiešām tiem elementiem, kas darbojas kā energopatēriņa līdzekļi.

Vai jūs varētu mums pateikt, *Borloo* kungs, vai jums ir lielas cerības, ka enerģētikas un klimata paketi pieņems tuvākajās nedēļās? Kam ir jānotiek, lai pieņemtu tālejošu pasākumu paketi šo mērķu sasniegšanai?

Esko Seppänen, *autors*. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Kompromisa rezolūcijā spekulāciju nozīme enerģijas izmaksu palielināšanā nav ietverta enerģijas cenās. Tomēr virtuāla nafta tiek pārdota atvasināto instrumentu tirgos par sešas reizes lielāku cenu nekā fiziskā nafta. Elektrības cena arī ir piesaistīta vērtspapīru tirgum: virtuālu elektrību pārdod enerģētikas tirgos par lielāku cenu nekā fizisko elektrību, un Eiropas Enerģētikas biržā tā maksā piecas reizes vairāk.

Ir daudz liecību par krāpšanu OTC (tiešās piekļuves) atvasināto instrumentu tirgū, ko neregulē un neuzrauga biržas. Elektrības standartu saskaņošana automātiski dos negaidītu peļņu lielajiem uzņēmumiem, un ap 2013. gadu emisijas kvotu tirdzniecība vairākkārt palielinās spekulācijas iespējas.

Enerģētikas atvasināto instrumentu tirgos patērētāji ir spiesti maksāt spekulatīvu cenu, kā tas tika darīts augstas riska pakāpes hipotekāro kredītu tirgos Amerikas Savienotajās Valstīs: peļņu privatizēja, bet zaudējumi tiek nacionalizēti. Kapitālisms ir kazino, kur enerģijas cena tiek izlozēta biržās. Pateicos par uzmanību.

Jean-Louis Borloo, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pēc tam, kad esmu uzklauzījis dažādus jautājumus, ko praktiski visi man jautā, ļaujiet izteikt dažas piezīmes man pašam.

Pirmā piezīme attiecas uz kļūmīgo veidu, kādā mainās cenas: vienā brīdī 10 ASV dolāri, pirms īsa laika 140 dolāri, un tagad cena ir nokritusi uz 100 dolāriem. Īstenībā šķiet, ka nav nekāda sakara starp produkta vērtību un finanšu tirgu, kas balstās uz to pašu precī. Tomēr, manuprāt, ir skaidrs, ka ilgtermiņā spekulanti vienmēr darbosies, ja mēs turpināsim uzskatīt, ka globālā mērogā vajadzība pēc enerģijas – kas turpina pieaugt – nav jānodrošina, izveidojot jaunu enerģijas avotu struktūru, kas mazāk paļautos uz ogļūdeņražiem.

Turklāt vēlos norādīt, ka jūnija beigās Džedā, kur komisārs Piebalgs un es apmeklējām visu energoražotāju un patērētāju valstu sanāksmi, kopējais uzskats bija pavisam skaidrs. Tas, ko no mums gaida, ir nepārprotams: galvenajām enerģijas patērētājvalstīm ir jāizrāda stingra apņemšanās mainīt savu enerģijas avotu struktūru, jāveic energoefektivitātes pasākumi un jāklūst mazāk atkarīgām no ogļūdeņražiem. Visi energoražotāji to atbalsta. Manuprāt, tas būs iekļauts arī nākamajā klimata un enerģētikas paketē, un man šķiet, ka Eiropas 500 miljoni enerģijas patērētāju saka: „Ražosim vairāk vietējo enerģiju, būsīm patstāvīgāki enerģijas ražošanā un izveidosim tiešu saikni starp energoražotājiem un patērētājiem!”

Bez tam ir skaidrs, ka ļoti īsā termiņā jāatrisina vairākas regulēšanas problēmas, tostarp piekļuves problēmu informācijai par komerciālajiem uzkrājumiem, un tas nenozīmē tikai stratēģiskos uzkrājumus. Amerikas Savienotās Valstis un Japāna to dara. Komisijai lūdza par to padomāt. Domāju, ka līdz oktobra beigām vai novembra sākumam Komisija iesniegs priekšlikumu, kura mērķis ir ieviest īstermiņā lielāku pārredzamību šajā jomā. Tomēr pienācīga stratēģija enerģijas pašpietiekamībai un enerģijas avotu struktūras dažādošanai vidējā termiņā un ilgtermiņā ir visefektīvākais risinājums.

Andris Piebalgs, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs! Manuprāt, šie ir ļoti savlaicīgi jautājumi, un šīs ir ļoti svarīgas debates. Komisija pašlaik beidz darbu pie Stratēģiskā enerģētikas pārskata, kas arī pamatojas uz Parlamenta debatēm. Es ceru, ka šo otro Stratēģisko enerģētikas pārskatu pieņems novembrī, un tas jo īpaši risinās jautājumus, kurus mēs izskatām šodien.

Katrā ziņā mūsu priekšlikumus Stratēģiskajā enerģētikas pārskatā ierobežo tas, ka vēl nav ratificēts Lisabonas līgums. Tajā ir pants, kas dotu mums iespēju vienkāršot pasākumus, bet arī tagad mēs varam daudz ko darīt.

Komisija arī uzskata, ka vidējā termiņā un ilgtermiņā naftas cenas saglabāsies augstas. Šāda prognoze pamatojas uz pašreizējām tirgu svārstībām. Pat ja tagad naftas cena ir 106 vai 110 ASV dolāri par barelu, kas ir daudz mazāk nekā pirms neilga laika, kad tā bija 145 ASV dolāri, tomēr ikdienas svārstības apgrūtina situācijas prognozēšanu, kam ir nopietnas, plaša spektra sekas, kurām tādēļ nepieciešams risinājums.

Dalībvalstīm ir noteikti jāveic īstermiņa pasākumi, lai mīkstinātu ietekmi uz visneaizsargātākajām mājāsaimniecībām, un mūsu galvenajam politiskajam mērķim jābūt pārejas atvieglošanai uz ilgtspējīgāku enerģijas ražošanu un patērēšanu. Citiem vārdiem sakot, mums jāpiepilda mērķis kļūt par zema oglekļa un energoefektīvu ekonomiku. Lai to paveiktu, ir būtiski īstenot Komisijas priekšlikumus par klimata un enerģētikas politiku, ievērojot Eiropas padomes politiskās saistības.

Runājot par strukturālām reformām, ir jāuzsver, ka mums jāsamazina naftas cenu pieaugumu, ne tikai naftas cenu, bet arī ogļu un gāzes, kas, galu galā, ietekmē arī elektrības cenas. Saikne starp šīm cenām ir atkarīga no cenu struktūras, piemēram, gāzes līgumiem bieži piemēro naftas cenu etalonu, elektroenerģijas ražošana, kurā par kurināmo izmanto gāzi, ir minimāla, un tāpēc arī nosaka cenas. Tāpēc es domāju, ka ir ļoti svarīgi risināt ne tikai naftas cenu jautājumu, bet pievērsties visām nozarēm. Pašreizējā situācija pastiprina vajadzību pēc stimulējošas konkurences visā enerģētikas nozarē. Tāpēc es vēlreiz gribu uzsvērt, ka ir būtiski steidzami vienoties par trešo iekšējā enerģētikas tirgus paketi.

Eiropa var attīstīt, un tai ir jāattīsta pašai savas priekšrocības, lai rastu atbildi uz straujajām pārmaiņām pasaules enerģētikā. Šī atbilde ir labi funkcionējošs, savstarpēji saistīts un konkurētspējīgs visas ES iekšējais tirgus. Tas mazinās Eiropas neaizsargātību pret pārtraukumiem energoapgādē un veicinās mūsu sadarbību ar enerģiju ražojošām un tranzīta valstīm. Solidaritāti starp dalībvalstīm krīzes apstākļos nodrošinās Eiropas tīkli.

Mēs esam sagatavojuši tiesību aktus par Eiropas enerģētikā izmantojamās naftas krājumiem, kas noteikti risinās divus jautājumus: pirmo, ka šiem naftas krājumiem krīzes laikā jābūt pieejamiem un viegli izmantojamiem, un otro, kas risina prioritārus jautājumus – pārredzamību un iknedēļas ziņojumus par komerciāliem uzkrājumiem. Lai gan mēs neesam lielākie naftas patērētāji pasaulē, mēs šajā ziņā spējam ietekmēt tirgus pārredzamību un samazināt svārstības, kas rodas no spekulācijām tirgū.

Spekulācijas, protams, rada problēmas. Mēs esam veikuši analīzi. Pieejamā informācija liecina, ka piedāvājums un pieprasījums ir galvenie naftas cenu dzinējspēki un ka šie pamatfaktori arī turpmāk uzturēs augstas cenas. Tomēr tajā pašā laikā mēs turpināsim analizēt to, kāda ietekme ir spekulācijām konkrētā laika periodā un vai pastāv iespējas samazināt svārstības un ieviest stingrāku uzraudzību enerģētikas tirgū.

Katrā ziņā ir skaidrs, ka naftas tirgos ir vajadzīga pārredzamība gan attiecībā uz līgumiem, gan ar tiem saistītiem finanšu instrumentiem un pamatelementiem. Es vēlos arī teikt, ka gan Komisija, gan valsts konkurences aizsardzības iestādes sūta par rīcību, kas vērsta pret konkurenci. Tas ir veids, kādā mēs varam pārmaiņas naftas cenās padarīt atkarīgas no patērētājiem, jo tie lieto attīrītus produktus. Komisija pieliks lielākas pūles šajā ziņā – mēs sekojam šim jautājumam –, un daudzas konkurences uzraudzības iestādes dalībvalstīs jau ir sākušas pētīt, cik drīz un cik ātri pārmaiņas naftas cenās nonāk līdz patērētājiem. Tai pašā laikā ir skaidrs, ka starp dažādām dalībvalstīm pastāv atšķirības, jo attiecīgajiem uzņēmumiem ir dažādas naftas iegādes stratēģijas. Dažās valstīs ir arī biodegvielu šķīdumi, kas ietekmē ātrumu, ar kādu ir iespējams mainīt cenas atkarībā no naftas cenām. Tomēr šim jautājumam jābūt visu pretmonopolu iestāžu uzmanības centrā.

Energoefektivitāte, atjaunojamie enerģijas avoti un enerģijas avotu dažādošana: ir skaidrs, ka mūsu galvenajai rīcības jomai jābūt enerģētikas un klimata politikai, un tā būs redzamā vietā mūsu Stratēģiskajā enerģētikas pārskatā.

Eiropā jau pastāv stabils tiesiskais regulējums. Turklāt saskaņā ar pašreizējo Energoefektivitātes rīcības plānu tiek veikti daudzi pasākumi, tostarp arī likumdošanas iniciatīvas un pētījumi. Ir arī papildu pasākumi, piemēram, saskaņā ar programmu „Saprātīga enerģijas izmantošana Eiropā”

Runājot par ES tiesību aktiem, būtiska ir to īstenošana. Tālejošo energotaupības mērķi 2020. gadam nevar sasniegt, ja dalībvalstis pienācīgi netransponēs tiesību aktus. Komisija stingri piemēro pienākumu neizpildes procedūras, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis patiešām īsteno pieņemtos ES tiesību aktus.

Šogad Komisija pieņems arī energoefektivitātes paketi. Tā ietvers paziņojumu un visaptverošu pārskatu par Komisijas mērķiem energoefektivitātes jomā, kā arī likumdošanas un politikas iniciatīvas – jo īpaši svarīgus priekšlikumus par radikālu Direktīvas par ēku energoefektivitāti pārstrādāšanu, arī par grozījumiem Enerģijas patēriņa marķējuma direktīvā, lai nodrošinātu efektīvāku un dinamiskāku marķēšanu. Nav vajadzības piebilst, ka ilgstošas augstas enerģijas cenas prasa rīcību šajā jomā. Un tajā iesaistīsies arī Eiropas Investīciju banka.

Analizējot pienācīgu reakciju uz augstajām naftas cenām, Eiropadome uzsver ilgtspējīgas un adekvātas nodokļu sistēmas nozīmi.

ES un tās dalībvalstīm ir lielas iespējas sistemātiskāk un efektīvāk piemērot nodokļus, lai veicinātu energotaupību. Komisija ir iecerējusi iesniegt priekšlikumus un ieteikumus par rentablu aplikšanu ar nodokļiem un īpašas nodokļu atlaides, ieskaitot pazeminātu PVN, lai veicinātu energoefektīvu preču un pakalpojumu pieprasījumu un piedāvājumu.

Turklāt, pārskatot Enerģētikas nodokļu direktīvu, Komisija apsvērs, kā labāk atbalstīt ES enerģētikas un klimata politiku, veicinot energoefektivitāti un emisiju samazināšanu. Plašāka un sistemātiskāka ceļu nodevas piemērošana saskaņā ar Komisijas paziņojumu „Zaļāks transports” arī sekmēs pāreju uz pārredzamākiem energoefektivitātes noteikumiem.

Runājot par alternatīvo enerģijas tehnoloģiju un pētniecības finansēšanu, ļaujiet man vērst jūsu uzmanību uz faktu, ka mēs pašlaik gatavojam paziņojumu par tādu tehnoloģiju finansēšanu, kam ir zems oglekļa emisiju līmenis, kā papildinājumu Eiropas Energotehnoloģiju stratēģiskajam plānam. Paziņojumā būs analizēta vajadzība pēc resursiem ilgtermiņa pētniecībai un izstrādei, plaša mēroga demonstrējumu projekti un sākotnējā komercializācijas stadija. Mēs apsveram pasākumus, kas veiksmīgi izmanto valsts ieguldījumus, lai papildus piesaistītu privātos ieguldījumus, tādus pasākumus kā īpašu iekārtu izveide liela mēroga demonstrējumu projektiem. Tiem varētu izmantot pašreizējos instrumentus, tādus kā Riska dalīšanas finanšu mehānisms, kopīga Komisijas un Eiropas Investīciju bankas iniciatīva. Komisija arī mudina dalībvalstis izmantot valsts resursus, piemēram, potenciālus resursus, ko varētu iegūt, izsolot CO₂ kvotas saskaņā ar pārskatīto emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu.

Runājot par energodrošību un ārpolitikas aspektiem, es atgriežos pie idejas, ka Eiropai ir jānostiprina savas priekšrocības, lai risinātu strauji mainīgās enerģētikas problēmas. Iekšpolitika un ārpolitika enerģētikas jomā darbojas roku rokā. Jo stiprāks būs kopējais Eiropas enerģētikas tirgus, jo stiprāka būs tā pozīcija saskarē ar ārējiem enerģijas piegādātājiem. Mēs dažādojam piegādātājus, sadarbojoties ar Azerbaidžānu, Turkmēnistānu, Ēģipti, Irāku un Nigēriju, bet ir skaidrs, ka mēs atbalstām prognozējamās attiecības ar tādiem pašreizējiem piegādātājiem kā Krievija, un mēs noteikti ļoti ceram uz iespēju, ka Norvēģija varētu palielināt piegādi tirgum, jo ir skaidrs, ka ES tirgus piegādātājiem šķiet pievilcīgs, un mums nav jābaidās, ka mums izbeigsies gāze, bet mums ir jāgādā par konkurētspējīgu piegādi Eiropas tirgum, lai nenokļūstam situācijā, kurā mūs var šantažēt attiecībā uz cenām.

Runājot par atbalsta jautājumu jaunattīstības valstīm, kas ievieš naftu, jāsaprot, ka, ņemot vērā to, ka piekļuve enerģijai un tās cena stipri ietekmē attīstību un globālās klimata pārmaiņas, sadarbība enerģētikas jomā kļūst arvien svarīgāka visos mūsu attīstības palīdzības pasākumos. Tas bija galvenais jautājums manā Āfrikas Savienības un vairāku Āfrikas valstu apmeklējumā kopā ar komisāru *Michel* šī mēneša sākumā. Mēs ieguldām lielus resursus, atbalstot šo valstu centienus ne tikai novērst energoapgādes deficītu, bet arī attīstīt tīrus un jaunus enerģijas avotus.

Runājot par makroekonomiskajiem un sociālajiem aspektiem, jāsaprot, ka naftas cenu līmeņa paaugstināšanās noteikti rada spriedzi patērētājos un konkrētās ekonomikas nozarēs, kam jāsamazina ar smagiem pielāgošanās procesiem. Pašlaik vairākums dalībvalstu ir uzsākušas vai arī apsver uzsākt īstermiņa pasākumus, atbildot uz neseno energoresursu cenu lēcieni. Pēc Eiropadomes secinājumiem vairākums šo pasākumu ir paredzēti neaizsargātām mājāsaimniecībām. Dažas dalībvalstis ir ieviesušas vai apspriedušas pagaidu pasākumus īpašām nozarēm.

Paredz, ka ilgtermiņā saglabāsies augstas energoresursu cenas, un tāpēc ir būtiski, lai politikas pasākumi veicinātu strukturālas pārmaiņas uz ilgtspējīgākiem energoražošanas, transportēšanas un patērēšanas modeļiem. Liela nozīme ir arī elastīgiem produktu un darba tirgiem un Lisabonas stratēģijai, kā arī pārejai uz zemu oglekļa emisiju un augstas energoefektivitātes ekonomiku.

Tomēr es uzskatu, ka uz šiem jautājumiem nav tikai viena atbilde. Shēma, ko mēs piedāvājam enerģētikas un klimata pārmaiņu paketē, ir pamats, un, jo ātrāk mēs to pieņemsim, jo stiprāki mēs būsim, kā arī tā dos lielāku konkurenci un zemākas cenas patērētājiem. Tai pašā laikā mums ir jābūt atvērtiem un godīgiem un jāsaprot cilvēkiem: „Negaidiet, ka naftas cenas atgriezīsies pie 20 ASV dolāriem par barelu”. Tas nozīmē, ka ikvienam no mums ir jāmaina sava rīcība, jo daļu no problēmas izsauc mūsu rīcība, un es uzskatu, ka mums jāpievērš lielāka uzmanība savai ikdienas dzīvei.

Jerzy Buzek, PPE-DE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Mums jārisina divas dažādas problēmas. Pirmā attiecas uz naftas un gāzes cenu. Eiropas Savienība ievieš vairākumu no minētajiem resursiem. Otrā problēma attiecas uz elektroenerģijas cenu.

Attiecībā uz pirmo punktu es vēlos teikt, ka naftas un gāzes cenas varētu arī kristies, ja ražotāji, nevis patērētāji, tiek pakļauti tirgus spēkiem. Tas ir temats Eiropas Savienības sarunām ar Krieviju, Ziemeļāfrikas valstīm un OPEC. Mums ir arī ievērojami jāuzlabo energoefektivitāte un energotaupība. Mūsu pienākums ir to darīt, un mums šim uzdevumam jāpiešķir prioritāte. Mēs esam to apsprieduši jau ilgu laiku. Acīmredzot mums ir jāattīsta arī atjaunojamā enerģija, jo tā izmanto vietējos resursus. Tomēr mums tās mūsu vajadzībām nepietiks.

Mums paliek mūsu ogles un kodolenerģija. Ja mēs vēlamies novērst radikālu cenu celšanos, mēs nevaram atļauties neņemt vērā nevienu no šiem diviem enerģijas avotiem.

Tas noved mūs pie otrā punkta, proti, elektroenerģijas. Elektības cenu varētu samazināt, mērķtiecīgi izveidojot kopējo Eiropas enerģētikas tirgu. Ir ātri jāisteno trešā enerģētikas pakete. Mēs varam regulēt elektroenerģijas cenas, prātīgi un pakāpeniski īstenojot enerģētikas un klimata pārmaiņu paketi. Tā ir jo īpaši svarīga elektroenerģijas nozarei. Attiecībā uz pēdējo ir būtiski apsvērt Direktīvas par emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas salīdzinošu vērtējumu vai pakāpenisku risinājumu.

Es vēlos pateikties Komisijai par to, ka tā ir uzņēmusies tik grūtu darbu pie šiem jautājumiem, un rezolūcijas autoriem par šī temata ierosināšanu.

Robert Goebbels, PSE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! 2008. gada 2. janvārī *Richard Arens*, kas ir tirgotājs preču biržā *Nymex*, piedāvāja 100 000 ASV dolārus par viena tūkstoša barelu naftas sūtījumu. Pirmo reizi naftas barela cena sasniedza 100 ASV dolāru. Tirgotājs samaksāja uzreiz 5 000 ASV dolāru par šo darījumu. Viņš to tūlīt pārdeva tālāk, un šajā darījumā zaudēja 800 ASV dolārus. Tas bija niecīgs zaudējums, ko viņš atbilstoši ar saviem kolēģiem nosvinēja, jo viņš bija pirmais, kas salauza psiholoģisko barjeru, kura saistījās ar 100 ASV dolāriem par barelu.

Nākamajos mēnešos Ņujorkas tirgotāji bieži atzīmēja jaunus rekordus. 14. jūlijā naftas cena sasniedza 148 ASV dolārus par barelu. Lai gan cenas tagad pazeminās, kaitējums jau ir nodarīts. Naftas cenu strauja kāpums izraisīja spekulācijas orgijas ar izejmateriāliem, tai skaitā ar pārtikas produktiem.

Globālā ekonomika nevar iztikt bez tirgiem, bet nav pieņemams, ka finanšu pasaule aizraujas ar mežonīgām komerciālām spekulācijām, kas vairāk atgādina azartspēles. Ar aizņemtajiem 5 000 dolāriem Ņujorkas tirgotājam izdevās izraisīt spekulāciju vilni ar naftu, kas ieviesa haosu visā pasaules ekonomikā. Biržu administrācija beidzot nobremzēja šo tīro spekulāciju, aizliedzot tirgotājiem, vismaz uz laiku, pārdot akcijas, kuras viņiem nepieder, kas ir process, ko pazīst kā „neslēptas spekulācijas ar aizņemtiem vērtspapīriem”. Ja vēlamies ierobežot šo neveselīgo praksi, mums nav vajadzīgi pagaidu noteikumi, bet stingrs regulējums. Mums tāpēc jābūt konsekventākiem, apvaldot šo spekulantu avantūras. ASV Senāts pašlaik debatē par priekšlikumu, kas paredz palielināt summu, kas tirgotājam jāiegulda darījumā, līdz 25 % no darījuma summas. Tas novērsīs daudzas riskantas spekulācijas, kas pašlaik balstās tikai uz sīknaudu.

Nauda, kas ieguldīta ASV izejvielu tirgū četros pēdējos gados, ir palielinājusies desmitkārtīgi. Cenu indekss 25 galvenajām patēriņa precēm ir palielinājies par vairāk nekā 200 %. Cenu līmeni vairs nenosaka fizisks piedāvājums un efektīvs pieprasījums pēc izejvielām, bet gan finanšu tirgu spekulatīvs mehānisms. Šā gada pirmajos sešos mēnešos 60 % no darījumiem Amerikas naftas tirgū bija saistīti ar virtuālu naftu, ko pārdeva vairākkārt. Biržu vairs neizmanto kā pielāgošanas līdzekli sarežģītajā attiecībā starp pieejamo piedāvājumu un reālo pieprasījumu, bet tā ir kļuvusi par vietu, kur notiek derības par finanšu produktiem, kas ir tik sarežģīti, ka tos nesaprot pat tie, kuri atbild par finanšu uzņēmumiem. Vienīgā lieta, kas ir tirgotājiem un viņu šefiem svarīga, ir peļņa. visi šie „zelta puisēni” no globālā kazino ir kabatās iebāzuši miljonus, tai pašā laikā zaudējot miljardiem savu klientu naudas. Peļņu pievāca, bet zaudējumus tagad nacionalizē. Amerikāņu nodokļu maksātājiem tagad būs jāatdara maki un jāsamaksā vairāk nekā 1 000 miljardu ASV dolāru par finanšu pasaules sliktajiem kredītiem. Tā ir summa, kas līdzinās septiņkārtīgam ES kopējam budžetam.

Arī Eiropā pirktpēja ir pazeminājusies, kredīti ir kļuvuši dārgāki, un lejupslīde iegūst draudošus apmērus. Komisija un dalībvalstu valdības ir vienmēr atteikušās ieviest pārāk stingru finanšu tirgu regulējumu, jo tie bija slaveni ar savu efektivitāti. Tomēr līdz ar pilnīgu šo finanšu gēniju noiešanu no skatuves valsts iestādēm tagad ir jārikojas ātri, nosakot stingrākus noteikumus un ieviešot efektīvus pasākumus, lai novērstu mežonīgās spekulācijas, kas apsēdušas tirgus, tostarp naftas tirgu.

SĒDI VADA: M. A. DOS SANTOS

Priekšsēdētāja vietnieks

Liam Aylward, UEN grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Es atzinīgi vērtēju faktu, ka šajās debatēs ir iekļautas visu energoresursu cenas, ne tikai naftas cena, kas, protams, mūs interesē visvairāk. Pagājušos gados cenu šoku ir piedzīvojusi ne tikai nafta. Ogļu un gāzes cenas ceļas tikpat ātri kā naftas cenas, ja ne pat ātrāk. Kā parasti, tas visnegatīvāk ietekmē patērētājus.

Enerģijas cenu kāpums izdara lielu spiedienu uz parastā patērētāja budžetu. Tā kā politiskajā līmenī mēs esam tautas pārstāvji, tad mums ir jāisteno politika, kas nodrošina ilgtspējīgu kurināmā apgādi par saprātīgām cenām. Kā mēs to varam panākt, ja kurināmā krājumi izsīkst? Mums vēl lielākā mērā jāvelta visa uzmanība

atjaunojamajai enerģija un tās krājumiem. Mums jāpalielina alternatīvo enerģijas avotu pētniecība un ieguldījumi tajā. Tā nebūt nav jauna ideja, bet mēs līdz šim neesam darījuši pietiekami daudz šajā ziņā. Mums ir pienākums pret Eiropas tautām, un vides labā mums ir jāpārvērš vārdi darbos.

Vides aizsardzība un patērētāju finansiālā labklājība ir mērķi, kas neizslēdz viens otru. Tērējot vairāk naudas, laika un resursus atjaunojamās enerģijas jomai, mēs varam sasniegt abus mērķus un turpmāk nodrošināt ilgtspējīgu energoapgādi.

Claude Turmes, Verts/ALE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! *Goebbels* kungam ir taisnība, ka notiek plašas spekulācijas ar naftas cenām, un *Borloo* kungs un *Piebalga* kungs ir patiesām teikuši to pašu. Zaļie, Sociālisti un Apvienotā kreiso grupa ir iesniegušas grozījumus, kuru mērķis ir nodrošināt, lai mūsu rezolūcijā šis jautājums būtu ņemts vērā, un tie labējie, kas šodien aplaudēja idejai par pasākumiem, lai apkarotu nevaldāmas spekulācijas naftas tirgū – un es par to priecājos –, rīt balsos, es ceru, par grozījumiem. Būtu smieklīgi, ja Parlaments balsotu par rezolūciju, kas nerisina jautājumu par pārmērīgām spekulācijām naftas tirgū.

Otrais svarīgais jautājums ir sociālais aspekts. Mums ir jāpalīdz sabiedrības nabadzīgākajiem locekļiem pārvarēt šo situāciju. Es no savas puses ieteiktu mērķtiecīgu atbalstu. Būtu labāk piešķirt nabadzīgākajām mājāsaimniecībām 100 eiro, nekā izplatīt tā saucamās labās idejas par PVN samazināšanu. Šo viedokli, kas ir tik ļoti pie sirds *Sarkozy* kungam, Parlaments rīt noteikti noraidīs, jo mēs drīzāk pievienosimies *Borloo* kungam, kurš atbalsta *bonus-malus* sistēmu, nodrošinot pilsoņiem pieeju pakalpojumiem un elektroprecēm, kas patērē mazāk enerģijas.

Ļaujiet man sniegt divas pēdējās piebildes. Pirmkārt, mēs spēsim risināt naudas līdzekļu piešķiršanas jautājumu tikai tad, ja mēs virzīsimies uz priekšu enerģijas un atjaunojamās enerģijas pārvaldības jomā. Tāpēc es vēlos jautāt komisāram, vai Komisija gatavojas vēlreiz kļūt smieklīga, iesniedzot stratēģijas dokumentu par enerģiju un enerģijas drošību, kas nerisina enerģijas transporta jautājumu? Visos projektos, ko esmu redzējis, nekas nav minēts par enerģijas transportu. Tas ir smieklīgi, jo Eiropa ir visvairāk atkarīga no naftas, nevis no gāzes, un par to jūsu dokumentos nekas nav teikts.

Vēl viena pēdējā piezīme, kas adresēta *Borloo* kungam. Šodien Pastāvīgo pārstāvju komiteja (*Coreper*) apsprieda atjaunojamās enerģijas avotus, un es varu teikt, ka es vairs nesaprotu Francijas prezidentūru. Jūs graužat visu ar savu pārskatīšanas klauzulu, tai skaitā 20 % mērķi. Par laimi, šo priekšlikumu vairākums dalībvalstu šodien noraidīja. Tāpēc es vērsīšos tieši pie Francijas prezidentūras ar aicinājumu pārtraukt apdraudēt šo direktīvu, jo tas ir ļoti svarīgs dokuments.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Eiropai ir lielas iespējas ietekmēt enerģijas cenas, pietiekamā apjomā ražojot vietējo enerģiju, kas balstās nevis uz naftu un gāzi, bet uz citiem enerģijas avotiem. Vai Eiropa ir tomēr izvēlējusies šo ceļu?

80-tajos gados Slovēnija un Ungārija sāka kopīgi celt *Gabčíkovo-Nagymaros* hidroelektrisko spēkstaciju. Vēlāk Ungārija atteicās no šī projekta, un Slovēnija pabeidza hidroelektrisko spēkstaciju viena pati. Tā vietā, lai ražotu maksimālmēroga enerģiju, sekas bija starptautisks šķērējoties process, kura rezultātus Ungārija tomēr ignorē.

90-tajos gados Slovēnija ieguldīja ievērojamus līdzekļus Jaslovskas Bohunices atomelektrostacijas drošības uzlabošanā un tās ekspluatācijas laika pagarināšanā. Starptautiskā Atomenerģijas komisija apstiprināja, ka visi drošības standarti ir ievēroti. Tomēr pievienošanās procesā Eiropas Savienībai Slovēnija bija spiesta priekšlaicīgi slēgt divus spēkstacijas reaktorus.

Pašlaik Eiropas Komisija izskata jautājumu par divu papildu reaktoru celtniecību *Mochovce* atomelektrostacijā. Pirmie divi reaktori jau droši un efektīvi darbojas. Eiropas Komisija tomēr vilcinās un nesniedz atbildi. Slovēnijas piemērs rāda, ka palīdz vietējās enerģijas ražošanas palielināšanai, tādējādi kontrolējot enerģijas cenas Eiropā, ir vēl tāls ceļš ejams.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Naftas cenu celšanās šogad ir liels skandāls, kas smagi skar mājāsaimniecības ar viszemākajiem ienākumiem Eiropā. Tas prasa politiskus risinājumus, jo vēl bez pārejas uz videi nekaitīgu ekonomiku, cauruļvadu politiku un enerģētikas paketes politiku mums ir arī noteikti jāatrisina naftas kartelu apkarošanas jautājums.

Pašlaik uz Eiropas pilsoņu rēķina darbojas divi naftas karteli.

Viens no tiem ir starptautisks naftas kartelis, kuru mēs neuzrunājam vienā balsī – vai vispār neuzrunājam –, jo, kad rīkojas OPEC, tas neizjūt nekādu spiedienu no ES puses, lai pārtrauktu savu rīcību.

Ir vēl otrs kartelis pašā Eiropas tirgū. Komisār, jūsu kolēģis, kas atbild par konkurenci, vēl arvien to vēro bez iejaukšanās. Manuprāt, bez spekulāciju jautājuma, ko gluži pareizi ierosināja Goebbels kungs, mums ir jārikojas arī attiecībā uz pārskatāmības trūkumu naftas produktu iekšējā tirgū. Tā ir spīdoša iespēja Eiropas Komisijas Konkurences ģenerāldirektorātam, no kura mēs gaidām kaut kādu rīcību pilsoņu interesēs, jo, ja nemaldos, par konkurences politiku Kopiena ir vēl arvien atbildīga.

Ja jau mums ir grūtības ar OPEC, tad vismaz īstenošim konkurences politiku ES robežās.

Eluned Morgan (PSE). - Priekšsēdētāja kungs! Ir gaidāmas radikālas pārmaiņas veidā, kādā ES ražo un patērē enerģiju. Tas pamatojas uz Komisijas trīs punktu stratēģiju: piegādes drošību, ilgtspējību un konkurētspēju. Bet Komisija ir aizmirsusi būtisku šo svarīgo debašu punktu, proti, pieejamību.

Kopš Zaļās grāmatas par enerģētiku publikācijas sociālisti ir pieprasījuši Parlamentā, lai arī patērētājiem piešķir kaut kādas tiesības. Mēs vēlamies, lai energoapgādes deficītu arī iekļauj šajās debatēs. Tā kā līdz šim ES valsti limenī nav sniegtas nekādas definīcijas un nav vākti dati, mums nav nekādas nojausmas par problēmas apmēriem. Mēs zinām, ka enerģijas cenas ir strauji kāpušas, un tās vissmagāk skar visneaizsargātākos mūsu sabiedrības locekļus.

Es vēlos brīdināt Padomi, ka sarunās par elektrības un gāzes direktīvām, kam drīz jāsākas, energoapgādes deficīta jautājums būtiski ietekmēs mūsu vienošanos. Mēs nevēlamies nevienam kāpt uz varzacīm. Mēs tikai prasām ES mēroga pasākumus šajā jautājumā – ne Kopienas pasākumus, bet sagaidām pasākumus attiecībā uz energoapgādes deficītu ES nabadzīgāko cilvēku labā.

Luca Romagnoli (NI). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es uzdrošinos ierosināt domu, ka neviens īsā laika sprīdī nespēj pateikt, kā samazināt augošās enerģijas cenas. Apkoposim situāciju: vispirms mums ir vajadzīga valsts mēroga sociālā politika visneaizsargātāko grupu un mazo uzņēmumu labā, tādu kā zvejnieki, bet arī valsts iestāžu labā. Tāpēc arī es atbalstu mērķtiecīgus sociālos pasākumus, kā teica Turmes kungs. Nākamais, mums vajadzīga citāda politika attiecībā uz ražotāju kartelēm un valstīm, kā teica Buzek kungs un varbūt arī daži citi. Tas, bez šaubām, ir būtiski.

Es vēlos arī uzsvērt kādu citu aspektu, kurā mēs bieži ciešam neveiksmi. Tas ir jautājums par akcīzes nodokli. Ja tiktu noteikta maksimālā cena, ko valdības prasa par degvielu, akcīzes nodoklis tiktu automātiski pielāgots šai maksimālajai cenai, nepārkāpjot ne fiskālo subsidiaritāti, ne brīvās konkurences likumus. Kādēļ neapsvērt šo domu? Man šķiet, ka Piebalga kungs lika nojaust, ka viņš atbalsta kaut ko tamlīdzīgu.

Vispārīgi runājot, es uzskatu, ka mums ir vajadzīga stratēģija, kas apbalvo tos, kuri patērē mazāk, un soda tos, kuri patērē vairāk, citiem vārdiem, stratēģija, kas atbalsta energoefektivitāti. Tomēr mums ir vajadzīgi arī pasākumi spekulāciju apkarošanai, kuru mums vēl nav, un divpusējs mazumtirdzniecības cenu un ražošanas izmaksu regulējums.

Vito Bonsignore (PPE-DE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Enerģijas cenu tendences žņaudz ekonomiku un deldē ģimeņu pirktpēju, kuras redz enerģijas rēķinus nepielūdzami augam.

Šajos jaunajos apstākļos saikne starp enerģijas cenām un ārpolitiku, un tādējādi energoražotājvalstu palielinātā politiskā ietekme nav noliedzama. Ir skaidrs, ka Eiropai ir jāizvēlas īstermiņa stratēģija, kas pamatojas uz atjaunojamo enerģijas avotu paātrinātu izmantošanu, jaunu metožu meklējumiem un veicināšanu dabīgas, tīras enerģijas izmantošanā, un jaunu cauruļvadu celtniecību. Tāpēc ir jāpalielina mūsu naftas un gāzes rezerves.

Ar to visu nepietiek, ir vajadzīgas jaunas iniciatīvas. Es vēlos uzsvērt divus priekšlikumus, ko pirms dažām nedēļām izteica premjerministrs Berlusconi: sanākt kopā visām valstīm, kas pērk enerģiju, lai noteiktu maksimālo cenu un izstrādātu būtisku atomelektrostaciju plānu. Vai Komisija spēj reaģēt uz šiem diviem priekšlikumiem, komisār? Turklāt vai, izskaidrojot savu stratēģiju citādas nākotnes plānošanā attiecībā uz enerģijas piegādi, jūs varat mums pateikt – ciktāl jūs to zināt –, vai notiek finanšu spekulācijas un ko Komisija gatavojas darīt šajā sakarībā?

Reino Paasilinna (PSE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs! Šī rezolūcija ir svarīga, un mums par to ir savs būtisks viedoklis. Šī situācija ir tikpat vētrains, cik vētrains ir Bermudu trīsstūris, un atkarība, klimata pārmaiņas un cenas, ko nabadzīgie nekādi nevar atļauties maksāt, liek jūrai viļņoties. Neaizmirsīsim arī spekulantus un pārtikas cenas!

Ir jātaupa enerģija, un tas ir visefektīvākais risinājums, ko zinām. Nabadzīgo radītās oglekļa emisijas tomēr ir niecīgas, salīdzinot ar bagāto radītajām emisijām, jo viņi negrasās tās samazināt, bet ir gatavi vienkārši maksāt vairāk.

Vai mums šajā situācijā tāpēc nevajadzētu ieviest tiesību aktus par progresīvo enerģijas nodokli? Tie, kas var atļauties maksāt, maksātu salīdzinoši vairāk par enerģiju. Vai arī mums nevajadzētu noteikt augstāku cenu precēm, kas patērē daudz enerģijas, vai pakalpojumiem, kas to izšķiež? Spekulanti, protams, ir jāapvalda. Mēs runājam par ilgtspējīgu attīstību. Tās varoņi ir tie, kam ir maz enerģijas, un viņu stāvoklis ir ilgtspējīgi jāregulē. Tas ir mūsu principiālais viedoklis.

Jim Allister (NI). - Priekšsēdētāja kungs! To projektu starpā, ko atbalstījusi ES, ir vienotais elektroenerģijas tirgus Īrijas salā. Vai Komisija var paskaidrot, kāpēc tā nestrādā Ziemeļīrijas patērētāju labā un kāpēc stabilitātes un cenu ietaupījumu vietā mēs kopš šā gada janvāra esam pieredzējuši cenu kāpumu par 52 % un arvien lielāku cenu starpību ar pārējām Apvienotās Karalistes teritorijām, kurās tajā pašā laikā posmā cenas cēlās par 29 %? Pietiekami liels cenu pieaugums, bet daudz mazāks par 52 %.

Vai Komisija izmeklēs to, kāpēc saskaņā ar šo shēmu neizdevās izpildīt ministra *Dodds* solījumu, kad viņš to ieviesa, ka būs efektīvi ietaupījumi un palielināta konkurence, kas palīdzēs samazināt elektroenerģijas vairumtirdzniecības cenas un dos patērētājiem lielu labumu? Tagad, kad ir pagājis gads, maniem vēlētājiem tie šķiet tukši solījumi. Un jo īpaši, vai Komisija izmeklēs, kā vienotā elektroenerģijas tirgus trūkums ietekmējis to, ka tiek pieļauta Elektroenerģijas piegādes padomes (ESB) dominējošā loma dienviņu elektroenerģijas tirgū un līdz ar to konkurences trūkums, bet konkurence, protams, ir obligāts sekmīga vienotā elektroenerģijas tirgus noteikums?

Ari Vatanen (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Mēs vienmēr runājam par atjaunojamo enerģiju, kad runājam par cenām. Mēs zinām, ka pārmaksāsim, un tādējādi finanšu atbildība attiecībā uz enerģijas cenām ir bieži izkūpējusi vējā. Kas būs ar 80 %? Kas būs ar turpmākā pieaugošā energopatēriņa vajadzībām?

Palūkojieties uz *Nord Stream* projektu. Mēs tikai plāpājam par vides standartiem attiecībā uz *Nord Stream*. Tas ir tāpat, kā skatīties uz auklas standartiem, kas apvīsiēs kā cilpa ap jūsu kaklu, jo *Nord Stream* un tamlīdzīgi projekti mazina mūsu enerģētisko neatkarību, lai gan mums tā ir jāpalielina.

Tātad ko mēs darīsim? Vienīgā saprātīgā atbilde ir atomelektrostacija, tā ir neatkarīga, tā ir lēta, tā ir konkurētspējīga, un elektroenerģijas cenas ir paredzamas, tā ir brīva no emisijām un brīva no Krievijas.

Atanas Papanizov (PSE). - (BG) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Pieaugošu enerģijas cenu apstākļos ir īpaši svarīgi nodrošināt vairāk pārredzamības attiecībā uz cenu veidošanu. Ir jāievieš kopīgi noteikumi, lai attīstītu vienoto Eiropas enerģētikas tirgu. Tas dos lielāku drošību jauniem ieguldījumiem enerģētikas nozarē un elektroenerģijas un gāzes pārvades tīklos. Pēc iespējas ātrāk jāpieņem trešā enerģētikas pakete, un Komisijas un Padomes loma šajā ziņā ir īpaši svarīga. Šī pakete stiprina energoregulatoru tiesības un neatkarību un saskaņo to darbību ar jaunizveidotās aģentūras palīdzību. Ir jāvelta īpaša uzmanība arī jēdzienam „energoapgādes deficīts” un, cita starpā, šī jēdziena definīcijām dalībvalstīs, lai ar vispārīgas nozīmes sabiedrisko pakalpojumu mehānisma palīdzību nodrošinātu cilvēkiem, kas dzīvo zem nabadzības sliekšņa, kaut minimālu enerģijas daudzumu ziemā.

Manuprāt, augsto enerģijas cenu problēmu varētu arī kontrolēt, īstenojot piemērotu enerģētikas politiku, kas pamudina ieviest energoefektivitāti, atjaunojamās enerģijas avotus un radīt produktus, kuri saudzē vidi. Mēs ar interesi izskatīsim priekšlikumus attiecībā uz energoefektivitāti, kurus komisārs Piebalgs aplūkoja savā paziņojumā.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). - (RO) Saskaņā ar pētījumiem vismaz 20 % no enerģijas, ko patērē ES, tiek izšķiesti. Mums jāuzsver, ka mājtsaimniecībām ir iespējas ietaupīt vismaz 30 % enerģijas, kas nozīmē, ka var ietaupīt trešo daļu no enerģijas, ko pašlaik patērē daudzdzīvokļu mājās. Veiksmīgs risinājums ir māju siltināšana, bet šo risinājumu Eiropas Savienība ignorē un piešķir tam pārāk maz finansējuma.

Rumānijā, piemēram, siltināšana katru gadu palīdzēs ietaupīt 600 000 tonnu naftas. Es uzskatu, ka Eiropas Parlamentam jāatbalsta ES finansējuma palielinājums vismaz par 10 %, ko var piešķirt mājtsaimniecību apsildīšanas efektivitātes uzlabošanai. Šis ir konkrēts, ērts un ilgtspējīgs to problēmu risinājums, ko pilsoņiem sagādā pieaugošās enerģijas cenas.

Gyula Hegyi (PSE). - Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos runāt tikai par vienu no enerģijas cenu aspektiem, proti, centralizētās siltumapgādes cenām. Ungārijā simtiem tūkstošu mājtsaimniecību izmanto centralizēto siltumapgādi – galvenokārt ģimenes ar peticīgiem ienākumiem –, un tās cena ir būtisks sociāls jautājums.

Tomēr nolietotās infrastruktūras un citu tehnisku iemeslu dēļ centralizētās siltumapgādes sistēma ir daudz dārgāka nekā individuālā apkure. Tas ir pretrunā veselajam saprātam un būtiskām vides interesēm. Tāpēc, kad vien varu, es mudīnu Komisiju un Padomi sniegt finansiālu atbalstu centralizētās siltumapgādes sistēmu uzlabošanai, lai padarītu to sociāli pieņemamu un vidi saudzējošu. Kamēr centralizētā siltumapgāde dažās dalībvalstīs būs dārgākas nekā individuālās apkures sistēmas, nav jēgas runāt par energoefektivitāti.

Paul Rübzig (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs! Eiropas Komisija ir atklājusi pasākumu paketi atomelektrostaciju drošībai un aizsardzībai. Vai jūs nodrošināsiet, ka šī pakete beidzot tiek iekļauta Padomes darba grupas dienas kārtībā, lai tā varētu kļūt par Padomes Francijas prezidentūras panākumu?

Es vēlos jautāt komisāram Piebalgam, vai būtu iespējamas runāt ar komisāru Kovács, lai uzzinātu, vai varam gaidīt kādus pamudinājumus un iespējas norakstīt ieguldījumus enerģētikas nozarē, lai peļņu varētu ieguldīt saprātīgi. Tas varētu arī pazemināt cenas.

Danutė Budreikaitė (ALDE). - (LT) Lai atrisinātu mūsu enerģētikas problēmas, ir svarīgi, lai mums būtu kopēja enerģētikas politika, kurai būtu daži ārpolitikas aspekti. Mums ir jāizveido iekšējais tirgus. Trešā enerģētikas pakete ir tā pamatā. Tomēr direktīva pati par sevi nav atbilde uz problēmu. Mums ir vajadzīgs finansiāls ieguldījums, un ir jārada pienācīga saikne gāzes un elektroenerģijas jomās. Tas garantētu mūsu enerģētisko drošību.

Runājot par ārējo aspektu, Eiropas Savienībai tāpat kā PTO jābūt vienprātīgai. Komisijai jādod pilnvaras vest sarunas par enerģijas cenām. Par šo jautājumu nevajadzētu runāt katrai valstij atsevišķi, bet mums jāorganizē sarunas par šo tematu kopīgi kā vienam lielumam pasaules tirgus dalībniekam.

Mums ir plašāk jāparaugās uz to, kas ir mūsu enerģijas piegādātāji. Vai mēs nebūvējam gāzes vadus, kuros, iespējams, nebūs gāzes, kā runā par *Nord Stream* gāzes vadu? Vai mēs uzskatām Arktiku par potenciālu enerģijas avotu?

Es vēlos norādīt arī to, cik svarīgi ir īstermiņa pasākumi. Ar to es domāju sarunas ar OPEC un pievienotās vērtības nodokļa jautājumu.

Christopher Beazley (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Debašu laikā kolēģi no Sociālistu grupas un Zaļo grupas pieminēja spekulācijas un to, cik nepieņemami tas ir no enerģijas cenu viedokļa, un es viņiem piekristu. Es vēlos lūgt viņus izteikties arī par enerģijas cenu veidošanas politisko aspektu un jo īpaši par bijušā Vācijas kanclera *Gerhard Schroeder* karjeru, kas pašlaik ir nodarbināts *Gazprom* un seko interesēm, kuras ir brīvas no atomenerģijas, bet, kā *Ari Vatanen* teica, nav brīvas no Krievijas politikas.

Es vēlos lūgt Padomi savā atbildē izskaidrot plānu, kā sasniegt kopēju enerģētikas politiku ES, minot arī noteiktas laika robežas. Un es vēlos lūgt komisāru pateikt, vai viņš Padomes vajadzībām ir izstrādājis naftas un gāzes vidējo svērto izmaksu tabulu, piemēram, Krievijas gāzes pretstatā sašķidrinātai dabasgāzei no Katāras, atomenerģijai un citiem enerģijas veidiem, jo man šķiet, ka mūsu valdības negādā, lai enerģijas cenas būtu tādas, kādas vēlas pircēji. Tās gādā par savām politiskajām interesēm.

Jean-Louis Borloo, Padomes priekšsēdētājs. - (FR) Priekšsēdētāja kungs! Vēlos jūs informēt par trīs lietām. Es patiešām esmu pārliecināts, ka laiks, kad enerģiju ražo vienā vietā un tad transportē to un pārdod visā pasaulē, ir radījis teritoriālu situāciju, kas pamatotu iemeslu dēļ ir kļuvusi par daļu no globālās finanšu krīzes, jo ir lietus, kas ir auglīgs, bet lietus rada arī plūdus. Ja mums pēkšņi ir pārāk daudz lietus zemē, kas to nespēj uzsūkt, mēs saucam to par plūdiem un nelaimi, un tas beidzas ar blakusproduktu straumi un visas šīs uzkrātās naudas pārvaldīšanu nereālā veidā.

Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Enerģija ir mūsu gadsimta temats. Es klausījos *Goebbels* kunga runu, un mani pārsteidza viņa runas emocionālais tonis. Es uzskatu, ka mums ne tikai jāsamazina patēriņa līmenis, bet arī jālokalizē tas tā, lai novērstu mūsu atkarību no kāda noteikta enerģijas veida. Tas arī radīs problēmas kā ogļu gadījumā, kas ir lokalizēts enerģijas avots un tāds, kas jāņem vērā. Mums jālokalizē arī spekulācijas, mums tās jāierobežo, un mums tās jāapkaro.

ES un OPEC sanāksmē pirms pusotra mēneša tika ierosināts uzaicināt speciālistus veikt rūpīgu pārbaudi, lai noskaidrotu, kas īstermiņā ir noticis dažādos tirgus sektoros.

Tad vēl mums ir ilgtermiņa prognozes. Attiecībā uz prognozēm vienīgais risinājums ir izpildīt lēmumus, ko pieņēma Džedā, proti, ka Eiropai, kas nozīmē ikvienu valsti Eiropā un Eiropu kā vienu veselumu, ir jāvirzās

uz energoefektivitāti un patēriņa samazinājumu. Ja mēs ieguldām sešus līdz deviņus miljardus un sekojam šim modelim, tad prognozētājiem būs acīmredzot taisnība.

Var rasties jautājums, komisār, par turpmāko rīcību, par globālā finansējuma palielināšanu dažādām pētniecības jomām. Energoefektivitāte ir temats, pie kura mēs vēl noteikti atgriezīsimies.

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Es patiešām vēlētos apliecināt jums, ka naftas cenas pazemināsies. Tomēr es vēlos vērst jūsu uzmanību uz jautājumiem, kurus mēs neesam pienācīgi novērtējuši. Naftas tirgi ir nodrošinājuši fizisku naftas piegādi, gāzes tirgi nodrošina fizisku gāzes piegādi, ogļu tirgi piegādā ogles. Tas nozīmē, ka mijiedarbība starp finanšu tirgiem un naftas tirgiem var darboties. Citiem vārdiem sakot, mums nav jāšaubās par tirgu, bet mums jāmaina veids, kādā mēs ražojam un patērējam enerģiju Eiropas Savienības robežās. Tā ir īstā atbilde, jo mēs nevaram gaidīt, ka tirgus apstākļi kļūs vieglāki.

Ir izaugsme. Ja ir izaugsme, tad ir lielāks pieprasījums pēc enerģijas resursiem, un neviens no pašreizējiem enerģijas resursiem nav pieejams tādos daudzumos, lai mēs varētu būt droši, ka viegla piekļuve tiem būs garantēta. Tāpēc mums ir vajadzīga paradigmas maiņa, mums patiešām ir jāiegulda līdzekļi energoefektivitātē, atjaunojamajā enerģijā, pētniecībā un izstrādē – jauni ieguldījumi.

Bet šim nolūkam mums ir vajadzīga gan privāto ieguldītāju, gan valsts ieguldītāju nauda. Mēs spēsim to paveikt tikai tad, ja mums būs reāli funkcionējošs tirgus. Reāli funkcionējošs tirgus nozīmē, ka ikviens maksā reālo cenu, lai segtu ne tikai izmaksas, bet arī ieguldījuma procentus. Kam mums jāpievērš vislielākā uzmanība – un šajā saistībā spēkā ir ES tiesību akti –, ir sabiedrisko pakalpojumu saistības, kas attiecas uz mājsaimniecībām vai mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kam šie pakalpojumi ir patiešām vajadzīgi. Un mēs nedrīkstam novirzīties no šī kursa.

Es uzskatu – un esmu to daudzkārt atkārtojis –, ka otrās paketes priekšlikumi ir būtiski šo pārmaiņu veikšanai, un lai tās stiprinātu, mēs pievienosim dažus elementus otrā Stratēģiskā enerģētikas pārskata pozīcijās: infrastruktūras vajadzības un energoapgādes dažādošana, ārpolitika enerģētikas jomā, naftas un gāzes krājumi un krīzes mehānismi, energoefektivitāte un ES vietējo enerģijas avotu labāka izmantošana.

Mēs esam uz pareizā ceļa. Mums nav jānovirzās un jādomā, ka pastāv kāds maģisks risinājums, kas nekavējoties pazeminās cenas, bet, ja mēs iesim pa šo ceļu, tad mēs varam patiešām garantēt, ka jau šajā paaudzē mums būs efektīva, pieejama un tīra enerģija. Ja mēs vilcināsimies ar pārmaiņām enerģētikas nozarē, tad no tā cietīs ne tikai mūsu, bet arī nākamās paaudzes.

Tādējādi mēs esam izšķirošajā posmā, un, kā ministrs teica, enerģija ir šī gadsimta galvenā problēma. Tā ir galvenā problēma, bet sabiedrība to ne vienmēr uztver pareizi. Pastāv uzskats, ka mums ir radikāls risinājums, kas visu mainīs. Mums ir jāturpina ceļš, kuru mēs ar Parlamentu uzsākām, un es uzskatu, ka svarīga ir konsekvence, un es ļoti ceru, ka piedāvātos tiesību aktu priekšlikumus pieņems vēl šī Parlamenta pilnvaru laikā. Tas ir būtiski, tā ir atbilde uz augošajām naftas cenām.

Priekšsēdētājs. – Esmu saņēmis sešus rezolūcijas priekšlikumus⁽²⁾ saskaņā ar Reglamenta 103. panta 2. punktu.

Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks rīt.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs nesam piedzīvojām nepieredzētu degvielas cenu celšanos. To galvenokārt izraisīja spekulācijas, kurās iesaistījās uzņēmumi, kas guva lielu peļņu no spekulatīva tādu naftas akciju novērtējuma, kas pirkas par zemāku cenu.

Šī skandalozā cenu celšanās ir pasliktinājusi iedzīvotāju dzīves apstākļus, jo īpaši ekonomiski vājākās sabiedrības daļas dzīves apstākļus, un tam ir bijusi postoša ietekme uz dažādu nozaru ekonomisko darbību, tādu kā transports un citi pakalpojumi, lauksaimniecība un zivsaimniecība.

Tomēr par spīti ievērojamam jēlnaftas cenu pazeminājumam, dažās valstīs tiek uzturētas augstas cenas, kam par upuri kļūst patērētāji. Tam vajadzētu mudināt visas dalībvalstis ieviest nodokli, ko uzliek tikai pārmērīgai

⁽²⁾ Sk. protokolu.

un spekulatīvai peļņai, lai papildinātu Valsts kases ieņēmumus, ar kuriem atbalstīt nozares un cilvēkus, ko šī situācija ietekmē visvairāk.

Tomēr galvenajām pārmaiņām jābūt strukturālām, apturot enerģētikas nozares liberalizāciju un paturot prātā to, ka tā ir stratēģiska nozare attīstībai. Tāpēc tā ir jānacionalizē, lai garantētu valsts politiku, kas kalpo nacionālajām interesēm un sabiedrībai kopumā.

Urszula Gacek (PPE-DE), rakstiski. – Ir ļoti labi, ka Eiropas Parlaments debatē par enerģijas cenām tieši vasaras beigās. Daudzi no maniem vēlētājiem jau vēro termometru ar patiesām šausmām. Gaisa temperatūras krišanās nozīmē, ka viņiem būs jāaprēķina, vai viņi var ieslēgt sadārdzināto apkuri.

Dienū, kad pienāk rēķins par mājāsaimniecības gāzi un elektrību, gaida ar šausmām. Un ne tikai nabadzīgākajām ģimenēm ir jāizvēlas, no kādiem būtiskiem iepirkumiem šoruden un šoziem jāatsakās, lai uzturētu savas mājas siltas.

Mājāsaimniecības, kurās ir mazi bērni vai vecāki cilvēki, ir īpaši smagi skartas. Tām ir visierobežotākais budžets un tai pašā laikā vislielākā vajadzība pēc enerģijas.

Es dedzīgi atbalstu jebkuru rīcību, kas atvieglos nastu, ko viscienījamākajiem sabiedrības locekļiem uzliek izdevumi par enerģiju.

Civilizētās Eiropā centrā 21. gadsimtā siltu māju nedrīkst uzskatīt par greznību.

András Gyürk (PPE-DE), rakstiski. – (HU) Pēdējos mēnešos mūsu visu acu priekšā enerģijas cenas ir cēlušās kā vēl nekad. Augstās enerģijas patēriņa izmaksas var stipri kaitēt Eiropas konkurētspējai. Turklāt šis process smagi ietekmē visneaizsargātākos sabiedrības slāņus. Problēmu vēl padziļina tas, ka dažas valstis izmanto izejvielu rezerves politiskiem mērķiem. Šo iemeslu dēļ enerģijas cenu pieaugums ir kļuvis par vienu no jutīgākajiem politiskajiem jautājumiem.

Lai gan neviena atsevišķa dalībvalsts nevar izklūst no cenu pieauguma ietekmes, dažas valstis ir jo īpaši bezpalīdzīgā situācijā. Svārstīgas, nepareizas valdības politikas dēļ Ungārijas patērētājiem 2008. gadā ir bijis jāsamierinās ar četrkārtīgu gāzes cenu pieaugumu. Šī iemesla dēļ enerģijas cenu kāpums ir kļuvis par vienu no svarīgākajiem sociālās neapmierinātības cēloņiem Ungārijā.

Ir vajadzīga koordinēta, konsekventa rīcība, lai cenas vēl būtu iespējams regulēt. Ir jādara viss, lai nodrošinātu ilgtermiņa starptautisko nolīgumu sistēmas pārredzamību, jo tā nosaka enerģijas piegādi. Turklāt konkurence jāpadara stingrāka gan Kopienas, gan dalībvalstu līmenī un jāievieš pasākumi energoefektivitātes uzlabošanai. Eiropas Savienībai ir jāspēr reāli soļi, lai ieņemtu stingru nostāju, galvenokārt izveidojot alternatīvās enerģijas transporta ceļus. Tai pašā laikā mēs uzskatām, ka mums jākoordinē pasākumi visneaizsargātāko iedzīvotāju aizstāvībai. Mūsu viedoklis ir, ka elektroenerģijas cenu kāpums saasina pieaugošās sociālās noslāņošanās radītās sekas.

Katrin Saks (PSE), rakstiski. – (ET) Ir svarīgi, lai nākamajā ziemā dalībvalstu valdības darītu visu iespējamo, lai atbalstītu personas, kam enerģijas cenu celšanās varētu radīt pārāk lielas grūtības. Paredz cenu celšanos par 30-40 % arī Igaunijā. Esmu īpaši norūpējusies par to, kā pieaugošās enerģijas cenas ietekmēs iedzīvotājus ar zemiem ienākumiem, nabadzīgos un neaizsargātas grupas.

Es simtprocentīgi piekrišu tam, ka dalībvalstīm jāveic attiecīgi pasākumi, lai garantētu enerģijas cenas, ko iedzīvotāji var atļauties. Tie ietver īpašus ieņēmumu atbalsta maksājumus un maksājumu atlaides, kā arī stimulus mājāsaimniecību energoefektivitātes uzlabošanai.

Esmu arī pārliecināta, ka dalībvalstīm jāizstrādā rīcības plāni, lai novērstu energoapgādes deficītu. Pirmkārt, ir jādefinē jēdziens „energoapgādes deficīts”. Šī jēdziena definīcija palīdzēs pievērst vairāk uzmanības mērķiem. Mums jāgādā, lai neviens nejstu kurināmā trūkumu.

Atšķirībā no Lielbritānijas manā dzimtajā zemē Igaunijā termins „energoapgādes deficīts” šķiet savāds. Tas ir tipisks eirožargona piemērs, kas vai nu apzināti, vai neapzināti ieviešas valodā. Tomēr tas izsaka ļoti interesantu ideju, ar ko tiesību aktu izstrādātājiem vajadzētu iepazīties.

Īpašam atbalstam vecāka gadu gājuma cilvēkiem, lielām ģimenēm un invalīdiem apkures rēķinu nomaksai ziemas mēnešos vai aukstajā laikā Lielbritānijā būtu liela nozīme. Šādi pasākumi, manuprāt, sniedz lielisku piemēru citiem.

Daudz tiek runāts par taupīšanu, bet tam seko maz rīcības, lai gan rīcība būtu ātrākais veids, kā kaut ko mainīt. Jo labāk siltumizolētas un energoefektīvas būs mūsu mājas, jo mazāk mums būs jāmaksā par vajadzīgās temperatūras uzturēšanu tajās letaupījumi būtu lieli, jo, piemēram, Igaunijā ēkas absorbē 40 % no primārās enerģijas. Šajā jautājumā mēs nevaram paļauties uz jebkuras personas iniciatīvu, kas cieš no aukstuma.

SĒDI VADA: D. WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

16. Jautājumu laiks (jautājumi Komisijai)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir jautājumu laiks (B6-0462/2008).

Komisijai ir adresēti šādi jautājumi.

Pirmā daļa

Jautājums Nr. 35, ko uzdeva **Mairead McGuinness** (H-0637/08)

Temats: Eirozonas budžeta deficīta robežvērtība

Saskaņā ar Eiropas Savienības Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumiem eirozonas valstu budžeta deficīta robežvērtība nedrīkst pārsniegt 3 % no IKP.

Vai Komisija var sniegt jaunāko noteikumu ievērošanas novērtējumu?

Vai Komisija uzskata, ka pašreizējie fiskālie noteikumi ir pietiekami elastīgi, lai ļautu valdībām reaģēt uz ekonomiskām grūtībām, un vai tie ir pietiekami stingri, lai nodrošinātu valsts finanšu ilgtspējību?

Kādi ir apstākļi, ja tādi vispār ir, kuros eirozonas valstīm būtu atļauts pārsniegt 3 % budžeta deficīta robežvērtību?

Andris Piebalgs, *Komisijas loceklis.* – Pirmā jautājuma temats ir visos sīkumos izklāstīts Komisijas 2008. gada ziņojumā par valsts finanšu līdzekļiem Ekonomikas un monetārajā savienībā (EMU). Vienīgais svarīgais budžeta attīstības jautājums, kas tajā nav minēts, ir nesen uzsāktā pārmērīga deficīta procedūra pret Apvienoto Karalisti.

Tā kā Komisija uzskata, ka budžeta deficīts AK pārsniegs 3 % atsaucēs vērtību abos fiskālajos gados, 2008.-2009. un 2009.-2010. gadā, tad saskaņā ar Līguma 104. panta 6. punktu Padome šogad nolēma, ka Apvienotajā Karalistē patiešām ir pārmērīgs deficīts. Tajā pašā reizē saskaņā ar Līguma 104. panta 7. punktu Padome noteica viena gada termiņu, kura laikā pārmērīgais deficīts jākorrigē.

Vispār saskaņā ar mandātu, ko Komisijai piešķīris Līgums un Stabilitātes un izaugsmes pakts, tā pastāvīgi uzrauga dalībvalstu ekonomikas un budžeta attīstību un ir gatava aktivizēt, ja nepieciešams, budžeta uzraudzības instrumentus.

Atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, jo īpaši attiecībā uz korektīvo daļu. Kopš 2005. gada reformas pārmērīgs deficīts ir korigēts tikai AK un Ungārijas gadījumā, kurām piemēroja pārmērīga deficīta procedūru. Visumā 2007. gadā eirozonā reģistrēja zemāko strukturālo fiskālo deficītu kopš 1973. gada. Tomēr preventīvās daļas piemērojums dažreiz ir bijis nevienmērīgs. Tā 2007. gada aprīļa Berlīnes deklarācijā eirozonas finanšu ministri uzņēmās saistības sasniegt vidējā termiņa budžeta mērķus vēlākais līdz 2010. gadam. Šīs saistības šogad tika atkārtotas. Tai pašā laikā 2005. gada reforma ieviesa paktā pietiekamu ekonomisko pamatojumu, lai varētu elastīgi reaģēt uz nopietnām grūtībām, ja nepieciešams, jo īpaši, piemērojot pārskatīto elastīguma klauzulu un iekļaujot tajā netiešas saistības vidēja termiņa budžeta mērķos (MTO).

Pārskatītā pakta darbība ir labi dokumentēta Komisijas ziņojumos par valsts finanšu līdzekļiem Ekonomikas un monetārajā savienībā (EMU) 2006., 2007. un 2008. gadā un klātpievienotajā paziņojumā. Šī gada ziņojumā ir sniegta arī metodika netiešo saistību iekļaušanai preventīvās daļas vidēja termiņa budžeta mērķos.

Runājot par trešo jautājumu, jāsaaka, ka saskaņā ar pārskatīto Stabilitātes un izaugsmes paktu tikai bezizejas apstākļos dalībvalstīm ir atļauts pārsniegt 3 % atsaucēs vērtību, nekonstatējot pārmērīgu deficītu. Pie tam šis deficīts drīkst pārsniegt atsaucēs vērtību tikai nelielu, un tam jābūt īslaicīgam. Turklāt vai nu atsaucēs vērtības pārsniegšanai jābūt ārkārtas gadījumam un/vai tam jābūt deficītam, kas radies smagas ekonomiskās

lejupslīdes dēļ, kuru definē kā negatīvu izaugsmi vai uzkrātus zaudējumus no preču ražošanas vai pakalpojumu sniegšanas.

Ja deficīts pārsniedz atsaucē vērtību tikai nedaudz un ir īslaicīgs, tad ir jāņem vērā dažādi citi faktori, bet tam jānotiek ļoti līdzsvarotā veidā. Citi būtiski faktori ietver, piemēram, izaugsmi veicinošus izdevumus pētniecībai un izstrādei. Tomēr tieši izdevumu atskaitījumi no budžeta deficīta nav atļauti. Visbeidzot, jāuzrāda ikgadējs strukturāls fiskāls uzlabojums 0,5% apmērā no IKP kā etalons.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Man būs vajadzīgs laiks, lai izprastu jūsu detalizēto atbildi. Jūs īpaši minējāt AK. Mani tomēr vairāk interesē Īrijas situācija, un pēc dažām nedēļām mēs gaidām nepatīkamu budžetu Īrijā. Es vēlos, lai jūs varbūt komentētu sarunas, kas jums bijušas ar Īrijas ministru par mūsu deficītu, un patiešām, vai mēs to pārsniegsim un kāda ietekme tam būs no ES viedokļa.

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. - Mēs vienmēr sekojam faktiem. Jebkura saruna starp manu kolēģi *Joaquín Almunia* un Īrijas kolēģiem notiek, lai iegūtu vairāk informācijas, bet mēs analizējam faktus un skaitļus gada beigās. Tāpēc es diemžēl nevaru atbildēt uz šo jautājumu, bet tas ir saprotams. Kā jau šodien teicu, mums ir pārmērīga budžeta deficīta procedūras pret AK un Ungāriju.

Richard Corbett (PSE). - Vai Komisija pieņem to, ka saskaņā ar Līgumu – pretstatā Stabilitātes paktam – šie 3 % nav robežvērtība, tā ir atsaucē vērtība? Komisijas ziņojumā par jebkuru dalībvalsti, kas pārsniedz atsaucē vērtību, ir jāņem vērā – es citēju Līguma 104. panta 3. punktu – „visus citus būtiskus faktoros, tostarp dalībvalsts ekonomikas un budžeta stāvokli vidēji ilgā laikā”.

Vai viņš nedomā, ka dažās pēdējās dienās un nedēļās dalībvalstu ekonomiskais stāvoklis ir stipri mainījies un tāpēc prasa lielāku elastību?

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. - Manuprāt, mums ir diezgan laba informācija, kad mēs sākam šīs procedūras. Trīs procenti ir maksimālais apjoms, ko mēs patiešām ņemām vērā. Ja tas ir pārsniegts, tad mēs nesāksim šīs procedūras tikai izņēmuma gadījumos. Tādējādi 3 % ir maksimālais apjoms, ko mēs ņemām vērā, un es uzskatu, ka mēs ievērosim procedūras, kuras esam vienmēr ievērojuši. Mēs nemainīsim noteikumus pat pašreizējā situācijā.

Priekšsēdētāja. - Jautājums Nr. 36, ko uzdeva **Olle Schmidt** (H-0668/08)

Temats: Hipotekāro kredītu krīze un finanšu regulējums

Pavasārī radās jaunas ekonomiskas problēmas un saspīlējums globālajos finanšu tirgos, ko jo īpaši izraisīja pieaugošā hipotekāro kredītu krīze. *Fannie Mae* (ASV Valsts federālā hipotēku asociācija) un *Freddy Mac* (ASV Federālā māju hipotēku korporācija) tagad saņem kapitāla ieguldījumus no ASV valdības, hipotekāro kredītu tirgus ir satricināts līdz pašiem pamatiem. Es jūlijā biju Vašingtonā un satiku vairākus senatorus, kas uzskatīja, ka hipotekāro kredītu krīzes zemākais punkts vēl nav sasniegts un ka tas nenotiks līdz 2010. gadam.

Kāds ir Komisijas viedoklis par to, cik ilgi vēl turpināsies finanšu krīze? Ko Komisija domā par signālu tirgum, ko devusi ASV, veicot finansiālās grūtībās nonākušu uzņēmumu sanācijas pasākumus, lai gan tos parasti valsts neaizsargā – vispirms *Bear Stearns* un tagad *Fannie May* un *Freddy Mac*?

Visbeidzot, kāds ir Komisijas viedoklis par pašreizējo un gaidāmo spēkā esošo tiesību aktu pārskatīšanu, tādu kā Lamfalisi sistēma un Kapitāla prasību direktīva, ņemot vērā lielo risku, ka pārmaiņas varētu būt pārāk lielas un kaitēt Eiropas finanšu tirgus konkurētspējai?

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. - Starptautiskajos finanšu tirgos jau veselu gadu valda haoss, un mijiedarbība starp uzkrātajiem zaudējumiem finanšu sistēmā un arvien sliktākajām globālās ekonomikas izredzēm neļauj iepriekš noteikt, kad šis haoss beigsies. Pašreizējā situācija finanšu tirgos rāda, kā problēma, kas sākumā šķita ietekmējam tikai īpašu tirgus segmentu Amerikas Savienotajās Valstīs un paaugstināta riska hipotekāros darījumus, strauji iespaidoja visu starptautisko finanšu sistēmu.

Tā kā zaudējumi, kas saistīti ar ASV paaugstināta riska hipotekārajiem darījumiem, ir izplatījušies savstarpēji saistītu tirgu un sarežģītu finanšu produktu dēļ, vairāki no galvenajiem kredītu tirgiem ir sagrauti. Problēmas šo tirgu darbībā bija tomēr jūtamas, visvairāk gan banku nozarē, kas cieta lielus zaudējumus, un tirgus likviditātes trūkums ir prasījis centrālo banku atbalstu.

Tomēr pēc nopietnām grūtībām un nespējas iegūt līdzekļus, lai uzlabotu likviditāti, vairākas finanšu iestādes Amerikas Savienotajās Valstīs un Eiropā ir glābtas no maksātnespējas. Šī valsts sektora intervence atspoguļo bažas par risku finanšu stabilitātei un ir guvusi atsaucību no finanšu tirgu pusēs.

Ir sagaidāms, ka Amerikas Savienotajās Valstīs kā sekas pagātnes kļūdām, veicot paaugstināta riska hipotekāros darījumus, šo hipotekāro līgumu pārskatīšana turpināsies līdz 2009. gada vidum. Starptautiskajā finanšu tirgū problēmu vēl arvien ir daudz – jūs jau šodien apspriedāt šos jautājumus –, ko daļēji izraisa notikumi pašā finanšu nozarē un daļēji – lejupslidošā ekonomiskā vide.

Neskaidrība par kredītu radīto zaudējumu apjomu un dislokāciju turpina mazināt ieguldītāju uzticību, un kopējo zaudējumu summa, ko bankas līdz šim ir atklājušas, stipri atpaliek no visas finanšu sistēmas kopējo zaudējumu aprēķiniem, kas pamatojas uz turpmāko hipotekāro kredītu zaudējumu prognozēm.

Bankas ir spiestas arvien biežāk veikt rekapitalizāciju, bieži vien par augstām cenām un grūtos tirgus apstākļos. Turklāt grūtības banku nozarē arvien vairāk izraisa stingrākus aizdevumu noteikumus un zemāku banku aktivitāti aizdevumu izsniegšanā.

Paaugstinātajām finansēšanas izmaksām un samazinātajai piekļuvei kredītiem, šķiet, pievienosies vēl citi kavēkļi, tādi kā augstas naftas cenas un inflācijas pieaugums, kas gaida globālo ekonomiku.

Tā visa dēļ ES ekonomiskās perspektīvas un eirozonas ekonomika kopš Komisijas 2008. gada pavasara prognozes ir vēl vairāk pasliktinājušās. Dalībvalstīs ekonomiskās prognozes ir atšķirīgas. Ekonomiskajiem apstākļiem pasliktinoties, spiediens uz banku bilanci turpināsies.

Nestabili tirgus apstākļi prasa pastāvīgu piesardzību no valsts iestāžu puses, jo īpaši no centrālo banku, uzraudzības iestāžu un ministru puses, kam jāuzrauga notikumi bankās. Sistēmas krīzes gadījumā nav izslēgta vajadzība pēc turpmākās intervences.

Plašākā kontekstā tiek pieņemti lēmumi par konkrētiem pasākumiem, lai novērstu finanšu tirgu sistēmas trūkumus. Ekonomikas un finanšu padomes apspriedē 2007. gada oktobrī pieņēma regulējošu pasākumu plānu.

Lai gan šis plāns attiecas tikai uz ES, to var attiecināt arī uz līdzīgām iniciatīvām globālā mērogā. Šī plāna mērķi ir palielināt pārredzamību, risināt vērtējuma jautājumus, stiprināt banku konsultatīvo uzraudzību un izpētīt tirgus struktūras jautājumus, analizējot tās trūkumus un regulēšanas sistēmas trūkumus un formulējot attiecīgos politikas risinājumus. Komisija pašlaik strādā, lai nodrošinātu, ka ar šo plānu iepazīstina savlaicīgi, ieskaitot konkrētas iniciatīvas attiecībā uz pārredzamības palielināšanu ieguldītājiem, tirgiem un regulatoriem, uz pārskatītajām kapitāla prasībām bankām un kredītvērtējuma aģentūru regulējumu.

Šajā sakarā Komisija ir pabeigusi ārēju apspriedi par ierosinātajām pārmaiņām Kapitāla prasību direktīvā un gatavojas tuvākajos mēnešos nākt klajā ar priekšlikumu.

Tā apsver arī tiesību aktus par kredītvērtējuma aģentūrām. Par šo jautājumu 2008. gada jūlija beigās notika publiska apspriede.

Panāks ir arī progress attiecībā uz pārrobežu uzraudzības iestāžu sadarbību ES, stājoties spēkā jaunam saprašanās memorandam 2008. gada jūlija sākumā.

Vispārīgi runājot, viens no Lamfalisi pārskata mērķiem ir jaunā uzraudzības režīma uzlabojumi, un Komisija, piemēram, plāno pārskatīt ES uzraudzītāju komiteju lēmumus.

Visos savos pasākumos Komisija apzinās, ka reakcija uz tās rīcību ir globāla mēroga, un tāpēc mēs koordinējam savu rīcību ar mūsu partneriem.

Olle Schmidt (ALDE). - Dažkārt jautājums izplēn, un tas varbūt izklausās vecmodīgi, es pieļauju. Bet es pateicos Komisijai par godīgo atbildi. Mans aicinājums un manas raizes ir par to, ka mēs pārspīlējam, un es ceru, ka Komisija to apsvērs. Es piekrītu, ka mums jārīkojas un jāreaģē, bet mums nevajag pārspīlēt, mums ir vajadzīga līdzsvarota pieeja. Citādi – un es uzskatu, ka tas mums ilgtermiņā jāapsver – mēs varam kaitēt izaugsmei Eiropā. Tādējādi, manuprāt, ir vajadzīga līdzsvarota pieeja, un es paļaujos uz to, ka Komisija nodrošinās, lai šādi pasākumi tiktu īstenoti pienācīgā veidā.

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Es uzskatu, ka Komisija rīkojas patiešām līdzsvaroti. Mums bija stundu ilgas debates, kad daudzi Parlamenta deputāti pieprasīja steidzamu rīcību, bet Komisijas pieeja ir patiešām līdzsvarota.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Šodien mēs apspriedām pasaules finanšu krīzi un tās ietekmi uz mūsu ekonomiku. Kāda deputāte pieminēja faktu, ka viņas valstī viena banka jau ir bankrotējusi. Vai jūs esat jutuši, ka mūsu valstīs, ES valstīs, bankām draudētu bankrots?

Paul Rübiger (PPE-DE). - (DE) Mani interesētu pašreizējā situācija attiecībā uz reāliem pirkumiem pretstatā finansiāliem darījumiem enerģētikas nozarē. Vai Komisija ir gatava skaidri norādīt, izmantojot statistikas datus, reālos enerģijas pirkumus un to, ko vienkārši tirgo finanšu tirgos, un vai tā plāno pieņemt noteikumus par aizņemtu vērtspapīru pārdošanu?

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Manā valstī Latvijā ir daudz banku, un, protams, ir iespējams, ka kāda no tām kļūst maksātnespējīga. Es uzskatu, ka mums ir diezgan attīstīts tirgus, bet to uzrauga centrālā banka, un Latvijas finanšu tirgos nav bijuši nekādi traucējumi. Tāpēc es apliecinu jums, ka Latvijas finanšu tirgus ir ļoti stabils un ka tajā nav bijis nekāda satraukuma. Tomēr ir ļoti būtiski uzsvērt, ka banku uzraudzībai ir jāpiešķir liela nozīme un ka visus uzraudzības noteikumus pilda komercbankas.

Attiecībā uz enerģijas pirkumiem, ja cienījamais deputāts piekritīs, es atbildēšu rakstiski, jo, manuprāt, tas ir ļoti specifisks jautājums, un man būs jāpadomā, lai sniegtu konkrētus skaitļus.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 37, ko uzdeva **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou** (H-0679/08)

Temats: Gaisa satiksmes drošība

Nesenā Spānijas katastrofa Madridē, kurā dzīvību zaudēja daudzi cilvēki, un *Ryanair Boeing 737* piespiedu nosēšanās Limožā Francijā, kurā 26 cilvēki tika ievainoti, lika vēlreiz jautāt, vai Kopienas tiesību akti un gaisa satiksmes drošības kontrole tiek pienācīgi un efektīvi īstenota. Regula (EK) Nr. 1899/2006⁽³⁾ īpaši paredz aviosabiedrībām pienākumu īstenot avāriju novēršanas un lidojuma drošības programmas un izpildīt prasības, ko piemēro jebkuru civilo lidaparātu ekspluatācijai (sertifikācija, uzraudzība, uzturēšana, instrumenti un aprīkojums, drošība utt.).

Vai Komisija uzskata, ka šie noteikumi ir pietiekami un adekvāti, vai arī tās viedoklis ir, ka jāievieš stingrāka kontroles sistēma aviosabiedrībām? Kā Komisija šodien vērtē Direktīvas 2003/42/EK⁽⁴⁾ par ziņojumu sniegšanu par notikumiem civilajā aviācijā īstenošanu (paziņojumu sistēmas pieņemšana par avārijām un nopietniem negadījumiem)? Vai tā uzskata, ka sniegtais atbalsts kontroles mehānismiem un agrās brīdināšanas sistēmām attiecībā uz aviosabiedrībām ar apšaubāmiem lidojumu drošības rādītājiem un atbilstības pārbaudēm, ko veic Eiropas Aviācijas drošības aģentūra (EASA) attiecībā uz dalībvalstu aviosabiedrību iestādēm un datiem, kas publicēti, lai sastādītu „melno sarakstu”, ir pietiekams?

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Attiecībā uz Kopienas noteikumu piemērošanu lidaparātu ekspluatācijai Komisijai nav nekādu ziņu par trūkumiem vai nepietiekamiem drošības standartiem attiecīgajos tiesību aktos par drošību, kas tikai nesen, 2008. gada 16. jūlijā, stājās spēkā. Tehnisko prasību kopums lidaparātu ekspluatācijai nepārtraukti mainās, atspoguļojot jaunākos zinātnes atzinumus. To sasniegšana, pastāvīgi uzraugot uzņēmumu darbību, tāpēc šajā posmā stingrāka Komisijas kontroles sistēma, šķiet, nav vajadzīga.

Attiecībā uz Kopienas noteikumu piemērošanu ziņojumiem par notikumiem civilajā aviācijā Komisija ir apmierināta par to, ka visas dalībvalstis ir ieviešas obligātās ziņošanas sistēmu un apkopo informāciju valstu datu bāzēs. Šie noteikumi attiecas uz informācijas apmaiņas sistēmu un paredz informācijas izplatīšanu. Informācijas apmaiņa vēl ļoti nedarbojas, jo tā prasa nolīgumu par atsevišķiem protokoliem starp dalībvalstīm un Komisiju par centrālās glabātavas precizēšanu saskaņā ar Komisijas regulu. Dalībvalstis un Komisija aktīvi strādā pie šī jautājuma, un šajā laikposmā informācija jau ir pieejama dalībvalstu līmenī.

Informācija tiek pareizi izplatīta, pamatojoties uz Komisijas 2007. gada 24. septembra regulu. Informācijas aizsardzības nodrošināšanas noteikumi ir transponēti dalībvalstu tiesību aktos, bet ir jāpaiet zināmam laikam, lai mēs varētu spriest par šo noteikumu efektivitāti, kuri ir labas ziņošanas kultūras stūrakmens, nodrošinot ziņotājiem vajadzīgo uzticību.

Attiecībā uz tādu aviosabiedrību kontroli, kam ir apšaubāmi lidojumu drošības rādītāji, Komisija var apliecināt cienījamajam deputātam, ka tā rūpīgi piemēro Kopienas noteikumus par darbības aizliegumu gaisa pārvadātājiem, kas neievēro drošības prasības. Šodien Eiropā 54 % no visām lidaparātu „trapa pārbaudēm” attiecas uz Eiropas uzņēmumiem. Tas nozīmē, ka Komisija pievērš vienādu uzmanību ne tikai Eiropas aviosabiedrību drošības rādītājiem, bet arī tādu aviosabiedrību drošības rādītājiem, kas nepieder pie Eiropas. Pateicoties pastāvīgai un ciešai sadarbībai, civilās aviācijas iestādes dalībvalstīs pastiprina gaisa pārvadātāju

(3) OV L377, 27.12.2006., 1. lpp.

(4) OV L167, 4.7.2003., 23. lpp.

uzraudzību. „Trapa pārbaūžu” rezultāti ir bijuši īpaši veiksmīgi preventīvs instruments, lai izvairītos no gaisa pārvadātāju darbības ierobežojumiem Kopienā.

Attiecībā uz EASA veiktajām valstu civilās aviācijas iestāžu standartizācijas pārbaudēm Komisija vēlas apliecināt cienījamajam deputātam, ka, tikai pateicoties dalībvalstu civilās aviācijas iestāžu un EASA ciešajai sadarbībai un savstarpējai uzticībai, tiek izstrādāti ilgtspējīgi risinājumi un notiek vienošanās par tiem Aģentūras un pārbaudīto iestāžu starpā. Par labu sadarbību liecina arī tas, ka Aģentūra ir spējusi divkārtot pārbaūžu skaitu, kopš 2006. gadā tika pieņemti attiecīgie noteikumi, un šonedēļ tā atcēla aizsargpasākumus, ko dalībvalstīm piemēroja no 2006. gada beigām.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). – (EL) Es esmu ļoti pateicīgs Komisijai par atbildi, bet mani tomēr vēl kas uztrauc, komisār. Aviokatastrofas atgadās samērā reti, salīdzinot ar lidojumu skaitu, bet tomēr notiek negadījumi, kas prasa daudz cilvēku dzīvības, liek sabiedriskajai domai šaubīties un grauž uzticību mūsu politikai un mūsu pārbaudēm.

Es neesmu redzējis, ka jūs ierosinātu kādus pasākumus vai piešķirtu jaunus pienākumus vai uzdevumus drošības iestādei. Tas attiecas ne tikai uz aviosabiedrībām, bet arī uz civilajām aģentūrām, kas ir atbildīgas par pārbaudēm dalībvalstīs. Tas attiecas arī uz „melno sarakstu”: uz kādiem kritērijiem tas balstās? Vai jūs to atbalstīsiet? Jūs neesat man sniedzis atbildi par šo negadījumu sekām un to izsauktajām problēmām papildus to traģiskajai ietekmei uz cilvēku dzīvībām.

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Es varu jums apliecināt, ka drošības sistēma Eiropā ir augstākajā līmenī. Ir skaidrs, ka tā ir ieviesta un ka tiek veikti visi vajadzīgie pasākumi.

Diemžēl tas nenovērš negadījumus. Man ļoti žēl, ka cilvēki ir zaudējuši dzīvības, bet tas nav noticis tāpēc, ka ES nebūtu apmierinoša drošības līmeņa.

Tikko mēs uzzināsim rezultātus, kas izraisīja šo negadījumu, mēs tos izanalizēsim un, ja būs jāpastiprina pasākumi, tas tiks izdarīts.

Bet šodien es varu jums apliecināt, ka Eiropas aviācijas drošība atbilst visaugstākajiem standartiem pasaulē.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Situācija ir šāda: Eiropas Aviācijas drošības aģentūrai (EASA) tagad tiek piešķirtas arvien lielākas pilnvaras, lai garantētu vienotus drošības standartus Eiropā, un to var vērtēt tikai atzinīgi. Tās pilnvaras pašlaik tiek paplašinātas otro reizi. Tomēr EASA nav piešķirts lielāks budžets, nedz arī paredzēti citi finansējuma avoti. Šajā sakarā iespējamas divas izvēles. Pirmā izvēle ir neattiekties pret visām aģentūrām vienādi. Es neiešu tik tālu kā daži no maniem kolēģiem, kas saka, ka neviens to nepamanīs, ja dažas no šīm aģentūrām pārstās darboties. EASA ir citāda: ja EASA nebūs naudas, cilvēku dzīvības būs pakļautas riskam.

Otrā izvēle attiecas uz trešo pušu finansēšanu, kas nozīmē palielināt EASA finansējumu ar biļešu nodevas palīdzību. Mans jautājums ir šāds: kurai no šīm divām izvēlēm jūs dodat priekšroku?

Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos īsi komentēt jautājumu, kas nav darba kārtībā, ja drīkstu: es pilnīgi atbalstu to, ko mūsu kolēģis no Polijas teica par sēdes vadīšanu.

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Mans viedoklis ir, ka jebkuras aģentūras tieša finansēšana ar nodokļu maksātāju naudu ir vislabākais ceļš, jo jūs nevarat garantēt, ka sabiedriskie pakalpojumi tiks sniegti par pašu ienākumiem. Tāpēc es uzskatu, ka vislabākais veids ir finansēt jebkuru aģentūru no budžeta, bet, ja ir iespēja sagādāt papildu finansējumu, tas jāvērtē pozitīvi. Katrā ziņā jebkuru budžetu apspriež saskaņā ar procedūru un stingru regulējumu, ko paredz Eiropas tiesību akti.

Otrā daļa

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 38, ko uzdeva **Emmanouil Angelakas** (H-0612/08)

Temats: Kodolspēkstaciju drošība

Eiropas Savienībai ir jārisina neatliekamā problēma, kā apmierināt arvien pieaugošo enerģijas pieprasījumu. Ņemot vērā to, ka naftas un dabas gāzes piegādes un atjaunojamās enerģijas avoti var apmierināt tikai daļu no pieprasījuma, kodolenerģijas lielā nozīme šīs problēmas risināšanā nav noliedzama. Tai pašā laikā Eiropas pilsoņiem ir lielas bažas par kodolspēkstaciju drošību un pienācīgu kodolatkritumu apsaimniekošanu, jo īpaši pēc radioaktīvo vielu noplūdes kodolspēkstacijās Francijā un Slovēnijā.

Tāpēc ir dabīgi, ka rodas daudz jautājumu par kodolspēkstaciju drošību visās ES valstīs un jauniešajam kodolspēkstacijās Turcijā un citās Balkānu valstīs un to drošas ekspluatācijas garantijām. Vai Komisija ir izstrādājusi pārskatu par vajadzību celt kodolspēkstacijas? Kādi ir tās secinājumi? Visbeidzot, vai tā ir aprēķinājusi, cik liela vajadzība pēc kodolenerģijas ES būs turpmāk?

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Pašlaik kodolenerģija veido 30 % no ES saražotās elektroenerģijas un divas trešdaļas no elektroenerģijas, kas ir brīva no oglekļa emisijām. Prognozē, ka līdz 2030. gadam pieprasījums pēc enerģijas ES pieaugs par 20 % un elektroenerģijas pieprasījums – par 38 %.

Līdz ar to elektroenerģijas daļa galīgajā enerģijas pieprasījumā pieaugs no 20 % līdz 23 %. Prognozē, ka elektroenerģijas ražošanas jauda pieaugs par 31 %, bet saskaņā ar PRIMES sākotnējiem pieņēmumiem, ko izpētīja Komisija, kodolenerģijas daļa elektroenerģijas ražošanā samazināsies no 30 % līdz 20 %.

Arī Starptautiskā Enerģētikas aģentūra savā nesen publicētajā ES enerģētikas politikas pārskatā secināja, ka „ES kodolenerģijas ražošanas jaudas no šī brīža samazināsies, ja vien tuvākajā nākotnē nav gaidāmi ievērojami ieguldījumi kodolspēkstaciju ekspluatācijas termiņa pagarinājumā un to iekārtu nomaiņā, kuru ekspluatācijas cikls tuvojas beigām”.

Katras atsevišķas dalībvalsts ziņā ir izlemt, vai paļauties uz kodolenerģiju elektroenerģijas ražošanā un uzsākt jaunus projektus, vai piekopt kodolenerģijas ražošanas pārtraukšanas politiku. Ja dalībvalstis nolēms ieguldīt līdzekļus kodolenerģijas ražošanā, Komisija īsteno savas pilnvaras, lai nodrošinātu, ka jaunie projekti šajā nozarē atbilst visaugstākajiem drošības, aizsargātības un neizplatīšanas standartiem, kā to prasa *Euratom* līgums.

Drošuma, drošības un aizsargātības garantijas visā kodoliekārtu ekspluatācijas ciklā ir arī prioritāte ES paplašināšanās dēļ un attiecībā ar trešām valstīm, izmantojot Kodoldrošības sadarbības mehānismu.

Komisija seko ieguldījumiem ES kodolenerģētikas nozarē. 2007. gadā Komisija pieņēma Kodolenerģētikas paraugprogrammu, kas sniedz pārskatu par ES kodolenerģētikas nozares stāvokli. Pašlaik Komisija precizē šo paziņojumu, kas ir daļa no Komisijas vispārējā Stratēģiskā enerģētikas pārskata. Tam jābūt pieejamam pirms 2008. gada beigām.

Turklāt Komisija aizsāka divas iniciatīvas, lai veicinātu debates par kodolenerģijas nākotni un lai noteiktu prasības tās attīstībai. Pirmā ir Augstākā līmeņa grupa kodoldrošības un kodolatkritumu apsaimniekošanas jautājumos, kas galveno uzmanību pievērsis drošības jautājumu noteikšanai, lai tos risinātu prioritārā kārtā, un ieteiktu pasākumus, kas jāveic ES līmenī.

Otrā, Eiropas Atomenerģijas forums paredz izveidot platformu plašai un pārredzamai ieinteresēto pušu apspriedei par kodolenerģijas iespējām un risku.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisār! Es saprotu, ka mēs gaidīsim līdz gada beigām, lai redzētu šo pētījumu rezultātus, lai varētu izdarīt labākus secinājumus.

Es vēlos dzirdēt komisāra komentāru par informāciju, kas ir zināma kopš pagājušā gada: Krievija ceļ peldošu kodolspēkstaciju, kam jābūt pabeigtai 2010. gadā un nosūtītai uz attālu Krievijas teritoriju. Ir arī plānots uzcelt vēl sešas šādas kodolspēkstacijas, lai pārdotu tās valstīm, kas varētu tās pieprasīt un ir jau izrādījušas interesi par tām.

Kā jūs to komentētu, ņemot vērā drošības apsvērumus?

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Krievija arī ir Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras locekle, un Krievijas kodoltehnoloģija atbilst starptautiskajiem standartiem. Tādējādi, ja kāda valsts vēlas iegādāties Krievijas kodoltehnoloģiju, tad pastāv starptautiski noteikumi, ko Krievija ievēro.

Arī ES varētu izmantot Krievijas piegādāto tehnoloģiju, ja Komisijas viedoklis par to būtu pozitīvs, un, runājot par standarta līmeni, Krievijas tehnoloģija var konkurēt ar citu piegādātāju tehnoloģiju.

Tādējādi, ja tehnoloģija nāk no Krievijas, tas nenozīmē, ka tā ir nedrošāka.

Justas Vincas Paleckis (PSE). - Komisār! Es vēlos jums jautāt par mūsu slaveno Ignalīnas kodolspēkstaciju.

Nesen mūsu premjerministrs tikās ar Eiropas Komisijas priekšsēdētāju Barroso kungu, un mūsu laikrakstos parādījās dažādas interpretācijas, ka nepietiek enerģijas un ka tāpēc, iespējams, šīs spēkstacijas darbības termiņu pagarinās.

Kāds ir jūsu viedoklis un ko jūs šajā situācijā rekomendētu Lietuvas valdībai?

Zita Plešinská (PPE-DE). - (SK) Kodolspēkstacijas un kodoliekārtas no drošības viedokļa pieder pie visrūpīgāk uzraudzītajām iekārtām.

Izredzes izmantot kodoltehnoloģijas Slovākijā, pasākumi, kas prasa 3. un 4. reaktora celtniecību *Mochovce* un Slovākijas Republikas saistības slēgt reaktorus Jaslovskā Bohunicē 2006. un 2008. gadā, līdz ar to tiek apgrūtinātas.

Kāpēc, komisāra kungs, ir tik liela politiska piesardzība no Komisijas puses attiecībā uz *Mochovce* atomelektrostacijas celtniecību? Vai Komisijai ir bažas par tās drošību?

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Es sāksu ar Ignalīnu, jo par šo jautājumu jau esmu daudzkārt runājis.

Pievienošanās sarunu laikā Lietuva un sarunu puses – citas dalībvalstis – vienojās, ka drošības apsvērumu dēļ tā jāslēdz līdz 2009. gada beigām. Šis Līgums pieder pie primārajām tiesībām, un to ir ratificējušas visas dalībvalstis. Komisija nav iesaistīta šajā procesā. Komisija ir šī Līguma aizbildne, un tās uzdevums ir gādāt, lai tiesību aktus ievērotu.

Tāpēc es nevaru apstiprināt ziņas par nostājas maiņu, jo Komisijas nostāju nosaka Līgums. Ko varētu darīt? Manuprāt, Līgumā ir arī vispārīgi noteikumi par atbalstu Lietuvas enerģētikas nozares pārveidei – visaptveroša pakete, ja nemaldos, 1,3 miljardu eiro apmērā, jautājumu risināšanai, kas varētu veicināt enerģijas resursu piegādi Lietuvai, stiprinot starpsavienojumus, finansējot ergoefektivitātes pasākumus, finansējot alternatīvās enerģijas piegādes. Tā vajadzētu rīkoties, bet mans viedoklis ir, ka Līgums nekādā ziņā nav maināms, jo tikai starpvaldību konference un ratifikācija var mainīt Eiropas Savienības primārās tiesības.

Runājot par *Mochovce*, Komisijas viedoklis ir, ka šis jautājums ir tāds pats kā Ignalīnas gadījumā – pieeja tam nav atšķirīga. Bet *Mochovce* gadījumā mēs analizējam situāciju, un šodienas pasaulē ir īpašas prasības, ņemot vērā jaunos izaicinājumus, ar ko mums jāsaskaras. Mēs saskatījām ne tikai drošības, bet arī aizsargātības intereses gadījumā, ja izmantotu lidaparātu, lai uzbruktu kodoliekārtām. Tehnoloģija, kas bija paredzēta jaunajiem reaktoriem, nerisināja šo jautājumu pietiekamā mērā. Tāpēc mēs lūdzām uzņēmumu un Slovākijas kodolenerģijas uzraudzības iestādes veikt papildpasākumus, lai nodrošinātu, ka pat šāda uzbrukuma gadījumā kodolspēkstacijai netiks nodarīti neatgriezeniski bojājumi.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 39, ko uzdeva **Liam Aylward** (H-0624/08)

Temats: Ieguldījumi pirmās paaudzes enerģijas avotos – prioritāte otrās paaudzes enerģijas avotiem

Turmes ziņojuma projekts (2008/0016/COD) par priekšlikumu direktīva par atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas veicināšanu, ko pašlaik virza cauri Parlamenta komitejām, pārskata Padomes un Komisijas biodegvielu un atjaunojamās enerģijas obligātos mērķus transporta nozarē, jo otrās paaudzes pētniecība un izstrāde nav panākušas gaidītos rezultātus.

Vai mums tomēr nevajadzētu noteikt skaidru regulējuma politiku ieguldītājiem pirmās paaudzes biodegvielās? Kādēļ? Tie ir tie paši ieguldītāji arī otrās un trešās paaudzes pētniecībā un izstrādē, kas būvēs spēkstacijas, kuras var viegli pielāgot otrās un trešās paaudzes tehnoloģijas vajadzībām. Viņi nevar atļauties neieguldīt nākamās paaudzes spēkstaciju pētniecībā un izstrādē, jo viņu spēkstacijas novecos.

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Komisija ir vienisprātis ar godājamo deputātu: lai nonāktu pie otrās paaudzes biodegvielām, ir vajadzīga skaidra regulēšanas politika ieguldījumiem pirmās paaudzes biodegvielās.

Komisijas skatījumā pirmās paaudzes biodegvielas ir starpposms pārejai uz otrās paaudzes biodegvielām, izmantojot lignocelulozes materiāla izejvielas.

Ja trūks stabila pamata pirmās paaudzes biodegvielu ražošanai vietējā mērogā, novatoriskiem un efektīviem ražojumiem būs grūti iekļūt tirgū. Tomēr skaidra regulēšanas politika ir ārkārtīgi svarīga ne tikai biodegvielu nozares izaugsmes stimulēšanai, bet arī tādēļ, lai nenodarītu kaitējumu videi. Biodegvielu ražošanas attīstība nedrīkst apdraudēt arī nodrošinātību ar pārtiku vai ietekmēt pārtikas cenas.

Vienlaikus nav šaubu, ka Komisija vēlas paātrināt otrās paaudzes biodegvielu attīstību.

Ierosinātajā direktīvā par atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas veicināšanu ir skaidri norādīts, ka attiecībā uz dalībvalstu biodegvielu izmantošanas saistībām tādas biodegvielas ieguldījumu, kas ražota no

atkritumiem, atlikumiem un nepārtikas celulozes materiāla, uzskata par divkāršu salīdzinājumā ar citu biodegvielu ieguldījumu.

Šajā saistībā dalībvalstīm būs arī jāiesniedz ziņojumi par to, kā tās ir strukturējušas savas atbalsta shēmas par labu otrās paaudzes biodegvielām.

ES patlaban sniedz ievērojamu atbalstu arī otrās paaudzes ražošanas metožu izstrādes pētījumiem. ES Septītās pētniecības pamatprogrammas pasākumi lielā mērā ir vērsti uz otrās paaudzes biodegvielas un it īpaši šķidrās biodegvielas („*biomass to liquids*”) tehnoloģisko procesu.

Izpētē jāietver arī tehniski un ekonomiski eksperimentālie pētījumi, kas ļautu radīt ne vien ekonomiski pievilcīgus ieguvumu un izmaksu rādītājus, bet arī dotu faktisku ieguldījumu attiecībā uz Kopienas mērķiem — mazināt klimata pārmaiņas un nodrošināt pieņemamas pārtikas cenas visiem pasaules iedzīvotājiem.

Tādējādi Komisijas politika un Komisijas priekšlikums pilnībā saskan ar vajadzību sekmēt otrās un — nepieciešamības gadījumā — arī pirmās paaudzes biodegvielu izmantošanu, taču ilgtspējīgā veidā.

Liam Aylward (UEN). - Komisāra kungs, vai drīkstu jums pajautāt, kāpēc jūs uzskatāt, ka Eiropas Savienība patlaban zaudē informācijas kaujā par stingru un konsekventu biodegvielas mērķu priekšrocībām, it īpaši ierobežotu resursu apstākļos? Šo jautājumu es gribētu uzdot saistībā ar biodīzeli, kas varētu dot ievērojamu ieguldījumu Eiropas Savienības energoapgādes drošības stiprināšanā. Biodīzeli iespējams ražot saskaņā ar ilgtspējas principiem, neapdraudot jūsu pieminēto pārtikas apgādi, un biodīzeli ir vienīgais atjaunojamais energoresursu veids, kurā Eiropai pieder stabila vadošā loma.

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. - Komisijas priekšlikums nerada šķēršļus biodīzeļa ražošanas attīstībai un tā izmantošanai transporta vajadzībām, it īpaši tāpēc, ka dīzeļa ražošanas trūkums Eiropas Savienībā sagādā būtiskas problēmas pārstrādes nozarei. Tāpēc nevar teikt, ka mēs tam liktu šķēršļus, taču, manuprāt, ja trūkst skaidru ilgtspējas prasību, viens neveiksmīgs projekts var nodarīt tādu kaitējumu, kas apdraudētu visu nozari; mēs šobrīd tik stingri esam pievērsušies biodegvielām, ka nevaram atļauties neveiksmīgus projektus, jo tas nozīmētu beigas visai nozarei.

Paskaidrošu, kāpēc man ir tik stingra nostāja attiecībā uz biodegvielas politiku; piemēram, transporta jomā runa ir, pirmkārt, par efektīvākiem automobiļiem, — un šeit, Parlamentā, ir bijušas kaismīgas diskusijas par automobiļiem; otrkārt, transporta veidu maiņa, taču daudzos gadījumos cilvēki joprojām dod priekšroku automobiļiem; treškārt, pāreja uz alternatīvām degvielām; viena no tām ir biodīzeli, taču mums jāņem vērā, ka tā ražošanai izmanto zemi, uz kuras var audzēt arī pārtikas produktus; tieši tāpēc es uzskatu, ka šis neapšaubāmi pozitīvais risinājums tomēr prasa, lai tiktu veikti visi nepieciešamie piesardzības pasākumi.

Teresa Riera Madurell (PSE). - (ES) Komisāra kungs, biodegvielu jautājumā fakti un izdomājumi bieži ir tā savijušies, ka cilvēkiem nav viegli izprast situāciju, un tas kaitē šīs jomas pētniecībai, jauninājumiem un ieguldījumiem rūpniecībā.

Vai Komisija ir apsvērusi iespēju situācijas skaidrošanas labad sākt plašu Eiropas mēroga informatīvo kampaņu, kurai ir jābūt precīzai un objektīvai?

Avril Doyle (PPE-DE). - Tiešām, abus šos jautājumus gandrīz varēja apvienot, taču, manuprāt, iru kolēģa jautājuma būtība, ja esmu to pareizi izpratusi, bija tāda, ka viņš vēlētos, lai tiesību aktos tiktu atbalstīti pirmās paaudzes ieguldījumi, vismaz mums nebūtu jāatvainojas par to, ka tiesību akti stimulē šos pirmās paaudzes ieguldījumus, jo tādējādi mēs virzāmies uz otro un trešo paaudzi.

Mana jautājuma būtība ir mazliet atšķirīga; es gribētu izmantot iespēju jums, komisāra kungs pajautāt: vai visiem šīs jomas tiesību aktiem principā nebūtu jābūt neitrāliem attiecībā uz tehnoloģiju?

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. - Es labprāt sāktu ar otro aspektu. Domāju, ka, ņemot vērā diskusijas par naftu, mums jāapzinās, ka varam saskarties ar līdzīgu situāciju — neprognozējamu pieprasījuma kāpumu — arī citās nozarēs, piemēram, pārtikā, kas neapšaubāmi pieder pie cilvēku pamatvajadzībām. Tāpēc ir vajadzīga tehnoloģija, kas dotu mums plašākas iespējas. Plašākas iespējas nozīmē arī izmantot to, kas parasti nonāk atkritumos. Tāpēc es noteikti uzskatu, ka ir jāveicina otrās paaudzes biodegvielu izmantošana. Es teiktu, ka ar to, iespējams, pat nepietiek; šajā jomā nav risku. Mums ir vajadzīgas jaunas tehnoloģijas. Nav runa tikai par to, ka mēs gribētu naftu aizstāt ar biodegvielu; ir vajadzīgas tehnoloģijas, kas garantētu šāda veida sacensības izskaušanu vai vismaz samazināšanu. Teorētiski visām tehnoloģijām ir jābūt līdzvērtīgām, taču es tomēr uzskatu, ka otrās paaudzes jautājums ir īpašas uzmanības vērts.

Attiecībā uz izglītošanu, manuprāt, ir runa par plašāku izpratni. Pastāv vairākas izglītojošas programmas, jo šī nav tikai informēšana par biodegvielām, bet gan par ilgtspēju, energoefektivitāti un pavisam citādu pieeju vides jautājumiem, kā arī izpratni par to, ka viss, ko mēs lietojam, ir iegūts noteiktā veidā un vienmēr nodara kādu kaitējumu. Diskutējot par biodegvielām, mēs dažkārt aizmirstam, ka arī nafta nozīmē ieguvu un ka to mēdz ražot arī no darvas smiltīm. Nesen tika publicēti daži šādu ražotņu attēli. Tās nav fermas, un tas nebūt nav vienkāršs process. Tāpēc es uzskatu, ka ikvienam no mums būtu jācenšas izmantot enerģiju pēc iespējas efektīvāk un jāatbalsta tendence izmantot „zaļāku” enerģiju, pat ja tās izmaksas ir nedaudz augstākas.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 40, ko iesniedza **Avril Doyle** (H-0632/08)

Temats: Biodegvielas

Vai biodegielu mērķu noteikšanā priekšroka nebūtu dodama biodīzelim, nevis bioetanolam?

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Komisija apzinās, ka Eiropas Savienībā ir lielāks pieprasījums pēc biodīzeļa kā dīzeļdegvielas aizstājēja, nekā pēc bioetanolā, kas varētu mazināt benzīna patēriņu.

Ņemot to vērā, ir sagaidāms, ka turpmākajos gados biodīzeļa patēriņš Eiropas Savienībā joprojām būs augstāks par bioetanolā patēriņu. Tomēr Komisija uzskata, ka nav vajadzības pēc tādiem mērķiem, kuru galvenais kritērijs ir tehnoloģija, jo gan biodīzelim, gan bioetanolam var būt ievērojama nozīme, samazinot Eiropas transporta nozares atkarību no naftas.

Tomēr tieši otrā paaudze ir tā, kas atsevišķi veicina gan biodīzeļa, gan bioetanolā izmantošanu, lai gan ES tirgū daudz lielāks pieprasījums ir pēc dīzeļdegvielas. Manuprāt, nav vajadzības pretnostatīt etanolu un dīzeļdegvielu, bet gan pirmās paaudzes vietā veicināt otrās paaudzes attīstību.

Avril Doyle (PPE-DE). – Vai saistībā ar C. Turmes ziņojumu jūs varētu komentēt savu viedokli jautājumā gan par bioetanolā aprites cikla ilgtspēju, gan attiecībā uz transportlīdzekļu degvielu kopumā? Citiem vārdiem sakot — par kopējo CO₂ samazinājumu visa procesa laikā, ietverot kultūraugu audzēšanu, ražošanas metodes, transportu, pārstrādi un izmantošanu. Kāda ir jūsu nostāja strīdā par CO₂ samazinājuma procentuālo apjomu? Vai jūs piederat pie 40-45 % vai 35 % aizstāvjiem?

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Es piederu pie tiem, kuri aizstāv 35 % apjomu, jo ir svarīgi apzināties, ka, ieviešot tādas prasības, kas pilnībā izslēgtu biodegvielas no tirgus un pieļaujot pārāk stingra regulējuma risku, mēs nonāksim pie naftas un, iespējams, pat vēl vairāk — pie ogļu un šķidro degvielu tehnoloģijas.

Manuprāt, tas būtu sliktāk nekā saglabāt 35 % sliekšni, un 35 % sliekšnis nozīmē ievērojamu CO₂ samazinājumu.

Tādēļ es palikšu pie 35 %. Tagad jautājums jāapspriež Parlamentā un Padomē. Ja sarunu rezultātā skaitlis būs cits, tad pie tā arī paliksim, taču, manuprāt, 35 % ir pietiekami liels samazinājums, un arī kolēģijā, apspriežot šo skaitli, tika panākts kompromiss starp divām grupām — tiem, kas tic biodegvielām, un tiem, kuri no tām baidās. Tādējādi 35 % jau ir kompromisa rezultāts.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Priekšsēdētājas kundze, šodien mēs meklējam veidus, kā attīstīt alternatīvo enerģijas avotu izmantošanu. Kopā ar kolēģi deputātu R. Rack es jūlijā biju Jaunzēlandē, un manu uzmanību piesaistīja ģeotermālās enerģijas izmantošana. Manā reģionā, *Starý Lubovňa*, Slovākijā, ir līdzīgi ģeotermālie avoti, taču to izmantošanas attīstīšana prasa lielus finanšu resursus.

Kāda ir Komisijas nostāja attiecībā uz ģeotermālo avotu izmantošanu enerģijas ražošanā?

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Es gribētu uzdot kādu jautājumu, kas līdz šim debatēs nav pietiekami risināts. Biodegvielām, biodīzelim un bioetanolam ir atšķirīgas efektivitātes vērtības, un atšķiras arī to klasifikācija, arī attiecībā uz CO₂ emisijām. Ir kāds aspekts, kas līdz šim nav aplūkots — reālais enerģijas daudzums, kas vajadzīgs šo dažādo degvielas veidu ražošanai. Vai komisārs varētu to komentēt?

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Mēs ļoti pozitīvi raugāties uz ģeotermālās enerģijas attīstību, un es domāju, ka patlaban apspriežamais direktīvas projekts un klimata un enerģētikas pakete veicinās atjaunojamās enerģijas, arī ģeotermālās enerģijas izmantošanu.

Kāpēc to neizmanto jau šobrīd? Galvenokārt tāpēc, ka nepietiek tikai ar uzmanības pievēršanu atjaunojamiem enerģijas avotiem. Daudz vieglāk ir likt patērētājiem segt fosilo degvielu izmaksas, jo atjaunojamās enerģijas,

arī ģeotermālās enerģijas, izmantošanai vajadzīgi kapitālieguldījumi, vajadzīga īpaša vide un īpaša pievēršanās atjaunojamiem resursiem. Tāpēc es uzskatu, ka atjaunojamajos energoresursos, tostarp ģeotermālos, nākotnē Eiropas Savienībā izmantos daudz plašāk, turklāt ne tikai elektroenerģijas ražošanā, bet arī, piemēram, centralizētajā siltumapgādē, kā to šobrīd dara Kopenhāgenā. Šai tehnoloģijai ir dažādi pielietojuma veidi, un Eiropas Savienībā to izmantos arvien plašāk.

Runājot par enerģijas saturu, es piekřītu, ka biodegvielām ir zems enerģijas saturs, tāpēc ir vajadzīgs lielāks daudzums, turklāt mums nevajadzētu maldīgi domāt, ka naftu būs iespējams aizvietot ar biodegvielām. Tomēr es, piemēram, izmantoju automašīnu, kuru darbina biodegviela, un vienīgās neērtības sagādā nepieciešamība daudz biežāk iegriezties uzpildes stacijā, taču man pret to nav iebildumu. Tāpēc es teiktu, ka atšķirības ir, taču tās nav tik lielas, lai liktu man mainīt savus paradumus.

Problēmas var rasties ar elektriskajiem automobiļiem. Patlaban tie ir daudz lēnāki, vismaz pašreizējā stadijā — kā pilsētas auto. Iespējams, ir vajadzīgs zināma veida hibrīda automobilis, jo garākiem braucieniem elektriskais transportlīdzeklis ir samērā nepiemērots; taču ar biodegvielu darbināmajiem transportlīdzekļiem šādu problēmu nav.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 41 bija nepieņemams, un jautājumi Nr. 42 – 45 tiks atbildēti rakstiski. Tā kā jautājumi Nr. 46, 47, 48 un 49 attiecas uz to pašu tematu, tie tiks izskatīti kopā.

Jautājums Nr. 46, ko iesniedza **Georgios Papastamkos** (H-0613/08)

Temats: Cenu noteikšana telekomunikāciju nozarē

Pēc regulatīvajām darbībām, ko Komisija veica nolūkā racionalizēt viesabonēšanas tarifus, komisāre, kas atbild par informācijas sabiedrību, paziņoja par plāniem no 2009. gada vasaras samazināt mobilo datu viesabonēšanas pakalpojumu tarifus, galveno uzmanību pievēršot atšķirībām starp SMS ziņojumapmaiņas pakalpojumu tarifiem.

Kāda ir komisāres atbilde telekomunikāciju nozarei, kas izvirza apsūdzības populismā un mēģinājumos veselīgas telekomunikāciju nozares konkurences veicināšanas vietā veikt tirgus manipulācijas ar cenu noteikšanas palīdzību? Kā komisāre reaģēs uz klaji naidīgo telekomunikāciju nozares attieksmi pret šiem plāniem? Vai, pēc viņas domām, cenu noteikšanas politika būtu jāpiemēro arī citās ES iekšējā tirgus nozarēs?

Jautājums Nr. 47, ko iesniedza **Giovanna Corda** (H-0618/08)

Temats: Maksas pazemināšana īsziņu (SMS) sūtīšanai vai saņemšanai citā dalībvalstī (viesabonēšana)

Eiropas Regulatoru grupa (ERG), kurā ir 27 Eiropas regulatori, jau gadu aicina Komisiju samazināt cenu īsziņām, kuras tiek sūtītas vai saņemtas dalībvalstī, kas nav lietotāja izcelsmes dalībvalsts. Komisija uzdeva operatoriem līdz 2008. gada jūlijam samazināt īsziņu un interneta izmantošanas maksu, ja ziņu apmaiņa ir saistīta ar viesabonēšanu Eiropas Savienībā. Operatori nav reaģējuši, un patērētājiem ir jāmaksā smagas soda naudas.

Kādus pasākumus Komisija ir nodomājusi veikt, lai piespiestu operatorus pazemināt pārmērīgi augstās cenas, ko tie iekasē no patērētājiem par īsziņām vai interneta lietošanu, izmantojot viesabonēšanu Eiropas Savienībā, un vai Komisija plāno pēc 2010. gada pagarināt 2007. gadā ieviesto samazinājumu attiecībā uz mobilo sakaru cenām?

Jautājums Nr. 48, ko iesniedza **Brian Crowley** (H-0626/08)

Temats: ES Viesabonēšanas regula

Kāds šobrīd ir konkrētais panāktais progress attiecībā uz ES Viesabonēšanas regulu, un vai mobilo sakaru jomā ir kādi panākumi saistībā ar teksta ziņojumu un mobilo datu pakalpojumu viesabonēšanas cenu brīvprātīgu samazināšanu?

Jautājums Nr. 49, ko iesniedza **Marian Harkin** (H-0645/08)

Temats: Viesabonēšanas tarifi

Ņemot vērā Komisijas apņemšanos regulatīvā ceļā noteikt teksta un datu pārrobežu viesabonēšanas tarifu ierobežojumus, kādus pasākumus Komisija ir veikusi, lai nodrošinātu, ka cilvēkiem, kuri dzīvo kādas valsts pierobežas zonā vai ceļo uz turieni, nav jāsaskaras ar nejaušās viesabonēšanas maksu?

Viviane Reding, Komisijas locekle. – Jūs zināt, ka Komisija vakar pieņēma lēmumu par otrās viesabonēšanas paketes priekšlikumu, šoreiz par īsziņu un datu viesabonēšanu. Parlaments noteikti atcerēsies, ka šo tirgus analīzi veica pēc Parlamenta pieprasījuma, jo pagājušā gada jūnijā, izstrādājot balss pakalpojumu viesabonēšanas paketi, regulas 11. pantā tika noteikts, ka Komisijai 2008. gadā piemērotā laikā jāatgriežas pie īsziņu un datu viesabonēšanas jautājuma. Komisija to arī darīja, un jūs zināt, ka esam ierosinājuši cenu griestus.

Šeit mēs nonākam pie jautājuma par cenu noteikšanu. Nē, mēs nenosakām cenas. Mēs nosakām griestus, zem kuriem operatoriem ir iespējams elastīgi konkurēt un ieviest jauninājumus gan ar viesabonēšanas piedāvājumiem, kas būtu zemāki par balss tarifu griestiem, gan ar citiem piedāvājumu komplektiem. Tātad elastīguma iespējas ir nodrošinātas.

Attiecībā uz īsziņām fakti liecina, ka pēdējā gada laikā cenas ir bijušas vairāk vai mazāk statiskas un joprojām ir tādā līmenī, ko nevar pamatot ar attiecīgām izmaksām, un īsziņu tirgū lielākoties ir tādas pašas problēmas kā balss pakalpojumu viesabonēšanas tirgū.

Šā gada februārī es biju Barselonā, GSM Apvienības pasaules kongresā, un brīdināju nozari. Es personiski runāju ar nozares vadošajiem pārstāvjiem un teicu, ka viņiem tika dots laiks labprātīgi pazemināt cenas un ka termiņš bija 1. jūlijs. Taču mēs redzam, ka no pagājušā gada līdz šim gadam īsziņu viesabonēšanas cenas absolūti nav mainījušās. Tāpēc mēs ierosinām noteikt šādus griestus: mazumtirdzniecības cenai — 11 centu un vairumtirdzniecības cenai — 4 centus.

Runājot par datu viesabonēšanu, mēs esam paredzējuši pasākumus, ar kuriem risināt slavenos rēķinu šoka gadījumus, kad klientiem pēc vienas vai divām ārzemēs pavadītām nedēļām ir jāmaksā vairāki tūkstoši eiro, jo savu mobilo tālruni viņi ārzemēs ir izmantojuši datu lejupielādei tāpat kā savā valstī, kur šāds pakalpojums maksā no 5 līdz 15 centiem par megabaitu. Ārzemēs šī cena var sasniegt pat 16 eiro par megabaitu, un jūs varat iedomāties, kāds būs jūsu rēķins, ja jūs neesat apzinājušies notiekošo.

Tādēļ mēs esam piedāvājuši vairākus risinājumus. Pirmais no tiem ir pārskatāmība, lai par viesabonēšanas izmaksām informētu iedzīvotājus, kas šķērso robežu. Otrais risinājums ir iespēja patērētājiem, vienojoties ar savu operatoru, noteikt pieļaujamo maksas robežu, pēc kuras sasniegšanas saziņa tiktu slēgta, un trešais pasākums ir saistīts ar to, ka šīs problēmas galvenais iemesls ir pārmērīgi augstie vairumtirdzniecības izmaksu uzcenojumi, ko operatori aprēķina viens otram. Tāpēc mēs ierosinām noteikt maksimālo vairumtirdzniecības cenu — vienu eiro par megabaitu, un ceram, ka tas ļaus veidot normālu patērētājiem piedāvājamo cenu struktūru.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze! Pirms uzdodu papildjautājumu, es gribētu apsviekt komisāri V. Reding ar Parlamenta šodienas balsojumu par labu elektronisko sakaru paketei. Šis ir kārtējais jūsu panākums, komisāres kundze, tāpat kā viesabonēšanas tarifu politika, kuras īstenošanu jūs apņēmīgi veicinājat.

Tomēr varbūt šī viesabonēšanas politika veicina arī risku, ka Eiropas mobilo tālrunu nozares uzņēmumi varētu īstenot tādas metodes kā trešās valstīs, kur patērētāji maksā ne tikai par zvanīšanu, bet arī par zvanu saņemšanu?

Marian Harkin (ALDE). – Vispirms es vēlētos izteikt atzinību komisārei par viesabonēšanas paketi. Manuprāt, tā iepriecinās daudzus tālrunu lietotājus Eiropas Savienībā. Mans konkrētais jautājums attiecas uz nejausās viesabonēšanas maksu, kad cilvēki ceļo uz pierobežas reģioniem, un man pašai ir ļoti bieži nācies ar to saskarties. Jūs pieminējat pārredzamības iniciatīvu, proti, ka lietotāji, šķērsojot robežu, tiktu informēti par gaidāmajām izmaksām. Tas nebija saistīts ar tālruna zvaniem, taču es vēlētos zināt, vai šajā jomā jums ir kādas iniciatīvas un, ja nē, tad vai jūs plānojat izstrādāt pārredzamības iniciatīvu, par kuru pirms brīža runājāt?

Viviane Reding, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, vispirms es gribētu pateikties godāmajam deputātam par atzinību, taču es savukārt vēlētos izteikt tādu pašu atzinību Parlamentam, jo Parlaments ļoti grūtā situācijā, kad vienlaikus jāizskata piecas direktīvas par ļoti sarežģītiem jautājumiem, ir paveicis apbrīnojamu darbu. Es varbūt nepiekrītu gluži visiem Parlamenta balsojumiem, taču šodien Parlaments ir panācis telekomunikāciju nozares vienotā tirgus jautājumu iekļaušanu darba kārtībā. Tagad Padomei ir jāizskata Parlamenta priekšlikumi un jāmēģina kopīgiem spēkiem panākt, lai šī telekomunikāciju pakete kļūtu par realitāti gan nozarei, gan patērētājiem.

Vai attiecībā uz viesabonēšanas jautājumu nepastāv risks, ka prasītā viesabonēšanas tarifu samazinājuma dēļ operatori centīsies cenas celt citā veidā? Jau pagājušajā gadā, ieviešot balss pakalpojumu viesabonēšanas

paketi, dzirdējām, ka operatori būs spiesti valsts līmenī paaugstināt mobilo tālruņu zvanu maksu, taču patiesībā notika gluži pretējais. Kas īsti notika? Pirmkārt, būdami ārzemēs, cilvēki vairs neizslēdz savus tālruņus, bet gan tos lieto. Tādējādi zvanu apjoms ir ārkārtīgi pieaudzis — par 34 % tikai vienā gadā.

Otrkārt, iekšējās konkurences dēļ vietējās cenas dalībvalstīs nav cēlušās, bet gan samazinājušās par 10-12 %. Godājamā deputāte droši vien atceras savulaik notikušo polemiku par starpsavienojumu nulles rēķiniem ('bill and keep' sistēmu). No pašiem operatoriem ir atkarīgs, kādu norēķinu sistēmu izmantot. Pie mums, Eiropā, neizmanto starpsavienojumu nulles rēķinus. Tos mēdz izmantot Amerikā. Es nupat pārliecinājos, ka Amerikas Savienotajās Valstīs cenas ir zemākas nekā šeit, un esmu skaidri pateikusi operatoriem, ka viņiem ir jāizvēlas savs uzņēmējdarbības modelis. Tas nav komisāra uzdevums, taču operatoriem ir jārod saskaņa ar saviem klientiem. Man rūp tikai tas, lai būtu pārskatāmība, lai cenas nepārsniegtu pieņemamās robežas un lai Eiropas patērētāji, ceļojot uz citām Eiropas valstīm un sazinoties ar citām Eiropas valstīm, varētu justies kā mājās.

Attiecībā uz nejauso viesabonēšanu varu teikt, ka šī problēma mums ir zināma. Pati esmu no Luksemburgas, un jūs varat iedomāties, cik daudz sūdzību šajā jautājumā es saņemu no patērētājiem, jo dažiem pierobežas reģionā dzīvojošiem luksemburgiešiem dzīvojamā istabā ir viens operators, virtuvē — otrs un guļamistabā — trešais, tāpēc šī problēma man ir labi pazīstama. Tāpēc šo jautājumu mēs esam sākuši risināt sadarbībā ar valstu regulatoriem, un kopā ar Eiropas Regulatoru grupu uzraugām situāciju. Sadarbību ar valstu regulatoriem mēs turpināsim. Arī paketē, kas šobrīd ir iesniegta Eiropas Parlamentā, mēs esam pastiprinājuši pārredzamības iniciatīvas attiecībā uz datiem un īsziņām. Saistībā ar šo nejauso viesabonēšanu ir vērojama arī zināma pozitīva virzība, piemēram, Īrijā, kur abpus robežai ir paveikts kvalitatīvs darbs. Šis, manuprāt, ir pozitīvs piemērs, un, pēc manām domām, arī operatoriem būtu ļoti nopietni jāņem vērā nejausās viesabonēšanas aspekts. Pat tad, ja no tās cieš tikai ļoti neliela daļa iedzīvotāju, operatoru pienākums ir censties atrisināt šo problēmu.

Paul Rübīg (PPE-DE). - (DE) Arī es gribētu uzslavēt šodienas balsojuma rezultātu. Man gribētos dzirdēt, vai jums ir padomā izstrādāt BERT darba programmu ar apstiprinātajiem mērķiem un apstiprināto darba kārtību, lai mēs varētu panākt reālu progresu arī starpvalstu sadarbības jomā. Galu galā Eiropas ziņu izdevumā *New Europe* nesen bija lasāms, ka viesabonēšana Eiropas patērētājiem varētu būt izmaksājusi 30 miljardus eiro.

Gribu pateikties jums par aktīvu viesabonēšanas jautājuma risināšanu. Vai, jūsuprāt, būtu jāizstrādā arī rīcības programma dalībvalstīm, lai risinātu dažus Eiropas Parlamenta izvirzītos uzdevumus? Vai būtu vajadzīga jauna iestāde?

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Komisāres kundze! Kā jau dzirdējāt, jūs pamatoti slavē, un iedzīvotāji jums ir pateicīgi par to, ka Eiropas telekomunikācijas ir kļuvušas lētākas, un cenas droši vien kritīsies arī turpmāk.

Šajā kontekstā atļaujiet man uzdot jums jautājumu, ko bieži uzdod man. Neesmu pārliecināts, vai šī joma ir jūsu atbildības sfērā, tāpēc vajadzības gadījumā, lūdzu, nododiet šo jautājumu tālāk. Telekomunikāciju nozarē Komisija un komisāre ir nodrošinājušas efektīvu konkurences darbību, un pakalpojumi ir kļuvuši lētāki, pateicoties cenu griestiem un citiem pasākumiem. Ja jau tā, tad kāpēc tas nav iespējams arī attiecībā uz naftu un ar to saistītajiem produktiem? Kāpēc ir vērojama situācija, kad cenas galvenokārt mainās tikai vienā virzienā — uz augšu?

Viviane Redīng, Komisijas locekle. - (DE) Priekšsēdētājas kundze, šis jautājums patiesībā būtu jāuzdod komisāram A. Piebalgam, taču es viņam to nodošu. Naftas produktu viesabonēšanas sistēma — tas tik būtu kaut kas!

Attiecībā uz P. Rübīg kunga jautājumu par grafiku: šobrīd mēs runājam par otro viesabonēšanas paketi. Nešaubos, ka Parlaments rīkosies ļoti ātri un sniegs savu atzinumu par šo viesabonēšanas paketi, lai to varētu pieņemt pēc iespējas drīzāk, līdz Francijas prezidentūras beigām.

Šo pēcpusdien es runāju arī ar Francijas prezidentūru; Padomes prezidentūra pievērsīsies šim jautājumam un gādās, lai Padome pēc iespējas drīzāk izanalizē Komisijas priekšlikumus un lai jaunie noteikumi var stāties spēkā paredzētajā laikā, 2009. gada 1. jūlijā. Iedzīvotāji — patērētāji — to gaida gan no Parlamenta, gan Padomes.

Brian Crowley (UEN). - Priekšsēdētājas kundze, es tikai gribu atvainoties, ka nebiju klāt, kad komisāre atbildēja uz manu jautājumu. Man nācās aizkavēties citā sanāksmē. Es ļoti atvainojos.

Priekšsēdētāja. - Paldies, Crowley kungs, un paldies arī par to, ka neuzstājat uz papildjautājumu.

Jautājums Nr. 50, ko iesniedza **Paul Rübzig** (H-0665/08)

Temats: Ķīnas televīzijas kanāla *NTDTV* apraides pārtraukums

Satelīta operators *Eutelsat* 16. jūnijā pēkšņi apturēja *New Tang Dynasty Television (NTDTV)* raidīšanu Ķīnas kontinentālajā daļā. To pamatoja ar satelīta „elektroapgādes pārrāvumiem”. Kopš tā laika *Eutelsat* nav sniedzis pietiekamu skaidrojumu par notikušā iemesliem. *NTDTV* nav informēta par to, vai tehniskās problēmas tiek risinātas. *NTDTV* ir lielākā neatkarīgā televīzijas raidorganizācija ķīniešu valodā, un pirms 16. jūnija tā bija vienīgā, kuru Ķīnā bija iespējams uztvert cenzūras neskartā veidā. *NTDTV* pārraida programmas ķīniešu un angļu valodā. *Eutelsat* 2005. gadā negribēja pagarināt līgumu ar *NTDTV* par apraidi Āzijā, taču līguma atcelšanu novērsa starptautiska iejaukšanās.

Kādus pasākumus Komisija veiks, lai nodrošinātu neatkarīgu Ķīnas televīzijas kanālu pārraižu turpināšanu?

Viviane Reding, *Komisijas locekle*. – Es esmu godājamā B. Crowley rīcībā, ja viņam ir kāds papildjautājums un viņš vēlāk vēlētos ar mani runāt.

Kas attiecas uz jautājumu par Ķīnas televīzijas kanāla *NTDTV* raidīšanas pārtraukšanu, Komisija ir pilnībā informēta par šo problēmu un ir lūgusi *Eutelsat* izskaidrot situāciju.

Mēs esam saņēmuši *Eutelsat* vēstuli, kurā teikts, ka vienam no diviem V5 saules bateriju paneļiem ir radušies neatgriezeniski bojājumi, un to apstiprina gan *Eutelsat*, gan satelīta ražotājs *Thales Space*.

Lai garantētu satelīta darbību, *Eutelsat* izslēdza četrus retranslаторus, kas nodrošina televīzijas signāla pārraidi tieši uz mājām, un saglabāja 20 pārējos retranslаторus, ko izmanto telekomunikāciju pakalpojumiem.

Tā kā *Eutelsat* neizmanto citus satelītus, kuru darbība aptvertu Āziju, uzņēmums piedāvāja saviem klientiem, tostarp arī *NTDTV* pakalpojumu sniedzējam, sarakstu ar konkurējošiem satelītiem, kuriem būtu atbilstīgs pārklājums un pieejamības jauda.

Eutelsat arī norādīja, ka viņu satelīti nodrošina signālu visu veidu kanāliem, kas aptver visas kultūras un visus politiskos viedokļus. Uzņēmums atturas no iesaistīšanās jebkādu spriedumu izteikšanā par šo kanālu ideoloģisko un politisko nostāju. *Eutelsat* atkārtoti apliecināja Komisijai, ka nav veicis pret *NTDTV* nekādas darbības ne pēc Ķīnas valdības, ne pēc kādas citas puses aicinājuma. Turklāt viens no uzņēmuma Eiropas satelītiem joprojām sadarbojas ar *NTDTV*.

Eutelsat ir sniedzis arī tehnisku informāciju, kas apliecina, ka *NTDTV* uztveršanai ir bijušas nepieciešamas samērā lielas satelītantenas, tātad ir maz ticams, ka to varēja uztvert ievērojama Ķīnas Tautas Republikas iedzīvotāju daļa.

Paul Rübzig (PPE-DE). - (DE) Vai jūs varat aptuveni prognozēt, kad tiks atjaunota pakalpojuma sniegšana un apraides jauda? Mans otrais jautājums ir šāds: vai, pēc jūsu domām, mēs spēsim izveidot „Eiropu bez robežām” arī televīzijas jomā, kad visu valstu apraides pakalpojumi būs uztverami visā Eiropā?

Viviane Reding, *Komisijas locekle*. – Attiecībā uz pirmo jautājumu *Eutelsat* mūs ir informējis, ka avārijas sekas nav likvidējamas un ka televīzijas pakalpojumu pārraidīšanu nav iespējams atjaunot. Tātad šis ir pilnībā tehnisks jautājums. Diemžēl jauda ir tikai 50 %, tāpēc uztveramās enerģijas apjoms ir tikai 50 %. Šis ir tehniskas dabas jautājums, ko diemžēl nav iespējams atrisināt.

Tagad par godājamā deputāta uzdoto būtiskāko jautājumu — par to, vai televīzijas jomā mums nākotnē būtu jāveido „Eiropa bez robežām”. Tik tālu mēs vēl neesam tikuši. Mums ir direktīva par televīziju bez robežām, kura patlaban ir iestrādāta direktīvā par audiovizuālajiem pakalpojumiem bez robežām, un es ļoti ceru, ka pieprasījumuvideo pakalpojumi kļūs par Eiropas mēroga pakalpojumiem. Protams, es sapņoju par to, ka kādu dienu vairs nebūs robežu un ka iedzīvotāji jebkurā vietā varēs uztvert jebkuru televīzijas kanālu, kādu vien vēlas. To mēs vēl neesam sasnieguši, jo tiesību pārdošana joprojām notiek saskaņā ar atsevišķu valstu sistēmām. Taču Eiropā pienāks laiks, kad tiesības varēs pārdot arī Eiropas līmenī. Es to atbalstu. Nevaru to uzspiest, tomēr atbalstu to un uzskatu, ka mēs lēnām, bet neatlaidīgi virzīsimies uz priekšu, pārejot no tiesību pārdošanas valstīs uz tiesību pārdošanu Eiropā.

Priekšsēdētāja. – Komisāres V. Reding vārdā es atvairņojos diviem atlikušajiem jautājumu iesniedzējiem, bet uz jautājumiem Nr. 51 un 52 atbildēs rakstiski.

Jautājums Nr. 53, ko iesniedza **Seán Ó Neachtain** (H-0622/08)

Temats: Īru valoda kā oficiāla Eiropas Savienības darba valoda

Kādā veidā Komisija ir iecerējusi īstenot savu jauno daudzvalodības stratēģiju, īpaši attiecībā uz Īru valodas kā oficiālas Eiropas Savienības darba valodas stiprināšanu?

Leonard Orban, *Komisijas loceklis*. – (RO) Eiropas Komisijas jauno daudzvalodības stratēģiju, kuras nosaukums ir „Daudzvalodība — Eiropas priekšrocība un kopīga apņemšanās”, pieņēma 2008. gada 18. septembrī. Stratēģijas galvenais temats ir valodu daudzveidība un labākais veids, kā to izmantot un attīstīt, lai veicinātu starpkultūru dialogu, stimulētu Eiropas uzņēmumu konkurētspēju un uzlabotu Eiropas iedzīvotāju prasmes un iespējas darba tirgū.

Stratēģijas centrā ir svešvalodu mācīšanās un lietošanas veicināšana dalībvalstīs, nevis Eiropas iestāžu iekšējais valodu režīms. Mēs atkārtoti apliecinām apņemšanos attīstīt iedzīvotāju spējas sazināties divās valodās, neskaitot dzimto valodu; vienlaikus mēs uzsveram vajadzību nodrošināt iedzīvotājiem iespēju izvēlēties vairākas savām interesēm atbilstošas valodas. Atbalstot dalībvalstu darbu svešvalodu popularizēšanā ar šīs stratēģijas palīdzību, Komisija izmantos arī pašreizējās Kopienas programmas, sevišķi mūžizglītības programmu.

Ar Padomes 1958. gada 15. aprīļa Regulu Nr. 1, kas grozīta ar Padomes 2005. gada 13. jūnija Regulas (EK) Nr. 920/2005 1. pantu, Īru valoda no 2007. gada 1. janvāra ir kļuvusi par oficiālu Eiropas Savienības iestāžu darba valodu. Taču regulas 2. un 3. pantā paredzēta daļēja atkāpe attiecībā uz Īru valodas lietošanu Eiropas Savienības iestādēs, un šo atkāpi var atjaunot ik pēc 5 gadiem. Šī atkāpe galvenokārt nozīmē, ka pagaidām Īru valodā un no Īru valodas tulko tikai priekšlikumus regulām, ko izskata koplēmuma procedūras kārtībā, un atsevišķus saistītus dokumentus, kā arī tiešo saziņu ar iedzīvotājiem.

Tādēļ Komisija, atbilstīgi iepriekš minētajiem noteikumiem, veica visus likumdošanas procesā nepieciešamos tulkojumus Īru valodā un iesniedza tos paredzētajā laikā. Turklāt atbildes uz Komisijai uzdotajiem iedzīvotāju un juridisko personu jautājumiem tika sniegtas Īru valodā. Komisija ir sākusi nodrošināt arī savu svarīgāko tīmekļa vietņu Īru valodas versijas, par prioritārām nosakot tās vietnes, kuru saturs varētu īpaši interesēt Īru valodā runājošos.

Savukārt Mutiskās tulkošanas ģenerāldirektorāts pilnībā spēj apmierināt visus Padomes, Komisijas un komiteju pieprasījumus pēc mutiskās tulkošanas Īru valodā un no tās un centīsies to nodrošināt arī turpmāk, gādājot, lai tā rīcībā būtu vajadzīgie resursi.

Seán Ó Neachtain (UEN) - (GA) Priekšsēdētājas kundze, esmu ļoti pateicīgs Komisijai par atbalstu un progresu, ko Komisija ir panākusi attiecībā uz Īru valodu. Īru valodā ir teiciens, ka „tās nelietošana nodara tai postu”. Man atlikušas tikai trīsdesmit sekundes, tāpēc nedrīkstu šķiest laiku. Viena minūte ir ilgākais laiks, kas man Parlamentā dots, lai izteiktos savā valodā.

Es gribētu vaicāt komisāram, vai Komisija vēlas pieredzēt Īru valodas attīstību un vai Parlamentā un citās iestādēs nebūtu iespējams to lietot plašākā apjomā, sevišķi komiteju līmenī, kur valodu varētu lietot arī garākām runām. Valodas izdzīvošanai nepietiek ar dažām sekundēm.

Leonard Orban, *Komisijas loceklis*. – (RO) Runājot par Eiropas Komisijai izvirzītajām prasībām, ar gandarījumu varu teikt, ka esam tās ne tikai izpildījuši, bet pat pārsnieguši. Eiropas Komisija ir darījusi visu un vēl vairāk. No otras puses, ir jāturpina kopīgais darbs, lai plašāk popularizētu Īru valodas lietošanu. Šai darbā jā piedalās gan Kopienas, gan Īrijas iestādēm, gan visai Īrijas sabiedrībai. Piemēram, mums vajag vairāk Īru valodas tulku un tulkotāju, bet šo uzdevumu ir grūti izpildīt, ja vien valsts līmenī, proti, Īrijas līmenī šim mērķim netiek piešķirti ievērojami resursi.

Tieši tāpēc es cieši sadarbojos ar Īrijas iestādēm, lai veicinātu un stimulētu tos, kuri vēlas mācīties un apgūt vajadzīgās prasmes, kas viņiem ļautu strādāt Kopienas iestāžu tulkošanas dienestos.

Gribu arī uzsvērt, ka ar Īrijas iestādēm mēs cieši sadarbojamies arī attiecībā uz dažādiem Īru valodas attīstības jautājumiem, ne tikai tās institucionālajiem aspektiem. Mēs vēlamies darīt visu iespējamo, lai palīdzētu izstrādāt terminoloģiju Īru valodā, un, kā jau teicu, sadarbojamies ar visām iesaistītajām pusēm.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 54, ko uzdeva J. Higgins, ir atsaukts.

Jautājums Nr. 55, ko uzdeva **Marco Cappato** (H-0630/08)

Temats: Daudzvalodība ES iestādēs

Komisija organizē stažēšanās programmas, bet attiecīgā informācija ir tikai angļu, franču un vācu valodā⁽⁵⁾. Arī EIDHR paziņojumus tā publicē tikai angļu, franču un spāņu valodā, norādot, ka Eiropas organizāciju projektus pieņem tikai šajās valodās, lai kāda būtu šo projektu izcelsmes valsts. Pat pašas Komisijas pretdiskriminācijas kampaņas tīmekļa vietne⁽⁶⁾ līdzīgi daudzām citām ir reģistrēta tikai angļu valodā, un vienīgi šajā valodā ir veidots interneta mājas lapā redzamais logotips.

Kādas darbības Komisija ir paredzējusi veikt, lai realitātē un ikdienas darbā īstenotu daudzvalodību, ko publiski vienmēr aizstāv un ko oficiāli popularizē visos savos dokumentos?

Leonard Orban, *Komisijas loceklis*. – (RO) Eiropas Komisijas prakses programmas ir domātas ikvienam augstskolas beidzējam, kurš iepriekš nav piedalījies šādā Eiropas praksē un kurš prot vismaz vienu no Eiropas Komisijas darba valodām — vācu, angļu vai franču valodu. Tā ir praktiska nepieciešamība, kas praktikantam ļauj piedalīties mūsu dienestu darbā un gūt maksimālu labumu no prakses. Visa pretendentiem domātā praktiskā informācija un paskaidrojumi ir pieejami tikai šajās trijās valodās. No otras puses, prakses programmas noteikumi ir pieejami visās valodās, kurām Komisijas lēmuma pieņemšanas dienā ir Eiropas Savienības oficiālās valodas statuss.

Lai īstenotu Līguma 177. pantā paredzēto uzdevumu, pieņemamo valodu skaits saistībā ar Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta priekšlikumiem ir jāierobežo, ietverot tikai tās valodas, ko patlaban lieto un saprot attiecīgajās trešās valstīs. Tomēr papildu dokumentus, ko nevalstiskās organizācijas sūta ar NVO tiešsaistes sistēmas PADOR starpniecību un saistībā ar saviem pieteikumiem ārējai palīdzībai, pieņem visās Eiropas Savienības oficiālajās valodās.

Saistībā ar informēšanas un saskaņošanas darbībām, ko veic tikai ES iekšienē un kas vērstas vienīgi uz Eiropas pilsoņiem, mēs izvērtēsim arī tādus pieteikumus, kuri iesniegti attiecīgās dalībvalsts valodā. Tiešsaistes kampaņa pret diskrimināciju tiešām tiek izmantots angļu valodā veidots logotips, taču tas ļauj piekļūt tīmekļa vietnēm gandrīz visās ES oficiālajās valodās.

Saskaņā ar rīcības plānu saziņas ar iedzīvotājiem uzlabošanai Komisija 2006. gadā Rakstiskās tulkošanas ģenerāldirektorātā izveidoja interneta tulkošanas dienestu, tādējādi palielinot savu jaudu attiecībā uz daudzvalodu saziņu. Tomēr, ņemot vērā straujo interneta attīstību, kā arī Regulā Nr. 1 paredzēto nepieciešamību pirmkārt un galvenokārt nodrošināt juridisko dokumentu tulkojumus, Komisijai allaž jācenšas saglabāt pareizu līdzsvaru starp vajadzību sniegt ES iesaistītajām pusēm būtisku un aktuālu informāciju un nepieciešamību pilnā mērā nodrošināt daudzvalodību visās Komisijas tīmekļa vietnēs.

Tīmekļa vietņu valodu lietojuma pamatprincips ir katras vietnes valodu pielāgot mērķauditorijai. Tādēļ Komisija gādā par to, lai tās tīmekļa vietnes vai to sadaļas, kas interesē visus iedzīvotājus, tiktu tulkotas iespējami daudzās valodās, savukārt tehniskāki jautājumi, kuri interesē speciālistus, ir pieejami vai nu tikai dažās valodās, vai vienīgi teksta oriģinālajā valodā. Līdzīgā kārtā arī tā informācija, kas var būt spēkā ilgāku laiku, ir pieejama vairāk valodās, salīdzinot ar īslaicīga satura informāciju.

Saskaņā ar Regulu Nr. 1 Komisijas pienākums ir tulkot visās oficiālajās valodās visas regulas, direktīvas, likumdošanas priekšlikumus un oficiāli apstiprinātos paziņojumus, ko Komisija sūta iestādēm; no otras puses, atbildes uz iedzīvotāju vēstulēm sniedz adresāta valodā. Papildus šo uzdevumu izpildei un saskaņā ar daudzvalodības un multikulturālisma principu Komisija cenšas darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret iedzīvotājiem, kultūrām un valodām.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Vispirms man jāsaka, ka jūsu piedāvātais dalījums tehniskos dokumentos un, ja esmu jūs pareizi sapratis, tādos dokumentos, kas skar sabiedrības intereses, manuprāt, ir ļoti bīstams un nenoteikts, jo tehniskie dokumenti patiesībā var skart svarīgas visas sabiedrības intereses.

Problēma ir pavisam vienkārša: uz tādiem tekstiem, kas ir tikai darba dokumenti, ir attiecināmi lingvistiski ierobežojumi, taču visi tie dokumenti, kas potenciāli varētu būt adresēti sabiedrībai, pat tehniski dokumenti, ir pilnībā jāapstrādā saskaņā ar daudzvalodības principu un jātulko visās valodās. Piemēram, man absolūti

⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/stages/index_en.htm

⁽⁶⁾ <http://www.stop-discrimination.info/>

nav saprotams, kā konkursa uzaicinājumi, kas attiecas uz demokrātijas un cilvēktiesību veicināšanas projektiem, var būt pieejami tikai angļu, franču un spāņu valodā. Tīmekļa vietnēm ne tikai jābūt visās valodās, bet tās arī jāreģistrē visās valodās. Visbeidzot, es nesaprotu, kāpēc pat iekšējo informatīvo izdevumu „*Commission en direct*” izdod gandrīz vienīgi angļu valodā.

Leonard Orban, *Komisijas loceklis*. – (RO) Kā jau teicu, Eiropas Komisijai, no vienas puses, ir juridiskas saistības, kas noteiktas 1958. gada Regulā Nr. 1, un šo saistību pildīšana nekādā mērā netiek apšaubīta; no otras puses, ir atsevišķi aspekti — arī tādi kā jūsu minētie —, kas saistīti ar Eiropas Komisijas tīmekļa vietnēs pieejamajiem tulkojumiem un kas rada nopietnu dilemmu gan Komisijai, gan citām Kopienas iestādēm.

No vienas puses, šo tīmekļa vietņu saturu nevar nodrošināt visās valodās; Komisijas finansiālo resursu un cilvēkresursu ierobežojumu dēļ vienkārši nav iespējams pārtulkot visās valodās visus Komisijas tīmekļa vietnēs atrodamos dokumentus.

No otras puses, šobrīd, neatkarīgi no mūsu juridiskajām saistībām un ņemot vērā jau minētos ierobežotos resursus, mēs cenšamies palielināt to dokumentu skaitu, kas tiek tulkoti pēc iespējas vairāk ES oficiālajās valodās. Mēs esam bijuši elastīgi attiecībā uz dažādajiem Komisijai adresētajiem pieprasījumiem un esam gatavi izrādīt tādu pašu elastīgumu arī turpmāk, ciktāl fiziski spēsim šīs prasības izpildīt.

Priekšsēdētāja. – Man ir žēl sarūgtināt pārējos jautājumu iesniedzējus, taču laika trūkuma dēļ baidos, ka šobrīd mums nāksies pāriet pie nākamā punkta.

Uz jautājumiem, uz kuriem netika atbildēts laika trūkuma dēļ, sniegs rakstiskas atbildes (sk. Pielikumu).

Robert Evans (PSE). – Zināmā mērā šis ir procedūras jautājums. Mēs ar *Orban* kungu jau sen esam pazīstami, tāpēc ceru, ka viņš nepārpratīs šo piezīmi, jo viena no viņa atbildēm patiesībā bija sešas minūtes gara. Tā kā mums nākotnē ir jāizskata daudz jautājumu, varbūt es varētu ierosināt, lai viņš turpmāk cenšas savas atbildes veidot konkrētākas un kodolīgākas; tas būtu ieguvums visiem deputātiem.

Priekšsēdētāja. – *Evans* kungs, šo jautājumu mēs esam apsprieduši ar priekšsēdētāja vietnieci *M. Wallström*. No vienas puses, mēs zinām, ka Komisija cenšas atbildēt uz mūsu jautājumiem tik plaši, cik mēs to vēlētos, taču tādā gadījumā ir neizbēgami, ka var piedalīties mazāks deputātu skaits. Paldies jums visiem, un esmu pārliecināta, ka saņemsiet izsmēlošas rakstiskas atbildes.

(Sēdi pārtrauca plkst. 19.15 un atsāka plkst. 21.00)

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Priekšsēdētāja vietnieks

17. Baltā grāmata attiecībā uz veselības jautājumiem, kas saistīti ar aptaukošanos (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *A. Foglietta* ziņojums (A6-0256/2008) Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā par Balto grāmatu par Eiropas stratēģiju attiecībā uz uzturu, lieko svaru un veselības jautājumiem, kas saistīti ar aptaukošanos (2007/2285(INI)).

Alessandro Foglietta, *referents*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pirms sākam debates par ziņojumu, par kuru mēs rīt balsosim, es gribētu izmantot iespēju un izteikt dažas pateicības. Vispirms es gribu pateikties savai kolēģei *Adriana Poli Bortone*, šobrīd Itālijas Republikas senatorei, no kuras es mantoju šī ziņojuma projektu un detalizētu, rūpīgu temata izklāstu; paldies arī maniem darbiniekiem, kuri apzinīgi un ar entuziasmu mani atbalstīja, paplašinot manus pētījumus un problēmas analīzi; visbeidzot es pateicos ēnu referentiem, kuru apņēmība neapšaubāmi veicināja šī teksta pieņemšanu Vides komitejā ar praktiski vienprātīgu visu partiju atbalstu.

Dāmas un kungi, kad man kā referentam uzticēja šī teksta projektu, es sev vaicāju, kādu mērķi sev izvirzīt, strādājot ar šādu pētījumu. Atbildi man palīdzēja rast šī dokumenta stratēģiskā nozīme, kas ļāva man izprast divus pilārus, uz kuriem balstīt savu darbu: pirmkārt, pilnīgums, neatstājot nekādus robos un nenovērtējot par zemu visu šī temata dažādo aspektu nozīmi; otrkārt, praktiskums, lai varētu izstrādāt tādu dokumentu, kurš patiesi vērstos uz nākotni un kurā norādīti efektīvākie instrumenti un risinājumi.

Īstenojot šādu pieeju, es pamatojos uz datiem, statistiku un procentiem, kas šajā jomā patlaban ir plaši pieejami. Ja palūkojamies uz skaitļiem, tad tie ir satriecoši; Pasaules Veselības organizācijas dati liecina, ka vairāk nekā 1 miljardam cilvēku ir liekais svars un vairāk nekā 300 miljoni cieš no aptaukošanās. Strauji pieaug bērnu aptaukošanās, un ir jāpatur prātā, ka slimības, kas saistītas ar aptaukošanos un lieko svaru, atsevišķās dalībvalstīs patērē gandrīz 6 % no valsts veselības aprūpes izdevumiem.

Meklējot iespējamus risinājumus, mēs centāties nevērsties pret konkrētiem pārtikas produktiem kā vienīgajiem aptaukošanās problēmas vaininiekiem. Šī problēma nav risināma ar šādu produktu izslēgšanu no mūsu ēdienkartes, bet gan mācot patērētājus, sevišķi bērnus un jauniešus, ēst ar prātu. Taukvielas ir ļoti svarīgs pareiza uztura komponents, taču tās jāpatērē pareizās devās un pareizā laikā. Lielu nozīmi es piešķirīu izpratnes veidošanai par ēdienkarti, taču šeit nav runa par prasmi atšķirt labu pārtiku no sliktas; absolūtā nozīmē nekas nav kaitīgs, un veselīgiem cilvēkiem, kuri necieš no traucējumiem, kas saistīti ar ēšanu, nekas nav jāizslēdz no ēdienkartes.

Vēl kāds aspekts, kuram gribu pievērst jūsu uzmanību: aptaukošanās neapšaubāmi ir slimība. Šīs slimības cēloņi ir ne tikai fiziski, bet bieži arī sociāli vai psiholoģiski, un tomēr tā ir slimība, kas ik gadu mūsu veselības aizsardzības sistēmām izmaksā milzu summas. Tā ir slimība, un tādējādi tai vajadzīgi praktiski, daudzpakāpju risinājumi. Tomēr šo mēnešu laikā, kad tapa šis pētījums, esmu sapratis, ka šo aspektu pārāk bieži ignorē sabiedriskā doma, kura nodarbojas ar pilnībā attaisnojamu panikas celšanu un informatīvām kampaņām par anoreksiju, taču vienlaikus ieslīgst neattaisnojamā mierināšanas stratēģijā attiecībā pret lieko svaru, izmantojot tādu saukļu kā „liels ir skaists” utt. Šādi maldi raida nepareizu signālu. Mēs neapspriežam estētiku vai izskatu; mēs runājam par veselību. Tādēļ tieši tikpat enerģiski, kā jācinās pret diloni vai anoreksiju, mēs vēlamies apkarot arī aptaukošanos, darbojoties dažādās frontēs, kuras norādītas šajā ziņojumā un kurās vajadzīgi paralēli un saskaņoti centieni.

Šai darbā ir jāpiedalās skolotājiem un audzinātājiem, veselības aprūpes speciālistiem, pārtikas nozarei un plašsaziņas līdzekļiem, sevišķi televīzijai. Viņiem visiem ir nopietni jāapzinās sava atbildība, jo viņu spēkos ir veidot sabiedrisko domu. Arī valsts iestādēm, jo īpaši vietējā mērogā, ir jāuzņemas sava daļa darba.

Nobeigumā, dāmas un kungi, es gribu atgādināt kādu ziņu sižetu, kas pēdējās pāris dienās ir izraisījis īstu vilņošanās, proti, viens no abiem kandidātiem uz Baltā nama saimnieka amatu ir paziņojis, ka būtu lietderīgi un pareizi, ja ar nodokļiem apliktu ne tikai alkoholiķus un smēķētājus, bet arī aptaukojušos cilvēkus. Pēc manām domām, tas ir visīstākais absurds; es uzskatu, ka šī nopietnā problēma ir jārisina atbilstīgā veidā, jo pozitīvu rezultātu var panākt vienīgi tad, ja meklē īstos cēloņus.

Priekšsēdētājs. – Es lūgšu visus runātājus rūpīgi ievērot noteikto laiku, jo mēs nedrīkstam to pārtērēt, ņemot vērā to, ka šīs ir vakara debates un ka mūsu laiks ir ļoti ierobežots, it īpaši saistībā ar loģistiku, piemēram, sinhronās tulkošanas pakalpojumiem.

Lūdzu, gādāriet, lai man nav jūs jāpārtrauc, jo prezidentūrai, manuprāt, to neklātos darīt, un būtu labāk, ja jūs katrs uzņemtos individuālu atbildību.

László Kovács, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, es ļoti atzinīgi vērtēju Parlamenta ziņojumu, atsaucoties uz Komisijas Balto grāmatu par uzturu, lieko svaru un veselības jautājumiem, kas saistīti ar aptaukošanos. Jo īpaši atļaujiet man apsveikt *Alessandro Foglietta* par viņa lielisko darbu.

Priecājos, ka Parlaments piekrīt Komisijas uzskatam, ka aptaukošanās epidēmiju var apturēt tikai ar integrētu pieeju un ka Parlaments atzinīgi vērtē Komisijas Balto grāmatu kā svarīgu soli ceļā uz aptaukošanās un liekā svara pieauguma aizkavēšanu Eiropā. Jāpiemin arī Parlamenta prasība turpmāk veikt virkni pasākumu, starp tiem arī vairāk reglamentējošus pasākumus papildus tiem, kurus pašlaik paredzējusi Komisija.

Komisija 2010. gadā veiks pirmo pārskatu par panākumiem salīdzinājumā ar 2007. gada Baltajā grāmatā izvirzītajiem mērķiem.

Ja uzraudzība parādīs, ka progress nav pietiekams, protams, vajadzēs domāt par papildu pasākumiem, iespējams, ar reglamentējošu pieeju.

Attiecībā uz uzraudzības procesu es vēlos pievērst jūsu uzmanību tai lielajai nozīmei, kāda ir Pasaules Veselības organizācijai. Mēs strādājam kopā atbilstoši PVO Stambulas ministru konferences secinājumiem, koncentrējoties uz uzraudzības pasākumiem dalībvalstīs, lai īstenotu gan Komisijas Balto grāmatu, gan PVO stratēģiju.

Noslēgumā es vēlos šodien padalīties ar jums par jaunākajiem notikumiem Eiropas stratēģijas attiecībā uz uzturu, lieko svaru un veselības jautājumiem, kas saistīti ar aptaukošanos, īstenošanā, kuri reaģē uz dažiem pasākumiem, kurus jūs savā ziņojumā prasāt veikt.

Kā jūs zināt, lai nostiprinātu darbību Eiropas līmenī, Komisijai jāizveido augsta līmeņa grupa, kas koncentrējas uz veselības jautājumiem, kuri saistīti ar uzturu un fizisko aktivitāti. Grupa nodrošina strauju apmaiņu ar idejām un veiksmīgākajiem risinājumiem dalībvalstu vidū, pārskatot arī visus valdības politikas virzienus.

Līdz šim šajos pasākumos iesaistījušās tādas ieinteresētās puses kā Eiropas organizācijas un Eiropas Rīcības programmas sabalansēta uztura, fizisko aktivitāšu un veselības veicināšanai dalībnieki, kuri pašlaik īsteno vairāk nekā 200 saistības galvenajās jomās, piemēram, produktu sastāva pārveidošanā, marķēšanā un atbildīgā reklāmā.

Uzraudzība notiek, un gada pārskati ir publiski pieejami Komisijas tīmekļa vietnē.

Papildus ES Rīcības programmai līdz šim ziņots par publiskajām un privātajām partnerībām starp valdībām un privāto sektoru 17 ES dalībvalstīs, un es uzskatu, ka tas ir pareizais virziens.

Jūlijā augstā līmeņa grupa tikās ar Eiropas Rīcības programmas sabalansēta uztura, fizisko aktivitāšu un veselības dalībniekiem, lai apspriestu sinerģiju un partnerību potenciālu, koncentrējoties jo īpaši uz sāls samazināšanu — sākotnējo prioritāti, par kuru panākta vienošanās, kopējai rīcībai ar dalībvalstīm.

Šī kopējā tikšanās bija pozitīva, un es esmu pārliecināts, ka šādas sanāksmes, kurās piedalās gan augstā līmeņa amatpersonas no dalībvalstīm, gan Rīcības programmas dalībnieki, palielinās gan valsts iestāžu, gan Rīcības programmas dalībnieku nākotnē veikto rīcību ietekmi.

Vēlos pievērst jūsu uzmanību Komisijas priekšlikumam pērnā gada jūlijā rezervēt 90 miljonus eiro katru gadu bezmaksas augļu un dārzeņu iepirkšanai un izplatīšanai skolās.

Aptaukošanās paisuma vilņa apslāpēšana ir viens no vissvarīgākajiem uzdevumiem sabiedrības veselības jomā, ar kuriem mēs Eiropā šodien saskaramies.

Es pateicos jums par ilgstošo atbalstu un ceru turpināt dialogu ar Parlamentu par to, kā vislabāk rīkoties, lai Eiropas Savienība pilnībā izmantotu savu ietekmi šī jautājuma risināšanā.

Małgorzata Handzlik, *Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinuma sagatavotāja.* – (PL) Priekšsēdētāja kungs, aptaukošanās un liekais svars ir mūsdienu sabiedrības problēmas, jo izraisa daudzas hroniskas slimības, piemēram, asinsrites slimības, hipertoniiju, 2. tipa diabētu, trieku un dažādus vēža veidus. Cīņai pret aptaukošanos un lieko svaru jābūt Eiropas Savienības veselības politikas prioritātei. Jāiesaista pēc iespējas lielāks partneru skaits. Es domāju vietējās iestādes, dalībvalstis, Eiropas Komisiju, kā arī rūpniecības pārstāvjus. Tomēr mēs nedrīkstētu neievērot patērētājus, kas izdara paši savu pārtikas izvēli. Izglītojošas kampaņas un fiziskās aktivitātes veicināšana, šķiet, ir labākais ietekmēšanas veids. Patērētājiem tad būtu skaidra un vispusīga informācija, uz kuras pamata viņi varētu izdarīt gudru pārtikas izvēli. Tomēr es neticu, ka, uzliekot ierobežojumus tikai pārtikas ražotājiem, samazināsies to cilvēku skaits, kam ir liekais svars. Es domāju, ka būtu vajadzīga arī reklāma.

Man arī jāpievērš uzmanība citam nedaudz novārtā pamestam šo debašu aspektam: atbilstoši veselības dienestu profesionāļu apmācībai, īpaši attiecībā uz diabētiķu aprūpi un diabēta ārstēšanu. Šāda apmācība ir nedaudz pamesta novārtā, jo īpaši jaunajās dalībvalstīs.

Czesław Adam Siekierski, *Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinuma sagatavotājs.* – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es pats gandrīz būtu varējis sagatavot šo dokumentu. Es atbalstu Baltajā grāmatā ietvertos pasākumus. Tā atbalsta veselīgāku dzīves veidu un visa veida fiziskās aktivitātes kā visefektīvākās ārstēšanas metodes. Baltā grāmata satur arī profilaktiskus pasākumus tālejošu ieteikumu veidā pārtikas ražotājiem, patērētājiem, restorānu īpašniekiem, pārtikas tirdzniecības ķēdēm un reklāmas industrijai. Minētas arī informatīvas kampaņas.

Saskaņošana starp dažādām politikas jomām un pārvaldes līmeņiem un privātā sektora iesaistīšana ir būtiska šo pasākumu efektīvai īstenošanai. Mums kopīgi jāstājas pretī šai problēmai. Īpaša uzmanība jāpievērš to pasākumu īstenošanai, kuras paredzētas, lai novērstu bērnu aptaukošanos. Pieaugušie ir atbildīgi par saprātīgu ēšanas paradumu ieviešanu bērnos. Tomēr bieži ir tā, ka mēs pieaugušie paši pilnībā neapzināmies, kas ir un kas nav ieteicams. Tāpēc ir tik svarīgi organizēt informatīvas kampaņas vecākiem, lai viņi varētu nodrošināt sabalansētu uzturu savām atvasēm.

Ir jāizstrādā programmas bērniem un jauniešiem, kas veicina ievērot veselīgus ēšanas principus un nodarboties ar fizisko aktivitāti. Protams, aptaukošanās ir plaši izplatīta. Taču taisnība arī, ka pastāv spēcīga apmātība, neatlaidība un tik tiešām prasība būt tievam. Astonēdesmit procentu padzītināt meiteni, kas jaunākas par 18 gadiem, ir mēģinājušas zaudēt svaru vismaz vienreiz mūžā. Mēģinot zaudēt svaru nepareizā veidā var būt bīstami. No tā izriet, ka ir svarīgi gudri sniegt jauniešiem zināšanas ne tikai par pasauli, bet arī par racionālu uzturu, tā izraisot vēl lielāku interesi iegūt zināšanas. Šāda interese ir ļoti vēlama.

Jāpieliek pēc iespējas visi pūliņi, lai īstenotu Eiropas programmu, kas pazīstama kā Augļu patēriņa veicināšanas programmu skolām. Eiropas Komisija ir ierosinājusi piešķirt tikai 90 miljonus eiro šai programmai. Es uzskatu, ka šī summa jāpalielina vairākas reizes, lai visuresošos skolu pārdošanas automātus, kas pildīti ar kraukšķīgajiem kartupeļiem, šokolādes tāfelītēm un dzirkstošajiem dzērieniem, varētu aizvietot ar citiem, kas pārdotu svaigus augļus, dārzeņus un piena produktus. Mums vienmēr jāatceras, ka mūsu bērnu uzturs noteiks viņu veselību turpmākajā dzīvē.

Anna Záborská, *Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (SK) Paldies, Priekšsēdētāja kungs, man nav daudz laika, tāpēc es tikai gribu minēt dažus jautājumus.

Kā vienmēr es atbalstu profilaksi, turklāt profilaksi jau no bērnības. Profilakse ir cieši saistīta ar vecāku atbildības veicināšanu. Bērnu aptaukošanos vislabāk var novērst tad, ja bērnu uzraudzītāji neizmanto televīziju, videospēles un internetu bērnu rotaļās. Neskaitot radošās aktivitātes, bērni un pieaugušie pietiekami daudz nevingro.

Bērniem jāsaprot pareizie ēšanas paradumi attiecībā uz pārtikas kvalitāti un kvantitāti un galda klāšanu. Svarīgas ir kopīgas ģimenes maltītes. Ģimenei vismaz vienā ēdienreizē vajadzētu ēst kopā. Tas būtu iespējams, ja tiktu veicināts darba un privātas dzīves līdzsvars. Aptaukošanos var novērst, ja bērnam māca gatavot ēst. Bērniem patīk palīdzēt ēdiena gatavošanā, un viņus vajadzētu mudināt to darīt.

Philip Bushill-Matthews, *PPE-DE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, aptaukošanās ir viena no Eiropas lielākajām veselības problēmām, bet dažs labs var teikt, kāda mums saistība ar to šeit, Eiropas Parlamentā vai Eiropas Savienībā?

Te ir vismaz divi iemesli. Pirmkārt, kā referents jau teica, ar aptaukošanos saistītās slimības prasa vairāk nekā 6 % no valsts veselības budžetiem, kurus finansē nodokļu maksātāji Eiropas Savienībā. Mums visiem par to jāmaksā. Otrkārt, dažādas ES valstis risina jautājumu atšķirīgi, un visiem ir daudz ko mācīties citam no cita.

Tāpēc es apsveicu Komisiju par Balto grāmatu, kas izraisīja šīs debates, un es tikai uzsvēršu dažus galvenos punktus. Mēs visumā atzinīgi vērtējam Komisijas priekšlikumu par pārtikas marķēšanu, bet jutām, ka nebūtu pareizi šo ziņojumu iesniegt pirms padziļinātām diskusijām, kas būtu nepieciešamas par šo konkrēto jautājumu.

Runājot par aptaukošanos, pierādījumi rāda, ka problēma drīzāk ir kustību trūkumā, nevis apēsto produktu daudzumā. Svarīgs ir kaloriju patēriņš, nevis tikai tas, cik kaloriju uzņem. Tātad būtu pilnīgi nepareizi vainot pārtikas un dzērienu ražotājus par problēmas izraisīšanu vai par nespēju dot pietiekamu risinājumu.

Īstenība faktiski ir daudz sarežģītāka. Mums vajadzīgas fizisko aktivitāšu atbalsta kopienas, kas piedāvātu vairāk velosipēdistu maršrutus, labāku pilsētplānošanu, vairāk atbalstītu sabiedrisko transportu, parkus un sporta būves, skolu spēļu laukumus un labāku izglītību. Mums jāmaina daudzi aspekti mūsu dzīvē.

Tāpēc es apsveicu referentu par viņa plaša spektra ziņojumu un viņa ļoti grūto uzdevumu, kuru viņš pārņēmis no sava priekšgājēja un kurā aplūkotas tik daudzas problēmas ēnu pusēs, par kurām viņš izteicis pats savus uzskatus. Es jo īpaši pateicos viņam par dažu manu grozījumu pieņemšanu, starp tiem arī to, kas attiecas uz nepietiekama uztura problēmu, jo īpaši slimnīcās un veco ļaužu aprūpes namos. Vissvarīgākais ir tas, lai mēs rūpētos par vismazāk aizsargātajiem cilvēkiem mūsu sabiedrībā.

Daži cilvēki padara paši sevi par mazaizsargātiem, un, ja es drīkstu izteikt secinājumu ar radikālu vispārinājumu, tad viena no sabiedrības problēmām šodien ir individuālās atbildības trūkums jeb uzskats, ka jebkura mana neveiksme ir kāda cita cilvēka problēma, proti, kādam citam tā jāatrisina. Jo vairāk regulējumu šajā jomā, jo vairāk mēs atbalstām šādu uzskatu; šīs problēmas atrisinājums ir pašregulācijas un pašdisciplīnas prasība. Mums jānudina uzņemties lielāku individuālo atbildību, un tikai tādā veidā mēs visi kā sabiedrība panāksim lielāku progresu.

Linda McAvan, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, šis ir garš ziņojums. Tam bija 400 grozījumi, un es gribētu pateikties referentam, jo viņš ir centies, lai tam būtu kāda jēga. Es ceru, ka galvenie vēstījumi nepazudīs tāpēc, ka tas ir tik garš.

Mums Sociālistu grupā galvenie jautājumi — daži šeit ir ļoti pozitīvi punkti — ir par to, ka mums vajadzīgi labi pārtikas marķēšanas noteikumi un ka mēs atbalstām turpmākajās diskusijās iekļautu jautājumu par marķējumu iepakojuma priekšpusē, ja iespējams, izmantojot krāsu kodējumu. Mēs zinām, ka Komisija to pēta, un to, lūk, mēs gribam redzēt.

Mēs esam apmierināti, ka tagad Parlamentā ir atbalsts mākslīgo transtaukskābju aizliegumam. Kad es pirmoreiz izvirzīju šo aizliegumu pirms diviem gadiem, Parlamentā nebija atbalsta — faktiski Komisija ierosināja lietu pret Dāniju, un nekas vairāk nenotika. Tagad mums ir rakstiska deklarācija, un mums ir vienprātība, tāpēc es ceru, ka Komisija kaut ko darīs.

Komisār, jūs runājat par produktu sastāva pārveidošanu. Es domāju, ka tas ir būtiski. Tas patiesi ir tā, kā *Philip Bushill-Matthews* saka, ka acīmredzot cilvēkiem jāuzņemas kāda atbildība, bet ražotājiem ir atbildība tajā ziņā, kā viņi gatavo produktus. Daudzi no viņiem tagad pieliek lielus pūliņus, lai samazinātu sāls, tauku un cukura daudzumu. Bieži šīs sastāvdaļas pārtikas produktos ir paslēptas. Kad patērētāji pērk kečupu vai jogurtu, viņi neredz, ka tie satur daudz cukura. Īstenībā marķēšanas sistēma bieži slēpj to, kas ir produktā, piemēram, jogurtu marķējumā lasāms „ar zemu tauku saturu”, tomēr tajos ir ļoti augsts cukura līmenis.

Mēs neuzskatām, ka pašregulācija ir atbilde uz visām problēmām. Mēs domājam, ka jābūt noteikumiem, jo īpaši attiecībā uz bērniem. Jā, pieaugušie var izdarīt izvēli, bet bērniem jābūt aizsargātiem ar likumu, un tāpēc mēs gribam, lai visi brīvprātīgie līgumi ar ražotājiem tiktu neatkarīgi uzraudzīti. Mēs zinām, ka jūs sperat pirmos soļus šajā virzienā.

Noslēgumā jāsaka, ka tas ir smags jautājums Eiropai. Ja mēs to neatrisināsim, tas sabiedrībai dārgi maksās. Tagad mums vajag konkrētus Komisijas priekšlikumus — nevis par jautājumiem, par kuriem ir atbildīgas dalībvalstis, bet par jautājumiem tajās jomās, par kurām ir atbildīga ES. Mums vajadzīga skaidra politika, kas palīdzēs valstu valdībām samazināt aptaukošanos.

Frédérique Ries, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, aptaukošanās kā mazkustīga dzīvesveida slimība, kas aizvien vairāk ir jaunu cilvēku slimība, ir un ir bijusi šī Parlamenta debašu uzmanības centrā jau no pašreizējā pilnvaru termiņa sākuma. Katru gadu vairāk nekā 400 000 jauniešu tiek pievienoti garajam to cilvēku sarakstam, kuriem izskaidrots viss par diētas *jo-jo* efektu.

Tāpēc Eiropas Savienība ir labi darījusi, ka nepārprotami ķērusies pie problēmas risināšanas. Tā 2005. gada martā ir pieņēmusi arī skaidru stratēģiju šajā jomā, kad tā uzsāka Eiropas rīcības programmu, kurai bija jāapvieno visi iesaistītie subjekti, starp tiem arī lauksaimniecības un pārtikas rūpniecība, mazumtirdzniecības un sadales sektors, medicīnas profesionāļi un patērētāju apvienības.

Jāatzīst — un cilvēki šodien šeit tā arī teica —, ka nav viegli pārliecināt cilvēkus, ka Eiropas Savienībai vajadzētu darīt vairāk nekā tikai teikt savu sakāmo šajā cīņā pret aptaukošanos. Lai kaut ko darītu, mums jāsāk ar kompetenču līmeņu noskaidrošanu, kas nekavē mūs — un mēs tiešām to darām — atgādināt dalībvalstīm, tieši kādas ir to pilnvaras un atbildība.

Es šeit domāju par diviem spēcīgiem priekšlikumiem, kurus mēs ierosinājam ziņojumā: pirmais ir novērst aptaukojušos cilvēku diskrimināciju un izstumšanu, oficiāli atzīstot aptaukošanos par hronisku slimību, kā to izdarījusi, piemēram, PVO un Portugāle; otrais ir nodrošināt, ka visiem skolēniem ir pieejami fiziskie vingrinājumi un sports — divas stundas nedēļā, pēc manām domām, būtu obligāta prasība —, kā arī skolu ēdnīcu labāka finansēšana, lai skolēnu ēdienkartē tiktu iekļauti svaigi produkti. Šeit es atzinīgi vērtēju Komisijas iniciatīvu par augļu bezmaksas izplatīšanu skolā, kā to minēja komisārs. Es gribētu arī piebilst, ka ar šādu vienkāršu, taustāmu un saprātīgu rīcību palīdzību cilvēki iemācīsies atkal iemīlēt Eiropas Savienību.

Es tagad esmu nonācis līdz A. Foglietta ziņojumam, un es vēlos pateikties viņam par visiem pūliņiem, ko viņš tajā ielicis. Es gribētu uzsvērt divus šeit izvirzītos priekšlikumus. Pirmais attiecas uz politiska stimula izvēli — zemākas cenas un nodokļu atvieglojumi — un nevis uz tādas sistēmas izvēli, kas pamatojas uz nodokļa palielināšanu augstas kaloritātes produktiem, proti, slavenajam „tauku nodoklim”, kurš galu galā visvairāk sodīs māsaimniecības ar zemiem ienākumiem.

Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa, kuru es šodien šeit pārstāvu, tāpēc ir pret Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas grozījumu Nr. 6 un atbalsta priekšlikumu par būtisku PVN samazinājumu augļiem un dārzeņiem, kā izklāstīts 28. punktā.

Mana grupa atbalsta arī mākslīgo transtaukskābju aizliegumu, par kurām atzīts, ka tās saistītas ar ievērojamu sirds un asinsvadu problēmu pieaugumu. Tāpēc mēs esam pret *J. Blokland* izvirzītajiem grozījumiem, kuru mērķis ir mīkstināt 32., 34. un 35. punkta ietekmi un nogludinātu ceļu šiem hidrogenizētajiem taukiem vai pat rehabilitētu tos. Mūsu vēstījums ražotājiem ir pavisam skaidrs: parādīt labu gribu un īstenot inovācijas patērētāju veselībai un arī jūsu pašu interesēs.

Tā kā laika ir maz, es gribētu pabeigt savu runu, pieminot pirmās Parlamenta sanāksmes par uztura un veselības jautājumiem, kuras es sarīkoju šajā Parlamentā pirms gada. Tas bija sākums svarīgajām debatēm visām iesaistītajām pusēm, kas bija vērstas uz četrām galvenajām prioritātēm: sazināšanās ar ļoti jauniem cilvēkiem, daudzveidīgas un sabalansētas diētas ievērošana, aptaukošanās uzskatīšana par hronisku slimību un tiesību aktu pieņemšana vai grozīšana, ja nepieciešams. Tas ir vairāk nekā tikai lozungs, tas ir šis, mūsu Eiropas Savienības morāls pienākums, un mums pilnībā vajag uzņemties saistības cīnīties pret aptaukošanos un mazkustīgo dzīvesveidu.

Ewa Tomaszewska, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, vairāk nekā 50 % no Eiropas pilsoņiem ir vai nu aptaukojušies, vai ar lieko svaru. Trīs miljoni bērnu ir aptaukojušies un 22 miljoniem ir liekais svars. Aptaukošanās uzliek lielu slodzi kaulu struktūrai ar visām negatīvajām sekām, ko tā rada. Tā izraisa arī vielmaiņas traucējumus un no tiem izrietošu jutīgumu pret diabētu, asinsrites slimībām, hipertoniju un augstu holesterīna līmeni.

Problēma daļēji radusies nepiemērota uztura un daļēji mazkustīga dzīvesveida dēļ, kurā nav fiziskas aktivitātes. Dažām mūsu civilizācijas iezīmēm, jo īpaši spriedzei, arī ir sava loma. Problēmas sociālā dimensija prasa izlēmīgu rīcību, jo īpaši attiecībā uz bērnu aizsardzību. Bērni ēd pārāk daudz saldumu labi sabalansētu maltīšu vietā un augu dienu pavada televizora vai datora priekšā. Tā notiek tāpēc, ka pieaugušie neizdodas atbilstoši virzīt bērnu dzīvesveidu un sniegt labus uzvedības modeļus. Baltā grāmata par uzturu ir noderīgs dokuments rīcībai, lai kontrolētu aptaukošanos, jo īpaši bērnu vidū. Veselīgu produktu izvēle jāveicina ar reklāmu un informācijas politiku, kas koncentrēta uz bērniem, bet pirmām kārtām uz viņu vecākiem. Jo īpaši mēs atbalstām Augļu patēriņa veicināšanas programmu skolām.

Kathalijne Maria Buitenweg, Verts/ALE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, šodien mēs apspriežam lieko svaru un aptaukošanos, un es domāju, ka ir svarīgi – kā vairāki cilvēki jau teica – nerunāt pārāk daudz par diētu un svara nomešanu, bet runāt galvenokārt par vajadzību ēst veselīgi.

Pirms pāris mēnešiem es biju ļoti satriekta, kad mana meita, ārkārtīgi tieva meita, pārnāca mājās un negribēja ēst otro maizes šķēli, jo viņa kļuva resna. Viņa skolā daudz dzirdējusi par to, ka pirmām kārtām nedrīkst būt resnai, bet viņa nebija pietiekami informēta par to, kā jāēd veselīgi un kas ir normāla porcija. Astoņus gadus vecs bērns īsti nesaprot, kad jūs esat par resnu. Tātad, ir ļoti svarīgi runāt galvenokārt par veselīgu ēšanu un nevis par to, vai persona ir par resnu.

Īstenībā galvenokārt vecāku pienākums ir parādīt bērniem, kas ir veselīgi un ko nozīmē ēst sabalansētu porciju, un skolu pienākums ir iet tālāk un rādīt piemēru. Vecākiem pašiem jāmacās vairāk par produktu barības vērtību un tauku saturu, un tā es piekriņu tam, kas iepriekš tika teikts par marķēšanu. Tāpēc mums jāpārskata šis punkts tiesību aktos par marķēšanu.

Es domāju arī, ka laba doma ir runāt daudz par sportu un par faktu, ka bērniem jāvar arī laimīgi rotaļāties. Tādēļ mums katrā ziņā jāsigatavo ieteikums, ka pilsētu un lauku plānošanā vairāk uzmanības jāpievērš bērnu vēlmei pēc lielākas brīvības.

Ciktāl tas attiecas uz ēšanu, Eiropas Komisijai ir ļoti laba ES *MiniChefs* tīmekļa vietne. Tīmekļa vietne ir jau uzlabota. Tagad tur ir arī veģetārie ēdieni, iepriekš to daudz nebija, bet gandrīz visās receptēs bija gaļa. Būsim godīgi, dzīvnieku proteīni ir svarīgs liekā svara veicinātājs. Nemaz jau nerunājot par dzīvnieku labturību, Eiropas Komisijai nebūtu skaidri izteikti jāveicina gaļas patēriņš.

Es tikai gribu pateikt galavārdu par PVN. *F. Ries* tikko teica, ka viņa ir pret mūsu grozījumu Nr. 6, jo viņa grib cilvēkus apbalvot, nevis sodīt. Tādēļ viņa negrib tauku nodokli vai augstākus nodokļus uz neveselīgiem produktiem un importu, bet jo īpaši zemākus nodokļus uz veselīgiem produktiem. Es noteikti tam piekriņu, bet tagad izrādās, ka, piemēram, arī Nīderlandē visi pārtikas produkti ir zemajā kategorijā. Kraukšķīgajiem kartupeļiem, saldumiem un tamlīdzīgiem visiem pašlaik ir zema PVN likme, bet, protams, nevar būt tāds nolūks, ka neveselīgiem produktiem tiek taisīts šis īpašais izņēmums. Tātad tas nav jautājums par sodīšanu; nebūtu jāatbalsta produkti, kas nav veselīgi, dodot tiem zemāku PVN likmi.

Jens Holm, GUE/NGL grupas vārdā. – (SV) Trešdaļa eiropiešu cieš no liekā svara un aptaukošanās. Būtiska dalībvalstu veselības budžetu daļa jāpiešķir cīņai pret liekā svara izraisītajām problēmām. Vēl vairāk, liekā svara problēma atspoguļo sociālekonomisko nevienlīdzību. Visvairāk skarti tiek cilvēki ar zemiem ienākumiem, jo viņi patērē vairāk cukura un piesātināto tauku. Pavisam vienkārši, viņiem ir nepareizāks uzturs.

Skaidrs, ka tieši politikas uzdevums ir radīt pēc iespējas labākus nosacījumus, lai cilvēki varētu būt veselīgāki. Tieši to izklāstīja A. Foglietta savā ziņojumā. Tāpēc viņam ir Eiropas Apvienotās kreiso grupas atbalsts. Ziņojums aicina ES būt elastīgākam, atļaujot dalībvalstīm piemērot zemākas PVN likmes veselīgai pārtikai un augstākas likmes tam, kas mums būtu jāēd mazāk. Tā ir svarīga prasība, ko, es ceru, ES vadītāji uzklausi. Kas par to sakāms Komisijai? Vai Komisija var atgriezties pie ES PVN direktīvas pārskatīšanas, pieļaujot vairāk elastības dalībvalstīs, lai mēs, piemēram, varētu maksāt mazāku PVN par veselīgu pārtiku?

Otrs jautājums Komisijai attiecas uz transtaukskābēm. Mēs zinām, ka transtaukskābes mums ir sliktas. To konstatējušas iestādes dalībvalstīs, kā arī EPNI, ES pašas Pārtikas nekaitīguma iestāde. Izskatīšanā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā šī gada 1. aprīlī komisāre Androulla Vassiliou teica, ka transtaukskābes noteikti nav labas veselībai, par to nav šaubu. Šajā ziņojumā mēs aicinām uz transtaukskābju aizliegumu, bet komisāre atsakās to ierosināt. A. Vassiliou pat neļaus atsevišķām dalībvalstīm iet tālāk un ieviest valstu aizliegumus. Tagad Komisijai ir izdevība atkāpties no šīs neveselīgās pozīcijas. Kad mēs dabūsim transtaukskābju aizliegumu? Vai Komisija nevar vismaz garantēt dalībvalstīm brīvību aizliegt transtaukskābes, ja tās to vēlas?

Gaļa ir vēl viena sabiedrības veselības problēmas dimensija, kā norādīja iepriekšējā runātāja K. Buitenweg. Gaļas patēriņš palielinās visā pasaulē. Ja nekas netiks darīts, ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācija (FAO) brīdina, ka jau tā lielais gaļas patēriņš līdz 2050. gadam divkāršosies. Gaļa satur piesātinātos taukus un veicina aptaukošanos. Turklāt gaļas ražošana ievērojami palīdz pasteidzināt klimata pārmaiņas. ES pakāpeniski jāizbeidz subsidēt gaļas rūpniecību; līdz šim vienā pašā 2007. gada budžetā vairāk nekā 45 miljoni eiro tika piešķirti tikai gaļas rūpniecības mārketinga izmaksām. Tā ir neproduktīva un turklāt dīvaina nodokļu maksātāju naudas šķērdēšana. Šo gaļas subsīdiju pakāpeniska izbeigšanai un gaļas patēriņa samazināšanas stratēģijai jābūt pašiem par sevi saprotamiem pasākumiem ar mērķi panākt labāku veselību ES.

Johannes Blokland, IND/DEM grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, transtaukskābes nav veselīgākas taukskābes. Šīs taukskābes pastāv dabiskā un rūpnieciskā formā un ir atrodamas daudzos pārtikas produktos.

Lai arī zinātnisko pētījumu rezultāti atšķiras, vairums pētījumu rāda, ka pārtikas produktos dabā sastopamās transtaukskābes un mākslīgi pievienotās rūpnieciskās transtaukskābes rada vienādu risku. Abu veidu transtaukskābes īstenībā ir vienlīdz kaitīgas, ja tiek patērētas pārāk daudz. Tāpēc man nešķiet, ka ir piemēroti saglabāt to nošķiršanu pašreizējā priekšlikumā; no tā izriet mans grozījums.

Turklāt ir ļoti grūti aizliegt visas transtaukskābes pilnībā, neradot citus riskus sabiedrības veselībai. Pēc AK Pārtikas standartu aģentūras (Food Standards Agency) ziņām transtaukskābju aizliegums īstenībā izraisīs piesātināto taukskābju koncentrāciju. Piesātinātās taukskābes ir vismaz tikpat kaitīgas kā transtaukskābe. Caurmērā kopējais piesātināto taukskābju patēriņš ir ievērojami lielāks, nekā iesaka Pasaules Veselības organizācija. Tāpēc es ierosināju grozījumus, lai ierobežotu arī piesātināto taukskābju daudzumu, un vienlaikus es ierosinu neaicināt aizliegt transtaukskābes, kā tagad norādīts ziņojuma 32. punktā.

Kāda mums varētu būt iespēja uzlikt ierobežojumu, piemēram, ka transtaukskābes nedrīkst pārsniegt 2 % īpatnīgu kopējā enerģijas patēriņā. Šķiet, ka tehniski tas ir ļoti iespējams, un kaut kādā mērā to jau dara. Mums jānodrošina, ka nav transtaukskābju aizvietošanas ar piesātinātajām taukskābēm, kuras rezultātā patērētāju veselība nemaz neuzlabosies.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Pasliktinošā tendence neveselīgas ēšanas virzienā un nepietiekama fiziskā aktivitāte Eiropā ir satraucoša. Tāpēc es esmu ļoti apmierināta, ka mēs šeit, Eiropas Parlamentā, izskatām šo problēmu.

Mēs zinām, ka aptaukošanās ir viens no faktoriem, kas ir atbildīgs par „civilizācijas slimībām”, piemēram, augstu asinsspiedienu, sirds slimībām, diabētu un no tā izrietošām muskuloskeletālās sistēmas slimībām. Es šeit, Eiropas Parlamentā, 17. septembrī noorganizēju darba pusdienas, kas bija veltītas problēmai par sakarību starp aptaukošanos un diabētu grūtniecībā. Klātesošajiem Parlamenta locekļiem un to palīgiem bija iespēja klausīties vadošos Eiropas ekspertus, tādus kā, piemēram, grūtnieču diabēta darba grupas vadītāju Dr. Rosa Corcoy Pla, bijušo Eiropas Ginekologu un akušieru biedrības (European Association of Gynaecologists and Obstetricians) priekšsēdētāju profesoru F. Andre Van Assche un profesoru Dr. Pera Ovesena.

Aptaukošanās un mātes diabēts rada palielinātu mātes un arī jaundzimušo saslimstības un mirstības risku. Mums jāsaprot, ka tas ir saistīts ne tikai ar mātes, kura bieži var nebūt lietojusi pareizu uzturu, slimību, bet arī ar atbildību par nākotnes iedzīvotāju veselīgu attīstību.

Mātei ar aptaukošanos un diabētu būs aptaukojušies bērni, un tā tas turpinās no paaudzes paaudzē. Tāpēc es gribētu pievērst uzmanību rakstiskajai deklarācijai, ko par šo problēmu, sakarību starp diabētu un aptaukošanos grūtniecībā sagatavoju es un mani kolēģi. ES dalībvalstīm vairāk uzmanības jāvelta diabēta profilaksei un skrīningam un iedzīvotāju informēšanas palielināšanai par aptaukošanās risku un sekām.

Horst Schnellhardt (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, ar Balto grāmatu Komisija paredz sniegt integrētu stratēģiju Eiropas Savienībai, kuras mērķis ir samazināt ar nepareizu uzturu saistītās slimības un ar lieko svaru un aptaukošanos saistītos jautājumus, ar kuriem tā ir saistīta. Tas ir pareizi un piemēroti, jo ar nepareizu uzturu un fiziskās aktivitātes trūkumu saistīto slimību pieaugums spiež mūs rīkoties.

Komisijas nolūks pieņemt integrētu pieeju visās valdības politikas jomās ir pareizs. Tas ir vienīgais veids, kā ķerties pie ar aptaukošanos saistīto slimību cēloņiem. Sabalansēts uzturs ir svarīgs, tāpat kā izglītība par uzturu un sporta veicināšana skolās, un ir svarīgi, lai mēs sniegtu ieteikumus un atbalstu, lai cilvēki Eiropas Savienībā varētu doties šajā virzienā. Jau uzsāktas dažādas pozitīvas iniciatīvas. ES Rīcības programmas sabalansēta uztura, fizisko aktivitāšu un veselības veicināšanai ir viena no tām un atbalsta šo mērķi. Tā ir Eiropas mēroga iniciatīva, kas mēģina mudināt pilsoņus izdarīt nepieciešamās pārmaiņas. Komisijas Augļu patēriņa veicināšanas programma skolām ir otrs piemērs.

Tomēr, ja mēs atkal ķeramies pie populistiskām prasībām, kā propagandēts priekšlikumā, mēs vienkārši novērsīsim uzmanību no patiesās problēmas. Kāda jēga atkal prasīt reklāmas ierobežošanu? Mēs tikko pieņemām Direktīvu par televīziju bez robežām. Tajā ir ļoti skaidri noteikumi, un tik un tā mēs atkal iesniedzam jaunas domas un prasības.

Es 40 gadus esmu nodzīvojis Eiropas reģionā, kur reklāma bija aizliegta. Iznākumā nebija tā, ka mēs visi Eiropas komunistiskajā daļā nokristos svarā. Ko Zālie dara, aicinot uz nodokļiem par pārtiku ar īpašu barības vielu sastāvu? Vai mēs gribam, lai trūcīgie Eiropas Savienībā nevarētu ēst noteikta veida pārtiku tāpēc, ka viņi to vairs nevarēs atļauties? Kādu stratēģiju tad mēs gribam pieņemt?

Stratēģija, kas mums ir jāpieņem, sākas ar izglītību un apmācību. Lūk, kur mums jāinvestē. Mums nebūtu jāierobežo mūsu pilsoņu izvēles brīvība ar soda pasākumiem vai to pieejas pārtikai ierobežošanu.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, šīs debates ir ļoti svarīgas. Tāpēc es gribu sākt ar to, ka atzinīgi vērtēju Komisijas iniciatīvu un A. Foglietta ziņojumu. Vairāk ir runāts par anoreksiju nekā par aptaukošanos, lai arī aptaukošanās ir kļuvusi par patiesi globālu epidēmiju. Vairāk nekā 50 % eiropiešu ir liekais svars un ap 6 % no veselības izdevumiem tiek patērēti aptaukošanās dēļ, kā jau šeit šodien to minēja. Bērnu aptaukošanās turpina augt, kad tagad 22 miljoniem Eiropas bērnu ir liekais svars.

Cīņai pret aptaukošanos jābūt Eiropas Savienības politiskai prioritātei. Tādēļ es piekristu vairumam ierosināto pasākumu: patērētāju informācijai, televīzijas reklāmas ierobežošanai, barības vielu un veselības informācijai pārtikas marķējumā. Cilvēkiem jāsaprot, ka aptaukošanās ir viens no galvenajiem nāves cēloņiem un ir saistīta ar daudzām hroniskām slimībām, tādām kā, piemēram, diabēts, augsts asinsspiediens, sirds un asinsvadu slimības, kaulu un locītavu problēmas, elpošanas slimības un vēzis. Mums jārikojas, un mums jārikojas ātri. Risinājums nav nekāds noslēpums: vairāk fiziskas aktivitātes un lielāka uzmanība pret pārtiku, kas ir pilnīgi pretējais tam, ko dara vairums cilvēku. Sviestmaizes un bezalkoholiskie dzērieni, saldumi un uzkodas nebūtu jāpatērē katru dienu, un mazkustīgs dzīvesveids neko nedod jūsu veselībai.

Fiziskā aktivitāte var vienkārši nozīmēt pastaigu vismaz pusstundu dienā. Tas neprasa lielu piepūli un nemaksā daudz, bet tas nostrādā. Tas ir svarīgi pieaugušajiem un vitāli svarīgi bērniem. Daudzi vecāki pat neaptver kaitējumu, ko viņi nodara saviem bērniem, atļaujot viņiem pavadīt savu brīvo laiku pie televizora vai datora, ēst to, kas viņiem nebūtu jāēd bez jebkādas uzraudzības vai kontroles.

Mums vajag apvienot spēkus, lai cīnītos pret aptaukošanos, tādēļ rīcībām jābūt saskaņotām un tām jāiesaista skolas, ģimenes un uzņēmumi ražošanas, veselības un sociālajā sektorā. Ikkatram ir sava atbildība. Ģimenes nozīme ieradumu pārmaiņā ir izšķiroša. Skolām jābūt atbildīgām par skolas maltīšu kvalitatīvu un barības vielu saturu kontroli un augsta tauku saturu, augsta sāls saturu vai augsta cukura saturu produktu pārdošanas aizliegšanu bāros un pārdošanas automātos. Vienlaikus tām jāatvieglo un jāveicina skolēnu fiziskā aktivitāte.

Holger Krahmer (ALDE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, es ļoti atzinīgi vērtēju Baltajā grāmatā izklāstīto stratēģiju, kas mums dod iespēju ķerties pie nepareiza uztura, aptaukošanās un slimību, ar kuriem tie saistīti, cēloņiem. Diemžēl Eiropas pārtikas politikā, vai mēs runājam par uzturvielu aprakstiem, vai pārtikas marķēšanu, vai tiešām dažos Baltās grāmatas aspektos, mums ir tendence ķerties pie vienpusīgas pieejas. Mēs vispārīgi mēģinām atrisināt Eiropas problēmas ar produktu politikas palīdzību.

Pēc manām domām pieņēmums, ka ir laba un slikta pārtika, pašos pamatos ir nepareiza pieeja. Kā daudzi no grozījumiem rāda, tā nav. Ir vienīgi labi un slikti vai sabalansēti un nesabalansēti uztura veidi. Tādai jābūt mūsu pieejai. Ir daudz iemeslu tam, kāpēc cilvēki ēd nepareiza veida uzturu. Pievēršanās šai problēmai, mēģinot virzīt patērētājus konkrētā virzienā ar produktu marķēšanu vai pat ar reklāmas aizliegumu vai noteikumu ieviešanu vai atšķirīgu PVN likmju piemērošanu, netuvinās mūs vēlamajam mērķim.

Es negribu aizsteigties priekšā debatēm par Pārtikas marķēšanas direktīvu, bet es uzskatu, ka jebkurā rīcībā, ko mēs šeit pieņemam, jāvadās no principa, ka mums jāmotivē patērētāji domāt par saviem ēšanas paradumiem. Luksofora marķējums – par ko domāts, ka tas liks patērētājam apstāties un domāt, vai viņš izvēlas labu vai sliktu produktu – ir pieeja, kas pret patērētājiem izturas drīzāk augstprātīgi, nevis viņus izglīto un palielina viņu informētību. Es gribētu redzēt līdzsvarotāku pieeju un vienlaikus to, ka tiek atzīts, ka rīkošanās atbilstoši tikai uz produktu politiku orientētai pieejai, neaizvedīs mūs diez cik tālu.

Roberta Angelilli (UEN). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es gribētu sākt ar atzinības izteikšanu referentei par viņas lielisko darbu. Es acīmredzot gatavojos atkārtot daudzas no kolēģu jau izteiktajām piezīmēm, bet es domāju, ka mums jārunā skaidra valoda: aptaukošanās skar apmēram 25 % Eiropas bērnu un tāpēc ir nopietns drauds viņu nākotnes veselībai. Iemesli saistīti ar neatbilstošu informāciju, nepareiziem ēšanas paradumiem, fiziskās aktivitātes trūkumu un pat ar sporta būvju trūkumu. Mēs nedrīkstētu novērtēt par zemu ar to saistītās sociālās un psiholoģiskās problēmas, daļēji tāpēc bērni ar lieko svaru bieži ir apcelšanas upuri.

Es šī iemesla dēļ uzskatu, ka ierosinātais finansējuma palielinājums Augļu patēriņa veicināšanas programmai skolām, kur augļi un dārzeņi klasē padarīti pieejami bez maksas, ir laba doma. Tiešām 2009. gadā būtu jāredz Vidusjūras diētas un augļu un dārzeņu ražošanas atdzimšana, jo īpaši ņemot vērā jaunākos PVO datus, kas rāda, ka šo pārtikas produktu patēriņš sarūk pat Vidusjūras valstīs. Saskaņā ar šo iniciatīvu augļi nevis tiks iznīcināti, lai uzturētu augstas cenas, bet gan tiks izmantoti, lai nodrošinātu veselīgāku uzturu, jo īpaši mūsu bērniem, un tāpēc veselīgāku nākotni Eiropas Savienības pilsoņiem.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Priekšsēdētāja kungs, ir vitāli svarīgi, lai mums būtu vispusīga un integrēta pieeja uzturam, liekajam svaram un aptaukošanās problēmai, pieņemot, ka ar to saistīti daudzi faktori, pie kam pārtikas nabadzības, nepietiekama uztura jautājumi un informācijas trūkums par veselīgām diētām ir īpaši svarīgi.

Tādēļ jautājumam par veselīgas pārtikas garantēšanu ir galvenais svarīgums. Mums jāgarantē, izmantojot publisko politiku, ka ikvienam ir pieejama veselīga pārtika. Tas nozīmē vairāku pasākumu īstenošanu, lai nodrošinātu augstas kvalitātes pārtikas produktu, tostarp piena, augļu un dārzeņu, vietēju un augstas kvalitātes lauksaimniecisko ražošanu un to izplatīšanu cilvēkiem ar zemiem ienākumiem.

Turklāt cita kopējā lauksaimniecības politika, kas ietver sevī ģimenes lauksaimniecības aizsardzību un vietējo tirgu radīšanu ar augļiem, dārzeņiem un citiem svarīgiem pārtikas produktiem, pienācīgi atbalstot ražošanu, var garantēt veselīgu pārtiku par pieejamām cenām visiem iedzīvotājiem.

Tā kā ir priekšlikumi nodrošināt atbalstu augļu un dārzeņu izplatīšanai skolās, ir vitāli svarīgi palielināt summu, ko Eiropas Komisija liek priekšā šai programmai, lai garantētu to bezmaksas izplatīšanu ik dienas visiem skolas vecuma bērniem un ne tikai vienreiz nedēļā, kā tas pašlaik notiek. Taču vienlīdz svarīgi ir īstenot veselu sabiedrības veselības politikas un programmu sēriju, kurām uzturs ir viena no prioritātēm, tostarp veselības izglītības un informācijas un veselīga dzīvesveida un diētu veicināšanas kampaņas. Tajās jāiekļauj fiziskā audzināšana un sports ar garantētu piekļuvi visiem iedzīvotājiem, jo īpaši bērniem un jauniešiem, un konkrēti skolās.

Urszula Krupa (IND/DEM). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, tekstā par veselības jautājumiem, kas saistīti ar uzturu, aptaukošanos un lieko svaru, ir daudz svarīgu novērojumu. Tur ir satraucoši indikatori, kas rāda, cik parasts ir kļuvis liekais svars. Tāpēc ir svarīgi cīnīties pret to, īpašu uzmanību pievēršot organiskās pārtikas, sporta un fiziskās aktivitātes veicināšanai no agra vecuma. Svarīgi arī palielināt informētību par kaitīgajām reklāmām, kas tieši mudina pārēsties. Citas šī dokumenta pozitīvas iezīmes ir barošanas ar krūti veicināšana,

pasākumi, lai uzlabotu skolas maltīšu kvalitāti, augļu nodrošināšana un aizliegums pārdot pārtiku un dzērienus, kuros ir augsts tauku, sāls un cukura saturs, skolu telpās.

Tomēr ir vēl citi aptaukošanās un liekā svara cēloņi. To vidū ir traumas un psiholoģiski stāvokļi, kuriem ir svarīga loma. Virkne psiholoģisku traucējumu izraisa iracionālus uztura lietošanas traucējumus. Anoreksija un bulīmija ir tam acīmredzami piemēri. Bioloģiskās reakcijas, kuras radījusi ātri servējamu ēdienu pieejamība var būt daudz spēcīgāka nekā parasti, ja ir neatbilstoša individuālā attīstība, respektā trūkums pret vērtībām, plaši izplatīta depresija un nervu slimības. Ētikas un morāles principu nicinājums un gavēšanas nozīmes ignorēšana var pat kavēt individuālo attīstību, padarot cilvēku atkarīgu no cukura līmeņa asinīs un redzes un garšas sajūtas.

Pārsteidzoši, ka piesātināto taukskābju nozīme nav minēta e-pasta diskusijās un iesniegtajos grozījumos. Šo vielu patēriņš palielinās. Problēma par mākslīgo transtaukskābju atšķirīgo ietekmi salīdzinājumā ar pārējām, šķiet, tomēr ir nokārtota. Dabiskā formā transtaukskābes sastopamas tikai dažos produktos, jo īpaši pienā, kur ir neliels šo skābju īpatsvars.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, vairāk nekā pusei Eiropas iedzīvotāju ir liekais svars, un Pasaules Veselības organizācija mums stāsta, ka miljardam cilvēku visā pasaulē ir liekais svars, 300 miljoni no viņiem ir aptaukojušies. Piecdesmit procenti eiropiešu vispār neveic nekādas fiziskas aktivitātes.

Sirds un vielmaiņas slimības, tādas kā, piemēram, diabēts, hipertoniya un sirds slimības pieaug satraucošā ātrumā, un tiem, kuriem ir augsta aptaukošanās pakāpe, ir ārkārtīgi liela nosliece saslimt ar otrā tipa diabētu ar visiem no tā izrietošiem saslimstības jautājumiem, kā liecina šī tipa diabēta satraucošais pieaugums ļoti jaunu padsmītgadnieku vidū. Ārsti mums tagad stāsta arī, ka ir nopietna saistība starp aptaukošanos un vecuma plānprātību/Alcheimera slimību.

Ļoti svarīgi, ka tas ir milzīgs izaicinājums politikas veidotājiem, jo īpaši, kad runa ir par mūsu bērniem, 22 miljoniem no kuriem Eiropā ir liekais svars. Mēs šobrīd šajā mūsu dīvainajā pasaulē esam sasnieguši stadiju, kur vairāk cilvēkiem ir liekais svars nekā ir izsalkušu cilvēku. Papildus tam visam jo īpaši bagātākajās valstīs mums ir aizvien problemātiskākas attiecības ar pārtiku, pieaugot anoreksijai un bulīmijai, to valstu slimībām, kur ir pietiekoši ko ēst.

Lai arī veselības jautājumi lielā mērā ir dalībvalstu kompetences jomā, ir daudz veidu, kuros jautājumus, kas saistīti ar aptaukošanos, var risināt ES līmenī: apmaiņa ar labāko praksi, veselīgāka dzīvesveida veicināšana atbilstošajos ES politikas virzienos un pārrobežu epidemioloģiskā sadarbība.

Pagājušonedēļ es vadīju brokastu nedēļu šeit, Parlamentā, kur mēs uzsverām faktu, ka 61 % eiropiešu regulāri nedēļas laikā izlaiž brokastis. Šo faktu mūsu ārsti var tieši sasaistīt ar liekā svara iegūšanu. Hārvardas Medicīnas skola nesen veica pētījumu, kas atklāja, ka cilvēkiem, kas ēda brokastis katru dienu, varbūtība aptaukoties, ir par 35 % mazāka. Pētījums arī atklāja, ka tie cilvēki, kas izlaiž brokastis, ar lielu varbūtību no rīta ir nogurušāki, ātrāk aizkaitināmi un nemierīgāki.

Dienas uzsākšana ar pienācīgu cukura līmeni asinīs ir labākā pretinde kārei pēc uzkodām un cukura. Tātad tā kā pilsoņi ir galu galā personiski atbildīgi paši par savu uzturu, notiekošā veselīga dzīvesveida veicināšana ir nepieciešamība.

Es stingri atbalstu šo ziņojumu, izņemot 28. punktu, kuram es nevaru piekrist: es neuzskatu, ka veselības ziņojumā jāizvirza nodokļu pasākumi.

Åsa Westlund (PSE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, kā daudzi teikuši, jautājums, kuru mēs šeit šodien apspriežam, ir svarīgs. Tas ir ārkārtīgi svarīgs temats, par kuru mēs varam mācīties cita no citas, visas dalībvalstis kopīgi, bet mums ārkārtīgi svarīgi ir arī respektēt subsidiaritātes principu, kad mēs apspriežam šo jautājumu.

ES var darīt daudz, lai samazinātu aptaukošanās problēmu, un uz to mums jākoncentrē uzmanība šeit, Parlamentā. Reklāma un patērētāju informācija ir jomas, par kurām mēs pieņemam lēmumus šeit, Parlamentā un kurām jābūt mūsu uzmanības centrā. Es domāju, ka mēs cietām neveiksmi kādā mērā šajā ziņā. Mums, piemēram, neizdevās aizliegt reklāmu, kas vērsta uz bērniem, grupu, kas nevar atšķirt reklāmu no faktiem, un jebkura informācija, kas viņiem sniegta šādā veidā, tāpēc pēc definīcijas ir tieši šos patērētājus maldinoša. Liela daļa uz bērniem vērstās reklāmas faktiski attiecas uz pārtiku, kurā ir daudz tauku, sāls vai cukura. Uz bērniem vērstās reklāmas aizliegums būtu efektīvs aptaukošanās problēmas samazināšanas veids Eiropā.

Otrs jautājums, kuru es gribētu izskatīt, ir par *transtaukskābēm*. Es esmu ārkārtīgi priecīgs, ka mēs laicam spēsim aicināt rīt Komisiju ierosināt *transtaukskābju* aizliegumu. Parastais arguments pret šādu aizliegumu ir tas, ka faktiski piesātinātie tauki ir sabiedrības veselības lielākā problēma Eiropā. Stingri runājot, tas tā ir, bet kāpēc nespriest tā, kā to dara Dānija? Lai arī ir milzīga problēma ar piesātinātajiem taukiem, kāpēc mums jāsamierinās arī ar papildu problēmu ar *transtaukskābēm*? Es nevaru saprast, kāpēc. Mēs nevaram tikt vaļā no piesātinātajiem taukiem, bet mēs varam efektīvi novērst *transtaukskābju* rūpniecisko ražošanu, kas ir tikai lēts un slikts pārtikas ražošanas veids.

Es arī esmu ārkārtīgi priecīgs, ka ziņojumā mēs pievēršamies glutamātu jautājumam. Noslēgumā es gribu atkārtot subsidiaritātes svarīgumu. Mums būtu jārunā daudz mazāk par to, kas skolām jādara un kāds ēdiens tām jāliek uz galda. Es faktiski domāju, ka ir labāki politiskie līmeņi, kuros pieņemt šādus lēmumus nekā šeit, Eiropas Parlamentā.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). - (RO) Mēs visi esam dzirdējuši statistiku par bērniem un pieaugušajiem, kas aptaukojušies, tā kā nav jēgas to atkārtot. Satraucoši ir tas, ka izredzes pēc 2010. gada ir vēl drūmākas. Tāpēc mums jānodarbojas ar lieko svaru un aptaukošanos; tāpēc es atzinīgi vērtēju Komisijas Balto grāmatu, kā arī A. Foglietta ziņojumu.

Diemžēl aptaukošanās skar galvenokārt cilvēkus no nelabvēlīgajām kategorijām, vēl jo vairāk tāpēc, ka pārtikas pamatproduktu cenas ir ievērojami kāpušas; tomēr veselīga dzīvesveida un veselīgas ēšanas veicināšana varētu novērst aptaukošanos un izraisīt aptaukojušos cilvēku skaita samazināšanos, vienlaikus samazinot izmaksas veselības sistēmā, novēršot vajadzību ārstēt visas ar aptaukošanos saistītās komplikācijas.

Es arī uzskatu, ka piespiedu pasākumi nav risinājums. Eiropas Savienības pilsoņiem ir izvēles brīvība. Risinājums ir labāka informācija par uzturvērtību ar atbilstošu marķējumu, kas norāda sastāvu, kā arī Eiropas Komisijas un dalībvalstu valdību finansētas informatīvas kampaņas. Mēs nedrīkstētu aizmirst kampaņas, kas vērstas uz vecākiem, kuriem ir ļoti svarīga loma, un uz bērniem. Turklāt dalībvalstīm jāuzrauga skolās izvietoto pārdošanas automātu saturs, tām jāuzrauga skolu un bērnudārzu nodrošinātā pārtika, un tām jāveicina augļu un dārzeņu patēriņš. Fiziskās audzināšanas stundas arī ir ļoti svarīgas. Ne mazsvarīgāk, ka Komisijai jāpievērš īpaša uzmanība rūpniecības iniciatīvām attiecībā uz atbildīgu reklāmu un sāls, cukura un tauku samazināšanu.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, saskaņā ar PVO statistiku vairāk nekā 1 miljardam cilvēku ir liekais svars, un vairāk nekā 300 miljoni ir aptaukojušies. Stāvoklis Eiropā ir vēl dramatiskāks. Aptaukošanās vairs nav tikai problēma; tā ir kļuvusi par epidēmiju, kas saistīta ar diabētu, hipertoniju, sirdslēkmēm un dažiem vēža veidiem.

Cīņa pret lieko svaru un aptaukošanos aicina uz kompleksu rīcību kopumu. To starpā ir veselīgas pārtikas ražošana, saprātīgs uzturs, nabadzīgāko cilvēku finanšu stāvokļa uzlabošana, informētības palielināšana sabiedrībā, attīstības izpēte, bērnu uztura uzraudzība, veselīga dzīvesveida ievērošana un aktīvas brīvā laika pavadīšanas veicināšana. Diemžēl papildus vispārēji atzītiem aptaukošanās un liekā svara iemesliem ir sekmējoši faktori, kas saistīti ar bezatbildību un vēlēšanos gūt peļņu. Labs piemērs tam ir ģenētiski modificētu organismu izplatīšanās. Pēdējo stādīšana un audzēšana ir kaitīga bioloģiskajai daudzveidībai un ieņem veselīgas pārtikas vietu.

Cilvēces labklājības, attīstības un veselības interesēs mums jāveic saskaņota rīcība, lai padarītu Eiropu par brīvu no ĢMO. Tāda rīcība aizsargās arī dabisko vidi. Mums jāatceras, ka veselīga dabiska pārtika ir labākais veids, kā cīnīties pret slimībām, tostarp aptaukošanos un lieko svaru.

Christa Klauß (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, liekais svars un aptaukošanās ir nozīmīga mūsu sabiedrības problēma. Mēs zinām, ka nevaram mainīt patērētāju izturēšanos ar tiesību aktiem. Drīzāk mainījies izturēšanās caur sabiedrību ietekmē individu: galu galā, kurš grib būt „autsaiders”? Mūsu izturēšanās pret veselību un uzturu ietekmē mūsu sociālā vide. Ir bijušas sūdzības, ka gaļas patēriņš pieaug. Taču tas pieaug tāpēc, ka vairāk cilvēku sabiedrībā var atļauties ēst gaļu, ne tāpēc, ka gaļas patēriņš uz iedzīvotāju palielinās pats par sevi.

Veselīgas attiecības ar ēdienu un dzērieniem ir īpaši svarīgas. Apsēstība ar to, ka jābūt tievam, ir tikpat sliktā veselībai kā ēšana piespiedu kārtā. Ēšanas paradumus nevar regulēt ar likumiem. Cilvēku uztura vajadzības ir dažādas, un nav vajadzības pēc „viena izmēra, kas der visiem”, runājot par cilvēku kaloriju vai tauku patēriņu. Cilvēki ir dažādi, un viņu individuālās enerģijas vajadzības arī atšķiras atkarībā no vecuma, dzimuma, nodarbošanās veida un aktivitātes līmeņa. Aizliegumi ir slikts veselā saprāta aizvietošana. Mums nav vajadzīgi

jauni tiesību akti: mums vajadzīgas informatīvas kampaņas, lai sniegtu zināšanas. Mums vajadzīga brīvība, nevis auklēšanās. Brīvība arī nozīmē atbildību.

Mūsu pilsoņi ir saprātīgi pieaugušie, kas var domāt paši par sevi. Luksofora marķējums nav visu attēlojošs, jo tas parāda tikai dažus aspektus izolēti citu no cita, tātad tas maldina patērētājus. Kas man būtu jāizvēlas, ja produkta marķējums rāda, ka konkrētajam pārtikas produktam ir sarkani, dzelteni un zaļi uztura elementi? Pārtikas rūpniecība jaunā marķējuma izmaksas uzvels patērētājiem, uzskrūvējot cenas vēl augstāk.

Es esmu pret „auklējošo” pieeju un obligātu iepakojuma priekšpusē uzturvērtības marķējumu, izmantojot krāsu kodu, un es tāpēc gribētu lūgt kolēģus deputātus balsot pret ziņojuma 37. punktu. Ja nepieciešams, mēs varam izskatīt to vēlāk citā kontekstā, kad mēs izskatīsim marķējuma jautājumu. Uzskatīsim Balto grāmatu par uzturu, lieko svaru un veselības jautājumiem, kas saistīti ar aptaukošanos, par viedokli veidojošu instrumentu, kas sabiedrībai dod vielu pārdomām, nevis par izdevību uzlikt vēl vairāk nosacījumu un radīt jaunus tiesību aktus!

Justas Vincas Paleckis (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, es gribētu apsveikt referentu par šī tik ļoti plašā temata veiksmīgu risināšanu.

Vispirms man jāuzsver, cik svarīgi ir nodrošināt bezmaksas pusdienas skolēniem, šāda prakse ir manā dzimtenē, Lietuvā, bet ne tuvu ne visās dalībvalstīs. Protams, ir iebildumi saistībā ar nepietiekamu finansējumu un vispār par tā ēdiena kvalitāti, kas faktiski ir šķīvī, bet tās palīdz bērniem – jo īpaši no nabadzīgākajām ģimenēm – baudīt kārtīgas un apmierinoša kvalitātes maltītes.

Es arī atzinīgi vērtēju iniciatīvu skolās bez maksas izplatīt augļus un dārzeņus. Tas jāuzskata par labākās prakses piemēru. Es uzskatu, ka ES finansējums varētu būt noderīgs, palīdzot dalībvalstīm, kurām ir finanšu slogs. Nozīme tam ir tāda, ka šādi projekti aizved ES tieši pie pilsoņiem.

Pēdējais, bet, protams, ne mazsvarīgākais, ziņojumā nav pieminēts patēriņš pārmērīga patēriņa aspektā. Šajās dienās patēriņa modeļu mainīšana vienlīdzīga dzīvesveida maiņai. Varbūt ir grūti iedomāties paralēles starp aptaukošanos un klimata pārmaiņām, bet patiešām šāda sakarība pastāv. Ja sākam domāt par abiem tematiem vienlaikus, varbūt mēs mazāk lidotu pēc āboliem un zemenēm uz ārzemēm un audzētu tos vairāk pašu zemē, pārdodot tos vietējos pārtikas tirgos, nevis lielveikalos – kas ir precīzi viens no jautājumiem, kas ierosināts pašreizējā ziņojumā.

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Komisār, dāmas un kungi, to cilvēku skaits, kuriem ir liekais svars un kas ir aptaukojušies, šeit apspriests jau vairākas reizes, bet saskaņā ar ekspertu ziņām vēl 1,3 miljoni cilvēku pievienosies viņu rindām nākamajā gadā. Šis skaits ir līdzvērtīgs manas dzimtenes, Igaunijas, iedzīvotāju kopskaitam, šausminoša doma. Nepareizu uzturu un aptaukošanos nosaka daudzi faktori, lai arī bez šaubām savā novērtējumā mums jāņem vērā pārtikas izmaksas, pieejamība un informētība par to.

Sešpadsmit Eiropas Savienības valstīs PVN pārtikai saglabājušas zem standarta likmes, slavējams lēmums. Ziņojumā iekļautais ierosinājums samazināt PVN augļiem un dārzeņiem līdz mazāk nekā pieciem procentiem ir atzinīgi vērtējams. PVO veselības ziņojums atsaucas uz zemu augļu un dārzeņu patēriņu kā uz vienu no septiņiem veselības riskiem. Šajā kontekstā būtu ieteicams sākt augļu piegādi skolās, un Eiropas Savienības atbalsts būtu nepieciešams, ja mēs plānojam ieviest pasākumu visās 27 dalībvalstīs.

Vienā minūtē nevar pasacīt daudz, bet es gribētu piebilst pāris vārdu par reklāmu un plašsaziņas līdzekļiem. To palīdzība un idejas ir vajadzīgas, lai reklamētu burkānus, nevis pepsikolu un lai reklamētu stereotipu un priekšstatu par ķermeni veidus, jo tiem ir ļoti svarīga nozīme cilvēku informētības palielināšanā. Atļaujiet man noslēgumā pateikties Komitejai un referentam par viņu pūlēm.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, mēs šodien apspriežam aptaukojošos cilvēku pieaugošo skaitu. Tajā pašā laikā Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja apspriež nākotnes lauksaimniecības politiku. Zināmā mērā abas šīs debates attiecas uz vienu un to pašu jautājumu, proti, mūsu sabiedrības un jo īpaši jauniešu veselību.

Dažreiz man šķiet, ka dažos dokumentos mēs žēlojamies par veselības problēmām, kamēr citos mēs veicinām ĢMO, klonēšanu un pārtikas importu no reģioniem, kur tā tiek ražota, izmantojot metodes, kas tālu attālinājušās no dabiskajām. PTO ietvaros mūsu sarunu vedēji grib vēl lielāku tirgu atvēršanu ārpus Eiropas. Mums jājautā pašiem sev, vai mēs tiešām rūpējamies par savu sabiedrību vai mēs vienkārši to atzīstam tikai vārdos. Vairums no tiešajiem maksājumiem lauksaimniecībā aiziet lielajiem agrārās un pārtikas rūpniecības koncerniem, kas ražo pārtiku ar augstu ķīmisko vielu saturu, nevis ģimenes saimniecībām, kas ražo veselīgu pārtiku.

Skaidrs, ka šis ziņojums ir ļoti vajadzīgs, bet galvenie spriedumi, kas tajā ir, ir jāīsteno. Ņemot vērā Komisijas pašreizējās prioritātes, es nopietni šaubos, vai tā notiks.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, 27 % vīriešu, 38 % sieviešu un ceturtdaļa bērnu Eiropā tagad tiek uzskatīti par tādiem, kam ir vai nu liekais svars, vai kas ir aptaukojušies, un gadā ir kādi 400 000 jauni gadījumi. Tā ir postoša ietekme, kas kaitē Eiropas sabiedrībai. Informatīvas kampaņas un profilaktiski pasākumi, protams, ir efektīva reakcija, jo mēs diemžēl tagad saduramies ar sabiedrības veselības jautājumu, kas izvērsas arī par sociālu problēmu. Par nožēlu aptaukošanās bieži arī ir saistīta ar nabadzību un atstumtību.

Daudz ir runāts par informatīvām kampaņām un profilaksi. Es nevēlos atgriezties pie tā, kas ticis teikts par pārtikas marķēšanu, valsts iestāžu, skolu ēdnīcu, sporta būvju, pienācīgas informācijas, veselīga uztura nozīmi un vajadzību pēc fiziskām aktivitātēm ik dienas.

Taču es pievērstu uzmanību veselības profesionāļu svarīgajai nozīmei, kas paredzēti tam, lai identificētu hroniskus veselības riskus, kas saistīti ar aptaukošanos, tostarp diabētu un sirds un asinsvadu slimībām, un, protams, sekas, kādas šādām slimībām ir cilvēkiem ar lieko svaru. Profilaksi var panākt, apmainoties ar labāko praksi, vienlaikus respektējot subsidiaritātes principu.

Pētījumi ir parādījuši, piemēram, ka vidukļa apkārtmērs, kas lielāks nekā 88 cm sievietēm, nerunājot par grūtniecības laiku, un vīrs 102 cm vīriešiem ir vēdera aptaukošanās definīcija un ir veselības risks, un tas ir spēkā neatkarīgi no cilvēka garuma. Šo ļoti vienkāršo rādītāju vispārējās prakses ārsti joprojām pietiekami neatzīst. Vidukļa apkārtmērs tāpēc jāpadara par vienkāršu atskaites punktu visiem pacientiem, un tam jāizraisa tūlītēja izmeklēšana attiecībā uz saistītajiem riska faktoriem, tostarp glikozes nepanesību, kas ir pirmsdiabēta stāvokļa simptoms, paaugstinātu holesterīnu, triglicerīdiem un arteriālo hipertensiju, un mēs zinām arī, ka diemžēl visi šie simptomi norāda uz Alzheimerā slimības attīstību.

Tāpēc mums patiešām vajag uzsvērt veselības profesionāļu nozīmi šajā jomā.

Marian Harkin (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu apsveikt referentu: šis ziņojums ir nācis īstā laikā un ir pelnījis politikas veidotāju uzmanību. Fakti par aptaukošanos ir biedējoši un ir jau tikusi citēti. Vakar lielā konferencē Dublinā uztura eksperts apgalvoja, ka Īrija ir aptaukošanās krīzes kraujas malā, un patiešām līdzīgs stāvoklis attiecas uz visu Eiropu.

Es īsumā gribu pieminēt tikai vienu jautājumu: pašregulācija vai likumdošana. Mums ir brīvprātīgs kodekss par pārtikas ar slīktu uztura vērtību reklāmu bērniem, bet liels jautājums ir par to, vai tas darbojas vai ne. Saskaņā ar Īrijas Sirds alianses (*Irish Heart Alliance*) ziņām šis brīvprātīgais kodekss nav efektīvs. Es uzskatu, ka mums to vajag ļoti rūpīgi uzraudzīt un nekavējoties rīkoties, ja nepieciešams.

P. Bushill-Matthews minēja individuālo atbildību. Vienā līmenī tas ir jauki, bet mums vajag skaidru, saprotamu pārtikas marķēšanu – krāsu kodēšanu ir pozitīvs solis. Mēs dzīvojam pasaulē, kur mēs patērējam aizvien lielākus apstrādātas pārtikas daudzumus. Patiešām daži ES politikas virzieni to veicina – Lisabonas programma: vairāk cilvēku darbā, mazāk laika sagatavot ēdienu. Es pilnībā atbalstu Lisabonas programmu, bet līdztekus tam, mums kā ES politikas veidotājiem ir pienākums nodrošināt, ka pārtikas ražotāji ļoti skaidri parāda, ko satur viņu ražotā apstrādātā pārtika.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, ar uzturu, lieko svaru un aptaukošanos saistīto veselības jautājumu temats ir pašreizējo bažu iemesls, un ir pareizi, ka mums tagad ar to jānodarbojas. Visa pasaule, ne tikai Eiropa, pašlaik saskaras ar ārkārtīgu izaicinājumu, kas saistīts ar aptaukošanos un slimībām, kas tieši un netieši saistītas ar to. Izdevumi to ārstēšanai pieaug satraucošā tempā. Sešdesmit procentiem Amerikas Savienoto Valstu iedzīvotāju ir liekais svars, un viena trešdaļa tagad cieš no aptaukošanās. Jaunākie dati no šīs valsts rāda, ka izdevumi iepriekšminētajām slimībām pārsniedz USD 100 miljardus. Tas ir vairāk nekā 10 % no veselības aprūpes budžeta. Eiropa lēnām panāk savus kaimiņus attiecībā uz šo apkaunojošo statistiku. Aizvien vairāk bērnu un jauniešu cieš no hipertensijas un diabēta. Šo slimību izraisītājs bieži ir nepareizs uzturs un fiziskās aktivitātes trūkums. Eiropas un tās iedzīvotāju nākotnes interesēs mums vairāk uzmanības jāpievērš problēmām, kas izvirzītas *A. Foglietta* ziņojumā. Veselības katastrofu, kas apdraud Eiropu un visu globalizēto pasauli, var novērst tikai ar ātru, noteiktu un kopīgu rīcību.

Eiropas Parlaments pašlaik nodarbojas ar daudziem jautājumiem, kas attiecas uz ekonomikas un sociālajām lietām. Ja mēs plānojam tos veiksmīgi īstenot, tomēr mums nebūtu jāaizmirst, ka tikai veselīgas sabiedrības spēj gūt visu labumu no priekšrocībām, kas tām pavēršas. Jārīkojas, lai veicinātu veselīgu dzīvesveidu. Tomēr vienlaikus nepieciešams īstenot tiesiskus pasākumus, kuri visas dalībvalstis padara atbildīgas par

noteiktāku pūliņu pielikšanu, lai uzlabotu to pilsoņu fizisko stāvokli ar veselīgas ēšanas un sporta palīdzību. Protams, jāpatur prātā, ka konkrētas rīcības un politika, lai cīnītos pret šo parādību, ir dalībvalstu kompetencē.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Nosakot Eiropas stratēģiju attiecībā uz uzturu, liekā svara un veselības jautājumiem, kas saistīti ar aptaukošanos, Baltajā grāmatā ieteikts ņemt vērā trīs faktorus. Pirmkārt, katrs cilvēks ir atbildīgs par savu dzīvesveidu. Otrkārt, tikai labi informēts cilvēks spēj pieņemt pareizus lēmumus. Treškārt, dokumentā ieteikts saskaņot dažādas nozares: pārtikas nozari, patērētājus, fizisko aktivitāti, izglītības jomu, transporta nozari u.c.

Tomēr visus šos faktorus iespaido reklāma. Ko mēs ēdam? Kur redzam šos izstrādājumus? Kā mēs uzzinām par tiem? Neveselīgi produkti veido 89 % no televīzijā reklamētajiem pārtikas produktiem. Vairāk nekā 70 % bērnu lūdz savus vecākus iegādāties pārtikas produktus, kurus tie redzējuši televīzijas reklāmās.

Man šķiet, ka diskusijā par jautājumiem, kas saistīti ar veselību, trūkst vēl viena dalībnieka — pārtikas rūpniecības nozares pārstāvju. Mēs vēlamies, lai viņi izprot ļaunumu, ko izraisa neveselīgi pārtikas produkti, un tā nodarītās sekas sabiedrībai. Mēs vēlamies, lai viņi ne tikai pārtrauc reklamēt neveselīgu pārtiku, bet arī ražo vairāk veselīgu pārtikas produktu.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Vairāk nekā puse Eiropas iedzīvotāju cieš no liekā svara. Saskaņā ar statistiku gandrīz 27 % vīriešu un 38 % sieviešu ir liekais svars un vairāk nekā 5 miljoni bērnu ir aptaukojušies. Kopumā 5–7 % no veselības aprūpei tērētajiem izdevumiem ir tieši saistīti ar aptaukošanos, un tas nozīmē miljardus. Šis fakts tik ļoti uztrauc, ka ir būtiski visos līmeņos pieņemt noteiktas iniciatīvas, lai šo parādību mazinātu.

Es atbalstu Komisijas pasākumus, lai pieņemtu Balto grāmatu, nepārprotami nosakot uzturu, lieko svaru un aptaukošanos par Eiropas Savienības prioritāti politiskā līmenī, un es uzskatu, ka mēs gūsim panākumus cīņā pret aptaukošanos, Eiropas līmenī saskaņojot dažādu nozaru politikas.

Es gribētu vērst uzmanību uz bērniem un jauniešiem ar liekā svara problēmām — šī vecuma grupa jānosaka par vienu no prioritātēm. Pareizs uzturs un fiziskā aktivitāte ir priekšnoteikums bērnu normālai augšanai un veselīgai attīstībai. Izglītošana par pareizu uzturu ir galvenokārt vecāku pienākums, bet šajā procesā var piedalīties arī skolas. Tām vajadzētu veidot otru fiziskās aktivitātes centru cīņā pret aptaukošanos.

Es piekřītu referenta viedoklim, ka skolās nepieciešams ārsti, uztura speciālisti. Tāpat es atbalstu pārāk taukaina, sāļta un salda uztura aizliegšanu skolās, kur tas galvenokārt pieejams tirdzniecības automātos. Saskaņā ar statistiku mūsdienās jaunieši vairāk nekā piecas stundas dienā ir iesaistīti sēdošās darbībās, lielākoties skatoties televizoru un spēlējot datorspēles. Turpretī vingrošana veicina kalcija uzkrāšanos kaulos, attīsta bērnu sociālās spējas un ir būtisks faktors cīņā pret stresu. Skolās nepieciešams radīt tādus apstākļus, kas ļautu katru dienu noteiktu laiku veltīt fiziskajai audzināšanai un iedrošinātu bērnus piedalīties sporta aktivitātēs, piemēram, izveidojot spēļu laukumus un sporta zāles. Tas ir būtiski, ja vēlamies jaunajām paaudzēm nodrošināt veselīgu nākotni.

Nobeigumā vēlos teikt, ka aptaukošanās problēmas novēršanai nepieciešama vismaz viena veselīga maltīte ģimenes lokā, kas galvenokārt attīsta veselīgus paradumus.

Antonio De Blasio (PPE-DE). – (HU) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Godātais komisār, dāmas un kungi, aptaukošanos un lieko svaru izraisa iemesli, kas saistīti ne tikai ar veselības, bet arī ar sociālajām problēmām plašākā nozīmē. Es jutos atvieglots, redzot, ka Baltajā grāmatā un ziņojumā norādīts — aptaukošanās un liekā svara jautājums nav jāizskata stadijā, kad tas kļuvis par nopietnu veselības problēmu, bet gan jāatgriežas pie tā sākotnējiem cēloņiem.

Man šķiet būtiski uzsvērt, ka Baltajai grāmatai un Parlamenta atzinumam nav jāattiecas uz veselības nozari, bet gan uz iedzīvotājiem un Kopienai, citiem vārdiem — sabiedrību. Šis ārkārtīgi svarīgais jautājums jārisina saskaņā ar citiem Eiropas Savienības dokumentiem, jo problēmas iemesliem ir daudz aspektu, tādēļ, lai gūtu sekmes, arī risinājumiem ir jānāk no dažādiem virzieniem un tiem jābūt saskaņotiem.

Veselīga dzīvesveida popularizēšana Eiropas Savienības, dalībvalstu, reģionālā un vietējā līmenī ir jāatbalsta jebkurā iespējamā veidā. Īpaši liels uzsvars jāliek uz programmām un pasākumiem, kuru mērķis ir skolas vecuma bērnu un jauniešu iepazīstināšana ar veselīgu dzīvesveidu. Šeit jāuzsver vietējo pašvaldību nozīme, jo tieši tās galvenokārt pārvalda skolas. Plaši jāreklamē programmas, kas darbojas labi.

Mēs visi zinām, ka plašsaziņas līdzekļu loma zināšanu izplatīšanā pieaug aizvien vairāk — reklāmas spēks var padarīt veselīgu uzturu, sportu, regulāras fiziskās aktivitātes, būtībā — veselīgu dzīvesveidu, par mūsdienu

paraugu, kam sekot. Lai novērstu aptaukošanos, fizisko aktivitāšu un sporta nozīmei jābūt cieši saistītai ar veselīga uztura prasībām, taču koncentrēties tikai uz šiem diviem aspektiem vien ir par maz — cilvēku iedrošināšanai piekopt veselīgu dzīvesveidu ir jāklūst par galveno prioritāti visās ar to saistītajās politikas jomās.

Mērķis ir likt cilvēkiem saprast, ka veselīga, sabalansēta uztura lietošana nenozīmē atteikšanos no zināmiem pārtikas izstrādājumiem. Regulāras fiziskās aktivitātes nenozīmē sportošanu katru brīvu brīdi. Uzsvars jāliek uz mērenību, un tādā veidā mūsu uzturs un dzīve kļūs līdzsvarotāka. Es vēlos pateikties referentam par paveikto darbu un jums par uzmanību. Liels paldies!

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, šodien mēs aplūkojam divus ar uzturu saistītus veselības traucējumus. Viens no tiem ir anoreksija, kuras pamatā parasti ir psiholoģiskas problēmas, kas saistītas ar to, ka tievu ķermeni parasti mēdz uzskatīt par pievilcīgāku. Mums visiem ir zināmi ārkārtēji gadījumi, kad šī traucējuma rezultātā iestājusies nāve. Tomēr par laimi mode mainās un problēmas izplatība ir samazinājusies. Otrs veselības traucējums ir aptaukošanās, kuras pamatā arī var būt psiholoģiskas problēmas. Uzturu var uztvert kā stresa pārvarēšanas veidu un patvērumu no dzīves problēmām. Šajā ziņā es uzskatu, ka galvenā tēma ir uzturs. Te lielākoties vaina jāuzņemas uztura ražotājiem un izplatītājiem. Ziņojums, kas atrodas mums priekšā, ir ļoti gaidīts, un tam vajadzētu sniegt brīdinājumu. Bīstamas ir tā sauktās ātrās uzkodas, kas skolēniem tiek pasniegtas ekskursijās un izbraukumos. Galu galā tas nozīmē, ka ir nepieciešams izglītoties par uzturu. Ir nepieciešama atbilstoša audzināšana un uztura kontrole. Manuprāt, mūsu centieni ir solis pareizajā virzienā, tādēļ es šo ziņojumu atbalstu.

Marian Zlotea (PPE-DE). - (RO) Es uzskatu, ka galvenā uzmanība jāpievērš bērniem ar liekā svara problēmām un jācenšas radīt jaunas programmas cīņai pret aptaukošanos jau agrā vecumā, kad veidojam uztura paradumus. Mums ir jāveicina izglītošana uztura jautājumos gan sākumskolā, gan arī vēlāk. Visām dalībvalstīm mācību programmās vajadzētu ietvert sabalansēta uztura un fiziskās aktivitātes pamatus.

Saskaņā ar noteiktu statistiku Eiropā pēc desmit gadiem būs vairāk nekā 30 miljonu bērnu ar lieko svaru. Man šī milzīgā problēma ļoti rūp. Tāpēc es sāku izstrādāt virkni rakstisku paziņojumu, kas ierosina skolās izveidot speciālas programmas, kurās ietvertas regulāras bezmaksas veselības pārbaudes un konsultācijas. Es atbalstu tādus priekšlikumus Baltajā grāmatā kā atbilstoša uztura marķēšana, reklāmas ierobežojumi pārtikas produktiem, kas kaitīgi bērniem, PVN samazināšana augļiem, dārzeņiem un bērnu pārtikas produktiem. Nobeigmā es vēlos referentam paust atzinību par paveikto.

László Kovács, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, es jutos patiesi iepriecināts, ka Parlamenta deputāti, kuri šodien uzstājās, būtībā piekrita Komisijas izstrādātajai Baltajai grāmatai. Viņi ne tikai piekrita tajā izteiktajiem viedokļiem, bet arī pauda atbalstu Komisijas iniciatīvām.

Es novērtēju runātāju komplekso pieeju. Tā atbilst aptaukošanās problēmas sarežģītajai būtībai. Daudzi runātāji mudina veicināt sabiedrības informētību un sadarbību ar pārtikas nozari, kas pilnībā atbilst Baltās grāmatas būtībai un mērķiem. Komisijas centieni atspoguļoti priekšlikumā par informācijas sniegšanu patērētājiem uztura jautājumos, ko drīzumā apspriedīsim ar Parlamentu un arī ar Padomi.

Es vēlos uzsvērt, ka Eiropas Savienībā pastāv dažādas programmas un projekti, kas kopīgi atbalsta Balto grāmatu uztura, liekā svara un aptaukošanās jautājumos – tādi kā Zaļā grāmata par pilsētu mobilitāti vai Baltā grāmata par sportu, kuru mērķis ir veselīgāks dzīvesveids un veselīgāka apkārtnē vide. Citi ietver kopējās lauksaimniecības politikas veselības pārbaudes, kas, piemēram, samazinātu atbalstu sviesta patēriņam, vai programmas piena un augļu lietošanai skolās, Kopienas tiesību akti par reklamēšanu un tirdzniecību, lai veicinātu atbildīgu reklamēšanu, vai arī Negodīgas komercprakses direktīva.

Šīs iniciatīvas ir ļoti nozīmīgas un pilnībā atspoguļo Komisijas nostāju. Komisija turpinās strādāt ar ES Uztura, fiziskās aktivitātes un veselības rīcības platformu un dalībvalstu augsta līmeņa ekspertu grupu. Es vēlos uzsvērt arī to, ka Komisija veicina iniciatīvas, kas Eiropā palīdz novērst sirds un asinsvadu slimību izplatīšanos, kuru gadījumā transtaukskābju patēriņš ir vēl viens riska faktors papildus vispārējai tauku un piesātināto taukskābju uzņemšanai. Brīvprātīga uztura nomaiņa var sniegt rezultātus. ES Uztura, fiziskās aktivitātes un veselības rīcības platforma ir pielikusi pūles, lai pārveidotu uzturlīdzekļus un samazinātu tajos esošo transtaukskābju un piesātināto taukskābju daudzumu.

Ir vēl tikai viens jautājums, kuru es vēlos pieminēt, jo tas skar manus pienākumus, proti, aplikšanu ar nodokļiem. Ir izteikts priekšlikums izskatīt iespēju uzlikt samazinātas vērtības PVN dārzeņiem un augļiem. Es patiešām atbalstu šo priekšlikumu, jo tas skaidri parāda, kā nodokļu politika var veicināt citu nozīmīgu politisko mērķu sasniegšanu.

Nobeigumā es vēlos uzsvērt – Parlaments ir viens no platformas dibinātājiem, un Eiropas Komisija ir gatava regulāri sniegt Parlamentam jaunākās ziņas par platformas darbību. Parlamentam 2010. gadā ir paredzēts apspriest pārraudzības ziņojumu.

Priekšsēdētājs. – Šīs debates noslēgsim ar referenta A. Foglietta uzstāšanos, kuru es lūdzu iekļauties atļautajās divās minūtēs.

Alessandro Foglietta, referents. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos uzsvērt komisāra pārskatā minēto aspektu, kas man šķiet ļoti svarīgs. Liela uzmanība būtu jāpievērš problēmai, kas rūpīgi jāapsver, kamēr mēs vienlaicīgi cenšamies rast jaunas iespējas.

Manuprāt, šis jautājums skar daudzus no mums, jo to iztirzāja vairākās patiešām motivētās runās un izskanēja mudinājums Komisija sākt rīkoties. Tomēr galvenokārt pašā ziņojumā izskaidrots, ka mēs saskaramies ar ļoti kritisku problēmu – aptaukošanos.

Kas attiecas uz veselības problēmām, aptaukošanās patlaban kļūst par ļoti sarežģītu problēmu, kurai jārod risinājums. Ir jānodrošina palīdzība, un mums ir jāsaprot ziņojums, kas palīdzēs sasniegt mūsu mērķus. Komisāra kungs, Komisija patiešām ir izcēlusi Pasaules Veselības organizācijas nozīmi, bet neaizmirsīsim, ka pati PVO aicina līdz 2015. gadam panākt pieaugošās bērnu aptaukošanās tendences samazināšanos. Vēl viens būtisks datums būs 2010. gads, kad varēsim izvērtēt šīs stratēģijas rezultātus.

Tādēļ es vēlos pateikties visiem, kuri uzstājās debatēs, un ēnu referentiem. Esmu pateicīgs par izteiktajiem priekšlikumiem un uzskatu, ka mums jābūt ļoti modriem un piesardzīgiem, sagatavojot nozīmīgo ziņojumu, kas ļaus domāt par problēmas novēršanu un sabalansētu veselīgu uzturu ne tikai mīļās, bet arī prāta un gara labā. Es uzskatu, ka sadarbojoties mēs noteikti varam šo mērķi sasniegt. Vēlreiz pateicos visiem, kuri izteica atbalstu šim ziņojumam. Paldies, Komisāra kungs!

Priekšsēdētājs. – Paldies, A. Foglietta, par darbu, par kuru visi klātesošie ir izteikuši atzinību.

Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks rīt.

Rakstiskie paziņojumi (142. pants)

Genowefa Grabowska (PSE), rakstiski. – (PL) Liekais svars un aptaukošanās ir kā mūsdienu epidēmija ar bīstamām sekām veselībai un pat cilvēku dzīvībai. Diabēts, asinsrites traucējumi, paaugstināts asinsspiediens, sirdslēkmes un atsevišķi vēža paveidi ir tikai daži no aptaukošanās un liekā svara bīstamajām sekām. Tādēļ Eiropas Parlamenta iesaistīšanās liekā svara un aptaukošanās apkarošanā ir pilnībā atbilstoša. Tātad ir pareizi, ka Parlamentam vajadzētu iedrošināt par ES iedzīvotāju veselību atbildīgo iestāžu iesaistīšanos šajā cīņā. Es to attiecinu uz visu līmeņu dalībvalstu un Eiropas pārvaldes iestādēm.

Īpašas bažas izraisa aptaukošanās bērībā. Eiropā jau tagad ir 22 miljoni bērnu ar lieko svaru, un šis skaits turpina augt. Ja mēs nesamazināsim šo tendenci, mūsu sabiedrība drīz kļūs vēl korpulentāka, neveselīgāka un ievērojami mazāk produktīva. Tāpēc es šo ziņojumu pilnībā atbalstu. Uzskatu, ka ir pienācis laiks apvienot mūsu pūles un uzsākt apņēmīgu un ilgstošu cīņu pret lieko svaru un aptaukošanos. Mums ir jākoncentrējas uz tādiem sabiedrības jutīgajiem punktiem kā bērni un vecāka gadagājuma cilvēki, īpaši sievietes un vientuļi cilvēki.

Ja gūsim sekmes, pārliecinot sabiedrību, ka ir vērts kontrolēt mūsu ķermeņa svaru un cīnīties pret lieko svaru, un ja spēsim izveidot mehānismus, lai veicinātu veselīgu dzīvesveidu, mēs spēsim izvairīties no neskaitāmām problēmām. Tāpēc aptaukošanās novēršana ir saistīta ne tikai ar veselību un skaistumu, bet arī sociālo un kultūras jautājumu.

Louis Grech (PSE), rakstiski. – Pasaulē dramatiski izplatījušās slimības, kas saistītas ar aptaukošanos un uzturu. Man šķiet, ka sarežģītās un agresīvās tirdzniecības metodes ir atturējušas patērētājus no uztura izvēles, pamatojoties uz zināšanām par to. Īpaši viegli iespaidojami šajā ziņā ir bērni. Direktīva par audiovizuālo plašsaziņas līdzekļu pakalpojumiem paredz, ka plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu sniedzējiem ir brīvprātīgi jāpieņem rīcības kodekss par komerciālu informācijas sniegšanu pārtikas un dzērienu reklamēšanā. Lai gan es novērtēju rūpniecības nozares un plašsaziņas līdzekļu centienus panākt pašregulāciju, es būtu devis priekšroku konkrētiem ierobežojumiem tās reklāmas apjomam un veidam, kuras mērķauditorija ir bērni. Zemas kvalitātes uztura postošais iespaids uz sabiedrību ir pielīdzināms tam, ko izraisa alkohols un tabakas izstrādājumi, kuru reklamēšana ir stingri reglamentēta. Līdzīgu pieeju varētu piemērot uzturam, kas konstatēts

kā kaitīgs cilvēka veselībai. Patērētājiem ir nepieciešama skaidra un objektīva informācija, kuru iespējams nodrošināt, nosakot augstākus uztura marķēšanas standartus un stingrākus ierobežojumus reklāmai.

Pašreizējā finanšu krīze lieku reizi ir parādījusi, kādas sekas ir alkatībai savienojumā ar reglamentēšanas trūkumu. Neatkarīgi no tā, vai jūs zaudējat māju vai veselību, manuprāt, likme ir pārāk augsta, lai pieļautu vienaldzīgu pārdošanas pieeju. Mums kā regulatoriem ir jāiejaucas un jāpilda pienākums.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), rakstiski. – (PL) Es atbalstu A. Foglietta izstrādāto ziņojumu par uzturu, lieko svaru un veselības jautājumiem, kas saistīti ar aptaukošanos. Ir pilnīgi pareizi, ka Parlaments ir atkārtoti ķēries pie nozīmīgā jautājuma par veselīga uztura veicināšanu. Mums derētu atcerēties – veselīgs uzturs ir viens no 12 faktoriem, kas sekmē labu veselību, kā to uzsvērusi Pasaules Veselības organizācija. Vesels cilvēks ir obligāts nosacījums veselā sabiedrībā. Izšķirīga nozīme šajā kontekstā ir pārtikas nekaitīgumam. Nesenais atgadījums ar saindēto zidaiņu piena maisījumu Ķīnā pierāda, cik šis jautājums ir svarīgs.

Daudzu problēmu, tostarp liekā svara un aptaukošanās, pamatā ir zemas uzturvērtības pārtika. Ar aptaukošanos saprot pārmērīgu tauku uzkrāšanos ķermenī. Tā paaugstina risku saslimt ar sirds slimībām, hipertoniju, aterosklerozi, diabētu, ciest no žultsakmeņiem, nierakmeņiem un urīnceļu akmeņiem, kaulu un locītavu degenerācijas un dažiem vēža paveidiem. Polijā 65 % cilvēku vecumā no 35 līdz 65 gadiem cieš no liekā svara vai aptaukošanās. Epidēmisku apmēru ir sasniedzis aptaukošanās biežums mūsu jauno iedzīvotāju vidū. Skarti ir divdesmit divi miljoni Eiropas bērnu. Ļoti nopietna ir to reklāmu nelabvēlīgā ietekme, kurās ieteikts lietot pārtikas produktus ar augstu tauku, cukura vai sāls saturu. Ir svarīgi likt skolām un ģimenēm saprast, ka ir jāveicina pareizi sagatavotas, augstas kvalitātes pārtikas lietošana. Skolām un ģimenēm vajadzētu mudināt jauniešus pieņemt veselīgu dzīvesveidu, kas ietver gan fiziskās, gan citas aktīvās atpūtas darbības.

Bogusław Rogalski (UEN), rakstiski. – (PL) Liekais svars un aptaukošanās ir problēmas, kas ar savu negatīvo ietekmi uz cilvēka veselību pēdējā laikā sasniegušas epidēmiskus apmērus. Pasaules Veselības organizācijas dati liecina – 50 % Eiropas iedzīvotāju cieš no liekā svara vai aptaukošanās. Īpaši jāsatraucas par to, ka no aptaukošanās cieš 5 miljoni bērnu un liekais svars ir vairāk nekā 22 miljoniem bērnu. Šie skaitļi pieaug satraucošā ātrumā. Aptaukošanās ir viens no galvenajiem iemesliem mirstībai un tādām hroniskām slimībām kā 2. tipa diabēts, asinsrites traucējumi, hipertonijs, sirdslēkmes un daži vēža paveidi.

Aptaukošanās ārstēšana ir patiešām ļoti dārga. Tai tiek atvēlēti apmēram 7 % no ES dalībvalstu veselības aprūpes budžetiem un līdz pat 6 % no valsts izdevumiem veselības aprūpes jomā.

Lai apkarotu šo problēmu, Eiropas patērētājiem nepieciešama labāka piekļuve informācijai par labākajiem pārtikas avotiem, lai viņi varētu izvēlēties piemērotu uzturu. Pārtika ir atbilstoši jāmarķē. Dažas sastāvdaļas kā, piemēram, mākslīgās transtaukskābes un transizomēri ir jāizņem no apgrozības. Vēl ir svarīgi atcerēties, ka televīzijas reklāmas iespaido tā sauktos īstermiņa patēriņa ieradumus bērniem vecumā no 2 līdz 11 gadiem. Tām ir negatīva ietekme uz ēšanas paradumu veidošanos.

Cīņai pret lieko svaru, it īpaši bērnu vidū, vajadzētu būt prioritātei starptautiskā, Eiropas, valsts un vietējā līmenī.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), rakstiski. – (RO) Aptaukošanās un liekais svars, kas radušies nepareizu ēšanas paradumu un fiziskās aktivitātes trūkuma dēļ, visā Eiropas Savienībā sastopami arvien biežāk, izraisot nozīmīgas ekonomiskas un sociālas sekas. Lai stimulētu veselīgāku sabiedrību, Komisijai vajadzētu aktīvi iesaistīties, atbalstot dalībvalstis kaitīguma mazināšanā, ko izraisa nelīdzsvarots uzturs un mazkustīgs dzīvesveids. Taču ar veselīga dzīvesveida veicināšanu vien ES iedzīvotāju vidū nav gana, mums ir arī jāsniedz viņiem nepieciešamā motivācija un infrastruktūra. Ir jāveic vietēja mēroga pasākumi, lai samazinātu automašīnu izmantošanu un veicinātu kājāriešanu; jāierīko parki un joslas riteņbraukšanai. Politikai par aptaukošanās apkarošanu ir jābūt saistītai ar pilsētu attīstības un transporta politikas jomām, piemēram, Zaļo grāmatu par pilsētu mobilitāti, un šīm politikas jomām vajadzētu papildināt tās jomas, kuras atbalsta fizisko aktivitāti. Mums vajadzētu pievērst vairāk uzmanības sociāli un ekonomiski nelabvēlīgām grupām, ko ietekmē pieaugošās izejvielu un pārtikas cenas, kā arī neaizsargātajām grupām, piemēram, bērniem un grūtniecēm. Veselības mācības veicināšana skolās un tādas pārtikas aizliegšana skolās un bērnudārzos, kas satur daudz tauku, cukura un sāls, radīs veselīgas nākamās paaudzes.

Richard Seeber (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Ņemot vērā satraucošo veselības tendenci Eiropas bērnu vidū – vairāk nekā pieci miljoni bērnu cieš no aptaukošanās un 22 miljoniem bērnu ir liekais svars, – Eiropas stratēģijas attiecībā uz uzturu izveide ir atbalstāms solis. Rūpīga pārtikas marķēšana, norādot produkta

sastāvdaļas, ir drošs veids, kā patērētāji varētu izdarīt izvēli, pamatojoties uz zināšanām, lai uzlabotu savu uzturu. Plašu zināšanu sniegšana jau no agras bērnības noteikti palīdzēs samazināt šo tendenci nākamajos gados. Vidējā posmā ir nepieciešamas tādas pagaidu kampaņas kā svaigu augļu nodrošināšana skolās. Eiropas skolām ir arī jāpilda pienākums nodrošināt skolās sporta nodarbības un ikdienā lielāku fizisko aktivitāti, ņemot vērā to, ka bērni un jaunieši skolā pavadā dienas lielāko daļu.

Tomēr Eiropas līmeņa normatīvie akti var radīt tikai vidi veselīgai uztura lietošanai, tiem nevajadzētu pieļaut kļūdu, atbrīvojot iedzīvotājus no pamatatbildības. Ja mērķis par veselīgāku Eiropu ir jāsasniedz ilgtermiņā, Eiropas Savienībai jātiecas pēc partnerības visos līmeņos: politiskā, uzņēmējdarbībā un pilsoniskajā sabiedrībā.

18. PVN piemērošana apdrošināšanas un finanšu pakalpojumiem (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir J. Muscat Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā izstrādātais ziņojums (A6-0344/2008) par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko attiecībā uz apdrošināšanas un finanšu pakalpojumiem groza Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (COM(2007)0747 - C6-0473/2007 - 2007/0267(CNS)).

Es gribētu izmantot izdevību un sveikt savu draugu J. Muscat, un izteikt viņam uzslavu par nesenajiem un ļoti nozīmīgajiem panākumiem politiskajā karjerā. Iespējams, ka tāpēc viņam vienā brīdī nāksies pamest Parlamentu, bet šobrīd tas ir iemesls svinībām gan viņam, gan arī noteikti daudziem no mums.

Joseph Muscat, referents. – (MT) Mēs diskutējam par jauniem un atklātiem noteikumiem finanšu pakalpojumu nozarē brīdī, kad šai nozarē piedzīvojam vienu no lielākajām krīzēm. Pašreizējā situācija liecina, ka nedrīkst ļaut lietām attīstīties dabiski un ir nepieciešams regulējums. „Regulējums” nenozīmē birokrātiju, – nekādā ziņā pārmērīgu birokrātiju – bet gan garantiju, ka viss tiks nokārtots vislabākajā veidā, nevis formulas un dokumentus, kas ne pie kā neved. Kad kopā ar kolēģiem deputātiem sagatavojām šo ziņojumu, mēs vadījāmies pēc divām prioritātēm: vispirms nodrošināt, ka jebkādas veiktās izmaiņas patērētāju vidū neizraisīs negatīvu rezonansi.

Citiem vārdiem, patērētājiem nedrīkst rasties papildu apgrūtinājumi, un tāpēc mēs sakām, ka PVN piemērošanu finanšu pakalpojumiem vajadzētu pielāgot tikai darījumiem starp diviem uzņēmumiem, un tādēļ PVN jābūt atgūstamam. Mūsu izstrādātais teksts nekādā gadījumā neierosina, ka PVN no finanšu pakalpojumiem, kas nav aplikti ar nodokli, ir jāpiespīd privātpersonai jeb patērētājam. Tas, neraugoties uz iebildumiem no citu iestāžu puses, skaidri un tieši ir izklāstīts ierosinātajā tekstā. Daži kritizē to, ka nozare ietaupīs uz izdevumiem un dalībvalstu ienākumi samazināsies – tas ir interesants arguments, kuru, manuprāt, tomēr lielākoties diezgan atklāti izsaka cilvēki ar nepilnīgu skatījumu uz ekonomiku un finanšu politiku. Pirmkārt, tādā konkurējošā nozarē kā finanšu pakalpojumi un iekārtā, kurā pastāv aizsardzība pret divu uzņēmumu nolīgumiem, jebkuri ārpus uzņēmuma radušies izdevumi ir jāpiespīd patērētājam kā pabalsts vai arī jāizmanto citādi, lai kompensētu citus pastāvošos izdevumus. Otrkārt, mums kā Eiropai reizi par visām reizēm ir jāsaprot, ka mēs tirgū nekonkurējam vieni paši; mums ir jānodrošina, ka citās dalībvalstīs īstenotās sistēmas – un visas Eiropas Savienībā pastāvošās sistēmas – šķistu pievilcīgas nopietniem uzņēmumiem, kuri vēlas iesaistīties tirgū un kļūt par īstiem Eiropas komersantiem. Sistēmu vienkāršošana ir paņēmiens šīs nozares stimulēšanai, radot tirgus potenciālu un sagādājot darbu, ražīgu darbu.

Ar šo ziņojumu mēs, novēršot šķēršļus, palīdzam radīt Eiropas tirgu. Mēs darām to, kas apspriests jau daudzus gadus; īstenojam vienu no darbības plāna mērķiem šajā nozarē. Mēs nodrošinām to, ka varam būt aktīvi, risināt problēmas un sekot jaunām idejām. Varbūt neesam vienprātis par tehniskajām īpatnībām, varbūt daži teiks, ka mēs varam izmantot vienu sistēmu, bet otru nē, taču es uzskatu – šim Parlamentam ir jānorāda, ka tas ir mūsu galējais mērķis. Acīmredzot pastāv zināmi punkti, par kuriem mūsu – arī mani – uzskati atšķiras, piemēram, definīciju paplašināšana. Manuprāt, būtu bijis labāk, ja komiteja šajā sakarā būtu sekojusi maniem ieteikumiem, kuri vienmēr bijuši šādi: vai nu paturēt Komisijas tekstu, vai vairāk ierobežot definīcijas. Neraugoties uz to, mums ir jāņem vērā, ka komiteja nolēma rīkoties stratēģiski un tādēļ šo ziņojumu pieņēma, tikai vienam deputātam balsojot „pret”. Es gaidu savu draugu un arī Komisijas reakciju.

SĒDI VADA: LUISA MORGANTINI

Priekšsēdētāja vietniece

László Kovács, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, es gribētu sākt, izsakot pateicību J. Muscat par paveikto darbu un paužot atbalstu Komisijas priekšlikumam, un novēlēt viņam veiksmi jaunajos pienākumos Maltā.

Komisijas priekšlikumā iztirzātas trīs galvenās problēmas.

Pirmkārt, Eiropas Kopienu Tiesā pastāvošie akti kļūst par arvien lielāku iemeslu juridiskajām problēmām. Šajā ziņā kaut kas ir jādara.

Otrkārt, mums nepieciešama konsekventāka PVN piemērošana finanšu pakalpojumiem un vienlīdzīgi konkurences apstākļi iekšējā tirgū.

Treškārt, mums ir attiecīgi jārikojas, lai nozarē uzlabotu konkurētspēju.

Pastāv bažas, ka Eiropas Savienības finanšu pakalpojumi un apdrošināšanas nozare ir mazāk produktīvi, nekā tiem vajadzētu būt, un tādējādi ES nozarē rodas lielākas finanšu pakalpojumu un apdrošināšanas izmaksas nekā tās konkurentiem trešās valstīs. Tas nav tikai Eiropas Savienības PVN noteikumu dēļ, taču tie zināmā mērā šo situāciju veicina. Jāpiebilst, ka dalībvalstīs pastāv atšķirīgi PVN atvieglojumi, un tas Eiropas Savienībā rada konkurences apstākļu deformāciju. Piemēram, iespēja atgūt nodokļus, kas samaksāti trešās puses pakalpojumu sniedzējiem (līgumstrādniekiem), atšķiras atkarībā no valsts PVN noteikumu interpretācijas.

Eiropas finanšu un apdrošināšanas uzņēmumu konkurētspējas uzlabošana bija iemesls, kādēļ Komisija šo priekšlikumu izteica, bet patiesībā tas ir jāsaskaņo ar dalībvalstu vajadzībām, lai nodrošinātu stabilus nodokļu ieņēmumus.

Priekšlikums ietver trīs elementus.

Pirmkārt, lai palielinātu visu iesaistīto pušu juridisko noteiktību, mēs piedāvājam modernizētu definīciju neapliekamajiem pakalpojumiem.

Otrkārt, lai izvairītos no tā, ka uzņēmumu klienti cietīs no „slēptā” neatvelkamā PVN, priekšlikumā piedāvāts dot finanšu un apdrošināšanas uzņēmumiem izvēles iespēju piemērot nodokli saviem pakalpojumiem.

Treškārt, priekšlikums paredz atbrīvojumu no PVN ar izmaksu dalīšanu saistītiem pasākumiem, tostarp attiecībā uz pārrobežu pasākumiem.

Šo priekšlikumu dēļ dalībvalstīm sākotnēji varētu noteiktā mērā samazināties no PVN gūto ieņēmumu apjoms, bet to var attaisnot, ja piedāvātās izmaiņas, kā gaidāms, uzlabos konkurētspēju.

Tāpēc es atbalstu ziņojumā pausto konstatējumus par problēmām, kas saistītas ar neatgūstamo PVN un tā saistību ar uzņēmējdarbības efektivitāti un Lisabonas stratēģiju. Es atbalstu arī to, ka referents atzīst – izmaiņu rezultātā varētu samazināties no PVN gūto ieņēmumu apjoms.

No patērētāju viedokļa es piekrītu, ka sekas ne vienmēr ir skaidri pārskatāmas, bet es domāju, ka viņi galu galā gūs labumu no nozares iegūtā izmaksu ietaupījuma.

Tāpat es atbalstu pozitīvās piebildes par priekšlikuma saturu un juridiskās noteiktības izveidošanu. Komisijas ieteiktās jaunās definīcijas ir nepieciešamas, lai tiesību akti atbilstu ekonomiskajai realitātei.

Man simpatizē piezīmes par nepieciešamību pēc piesardzības un par uzticamu personu trūkumu, lai pilnībā novērtētu izmaiņu ietekmi. Tomēr par šīm nepilnībām nevajadzētu pārnest Komisijai, jo vajadzīgos datus nevarēja nodrošināt ne iesaistītās nozares, ne dalībvalstu pārvaldes.

Es, tāpat kā J. Muscat, apzinu, ka pārrobežu konsolidācijas rezultātā finanšu nozarē nodokļu uzkrājumi, kurus veido iekasētais PVN, arvien vairāk uzkrājas dalībvalstīs, kuras ir pakalpojuma sniedzējas, nevis tajās, kur atrodas pakalpojuma patērētājs. Tendence mainītos, ja atbrīvojumu no nodokļiem aizstātu nodokļu piemērošana, ko izraisītu lielākas izvēles iespējas piemērot nodokli, kā esam ieteikuši šajā priekšlikumā. Manuprāt, tas ir labākais veids, kā tikt galā ar paustajām bažām.

Nobeigumā es vēlos informēt, ka Padomē Slovēnijas prezidentūras laikā jau tika uzsāktas pamatīgākas diskusijas par šo priekšlikumu. Arī pašreizējā Francijas prezidentūra ir apņēmusies panākt progresu šajā lietā, tādēļ es atbalstu Parlamenta pozitīvi vērtējamo iesaistīšanos, kas varētu iedrošināt Padomi turpināt veicināt progresu.

David Casa, PPE-DE grupas vārdā. – (MT) Ziņojums, kas atrodas mūsu priekšā, ir īpaši svarīgs, galvenokārt, ja ņem vērā to, ka pēdējos pāris gados ekonomika ir sākusi virzīties nedaudz citādākā virzienā nekā iepriekšējos gados. Šajā ziņojumā bez šaubām ir mēģināts labāk atspoguļot pašreizējo situāciju. Tāpēc ir būtiski nodrošināt juridisko bāzi, lai iesaistītajiem uzņēmumiem būtu mazāk jānodarbojas ar birokrātiju, kā to pareizi norādīja

referents. To varētu panākt, novēršot anomālijas pašreizējos tiesību aktos, kas nosaka PVN piemērošanu finanšu pakalpojumiem — tiesību aktos, kas pastāvējuši pēdējos 30 gadus un vēl nav pietiekami skaidri. Šis ziņojums maksimāli palīdzēs nodrošināt lielāku stabilitāti, un mums pēc iespējas ir jāgarantē, ka visās valstīs tiek saskaņotas piemērojamās likmes, lai pēc iespējas mazinātu atšķirības. Jau sen esam jutuši nepieciešamību pēc izmaiņām šajā situācijā, un es uzskatu, ka referentam bijusi taisnība, kad, neaizmirstot par nepieciešamību vienkāršot finanšu uzņēmumu darbu, viņš arī centās – un domāju, tas ir pats svarīgākais – nodrošināt, ka no ierosinātajām izmaiņām gūst labumu patērētājs.

Šodien ir pēdējā diena, kad mans kolēģis, deputāts no Maltas, piedalās plenārsēdē, un arī es gribu viņam novēlēt veiksmi darbā nākamajos gados. Parlamentā viņš ir ieguvis četru gadu pieredzi, un, manuprāt, šī pieredze ir pārveidojusi viņa personību, ļaujot pārtapt no politiķa, kurš īsti neticēja Eiropas Savienībai un labumam, ko tā varētu sniegt Maltai, par tādu politiķi, kas ar šo ziņojumu ir mums parādījis — viņš patiesi tic, ka mēs varam izmainīt politiku ne tikai savā valstī, bet arī Eiropas Savienībā. Šodien mēs piedzīvojam pārmaiņas, kuras es gribētu viņam novēlētu paņemt līdzi uz manu valsti, jo es uzskatu, ka to pieredzi, ko viņš guvis Parlamentā, var aizvest uz manu valsti, un veids, kā mēs tur veidojam politiku, var līdzināties tam, kā mēs strādājam Parlamentā — tas ir, dalībvalsts intereses joprojām ir svarīgas tāpat kā Eiropas Savienības intereses, jo šodien mēs esam tās daļa. Es viņam vēlu izdošanos darbā, novēlu panākumus kā opozīcijas vadītājam; es neizteikšu cerību, ka viņam kā opozīcijas vadītājam būs ilgstoša karjera, jo tā, manuprāt, nebūtu pareizi runāt par savu kolēģi deputātu, bet es ceru, ka Parlamentā gūto pozitīvo pieredzi viņš nodos savai partijai un galu galā arī mūsu valstij.

Antolín Sánchez Presedo, PSE grupas vārdā. – (ES) Kopš 1977. gada lielākā daļa finanšu pakalpojumu, tostarp apdrošināšanas un ieguldījumu fondu pārvaldība, ir bijuši atbrīvoti no PVN. Šajā laikā ir radušās divas būtiskas problēmas: atbrīvojuma satura definīcija un neiespējamība atgūt PVN, kas radusies, nodrošinot pakalpojumus, kuri nav apliekami ar nodokļiem, izraisot „slēptā” PVN parādību. Problēmu saasinājusi arī globalizācija, Eiropas finanšu integrācija un tirgus konsolidācija, kuras ietekmējušas darījumu organizēšanu un līgumdarbu piesaistīšanu tajos, lai nodrošinātu šos pakalpojumus.

Šis ziņojums ir pirmais mēģinājums modernizēt direktīvu, kas ne tikai izraisa neskaidrības par tās saturu, tādējādi liekot Eiropas Kopienu Tiesai iejaukties, bet arī ir novecojusi.

Es vēlos izteikt uzslavu referentam *J. Muscat* par izcilo darbu ziņojuma izstrādāšanā par tēmu, kas ekonomiskajā ziņā ir ļoti jutīga un tehniskajā ziņā – sarežģīta.

Vispārēju atzinību ir izpelnījušies viņa ierosinājumi modernizēt definīciju par apdrošināšanas un finanšu pakalpojumiem, un šie ierosinājumi atbilst Finanšu pakalpojumu rīcības plānam un paredz stingru rīcību attiecībā uz atbrīvojumiem no nodokļiem. Vispārēju atbalstu ir guvušas arī viņa pūles pasargāt patērētājus no cenu paaugstināšanas, dodot ar nodokli apliekamām personām izvēles iespēju, vai pakalpojumus aplikt ar nodokli.

Gala rezultātā, kad uzņēmumiem, kas iesaistīti izmaksu sadales pasākumos, tiks noteikts īpašs atbrīvojums no PVN, palielināsies nozares uzticamība un dalībvalstu budžeta drošība, tiks novērsta konkurences kropļošana un uzlabosies banku un apdrošināšanas uzņēmumu konkurētspēja, nevairojot patērētāju izdevumus.

Es vēlos izteikt gandarījumu par divu aspektu apvienošanu šajos grozījumos — atsauci uz kopapdrošināšanu un uzlaboto definīciju par starpniecības jēdzienu, kas ietver tikai profesionālās darbības, kuras tiek sniegtas kā atsevišķi, tieši vai netieši starpnieka pakalpojumi, un kas precizē, ka starpnieki attiecīgajos darījumos nepiedalās.

Nobeigumā es gribu novēlēt *J. Muscat* izcilus panākumus. Esmu pārliecināts, ka drīz viņš baudīs šos panākumus, piedaloties Eiropas integrācijā no Padomes.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, tā kā es šajās debatēs uzstājos UEN grupas vārdā, vēlos pievērst uzmanību trīs lietām.

Pirmkārt, Eiropas Komisijas priekšlikumi par PVN piemērošanu finanšu un apdrošināšanas pakalpojumiem uzlabo ne tikai ekonomikas struktūrām, kuras piedāvā šos pakalpojumus, bet arī atsevišķu dalībvalstu finanšu struktūru juridisko noteiktību.

Otrkārt, tas ir labs risinājums, ka dalībvalstis dod nodokļu maksātājiem izvēli attiecībā uz PVN piemērošanu finanšu un apdrošināšanas pakalpojumiem, atstājot vairākas sīkākas detaļas šajā jomā dalībvalstu ziņā. Tas izraisīs nodokļu sistēmas pilnvaru decentralizāciju un tādējādi subsidiaritātes principa īstenošanu.

Treškārt, būtiska ir pašreiz veiktā analīze par finanšu iesaistīšanu ierosinātajās izmaiņās. Tas it īpaši attiecas uz samazinātajiem ieņēmumiem no PVN atsevišķās dalībvalstīs, kas radušies uzņēmēju paaugstināto izdevumu dēļ. Ir jāizpēta arī šo izmaiņu ietekme uz finanšu un apdrošināšanas pakalpojumu izmaksām, kuras radīsies patērētājam.

Louis Grech (PSE). – (MT) Referents ir atbalstījis Komisijas priekšlikuma struktūru, tā ka esam spiesti risināt problēmu, ko esam atlikuši vairāk nekā 30 gadus. Šī nozare ir ļoti nozīmīga arvien lielākam skaitam valstu, tostarp arī Maltai. Ziņojumā atrodami noteikumi, kas sekmē nozīmīgu uzņēmumu darbu un sekmē īstu brīvo tirgu bez robežām, radot labklājību, darbavietas un lielāku izvēli. Viena no prioritātēm ir ieviest noteikumus, lai patērētāji būtu aizsargāti un nekādā gadījumā netiktu apgrūtināti ar papildu nodokļiem. Patiesībā patērētājiem vajadzētu gūt labumu no katras izdevumu samazināšanas un katras sistēmas efektivitātes paaugstināšanās. Ja būs nepieciešams, tiks veikta papildu analīze, lai ietvertu citus aizsardzības pasākumus.

J. Muscat ziņojums ir radījis lielāku skaidrību un juridisko noteiktību nodokļu sistēmas un finanšu pakalpojumu jomā, īpaši šajā laikā, kad kapitāla tirgū piedzīvojam būtiskas izmaiņas.

Nobeigumā es vēlos pateikties *J. Muscat*, kurš pēdējo četrarpus gadu laikā ir devis nozīmīgu ieguldījumu.

László Kovács, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties jums par komentāriem un debašu laikā pausto vērtīgo viedokli. Kā jau minēju atklāšanas runā, ļoti nozīmīgs ir pozitīvais Parlamenta viedoklis par Komisijas priekšlikumu saistībā ar PVN piemērošanu apdrošināšanas un finanšu pakalpojumiem. Mēs esam ņēmuši vērā ziņojumā minētās bažas, it īpaši par neitralitātes trūkumu atgūšanas likmju ziņā, grūtībām ar statistiku un risku, ka nodokļu ienākumus novirzīs uz neatgūstamajiem PVN priekšnodokļiem.

Kaut arī Komisija principā varētu izturēties labvēlīgi pret dažiem grozījumiem kā, piemēram, par atvasinātajiem izdevumiem, mēs savu priekšlikumu negrozīsim tikai formalitātes pēc. Taču mēs Padomes apspriedēs centīsimies pēc iespējas ņemt vērā Parlamenta ieteiktos priekšlikumus.

Es gribētu izteikt pateicību par sniegto labvēlīgo atbalstu mūsu priekšlikumam. Parlamenta pozitīvais viedoklis būs labs signāls, lai veicinātu dalībvalstu izpratni par nepieciešamību rīkoties.

Joseph Muscat, referents. – (MT) Vispirms es vēlos pateikties Parlamenta dienestiem un Komisijai par palīdzību šā dokumentu kopuma izstrādē, lai gan darbs pie tā vēl nav pabeigts. Bet attiecībā uz Parlamentu es, tāpat kā Komisārs, ceru, ka mūsu vēstījums ir skaidrs. Es uzskatu, ka mums vispirms jāvienojas, – un Parlaments tam ir devis absolūtu piekrišanu – ka jā, izveidosim normatīvos aktus, veiksīm izmaiņas, kur tās nepieciešamas, nodrošināsim vienkāršāku sistēmu, bet uzmanīsimies, lai patērētājam nav jāsedz visi izdevumi. Domāju, ka tas ir mūsu, Parlamenta, galvenais vēstījums Komisijai un pat Padomei. Es novēlu visiem veiksmi darbā pie šā dokumentu kopuma pabeigšanas. Paldies maniem draugiem par labajiem vēlējumiem, it īpaši *D. Casa*, kurš mums ir skaidri apliecinājis jauno politisko sezonu Leīboristu partijai un tautai.

President. – Liels paldies, *J. Muscat*, arī es ceru, ka jūsu darbs būs veiksmīgs un darīs Eiropu arvien stiprāku.

Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks ceturtdien, 2008. gada 25. septembrī.

Rakstiskie paziņojumi (142. pants)

Gábor Harangozó (PSE). – rakstiski. – Vispirms es vēlos paust uzslavu referentam *J. Muscat* par ļoti vispusīgo ziņojumu, kurā iztirzāts jautājums par pievienotās vērtības nodokļa piemērošanu apdrošināšanas un finanšu pakalpojumiem no uzņēmēju, nodokļu administrāciju un patērētāju viedokļa. Es uzskatu, ka par spīti grūtībām – pamatojoties uz šo priekšlikumu – skaidri novērtēt patērētāju ieguvuma apmēru efektivitātes un izdevumu ziņā, mums vajadzētu garantēt apdrošināšanas un finanšu pakalpojumu juridisko noteiktību un savstarpējo saskaņu jautājumos saistībā ar PVN. Būtībā ir svarīgi nodrošināt, ka PVN maksājumu atvieglošanas pasākumi uzņēmējiem netiks īstenoti uz patērētāju rēķina. Tomēr man, tāpat kā referentam, jāpiemin, ka dalībvalstīm ir dota ļoti liela brīvība, kas dažādās dalībvalstīs varētu izraisīt nevienādas īstenošanas sekas. Nobeigumā es vēlos uzsvērt – ņemot vērā to, ka nav skaidri zināma šo pasākumu īstenošanas ietekme, mums vajadzētu saglabāt piesardzību un tāpēc atbalstīt Komisijas pienākumu ziņot par šo jautājumu gan Padomei, gan Parlamentam.

19. Kolektīvais autortiesību pārvaldījums tiešsaistē (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir jautājums, uz kuru jāatbild mutiski un kuru iesniedza *Giuseppe Gargani* par kolektīvo autortiesību pārvaldījumu tiešsaistē (O-0081/2008 - B6-0459/2008).

Jacques Toubon, *aizstājot autoru.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, šis jautājums ir ļoti svarīgs attiecībā uz turpmāko kultūras ekonomiku Eiropā. Neskatoties uz to, ka informācijas sabiedrībā pastāv Direktīva par autortiesībām, situācija attiecībā uz autortiesību un tiešsaistes pakalpojumu blakustiesību kolektīvo pārvaldījumu ir ļoti sarežģīta, jo nav Eiropas licencēšanas sistēmas un autortiesību likumam ir teritoriāls raksturs. Šo situāciju vēl sarežģītāku padara tas, ka Eiropas Komisijai nav saskaņotas politikas, kā arī tas, ka gan ģenerāldirektorāts, kas atbildīgs par vienoto tirgu un autortiesībām, gan Konkurences ģenerāldirektorāts bieži darbojas katrs savās interesēs, neaplūkojot visu attiecīgo nozari kopumā, it sevišķi attiecībā uz Eiropas radošo talantu interesēm.

Patiesībā leikšējā tirgus un pakalpojumu ģenerāldirektorāts, atsacīdamies pieņemt tiesību aktus, ignorēdams dažādās Parlamenta pieņemtās rezolūcijas un tā vietā cenšdamies regulēt šo nozari ar ieteikumiem un administratīviem lēmumiem, ir radījis auglīgu vidi juridiskām nenoteiktībām. Šajos apstākļos Konkurences ģenerāldirektorāts ceļ prasību pret šīs nozares pārstāvi, kas tikai centās rīkoties saskaņā ar Komisijas 2005. gada ieteikumu.

Lai gan Komisija jūlijā pieņēma Starptautiskajai Autoru un komponistu sabiedrību konfederācijai (CISAC) nelabvēlīgu lēmumu, tā neuzlika naudas sodu, bet gan centās mainīt veidu, kādā darbojās CISAC un tās locekļi. Šī situācija atspoguļo faktu, ka Eiropas Komisija izvēlējās ignorēt Parlamenta izteiktos brīdinājumus, it īpaši tos, kas bija izteikti 2007. gada 13. marta rezolūcijā, kurā bija arī konkrēti priekšlikumi attiecībā uz regulētu konkurenci un minoritāšu kultūru aizsardzību un veicināšanu Eiropas Savienībā.

Turklāt kopš tā laika ir bijušas ļoti daudzas iniciatīvas, no kurām tikai vienai ir bijis normatīvs raksturs: divains novērtējums ieteikumam par kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, novērtējuma ziņojums un Zaļā grāmata par 2001. gada direktīvu, jautājumi par datu kopēšanu mājas apstākļos, Pētniecības ģenerāldirektorāta pieņemts lēmums par brīvu pieeju 20 procentiem no visiem uzaicinājumiem uz konkursiem saskaņā ar Septīto pamatprogrammu, izpildītāju tiesību termiņa pagarinājums, kam vajadzētu piemērot direktīvu, un tā joprojām.

Tādēļ Juridiskā komiteja ir izvirzījusi šādu jautājumu: vai Komisija neuzskata, ka vajadzētu pārliecināties, vai jebkādas izmaiņas, kas uzspiestas, piemēram, CISAC locekļiem, nevajadzētu apspriest visām iesaistītajām pusēm, lai beidzot pārtrauktu pašreizējo juridiskās situācijas neatbilstību, kura radusies saistībā ar dažādajām nostājām, ko pieņēmusi Komisija? Vai Eiropas Komisija, ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 13. marta rezolūciju, cenšas pārdomāt politiku attiecībā uz šo nozari tā, lai rastu vispārēju pieeju, kas ļautu ņemt vērā ne tikai lietotāju, bet arī licences turētāju un radošās apvienības intereses? Mēs esam pārliecināti, ka CISAC lieta uzskatāmi ataino to, ka pieeja, ko Komisija izmantojusi, pieņemot neobligātus noteikumus jeb tā sauktos neobligātos tiesību aktus vai tikai administratīvus lēmumus, ir nekonsekventa un pretrunā juridiskās noteiktības principam, jo iesaistītajām pusēm nav apelāciju iesniegšanas līdzekļu vai iespēju apspriesties.

Rīt Komisija ir nodomājusī turpināt šo „neobligāto tiesību aktu” pieeju, pieņemot citu ieteikumu par radošo saturu tiešsaistē, kas attieksies arī uz jautājumu par daudzteritoriālu licencēšanu. Šis ieteikums nebūs saskaņā ar koplēmuma procedūru. Vai Komisija grasās iesaistīt Parlamentu šī ieteikuma efektīvā noformēšanā, vai arī tā atkal ignorēs tos, kas pārstāv dalībvalstis un to iedzīvotājus? Tas šajā nozarē ir ļoti svarīgi attiecībā uz turpmāku Eiropas ekonomiku un kultūru.

Šī iemesla dēļ varu izteikt divus ierosinājumus. Pirmkārt, Komisijai vajadzētu visām ieinteresētajām pusēm radīt platformu, kā tas ir darīts attiecībā uz datu kopēšanu mājas apstākļos, lai šo dokumentāciju varētu atvērt un aplūkot ikviens, kam tas nepieciešams. Parlaments katrā ziņā izteiks savu viedokli. Juridiskā komiteja ir izveidojusi *ad hoc* darba grupu, kas atbildīga par jautājumiem attiecībā uz autortiesībām, lai visas ieinteresētās puses iepazīstinātu ar skaidru, vispārēju ilgtermiņa redzējumu par intelektuālo un mākslas īpašumu un par tā nozīmi kultūras un uz zināšanām balstītā ekonomikā. Šīs grupas pirmā sanāksme notiks rīt no rīta.

Charlie McCreavy, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētājas kundze, es uzskatu, ka šie jautājumi jāaplūko plašākā kontekstā, jo debates par to, kā licencēt mūziku internetā, gūst vērienu. Mūzikas ieraksti patērētājiem internetā ir pieejami daudz plašāk nekā līdz šim, tomēr gandrīz neviens no tiem nav pienācīgi licencēts un tādēļ māksliniekiem vai mūzikas producentiem nenes nekādus ienākumus. 2006. gadā attiecība starp nelikumīgām

un likumīgām dziesmu lejupielādēm bija attiecīgi 40 pret 1, un katru gadu 20 miljardi ierakstu tiek lejupielādēti nelikumīgi. Tātad šeit kaut kas nav kārtībā.

Tiešsaistes operatori apgalvo, ka mūzikas licencēšana Eiropā ir pārāk sarežģīta, tādēļ nevienā no jaunajām dalībvalstīm vēl joprojām nav pieejami likumīgi tiešsaistes pakalpojumi.

Šī ir tikai daļa no daudzajiem jautājumiem, ko esam saņēmuši no *Giuseppe Gargani*. Ikvienš piekrīt, ka mums ir jāvienkāršo tās mūzikas licencēšana, ko lejupielādē no interneta un mobilajos telefonos. Tomēr nevienš šajā procesā nevēlas būt zaudētājs.

Vai ir kāds vienkāršs veids, kā iegūt licences, kas aptver visas tiesības visā Eiropā? Atbildot uz šo jautājumu, mums jāņem vērā, ka vairums autoru, komponistu un mākslinieku pārtiek no ienākumiem, kas iegūti no autortiesībām. Tā viņi savēl galus katru mēnesi.

Kā tad mēs sabalansējam efektivitāti un objektivitāti? Komisija 2005. gadā nāca klajā ar ieteikumu. Kā vēsta 2008. gada novērtējuma ziņojums par šiem ieteikumiem, daži tādi autortiesību īpašnieki kā mūzikas izdevēji ir ņēmuši vērā mūsu padomu un izveidojuši licences, kas ir spēkā visā Eiropā. Tā kā mazās kolektīvā pārvaldījuma organizācijas uztraucas, ka šajās platformās nav vietas repertuāram, mums jānodrošina pretējais. Apstākļi ir labvēlīgi. Jau ir ES licences maziem mūzikas izdevējiem. Mēs nedrīkstam izdot sasteigtus likumus, kamēr turpinās iepriekš minētie centieni. Ir jādod iespēja pašreizējai pārstrukturēšanai, tomēr mums ir arī jābūt piesardzīgiem, lai neciestu mazie repertuāri.

Ļaujiet man izteikties par konkurences lēmumu, ko CISAC lietā nesen pieņēma Komisija. Šis lēmums Eiropas kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, kuru iespējas piedāvāt savus pakalpojumus autoriem un tiešsaistes operatoriem ir ierobežotas, aizliedz izmantot pret konkurenci vērstu praksi. Ierobežojumu atcelšana ļaus autoriem izvēlēties kolektīvā pārvaldījuma organizāciju, kas pārzina viņu autortiesības. Tas arī padarīs vienkāršāku tādu licenču ieguvu tiešsaistes operatoriem, kuras viena viņu izvēlēta kolektīvā pārvaldījuma organizācija varētu izmantot dažādās valstīs.

2005. gada ieteikumu un CISAC lēmumu regulē tie paši principi: šie abi principi iedrošina tādu ierobežojumu atcelšanu, kas neļauj autoriem un komponistiem sev brīvi izvēlēties kolektīvā pārvaldījuma organizācijas, un regulē vadītāju iespējas izdot daudzteritoriālas licences.

Runājot par ieteikuma par radošo saturu tiešsaistē sagatavošanu, jāteic, ka Komisija grasās 2009. gada pirmajā ceturksnī šo ieteikumu pieņemt. 2008. gada sabiedriskā apspriešana par radošo saturu tiešsaistē pierādījusi, ka audiovizuālo darbu daudzteritoriālās licencēšanas tēma nav pietiekami nobriedusi, lai to iekļautu plānotajā ieteikumā.

Komisija ir publicējusi uzaicinājumu piedalīties konkursā par neatkarīgu pētījumu par audiovizuālo darbu daudzteritoriālu licencēšanu, lai tādējādi varētu analizēt šādas prakses ekonomiskos un kultūras aspektus. Pašlaik Komisija analizē piedāvājumus, un pētījuma rezultātiem vajadzētu būt pieejamiem 2009. gada beigās. Attiecībā uz notikumiem, kas saistīti ar radošo saturu tiešsaistē, mēs, piedaloties dažādās Eiropas Parlamenta organizētajās uzklaušanās un Ministru padomes audiovizuālā darba grupas diskusijās, cieši sadarbojamies gan ar Eiropas Parlamentu, gan dalībvalstīm.

Tā kā notikumi, kas saistīti ar radošo saturu tiešsaistē, attīstās diezgan strauji, nav konsolidētas prakses, ar kuru pamatot obligātos tiesību aktus šajā posmā. Patlaban šādi Eiropas līmeņa tiesību akti, iespējams, kropļotu jaunu uzņēmējdarbības modeļu izveidi un ieinteresēto pušu sadarbības procesu. Tādēļ ieteikums šķiet vispiemērotākais līdzeklis, lai sekmētu pāreju no radošā satura nozares uz tiešsaistes vidi.

Jacques Toubon ir izteicis interesantu priekšlikumu, ka, iespējams, ir nepieciešama mazu kolektīvā pārvaldījuma organizāciju darba grupa. Es uzskatu, ka tā ir teicama ideja. Komisija ir gatava kļūt par koordinatoru un mēģināt mazām organizācijām rast pienākus tiesāstē, tā ka mēs izskatīsim šo priekšlikumu.

Manuel Medina Ortega, PSE grupas vārdā. – (ES) *Jacques Toubon* ir lieliski izklāstījis šo problēmu juridiskā līmenī; tātad man šis uzdevums nav jāveic.

Tādēļ es vēlos aplūkot šo jautājumu daudz praktiskākā līmenī. Runājot par autortiesībām, jāteic, ka Konkurences ģenerāldirektorāts pamatojas uz to, ka autoriem ir tāda pati nozīmība kā lieliem starptautiskiem uzņēmumiem, kas pārvalda plašsaziņas pasauli. Tomēr tas tā nav.

Autori un izpildītāji patiesībā ir darba ņēmēji. Protams, var būt arī dažas slavenības, piemēram, tās, ko varam aplūkot uz žurnālu vākiem, kurām ir izvēles iespējas. Tomēr vairumam autoru, izpildītāju un radošo darbinieku

šīs izvēles iespējas nav. Patiesībā viņu stāvoklis ir tāds pats, kāds tas ir darba ņēmējiem viņu autortiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijās.

Apgalvojums, ka tūkstoši, desmitiem tūkstoši un pat simtiem tūkstoši šo autoru, kas ik dienu strādā Eiropā un savus ienākumus gūst ar savu autoru sabiedrību starpniecību, darbojās tā, it kā viņi būtu starptautiski uzņēmumi, ir izdomājums, kuram nav nekāda sakara ar realitāti.

Ja mēs nespēsim pamatoties uz to, ka Eiropas autoru sabiedrības pārstāv tūkstošiem autoru konkrētās intereses un ka tās tieši šādi arī darbojas, mēs nekad to nepadarīsim par realitāti.

Es ticu, ka Komisija, iespējams, tikai dara savu darbu, bet, kolīdz runa ir par pētījumiem, es jūtos diezgan norūpējies. Kurš veic šos pētījumus? Kurš par tiem maksā, un kādas ietekmes grupas iespaido šos pētījumus?

Tādēļ Eiropas Savienības dalībvalstīs un starp tām pastāv demokrātiska sistēma. Eiropas Parlamenta deputātiem, šim Parlamentam, ir pazemīgi jāaņem skaidri izteikt sociālo realitāti, kas, iespējams, nav sastopama dzīvē vai galvenajos ekonomiskajos pētījumos.

Ja nebūsim piesardzīgi un centīsimies regulēt šo nozari, kā darīts attiecībā uz citām nozarēm, tas šajā situācijā var beigties ar jaunrades — vienas no mūsu unikālākajām vērtībām — iznīcību. Neskatoties uz visām problēmām, Eiropai ir raksturīga izcila jaunrade. Šādi mēs panāksim to, ka audiovizuālajai industrijai nav satura. Tas jau skaidri vērojams citās valstīs. Tādēļ es domāju, ka patlaban mums jānodrošina šiem radošajiem darbiniekiem iestāžu sistēma, kas ļauj viņiem rīkoties.

„Rīkoties” šajā kontekstā domāts kā abstrakcija, jo doma, ka parasts mūziķis vai komponists spētu sevi aizstāvēt, ir absurda.

Ja Bēthovens būtu dzīvs un radītu simfonijas un ja viņam būtu jāiesaistās starptautiskajā tirgū, lai konkurētu ar vadošajiem starptautiskajiem mūzikas uzņēmumiem, viņš nomirtu badā. Viņa finansiālais stāvoklis būtu daudz sliktāks nekā astoņpadsmitajā un deviņpadsmitajā gadsimtā. Manuprāt, šis ir ļoti svarīgs jautājums, kas būtu jāizrunā.

Jacques Toubon atsaucās uz mūsu komitejas lēmumu izveidot darba grupu intelektuālā īpašuma aizsardzībai. Mēs ceram, ka Komisija un it sevišķi *Charlie McCreedy*, kas ir bijis šīs Juridiskās komitejas labs draugs, būs gatavi ar mums sadarboties, ne tikai lai izteiktu savas bažas, bet arī lai uzklautu. Šī darba grupa arī uzklauts tūkstošiem tādu cilvēku viedokļus, kas patlaban ir pazemīgi uzņēmušies veikt lielu intelektuālu darbu un kas rada šo audiovizuālo plašsaziņu, kuru mēs cenšamies pildīt ar saturu.

Ja tā nenotiks, kā jau iepriekš minēju, pastāv reāls risks radīt pilnīgi tukšu, lielu audiovizuālo sistēmu, kurā iekļautas tikai reklāmas un kurai nav konkrēta satura.

Priekšsēdētājas kundze, es uzskatu, ka priekšlikums, jautājums, uz kuru jāatbild mutiski, un rezolūcijas priekšlikums, ko mēs grasāmies iesniegt izskatīšanai, pastiprinās šo neatkarību un unikālo Eiropas kultūras identitāti, kuru nevar aizstāt ne ar vienu abstrakciju, kas pamatota ar brīvu konkurenci.

Eva Lichtenberger, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, 2004. gadā Juridiskā komiteja organizēja uzklautu, kurā uzmanība tika vērsta arī uz kolektīvā pārvaldījuma organizāciju nozīmi. Daži profesionāli mākslinieki iepazīstināja mūs ar ļoti iespaidīgu lietu, lai tādējādi uzskatāmi parādītu, ar kādām grūtībām viņi saskaras, rīkojoties saskaņā ar pašreizējo sistēmu, kas sastopama kolektīvā pārvaldījuma organizācijās. Tad jūs izvēlējāties „neobligāto tiesību aktu” jeb, precīzāk, ar regulējumu nesaistītu pieeju, kas tikai radīja vēl lielāku juridisko nenoteiktību, — mēs saņemam arvien vairāk sūdzību un cilvēki kļūst neapmierinātāki, tāpēc ka šajā situācijā nav skaidrības. Šī ir nopietna problēma, komisār.

Jūsu ierosinātā sistēma izraisīs tirgus koncentrāciju, un tad labumu gūs stiprākie, bet, līdzko runa būs par mākslu un kultūru Eiropā, tiks ignorēta, piemēram, Konvencija par kultūras daudzveidību. Šajā sistēmā neapšaubāmi cietīs tās mazākumtautu kultūras, kuras nepieder vairākumam vai kurās izmanto mazākumtautu valodas, jo šajā sistēmā ar tām vienkārši nerēķinās.

Kad mēs jums, Juridiskajai komitejai, jautājam, kādēļ jūs neiepazīstinājat ar priekšlikumiem, kas galvenajos vilcienos aprakstīti *Katalin Lévai* ziņojumā Parlamentam, jūs atbildējāt, ka tirgus šā vai tā iegulsies šajās slīdēs un tādēļ neredzat nepieciešamību tur kaut ko mainīt. Komisār, pretrunīgie lēmumi, ko mēs pēdējā laikā esam pieredzējuši, uzskatāmi parāda, ka šī nebija pareizā pieeja. Ja vēlamies aizsargāt radošo potenciālu, mums vajadzīgs uz nākotni orientēts risinājums. Es uzskatu, ka mums arī būs vairāk jādomā par vispārēji saistošām tiesībām. Vai tās šajā vecajā, uz datu apstrādi orientētajā modeli vēl ir ilgtspējīgas? Vai mēs tomēr sasniegsim nepieciešamos mērķus, vai arī tas neizdosies?

Komisār, es neticu, ka turpmāki pētījumi un uzklaušanās ir ceļš uz panākumiem. Diemžēl mēs esam pieredzējuši, ka uz šiem pasākumiem parasti tiek uzaicināti vieni un tie paši cilvēki, kas pārstāv tirgus gigantus, nevis sīkos dalībniekus, kuru viedoklis pastāvīgi tiek ignorēts. Mums vajag citādu pieeju un skaidru tiesību akta priekšlikumu tam, kā kolektīvā pārvaldījuma organizācijas varētu un kā tām vajadzētu aizsargāt šīs tiesības un vērtības.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, pagājušajā gadā Eiropas Parlaments ar rezolūciju atbildēja uz Komisijas 2005. gada ieteikumu par autortiesību kolektīvo pārrobežu pārvaldījumu. Savā rezolūcijā Parlaments prasīja, lai tiktu skaidri noteikts, ka šis ieteikums attiecas tikai uz mūzikas ierakstu tirdzniecību tiešsaistē. Mēs arī prasījām, lai nekavējoties notiktu attiecīgas apspriedes ar ieinteresētajām pusēm. Turklāt mēs pieprasījām, lai Parlamentam un Padomei tiktu iesniegts elastīga pamatteksa projekts par autortiesību kolektīvo pārvaldījumu un blakustiesībām attiecībā uz mūzikas pārrobežu pakalpojumiem tiešsaistē.

Neskatoties uz to, ka pastāv saistoša Direktīva par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā, autortiesību un atvasināto tiesību pārvaldījums attiecībā uz mūzikas pakalpojumiem tiešsaistē vēl joprojām ir sarežģīts un problemātisks jautājums. Problēmas galvenokārt sagādā Eiropas licenču neesība. It īpaši satrauc neskaidrais ieteikuma formulējums. Tas nozīmē, ka šis ieteikums, iespējams, var tikt piemērots arī citiem tiešsaistes pakalpojumiem, kas saistīti ar ierakstiem, piemēram, apraides pakalpojumiem. Pastāvīgs skaidrības trūkums attiecībā uz dažādu licenču sistēmu lietojumu rada juridisku nenoteiktību un nevēlamas sekas — it sevišķi tiešsaistes apraides pakalpojumu sniedzējiem.

Tāpat man ar nožēlu jāsaka, ka Komisija nav rēķinājusies ar Parlamenta ieteikumiem. Komisija savu kompetenci ierobežojusi, tikai uzraugot un ieviešot 2005. gada ieteikumu. Tas nekādā ziņā neskar pašreizējās problēmas šajā nozarē. Starp citu, Komisijas politika atspoguļo lēmumu, kas pieņemts attiecībā uz Starptautisko Autoru un komponistu sabiedrību konfederāciju. Komisija nepieļauj šo sabiedrību vienotas rīcības iespējamību, piemēram, attiecībā uz priekšlikumu Eiropā izveidot pārredzamu autortiesību sistēmu. Tas pielīdzināms varas nodošanai tādu oligarhu — lielāko uzņēmumu — rokās, kam ir abpusējs līgums ar vadošajiem izpildītājiem. Gaidāms, ka šis lēmums izraisīs turpmākus izvēles ierobežojumus un mazu firmu pazušānu no tirgus, kas nodarīs kaitējumu kultūras dažādībai.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Pašreizējais digitālā satura tirgus stāvoklis nav ilgtspējīgs, tas ir sadrumstalots un sastindzis monopolu dēļ. Tāpēc man ir prieks, ka jūlijā Komisija vismaz pievērsa uzmanību kolektīvajam pārvaldījumam. Mani uztrauc netaisnīgie līguma noteikumi un nosacījumi kā autoriem, tā arī lietotājiem. Es vēlētos ticēt, ka čehi un citi mazāku valstu pilsoņi varēs iegādāties savu mīļāko dziesmu un televīzijas pārraižu ierakstus, kā arī digitālās grāmatas tiešsaistē, piemēram, izmantojot *iTunes* vai citus virtuālos pārrobežu komercuzņēmumus, kas patiesībā pagaidām nav iespējams. Tāpat es vēlētos ticēt, ka autori varēs brīvi izvēlēties kolektīvo pārvaldījumu no jebkuras dalībvalsts un likt tam uzlabot pakalpojumu kvalitāti un samazināt darbības izmaksas. Es ceru, ka kolektīvais pārvaldījums, savukārt, varēs piedāvāt licences, starp tām arī Eiropas licences, kas derīgas arī ārpus izdevējvalsts robežām. Tomēr tas nav tik vienkārši. Es neticu, ka tas, ka Komisija jūlijā ielēja eļļu ugunī, radīs sistemātiskas izmaiņas digitālā satura tirgū. Es vēlētos aicināt, lai Komisija pieprasa neatkarīgu pētījumu par kolektīvo pārvaldījumu kā tādu un lai tā Parlamentam iesniedz tiesību aktu, kurā rūpīgi pārbaudīta visa sistēma, pamatojoties uz kārtīgu visu šīs problēmas specifisko aspektu analīzi.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). - (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār, jūs esat pierādījuši, ka spējat uzklaut un pievērst šiem jautājumiem uzmanību. Tomēr es vēlētos jums uzdot vienu jautājumu un izteikt vienu prasību.

Jautājums ir par to, kā darbā, ko jūs iesakāt uzņemties, tiks iesaistīts Parlaments. Prasība, savukārt, ir šāda: ja tiks izveidota platforma, man šķiet svarīgi, lai tajā iegūtie dati netiktu iepriekš nolemti, bet būtu patiesu debašu rezultāts. Es arī uzskatu, ka šīs platformas locekļiem ir jāpārstāv mūsu ekonomikas un kultūras dažādība.

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. - Es vēlētos godājamiem deputātiem pateikties par viņu plašajām diskusijām.

Regulatoriem nevajadzētu pieņemt visus lēmumus. Komisija aktīvi veicina tiešsaistes mūzikas licencēšanas tirgus attīstību, taču sasteigtu likumdošanas pasākumi bez pilnīgas tirgus vajadzību un tendenču analīzes nešķiet labākais veids, kā attīstīt stipru noieta tirgu Eiropā. Tomēr, ja izrādīsies, ka Komisijas pašreizējie pasākumi nespēj sniegt tādu tiešsaistes licencēšanas modeli, kas ir atbilstošs divdesmit pirmajam gadsimtam, mēs apsvērsim citādas pieejas izmantošanu.

Pašlaik ir ļoti svarīgi, lai visas ieinteresētās puses, autori, izpildītāji, izdevēji, kolektīvā pārvaldījuma organizācijas un ierakstu kompānijas, sanāktu kopā un rastu licencēšanas struktūru, kas vairotu likumīgus tiešsaistes pakalpojumus, nodrošinot autoriem labvēlīgu iznākumu.

Medina Ortega ir netieši norādījis, ka stipra kultūras industrija visā Eiropā ir katra interesēs. Es domāju, ka runāju visu Komisijas locekļu vārdā, sakot, ka tas ir mūsu mērķis. Es arī uzskatu, ka pareizi būtu mēģināt ieviest sistēmu, ar kuras starpniecību visi, arī mākslinieki, gūst labumu no radošuma un kultūras un kuru par saprātīgu samaksu visi var izmantot.

Tas ir tas, ko mēs visi cenšamies panākt. Mums var būt dažādi viedokļi par to, kā to darīt. Pēdējo gadu laikā gan no Parlamenta deputātiem, gan no grupām ārpus Parlamenta esmu dzirdējis ar dažādiem uzskatiem pamatotus izteikumus. Mēs ne vienmēr esam vienprātīgi par to, kā panākt šos mērķus, taču es uzskatu, ka mēs visi zinām, ko vēlamies mēģināt un darīt.

Kad ieteicu izveidot platformu, kā minēja *Jean Paul Gauzès* un citi, bija nepieciešams, lai īpašā forumā kopā sanākt mazi un lieli dalībnieki, jo īpaši mazās kolektīvā pārvaldījuma organizācijas, kuras, kā es saprotu, jūtas tā, it kā tās šajās debatēs netiktu ņemtas vērā. Tieši to es ierosināju. Man šķiet, ka mums ir vieni un tie paši mērķi. Mēs noteikti vēlamies ņemt vērā visas intereses un panākt piemērotu licencēšanas sistēmu, kas iederas mūsdienu pasaulē, nevis četrdesmit vai piecdesmit gadu senā pagātnē.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2008. gada 25. septembrī.

20. „IASCF: konstitūcijas pārskats – publiskā atbildība un IASB priekšlikumu būtība attiecībā uz izmaiņām” (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir jautājums, uz kuru jāatbild mutiski un kuru iesniedza *Pervenche Berès* par „IASCF: konstitūcijas pārskats — publiskā atbildība un IASB priekšlikumu būtība attiecībā uz izmaiņām” (B6-0463/2008).

Pervenche Berès, autore. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār, attiecībā uz finanšu pārskatu standartu šis Parlaments tagad zina, ka jums ir radošas spējas izveidot „neko nedarošas” komitejas. Kad šī pilnvaru laika sākumā mēs jums jautājām par Eiropas Finanšu pārskatu padomdevējas grupas (EFRAG) nozīmi un statūtiem, jūs izgudrojāt apaļā galda sanāksmi, un tagad jau visi zina, ka tā savu uzdevumu nav izpildījusi.

Sastapdamies ar Starptautisko grāmatvedības standartu komitejas fonda (IASCF) priekšlikumiem par pārraudzības grupas izveidi un tiklīdz daži deputāti nepiekrīta jūsu plāniem, jūs nācāt klajā ar ideju par starptautiskas grāmatvedības padomdevējas grupas izveidi.

Parlaments pie jūsu prakses jau ir pieradis. Kad mēs jūs par to informējām, uzņemoties iniciatīvu sagatavot ziņojumu par jautājumiem, kas saistīti ar IASCF pārvaldību, tā vietā, lai sagaidītu iespēju ievērot Eiropas Savienības demokrātiskas pārstāvniecības, precīzāk izsakoties, Eiropas Parlamenta, ieņemtas nostājas leģitimitāti un tiesības, jūs aizsteidzāties pie saviem japāņu un amerikāņu kolēģiem, kā arī Starptautiskās Vērtspapīru komisiju organizācijas (IOSCO), lai sagatavotu 2007. gada 7. novembra informāciju presei, kurā uzstājāt uz savu risinājumu attiecībā uz visām ar pārvaldību saistītajām problēmām.

Kad Parlaments sagatavoja šo nostāju pēc mūsu referenta *Alexander Radwan* iniciatīvas, jūs martā tikai sev zināmu iemeslu dēļ atzināt par labāku atlikt debates uz aprīli, par ko jums jāuzņemas pilnīga atbildība.

Pamatojoties uz aprīlī izteiktajiem priekšlikumiem, jums bija pamudinājums un iespēja rīkoties attiecībā uz to, kāda varētu būt Eiropas Savienības pozīcija pasaulē, un darīt tā saskaņā ar šīs rezolūcijas 9. punktu, kuru es tagad nolasīšu: „konstatē, ka Komisija — tāpat kā 2006. gada aprīlī, vienojoties par ceļvedi ar ASV iestādēm — ar iepriekš minēto 2007. gada 7. novembra paziņojumu vēlas pasteidzināt risinājumus jomā, kur efektivitātes un leģitimitātes dēļ ir nepieciešams atklāts saskaņošanas un debašu process, ko šī rezolūcija varētu veicināt.” Tomēr jūs devāt priekšroku slepenībā savos privātajos kabinetos un departamentu birojos izdomāt risinājumu, neapspriežoties ne ar Padomi, ne Parlamentu.

Komisār, ko jūs esat darījis kopš 24. aprīļa, kad mēs balsojām par šo rezolūciju? Tolaik mēs jums jautājām par Starptautiskā Valūtas fonda (SVF) un Pasaules Bankas nozīmi. Kopš tā laika citi deputāti ir uzdevuši jums jautājumus par Bāzeles Banku uzraudzības komitejas — Eiropas uzraudzītāja — darbībām IASCF uzraudzības

grupu struktūrās. Sastopoties ar šo problēmu, jūs atkal ierosinājat izveidot „neko nedarošu” komiteju, proti, starptautisku grāmatvedības padomdevēju grupu.

Jūs sakāt, ka šīs uzraudzības grupas locekļu skaits nedrīkst palielināties, jo tas vairotu tās ietekmi un mums vairs nebūtu iespējas vadīt pilnvarotās personas. Pilnvaroto personu priekšlikumu sagatavojuši septiņi locekļi. Jūsu priekšlikumu sagatavojusi piecu locekļu komanda, kā arī viens novērotājs un divi locekļi, kurus jūs iecelsiet par šīs konsultatīvās grupas, šīs starptautiskās revidentu komitejas, pārstāvjiem.

Mūsu priekšlikums ir nostiprināt tādu septiņu cilvēku grupu, kurus ieteikušas pilnvarotās personas un kuri atbilst nepieciešamajām prasībām. Arguments par grupas locekļu skaitu ir neatbilstīgs, jo tai pašā laikā ir arī turpmāks priekšlikums palielināt Starptautisko grāmatvedības standartu padomes (IASB) locekļu skaitu no četrpadsmit līdz sešpadsmit.

Līdz ar to, komisār, mums šodien jums ir sakāmas divas lietas. Pirmkārt, ja jūs patiešām vēlaties pārveidot IASB pārvaldību, tad mēs jūs pilnībā atbalstām, jo mēs bijām vieni no tiem, kas jums lūdza to darīt, bet, lūdzu, apspriedieties ar mums, iesaistiet mūs un dariet to jau no paša sākuma, nevis pēdējā brīdī. Otrkārt, neaizbildinieties ar to, ka jums augstā bijis steidzams darbs, jo mēs jums šo esam prasījuši jau kopš pagājušā rudens un Parlamenta nostāja jums ir zināma jau kopš aprīļa.

Turklāt mēs apgalvojam, ka IASB un IASCF darba programmām ir arī otrais posms, kurā ir jāpārbauda viss instruments, arī apstākļi, kādos tiek izveidots IASCF, un mēs ieteiktu jums pilnībā izmantot šo brīdi, lai izstrādātu skaidrus noteikumus par visa šī instrumenta stabilitāti un pārvaldību, lai mums beidzot būtu pārvaldība, kas ir atbilstoša jautājumiem, ar ko mēs mūsdienās sastopamies. Vai, skaidrāk izsakoties, kādi grāmatvedības standarti mums nepieciešami, lai radītu finanšu tirgu, kurā finanšu pārskatu standartu interpretācija ir atbilstoša tās situācijas ekonomiskajai realitātei, ar kuru saskaramies gan tepat, gan citur pasaulē?

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze! Komisija, Parlaments un Ministru padome jau sen ir pamanījuši nepieciešamību uzlabot Starptautisko grāmatvedības standartu padomes pārvaldību. Šī jautājuma svarīgumu esmu uzsvēris jau vairākkārt. Esmu kritizējis to, ka IASB pietiekami neapspriežas un ka tai nav atgriezeniskās saites procedūras, kā arī jaunu standartu ietekmes novērtējuma.

Ņemot vērā to, ka IASB *de facto* uzdevums ir noteikt vispārējus standartus, tās pārvaldības procedūrām noteikti jābūt augstākajā līmenī. Es vēlos, lai pienāk laiks, kad mēs varētu pieņemt starptautiskos finanšu pārskatu standartus (IFRS), pilnībā apzinoties, ka šis process un šo standartu saturs ir pamācošs. Tādēļ, kad uzzināju, ka ir paredzēta IASCF konstitūcijas pārskatīšana, es par prioritāti noteicu pārvaldības uzlabošanu.

Jūs atceraties pagājušo novembri un manus kolēģus no ASV Vērtspapīru un biržas uzraudzības komisijas (SEC), Japānas Finanšu pakalpojumu aģentūras un Starptautiskās Vērtspapīru komisiju organizācijas. Es ierosināju izveidot pārraudzības padomi, lai nodrošinātu IASCF pārskatatbildību.

Mēs šajā jomā esam panākuši zināmu progresu. IASCF nesen ierosināja savas konstitūcijas pārveidošanu, lai varētu stāties oficiālās attiecībās ar ierosināto pārraudzības padomi. Tas piekrīt, ka šai padomei jābūt tiesībām piedalīties IASCF pilnvaroto personu izvirzīšanas procesā un jābūt maksimālām pilnvarām, lai apstiprinātu šo personu iecelšanu amatā. IASCF arī piekrīt, ka pārraudzības padome var uzsākt jebkuras pilnvaroto personu vai IASB darba jomas izskatīšanu un lūgt to izskatīt arī IASCF pilnvaroto personu padomei vai IASB.

IASCF grasās izdarīt secinājumu par šiem jautājumiem jau oktobra sākumā, kā arī ieviest IASCF konstitūcijas izmaiņas, kas stāsies spēkā ar 2009. gada 1. janvāri. Tādēļ es uzskatu, ka ir īstais laiks, lai vienotos par šiem priekšlikumiem. Ja mēs to atliksim uz vēlāku laiku, vairs nespēsīm izskatīt jautājumus, kas attiecas uz pārvaldību.

Pastāvīgā nestabilitāte finanšu jomā pierāda nepieciešamību nodrošināt, ka grāmatvedības standarti atspoguļo konsultatīvas uzraudzības un finansiālas stabilitātes mērķus. Pagaidām nav izdevies panākt vienošanos, lai uzraudzības padomē būtu tāda organizācija kā Eiropas Centrālā banka (ECB). Kā kompromisu šajos jaunajos sagatavošanās darbos varam paredzēt starptautisku grāmatvedības padomdevēju grupu, kas uzraudzības padomei dotu padomus attiecībā uz konsultatīviem un finansiālas stabilitātes jautājumiem. Šajā grupā jābūt iekļautai gan Eiropas Centrālajai bankai, gan Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejai un, bez šaubām, arī citām attiecīgām starptautiskām organizācijām. Turklāt esmu šim Parlamentam pateicīgs par to, ka tas 24. aprīļa rezolūcijā ir uzsvēris konsultatīvas uzraudzības un finansiālas stabilitātes nozīmību.

Veicot savu iespējamo pienākumu uzraudzības padomē, Komisijai jāpārstāv arī citas Eiropas iestādes, it sevišķi Parlaments. Lai to darītu efektīvi, es ierosinu izveidot apspriežu procedūras ar Eiropas Parlamentu. Nepieciešamības gadījumā šīs procedūras varētu attiecināt formalizēt.

Esmu centies panākt, lai ar mūsu dienestu starpniecību attiecīgie Eiropas Parlamenta deputāti tiktu informēti par šo debašu attīstības gaitu. Tomēr šodien uzzināju, ka šī saziņa ir bijusi neveiksmīga. Acīmredzot, gatavojot mūsu nostāju, dienesti par notikumiem, kas norisinājās jūlija beigās, neziņoja kā parasti, jo bija atvaļinājuma laiks. Es zinu, ka Parlamentā ir plaša neapmierinātība ar to, ka ar jums pienācīgi neapspriedās, kamēr tika izstrādāti mūsu priekšlikumi. Arī es esmu neapmierināts ar šo faktu un saviem dienestiem esmu devis skaidras un stingras norādes, lai šī kļūda atkal neatkārtotos. Es ticu, ka mans ģenerāldirektorāts ir sazinājies ar *Pervenche Berès*, lai censtos šo nolaidību paskaidrot. Es ceru, ka šī neuzmanība neapdraudēs kopīgo mērķi, kuru mēs cenšamies sasniegt, proti, labāku IASB pārvaldības režīmu.

Esmu pārliecināts, ka veicot turpmākus uzlabojumus, IASCF pārvaldības pilnveide sekmēs grāmatvedības standartu kvalitāti un nodrošinās, ka šie standarti apmierina visu ieinteresēto pušu vajadzības, arī Eiropas Savienības, kura vēl joprojām ir lielākais IFRS lietotājs.

Pašlaik iecerētā IASCF pārvaldības reforma ataino pakāpeniskas izmaiņas attiecībā uz šīs organizācijas atbildību valsts iestādēm. Tas ir tieši tas, ko šis Parlaments ir atkārtoti pieprasījis. Es aicinu Eiropas Parlamentu atbalstīt mūsu priekšlikumus kā labāko veidu, lai nodrošinātu, ka šai reformai ir reāla ietekme.

Jean-Paul Gauzès, PPE-DE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, mēs tikko dzirdējām, kā Ekonomikas un monetārās komitejas priekšsēdētājs izsaka to deputātu viedokļus, kurus šis jautājums interesē. Kā tika uzsvērts — ikviens apzinās grāmatvedības standartu un paziņoto reformu nozīmību. Komisār, ir pienācis laiks izskaidrot un likt lietā jūsu izteiktos apsvērumus.

Man ir kāds ierosinājums: šī rezolūcija ir stingra, kādai tai arī jābūt, taču nav nekādas vajadzības grēcinieku nogalināt. Tas, ko mēs patiešām varētu darīt ir – paņemt pāris dienu pārtraukumu, lai izveidotu tādu protokolu starp Komisiju un Parlamentu, kurā būtu skaidri noteikts, kādā mērā Parlamentam jābūt informētam, kāda ir tā līdzdalība šajā jautājumā un kādas nostājas tas ieņem. Mums vajadzētu atlikt balsojumu uz pāris dienām, līdz ir izdarīts iepriekš minētais. Šis ir priekšlikums, ko rīt izteiks Eiropas Tautas partijas un Eiropas Demokrātu grupa, proti, — balsojums par rezolūciju jāatliek, lai Parlaments un Komisija varētu kārtīgi sadarboties attiecībā uz šo svarīgo jautājumu. Protams, ja šajā laikposmā netiks sasniegts gaidītais rezultāts, tad, lai kompensētu zaudēto laiku un iespējamo informācijas trūkumu, mēs būsim spiesti balsot par rezolūciju, ko šodien iesniedz izskatīšanai, un pieņemt visus ar to saistītos grūtos lēmumus.

Es ceru, ka, atrodoties grūtajā situācijā, kādā esam nonākuši pašreizējās finanšu krīzes dēļ, kas attiecībā uz grāmatvedības standartiem nav nekas jauns, ikviens no mums sapratīs, ka mums ir jārod ātrs un praktisks risinājums, kurš palīdzēs notikumu gaitu vadīt vēlamajā virzienā.

John Purvis (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, man komisāram jāatzīst, ka patiešām esmu diezgan apjucis sakarā ar šajā lietā notiekošo. Es burtiski līdz šai nedēļai par to neko nebiju dzirdējis, un pēkšņi dažādu pieeju ierosinājumi gan no IASCF, gan no Komisijas birst kā no pārpilnības raga, cenšoties mani pārliecināt par to, vai Starptautiskais Valūtas fonds būtu vai nebūtu jāiekļauj uzraudzības grupā. Uzskatu, ka šis ir neapmierinošs veids, kā risināt jautājumus, kas būtībā ir daļa no tiesību aktiem, tā ka es vēlos komisāram jautāt, vai mēs šo jautājumu nevarētu nedaudz novilcināt, savest kārtībā un atgriezties pie tā izskatīšanas, piemēram, nelielā plenārsēdē oktobrī?

Es vēlētos pateikt, ka nedomāju, ka Starptautiskā Valūtas fonda (SVF) un Pasaules Bankas pievienošana uzraudzības grupai būtu neparocīga. Man šķiet, ka šīs abas organizācijas diezgan apmierinoši pārstāvētu arī pārējo pasaules daļu. Tādā gadījumā es neredzu nepieciešamību vēl pēc vienas grāmatvedības padomdevēju grupas, kas sniedz padomus uzraudzītājiem, kuri uzrauga konkrētas lietas. Tas ir tāpat kā uzcelt nevajadzīgu māju. Es gribētu zināt, vai uzraudzības grupa nevarētu konsultēties tāpat, neoficiāli, ja rodas tāda nepieciešamība. Es gribētu zināt, vai mēs pāris nākamajās nedēļās nevarētu organizēt dažas apspriedes un tad balsot nelielā plenārsēdē oktobrī, iespējams, jau daudz apmierinošākā veidā.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Komisār, pašreizējā pasaules finanšu krīze atklāj to, cik svarīga attiecībā uz labi funkcionējošiem finanšu tirgiem ir patiesā vērtība, uzņēmumu īstā vērtība. Šī informācija ir svarīga kā akcionāriem, tā arī kreditoriem. Uzraudzības komiteja varētu sniegt ieguldījumu attiecībā uz labāku finanšu pārskata pārskatāmību un salīdzināmību, kā arī attiecībā uz akcionāru personīgo atbildību par pareiziem ekonomiskiem lēmumiem. Starptautiska standartizācija neapšaubāmi veicina pārrobežu kapitāla tirgus izaugsmi, un tādēļ, lai nostiprinātu stabilitāti, uzraudzības grupai arī ir jāievieš preventīvi pasākumi

pret cikliskām tendencēm un jāpalīdz novērst sistemātisku risku. Protams, priekšlikums izveidot šo grupu netiek apšaubīts. Tomēr nav paskaidrotas šīs grupas pilnvaras, piemēram, vai tā pildīs arī uzraudzības funkciju. Tāpat es arī uzskatu, ka svarīga ir katras dalībvalsts pārstāvja klātbūtne šajā ierosinātajā uzraudzības grupā, kurā ir jābūt arī pārstāvjiem no svarīgām iestādēm, lai tādējādi varētu atspoguļot pasaules vissvarīgāko monetāro jomu lielumu, kultūras dažādību, kā arī to jauno un attīstīto ekonomiku un starptautiska mēroga iestāžu intereses, kas ir atbildīgas valsts iestādēm. Žēl, ka ar Parlamentu iepriekš neapspriedās, kas būtu bijis tikai pašsaprotami.

Pervenche Berès, autore. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār! Vai jūs kopš 24. aprīļa esat rēķinājušies ar Parlamenta nostāju? Vai jūs kopš 24. aprīļa esat diskutējuši ar Parlamentu, lai rastu efektīvu risinājumu pilnvaroto personu pārvaldības regulēšanai? Mēs ļoti labi zinām, ka IASB ir kā grimstoša laiva to revidentu rokās, kas radījuši tā sauktās „patiesās vērtības”. Tomēr neviens nezina, kā viņi ir ievēlēti, ja vairs nav tirgus, ko uzraudzīt.

Tā rezultātā mums šodien ir jādiskutē par IASCF pārvaldību. Laikā, kad mēs jums ierosinām diezgan saprātīgus risinājumus, kā šo struktūru pārvaldību varētu pievienot globālai un uzticamai pārvaldībai, jūs mums steigā ierosināt, ka jāizveido padomdevējas komitejas. Vai tas ir saprātīgi?

Es neticu, ka šis jautājums tiks atrisināts, vienkārši iesaistot Parlamentu kādā no šī procesa posmiem. Priekšlikums, ko jūs mums izsakāt attiecībā uz IASCF pārvaldību, nav apmierinošs. Mēs nepacietīgi gaidām, kad saņemsim no jums citu priekšlikumu, un, iespējams, mums nāksies sagaidīt arī apspriešanās otro posmu, kā arī, ja nepieciešams, šī pārvaldības procesa pārskatu.

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, manos gados mani ļoti reti kaut kas spēj pārsteigt, tādēļ nemaz neesmu pārsteigts ne par to, kas šeit, Eiropas Parlamentā, notiek, ne arī par dažu cilvēku viedokļiem.

Tikai ļaujiet man šajās detalizētajās debatēs piebilst, ka mums jāatceras kāda maza nianse. IASCF un tā galvenā struktūrvienība, IASB, ir neatkarīga organizācija.

(Neskaidra iejaukšanās no Parlamenta sēžu zāles)

Es tikai vēlos jums minēt faktus. Tā ir pilnībā neatkarīga organizācija, taču tā *de facto* ir kļuvusi par grāmatvedības standartu izveides iestādi pasaules mērogā, jo starptautiskie finanšu pārskatu standarti, ko izveidoja IASB, *de facto* ir kļuvuši par grāmatvedības standartiem visā pasaulē. Vēlos norādīt, ka šī ir neatkarīga iestāde; kopš mēs Eiropā esam izvēlējušies starptautiskos finanšu pārskatu standartus — šis ir lēmums, ko Komisija pieņēmusi pirms manas darbības tajā un par labu Eiropas Parlamentam —, mēs esam lielākais konstitutīvais veidojums, kas ievēro IFRS. Šī pozīcija var mainīties, ja pasaule arvien vairāk tieksies pēc IFRS. Tad mēs, iespējams, vairs nebūsim lielākie, taču pašlaik mēs noteikti esam lielākie IFRS lietotāji.

Kādu laiku ar Eiropas Parlamenta atbalstu mēs esam centušies uzlabot IASCF pilnvaroto personu pārvaldības pasākumus, ņemot vērā, ka viņi pārstāv neatkarīgu organizāciju.

Mēs gūvām panākumus, un Starptautisko grāmatvedības standartu padome (IASB) nesen nāca klajā ar paziņojumu, ka viņi grasās pārskatīt paši savu struktūru. Un tā mēs izmantojam šo situāciju, lai iesniegtu dokumentus izskatīšanai. Mums nav tiesību uzspiest savu viedokli par IASCF — tas ir neatkarīgo pilnvaroto personu ziņā —, tomēr mēs iesniedzam šos dokumentus izskatīšanai, lai uzlabotu pārvaldības pasākumus. Pirms visi, kā Īrijā teiktu, „zaudē degsmi rīkoties” attiecībā uz šo jomu, es vēlētos norādīt uz kādu svarīgu faktu. Šī ir *de facto* un *de jure* situācija.

IASB pilnvarotās personas, ņemot vērā visus izskatīšanai iesniegtos dokumentus, grasās līdz oktobra sākumam ieviest savus jaunos pārvaldības pasākumus. Mūsu dokumentu iesniegšanas termiņš patiesībā beidzās pirms pāris dienām. Tā galīgais datums bija 20. septembris, bet šodien ir jau 24. septembris. Mēs nogaidījām, lai iesniegtu savu galīgo rezultātu. Esam labu laiku neoficiāli konsultējušies ar IASB, un tā patiešām zina, ko mēs grasāmies ierosināt, tomēr mēs gaidījām Parlamenta rezolūciju, lai saņemtu laipnu atļauju to darīt. Tātad savus oficiālos priekšlikumus mums nāksies iesniegt pāris tuvākajās dienās.

Tas, ko jūs vēlaties darīt ar šo ieteikumu, ir tikai Parlamenta darīšana. *Jean-Paul Gauzès* ir ierosinājis saprātīgu pieeju — iegūt dažas papildu dienas, lai, iespējams, izstrādātu protokolu par Parlamenta dalību šajā procesā, ko es cenšos izveidot.

Attiecībā uz ideju, ko paziņojām pagājušajā novembrī, par uzraudzības padomes izveidi, jāsaka, ka nav iespējams, ka tajā tiek pārstāvēti visi ieinteresētie. Tas IASCF pilnvarotajām personām nebūs pieņemami, un,

ja viņi saka noteiktu „nē”, tad tā arī būs. Tādēļ mēs ieteicām veidu, kā to apiet, — iegūstot attiecīgos cilvēkus, iestādes un šo padomdevēju grupu. Es nepieturos ne pie kādiem stingriem un konkrētiem viedokļiem par to, kā tas būtu jāorganizē un kā tam jānotiek. Man par to nav nekāda viedokļa

Es šodien sapratu, ka mani dienesti aptuveni visu pagājušo mēnesi nav bijuši pastāvīgā kontaktā ar attiecīgajiem Eiropas Parlamenta deputātiem. Tas man bija kaut kas jauns, jo es domāju, ka mani ierēdņi visu laiku uztur kontaktu ar cilvēkiem, kas šeit atrodas un izrāda interesi par šo konkrēto jautājumu, tomēr es šodien uzzināju, ka tas tā nav bijis. Savās iepriekšējās piezīmēs es par to izteicu nožēlu, kā arī paziņoju, ka esmu devis rīkojumu, lai tas vairs neatkārtotos, jo mēs vēlamies sadarboties. Vairāk es tur neko nevaru darīt.

Purvis kungs, nav jau tā, ka Parlaments var kavēties, cik vien vēlas — līdz oktobra vidum vai ilgāk —, tomēr, ja es vēlos, lai Eiropas Komisija saka savu vārdu, man jāiesniedz mūsu oficiālie priekšlikumi attiecībā uz mūsu idejām par turpmāku IASCF padomes pārvaldību. Dažiem no tiem viņi nepiekrītīs. Kā apgalvo *John Purvis*, divu pēdējo dienu laikā dažādi šī notikuma dalībnieki ir mēģinājuši viņu lobēt savās interesēs.

Lasot šīs rezolūcijas melnrakstu, nepamanīta nedrīkst palikt kāda konkrēta īpatnība, jo īpaši tas attiecas uz *Pervenche Berès*, kura jau ilgu laiku ir cīnījies par IASB iestādes lielāku pārvaldību un atbildību. Šīs rezolūcijas īpatnība ir tāda, ka ar tās palīdzību pilnvarotās personas varēs darīt tieši to, ko vēlas, un tiks traucētas mūsu pūles iegūt lielāku pārvaldību. Tāda ir šī īpatnība, taču ar šo jautājumu jānodarbojas tikai Eiropas Parlamentam, nevis man. Es tikai tāpat, starp citu, vēlējos izteikt šo komentāru, jo starp IASB pilnvarotajām personām ir cilvēki, kas nav pārāk ieinteresēti piemērot tos pārvaldības pasākumus ar tālejošām sekām, kurus mēs tiem ierosinām. Būs jūtama diezgan liela pretestība. Mēs paļaujamies, ka pašreizējās pilnvarotās personas ņems vērā mūsu bažas un uzlabos pārvaldības pasākumus, kas, mūsaprāt, būtu piemērota rīcība. Mēs nevaram izvirzīt prasības un noteikt, kā procesam būtu jānotiek, jo mēs tikai iesniedzam šos jautājumus izskatīšanai, tomēr mēs esam kontaktējušies ar attiecīgajām personām un viņas zina, ko mēs grasāmies ierosināt. Ar dažiem priekšlikumiem viņi nav apmierināti. Es to apzinos, taču mēs cenšamies šo pārvaldību uzlabot.

Šīs politiskās norises mani nepārsteidz, jo šajā jomā es darbojos jau krietni ilgāk nekā trīsdesmit gadus, tomēr būtu ironiski, ja šī iestāde, kas pret mums ir bijusi prasīga un likusi izveidot lielāku IASCF pārvaldību un atbildību, pēc dažu cilvēku teiktā, patlaban patiesībā rīkojas gluži pretēji, it īpaši ņemot vērā to, cik daudz šo gadu laikā esam sasnieguši attiecībā uz divām turpmāk minētajām lietām: proti, to, ka *IFRS* ir kļuvuši par starptautisku standartu, un to — kā mums visiem zināms —, ka Amerikas Savienotās Valstis ierosina, lai *IFRS* būtu pieejami arī ASV uzņēmumiem (iepriekš attiecīgo Parlamenta komiteju deputātiem paredzēju, ka tas varētu notikt jau pirms diviem gadiem, toreiz par manu ideju, ka tas jebkad varētu notikt, vairāk vai mazāk smējās, taču nu tas ir noticis). Es tikai domāju, ka tas ir mazliet ironiski, tomēr ceru, ka šo situāciju esmu izskaidrojis, cik labi vien spēju.

Priekšsēdētāja. – Esmu saņēmusi vienu rezolūcijas priekšlikumu saskaņā ar Reglamenta 108. panta 5. punktu⁽⁷⁾.

Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2008. gada 25. septembrī.

21. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

22. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 23.45)

⁽⁷⁾ Sk. protokolu.